REGULA SANCTI BENEDICTI ABBATIS MONACHORUM PATRIARCHAE CUM DECLARATIONIBUS, ...

Benedictus santo (santo), Benedetto Cartoli

Digitized by Google

BIBLIOTECA NAZIONALE VITTORIO EMANUELE
7
4 K
7

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

REGVLA SANCTI BENEDICTI ABBATIS.

Eſt ad vſum P. D. Benedicti
de Cartolis Piſtorien: Abbatis.

Google

Digitized by Google

REGVLA SANCTI BENEDICTI ABBATIS MONACHORVM PATRIARCHÆ

Cum Declarationibus, & Conſtitutionibus Patrum Congregationis Caſinenſis

Motu Proprio confirmatis à Sanctiſs. D. N. D. INNOCENTIO PAPA XI.

ANNO DOMINI MDCLXXX.

ROMÆ

Typis Reuerendæ Cameræ Apoſtolicæ. 1680.

SVPERIORVM PERMISSV, ET PRIVILEGIO.

Monaſterij S. Marię de Farfa pro camera R.mi

Digitized by Google

Digitized by Google

INNOCENTIVS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

SAcroſancti Apoſtolatus officium, quod inſcrutabilis Diuinæ Sapientiæ, atque Bonitatis Altitudo, humilitati noſtræ, meritis licet, & viribus longè impari, imponere dignata eſt, ſalubritèr exequi, adiuuante Domino iugitèr ſatagentes, Monaſticos Ordines in Eccleſia Dei piè, ſanctèque inſtitutos, ac annoſa, celeberrimaq; Sanctitatis, & Religioſitatis laude fulgentes in ſalutari eorum viuendi norma, Monaſticaque obſeruantia confouere, atque conſeruari omni ſtudio connitimur; Ac proinde ea, quæ pro felici, proſperoque eorum regimine, & gubernio prouidè, prudenterque facta, atque ordinata eſſe noſcuntur, vt ſeruentur exactius, & perenni ſtabilitate perſiſtant, Apoſtolici muniminis patrocinio libentèr corroboramus, ſicut ad Omnipotentis Dei gloriam, Religionis, & piorum operum incrementum, & felicem progreſſum, ac Animarum ſalutem in Domino expedire arbitramur. Cùm itaque dudum à Monachis Congregationis Caſinenſis Ordinis Sancti Benedicti factæ fuerint nonnullæ Declarationes ad Regulam eiuſdem Sancti

Digitized by Google

Benedicti, ac Conſtitutiones pro felici eiuſdem Congregationis gubernio, eiuſque Monachorum in via mandatorum Domini directione, quæ iuſſu noſtro à quibuſdam viris pietate, prudentia, rerum vſu, & ſacrarum litterarum ſcientia eximiè præditis diligentèr reuiſæ, & diſcuſſæ, ac vbi opus eſſe viſum eſt, opportunè correctæ, & ad præſentem rerum ſtatum aptatæ fuerunt, ac in vnum volumen collectæ ſunt, tenoris, qui ſequitur videlicet.

IN NOMINE DOMINI NOSTRI IESV CHRISTI SANCTI MONACHORVM PATRIS BENEDICTI In Regulam ſuam.

PROLOGVS.

AVSCVLTA, ò fili, Præcepta Magiſtri, & inclina aurem cordis tui, & admonitionem pij Patris libenter excipe, & efficaciter comple, vt ad eum per obedientiæ laborem redeas, à quo per inobedientiæ deſidiam receſſeras. Ad te ergo nunc meus ſermo dirigitur, quiſquis abrenuncians proprijs voluntatibus, Domino Chriſto vero Regi militaturus obedientiæ fortiſſima, atque præclara arma aſſumis; In primis, vt quicquid agendum inchoas bonum, ab eo perfici inſtantiſſima oratione depoſcas, vt qui nos iam in filiorum dignatus eſt numero computare, non debeat aliquando de malis actibus noſtris contriſtari. Ita enim ei omni tempore de bonis ſuis in nobis parendum eſt, vt non ſolùm iratus Pater non aliquando filios ſuos exhæredet: ſed nec, vt metuendus Dominus, irritatus malis noſtris, vt nequiſſimos ſeruos, perpetuam tradat ad pœnam, qui eum ſequi noluerint ad gloriam.

Exurgamus ergo tandem aliquando, excitante nos Scriptura, ac dicente: Hora eſt iam nos de ſomno ſurgere. Et apertis oculis noſtris ad deificum lumen, attonitis auribus audiamus, diuina quotidie clamans quid nos admoneat vox, dicens: Hodie ſi vocem eius audieritis, nolite obdurare corda veſtra; & iterum: Qui habet au-

Rom. 13.
Pſal. 94.
Apoc. 2.

res

Digitized by Google

res audiendi, audiat, quid Spiritus dicat Eccleſijs. Et quid dicit? Ve-
Pſal. 33. nite filij, audite me: timorem Domini docebo vos. Currite, dum
Ioann. 12. lumen vitæ habetis, ne tenebræ mortis vos comprehendant. Et
quærens Dominus in multitudine populi, cui hæc clamat operarium
Pſal. 33. ſuum, iterum dicit: Quis eſt homo qui vult vitam, & cupit videre
dies bonos? Quod ſi tu audiens reſpondeas, Ego: dicit tibi Deus:
Si vis habere veram, & perpetuam vitam, prohibe linguam tuam
à malo, & labia tua ne loquantur dolum. Diuerte à malo, & fac
bonum: inquire pacem, & ſequere eam. Et cum hæc feceritis, ocu-
li mei ſuper vos, & aures meæ ad preces veſtras. Et antequam me
Eſa 65. inuocetis, dicam: Ecce adſum. Quid dulciùs nobis hac voce Do-
mini inuitantis nos, fratres chariſſimi? Ecce pietate ſua demon-
ſtrat nobis Dominus viam vitæ.

Ephe. vlt. Succinctis ergo fide, vel obſeruantia bonorum actuum lumbis
noſtris, per ducatum Euangelij pergamus itinera eius, vt mereamur
eum, qui nos vocauit in Regno ſuo videre. In cuius Regni taber-
naculo ſi volumus habitare, niſi illuc bonis actibus currendo mi-
nimè peruenitur. Sed interrogemus cum Propheta Dominum, di-
Pſal. 14. centes ei: Domine quis habitabit in tabernaculo tuo, aut quis re-
quieſcet in monte ſancto tuo? Poſt hanc interrogationem, fratres,
audiamus Dominum reſpondentem, & oſtendentem nobis viam ip-
ſius tabernaculi, ac dicentem: Qui ingreditur ſine macula, & ope-
ratur iuſtitiam: qui loquitur veritatem in corde ſuo: qui non egit
dolum in lingua ſua; qui non fecit proximo ſuo malum: & oppro-
brium non accepit aduerſus proximum ſuum. Qui malignum dia-
bolum aliqua ſuadentem ſibi, cum ipſa ſuaſione ſua à conſpectibus
cordis ſui reſpuens, deduxit ad nihilum, & paruulos cogitatus eius
Pſal. 136. tenuit, & alliſit ad Chriſtum. Qui timentes Dominum de bona ob-
ſeruantia ſua non ſe reddunt elatos; ſed ipſa in ſe bona, non à ſe
poſſe, ſed à Domino fieri exiſtimantes, operantem in ſe Dominum
Pſal. 113. magnificant, illud cum Propheta dicentes: Non nobis, Domine,
non nobis, ſed nomini tuo dà gloriam. Sicut nec Paulus Apoſto-
1. Cor. 15. lus de prædicatione ſua ſibi aliquid imputauit, dicens: Gratia Dei
2. Cor. 10. ſum id, quod ſum. Et iterum ipſe dicit: Qui gloriatur, in Domino
glo-

Digitized by Google

glorietur. Vnde, & Dominus in Euangelio ait: Qui audit verba mea hæc, & faciet ea, ſimilabo eum viro ſapienti, qui ædificauit domum ſuam ſupra petram: venerunt flumina flauerunt venti, & impegerunt in domum illam, & non cecidit: fundata enim erat ſupra petram. Hæc complens Dominus, expectat nos quotidie, his ſuis ſanctis monitis factis nos reſpondere debere. Ideò nobis propter emendationem malorum, huius dies vitæ ad inducias relaxantur, dicente Apoſtolo: An neſcis, quia patientia Dei ad pœnitentiam te adducit? Nam prius Dominus dicit: Nolo mortem peccatoris, ſed, vt conuertatur, & viuat. Cum ergo interrogaſſemus Dominum, fratres, de habitatore tabernaculi eius, audiuimus habitandi præceptum, ſed ſi compleamus habitatoris officium, erimus hæredes Regni Cœlorum. Ergo præparanda ſunt corda, & corpora noſtra ſanctæ præceptorum obedientiæ militatura: & quod minus habet in nobis natura poſſibile, rogemus Dominum, vt gratiæ ſuæ iubeat nobis adiutorium miniſtrare. Et ſi fugientes gehennæ pœnas ad vitam perpetuam volumus peruenire, dum adhuc vacat, & in hoc corpore ſumus, & hæc omnia per hanc lucis viam vacat implere, currendum, & agendum eſt modò, quod in perpetuum nobis expediat.

Matth. 7.

Rom. 2.

Ezech. 18.

Conſtituenda eſt ergo à nobis Dominici ſcholа ſeruitij, in qua inſtitutione nihil aſperum, nihilque graue nos conſtituturos ſperamus. Sed, & ſi quid paulultum reſtrictiùs, dictante æquitatis ratione, propter emendationem vitiorum, vel conſeruationem charitatis proceſſerit, non illicò pauore pertertitus refugias viam ſalutis, quæ non eſt, niſi anguſto initio incipienda. Proceſſu verò conuerſationis, & fidei, dilatato corde, inenarrabili dilectionis dulcedine curritur via mandatorum Dei: vt ab ipſius nunquam magiſterio diſcedentes, in eius doctrina vſque ad mortem in Monaſterio perſeuerantes, paſſionibus Chriſti per patientiam participemur: vt, & Regni eius mereamur eſſe conſortes.

Matth. 7.

Digitized by Google

PROLOGVS DECLARATIONVM

Patrum Congregationis Caſinenſis.

FINIS, & perfectio legis charitas; charitas autem benigna eſt; Ideòque diſcretiſſimus æquè, ac Sanctiſsimus Legislator noſter monet, ita ab Abbate diſponenda omnia, ac moderanda, vt debiles non refugiant, ſed alacri obedientia, ſalutem operentur animarum.

Hac nos doctrina inſtructi, & Apoſtolica auctoritate muniti, quædam in Regula benigniùs declarabimus, aliqua modernis Eccleſiæ legibus, & ritibus componemus; cuncta demùm ſic temperabimus, vt nihil nimis arduum, & oneroſum iniungendo, iter Euangelicæ perfectionis, & obſeruantiæ Regularis in VNITATE ſpiritus, & in vinculo PACIS, dilatato corde curramus.

IN-

Digitized by Google

INCIPIT REGVLA
S. PATRIS BENEDICTI.
De Generibus Monachorum
CAP. I.

MOnachorum quatuor eſſe genera, manifeſtum eſt: Primum Cœnobitarum: hoc eſt Monaſteriale, *Cœnobitæ.* militans ſub Regula, vel Abbate. Deinde ſecundum genus eſt Anachoretarum, ideſt Eremitarum, *Anachoritæ.* horum, qui non conuerſionis feruore nouitio, ſed Monaſterij probatione diuturna didicerunt contra diabolum multorum ſolatio iam docti pugnare: & benè inſtructi fraterna ex acie, ad ſingularem pugnam Eremi, ſecuri iam ſine conſolatione alterius, ſola manu, vel brachio contra vitia carnis, vel cogitationum, Deo auxiliante, ſufficiunt pugnare. Tertium verò Monachorum teterrimum genus, eſt Sarabaitarum, qui nulla regula *Sarabaitæ deteſtabiles.* approbati, experientia magiſtra, ſicut aurum fornacis: ſed in plumbi natura molliti, adhuc operibus ſeruantes ſæculo fidem, mentiri Deo per tonſuram noſcuntur. Qui bini, aut terni, aut certè ſinguli ſine Paſtore, non Dominicis, ſed ſuis incluſi ouilibus pro lege eis eſt deſideriorum voluptas: cum quicquid putauerint, vel elegerint, hoc dicunt ſanctum, & quod noluerint, putant non licere. Quartum verò genus eſt Monachorum, quod nominatur Gyrouagum; qui *Gyrouagi.* tota vita ſua per diuerſas Prouincias ternis, aut quaternis diebus per diuerſorum cellas hoſpitantur, ſemper vagi, & numquam ſtabiles, & proprijs voluptatibus, & gulæ illecebris ſeruientes, & per omnia deteriores Sarabaitis: de quorum omnium miſerrima conuerſatione meliùs eſt ſilere, quàm loqui. His ergo omiſſis, ad Cœnobitarum fortiſſimum genus diſponendum, adiuuante Domino, veniamus.

Digitized by Google

Qualis debeat eſſe Abbas
CAP. II.

ABBAS, qui præeſſe dignus eſt Monaſterio, ſemper meminiſſe debet, quod dicitur, & nomen maioris factis implere. Chriſti enim agere vices in Monaſterio creditur, quando ipſius vocatur prænomine, dicente Apoſtolo: Accepiſtis ſpiritum adoptionis filiorum, in quo clamamus, Abba pater. Ideòque Abbas nihil extrà præceptum Domini (quod abſit) debet aut docere, aut conſtituere, vel iubere: ſed iuſſio eius, vel doctrina, fermentum diuinæ iuſtitiæ, in diſcipulorum mentibus conſpergatur. Memor ſit ſemper Abbas, quia doctrinæ ſuæ, vel diſcipulorum obedientiæ, vtrarumque rerum in tremendo iudicio Dei facienda erit diſcuſſio; Sciatque Abbas culpæ paſtoris incumbere, quicquid in ouibus pater familias vtilitatis minus potuerit inuenire. Tantum iterùm liber erit, ſi inquieto, vel inobedienti gregi paſtoris fuerit omnis diligentia attributa, & morbidis earum actibus vniuerſa fuerit cura exhibita: Paſtor earum in iudicio Domini abſolutus, dicat cum Propheta Domino: Iuſtitiam tuam non abſcondi in corde meo, veritatem tuam, & ſalutare tuum dixi: ipſi autem contemnentes ſpreuerunt me. Et tunc demùm inobedientibus curæ ſuæ ouibus pœna ſit eis præualens ipſa mors.

Rom. 8.

Pſal. 39.

Ergò cum aliquis ſuſcipit nomen Abbatis, duplici debet doctrina ſuis præeſſe diſcipulis, ideſt omnia bona, & ſancta, factis amplius, quàm verbis oſtendere, vt capacibus diſcipulis mandata Domini verbis proponat: duris verò corde, & ſimplicioribus, factis ſuis diuina præcepta demonſtret. Omnia verò, quæ diſcipulis decuerit eſſe contraria, in ſuis factis indicet non agenda: ne alijs prædicans, ipſe reprobus inueniatur. Ne quando illi dicat Deus peccanti: Quare tu enarras iuſtitias meas, & aſſumis teſtamentum meum per os tuum? Tu verò odiſti diſciplinam, & proieciſti ſermones meos poſt te. Et qui in fratris tui oculo feſtucam videbas, in tuo proprio trabem non vidiſti? Non ab eo perſona in Monaſterio diſcernatur. Non

Act. 1.

1. Cor. 9.

Pſal. 49.

Matth. 7.

vnus

Digitized by Google

vnus plus ametur, quàm alius; niſi quem in bonis actibus, aut obedientia inuenerit meliorem. Non conuertenti ex ſeruitio præponatur ingenuus, niſi alia rationabilis cauſa exiſtat. Quod ſi ita, iuſtitia dictante, Abbati viſum fuerit: & de cuiuslibet ordine id faciat; ſin aliàs propria teneant loca: quia ſiue ſeruus, ſiue liber, omnes in Chriſto vnum ſumus, & ſub vno Domino æqualem ſeruitutis militiam baiulamus: quia non eſt apud Deum perſonarum acceptio. Solummodò in hac partè apud ipſum diſcernimur, ſi meliores alijs in operibus bonis, & humiles inueniamur. Ergò æqualis ſit omnibus ab eo charitas: vna præbeatur omnibus, ſecundùm merita, diſciplina. *1. Cor. 12.* *Rom. 12.* *Galat. 2.* *Ephes. 61.*

In doctrina namque ſua Abbas Apoſtolicam debet illam ſemper formam ſeruare, in qua dicit: Argue, obſecra, increpa; *1. Tim. 4.* ideſt miſcens temporibus tempora, terroribus blandimenta: dirum Magiſtri pium Patris oſtendat affectum, ideſt indiſciplinatos, & inquietos, debet duriùs arguere: Obedientes autem, & mites, & patientes, vt meliùs proficiant, obſecrare; Negligentes autem, & contemnentes, vt increpet, & corripiat admonemus. Neque diſſimulet peccata delinquentium: ſed mox, vt cœperint oriri, radicitùs ea, vt præualet, amputet: memor periculi Heli Sacerdotis de Sylo. Et honeſtiores quidem, atque intelligibiles animos prima, vel ſecunda admonitione verbis corripiat: Improbos autem, & duros, ac ſuperbos, vel inobedientes, verberum, vel corporis caſtigatione in ipſo initio peccati coerceat; ſciens ſcriptum: Stultus verbis non corrigitur. Et iterum: Percute filium tuum virga, & liberabis animam eius à morte. *1. Reg. 2.* *Prou. 23.*

Meminiſſe debet ſemper Abbas, quod eſt: meminiſſe, quod dicitur, & ſcire; quia, cui plus committitur, plus ab eo exigitur: Sciatque quàm difficilem, & arduam rem ſuſcepit, regere animas, & multorum ſeruire moribus. Et alium quidem blandimentis, alium verò increpationibus, alium ſuaſionibus, & ſecundùm vniuſcuiuſque qualitatem, vel intelligentiam, ita ſe omnibus conformet, & aptet, vt non ſolùm detrimenta gregis ſibi

Digitized by Google

commiſſi non patiatur; verùm etiam in augmentatione boni gregis gaudeat. Ante omnia, nè diſſimulans, aut parui pendens ſalutem animarum ſibi commiſſarum, plus gerat ſolicitudinem de rebus tranſitorijs, & terrenis, atque caducis, ſed ſemper cogitet, quia animas ſuſcepit regendas, de quibus, & rationem redditurus eſt. Et nè cauſetur fortè de minori ſubſtantia, meminerit
Matth. 7. ſcriptum: Primùm quærite Regnum Dei, & iuſtitiam eius, &
Pſal. 34. hæc omnia adijcientur vobis. Et iterùm: Nihil deeſt timentibus eum. Sciatque quia, qui ſuſcipit animas regendas, præparet ſe ad rationem reddendam. Et quantùm ſub cura ſua fratrum ſe habere ſcierit numerum, agnoſcat pro certo, quia in die iudicij ipſarum omnium animarum eſt redditurus Domino rationem, ſine dubio additam, & ſuæ animæ. Et ita timens ſemper futuram diſcuſſionem Paſtoris de creditis ouibus. Cùm de alienis ratiocinijs cauet, redditur de ſuis ſolicitus. Et cum de admonitionibus ſuis emendationem alijs ſubminiſtrat, ipſe efficitur à vitijs emendatus.

DECLARATIO.

Ibi: Sciatque Abbas culpæ Paſtoris.

1 Conſiderent maxima cum attentione Prælati doctrinam huius capitis, curentque omni vigilantia, vt fratres ad Regularem obſeruantiam, ad ſacras item lectiones, meditationes, ac orationes ſedulò incumbant: Sanctiſſima Sacramenta, celebrationeſque Miſſarum deuotè frequentent; ac præſertim inuigilent, nè Officiales, tàm Monachi, quàm Commiſſi, qui extrà Monaſteria ob curam rerum temporalium degunt propter huiuſmodi adminiſtrationes, ſpiritualia exercitia prætermittant.

Ibi: Omnia verò.

2 Prælati; vt ſubditos reddant in obſequendo promptiores, ipſi forma Gregis fiant, & Duces agendorum. Ergò Regularibus obſeruantijs Chori, Refectorij, cæteriſque ſemper interſint. Blandiſſimè quippe iubetur exemplo.

Ibi:

Digitized by Google

Ibi: Neque diſſimulet.

3 Zelum diſciplinæ exigens Dominus à Prælatis. Noli (inquit) quærere fieri Iudex, niſi valeas virtute irrumpere iniquitates. Nimirùm docens, non leuis culpæ reum ſe conſtituere, qui cum pro ſuo munere, ſibique tradita poteſtate, peccata compeſcere, & emendare debeat, diſſimulando, & conniuendo, fouet, & auget. Hoc ergo diuinum paritèr, & regulare documentum ſatagant Patres ſtudioſiùs adimplere, nè propter correctionis omiſſionem, vitia, & peccata ſuccreſcant, quinimò contra Criminoſos procedant etiam ex officio. Quod ſi in grauioribus cauſis neglexerint, ſeuerè in ipſos à Diffinitoribus, vel à Regimine pro modo culpæ animaduertatur.

Ibi: Et alium quidem blandimentis.

4 Hinc nouerint Abbates quanta indigeant prudentia in regendis ſubditis, & qua diſcretione, ac flexibilitate ſe debeant vniuſcuiuſque naturæ aptare, vt animas lucrifaciant. Nullum enim animal leniùs, atque moroſiùs tractandum eſt, quàm homo, præſertim ingenuus.

De adhibendis ad conſilium fratribus

CAP. III.

QVOTIES aliqua præcipua agenda ſunt in Monaſterio, conuocet Abbas omnem Congregationem; & dicat ipſe vnde agitur. Et audiens conſilium fratrum, tractet apud ſe, & quod vtiliùs iudicauerit, faciat. Ideò autem omnes ad conſilium vocari diximus: quia ſæpè iuniori Dominus reuelat, quod meliùs eſt. Sic autem dent fratres conſilium cum omni humilitatis ſubiectione, vt non præſumant procacitèr defendere, quod eis viſum fuerit; ſed magis in Abbatis pendeat arbitrio, vt quod ſalubriùs eſſe iudica-

dica-

Digitized by Google

dicauerit, ei cunči obediant: ſed ſicut diſcipulis conuenit obedire Magiſtro: ita, & ipſum prouidè, & iuſtè condecet cuncta diſponere. In omnibus igitur omnes magiſtram ſequantur Regulam: neque ab ea temerè declinetur à quoquam.

Nullus in Monaſterio ſequatur cordis proprij voluntatem, neque præſumat quiſquam cum Abbate ſuo proteruè intus, aut foris Monaſterium contendere. Quod ſi præſumpſerit, Regulari diſciplinæ ſubiaceat. Ipſe tamen Abbas cum timore Dei, & obſeruatione Regulæ omnia faciat: ſciens ſe proculdubio de omnibus iudicijs ſuis æquiſſimo Iudici Deo rationem redditurum. Si qua verò minora agenda ſunt in Monaſterij vtilitatibus, ſeniorum tantùm vtatur conſilio, ſicut ſcriptum eſt: Omnia fac cum conſilio, & poſt factum non pœnitebis.

DECLARATIO.

Ibi: Aliqua præcipua.

1 Inter præcipua, in quibus maximè totius Congregationis, ſiue Conuentus cuiuſcumque Monaſterij conſilia, & vota requiri debent, ſunt, Receptio Nouitiorum ad profeſſionem, Collatio Beneficiorum (vbi conſueuit Conuentus interuenire huiuſmodi collationibus) Syndicatus, Locationes ad longum tempus, acceptatio Miſſarum perpetuarum, & alia huiuſmodi: Quælibet etiam alienatio rerum Eccleſiaſticarum, immobilium, & pretioſarum mobilium; hæc enim per Sac. Canones ſine facultate Summi Pontificis omninò fieri prohibentur.

2 Porrò alienationum negotium, vt maturè, ritèque peragatur, ſic dirigendum ordinamus (præterquam ſi eſſet fundus, vel res exigui valoris). Ineatur primò inter Superiores conſilium, An alienatio expediat, vtiliſque futura ſit Monaſterio; deinde, conſentientibus Superioribus, res deferatur ad vniuerſum Conuentum legitimè congregatum, à quo publica diſcuſſione examinetur.

3 Poſt hæc, ſecretis cunctorum votis exponatur, & ſi ex tribus par-

Digitized by Google

partibus, quibus totus Conuentus coaleſcit, ſaltèm duas conſentire vrna protulerit, tunc petenda erit licentia à Capitulo Generali, oſtendendo authenticè rem à priuato Capitulo Monaſterij, fu iſſe diligentèr diſcuſſam, & vtilem iudicatam, & inſtrumento firmatam; demùm pro facultate canonica adeunda erit Apoſtolica Sedes. Cuius licentia impetrata, alienatio fiat, vel per viam permutationis, vel ita cautè, ſecurèque pecunia inde prouenìens, applicetur, vt omne Monaſterij detrimenti periculum præcaueatur. Sæpè enim accidit, Laycorum bona eſſe hypothecata, aut fideicommiſſo ſubiecta, aut alitèr obligata.

4 Bona emphyteutica, ſiuè feudalia, ſi quæ defectu deſcendentium, vel quouis alio titulo ad Monaſterium liberè deuolui contigerit, in emphyteuſim, vel feudum denuò dari prohibemus abſque licentia Capituli Generalis, vel ſaltèm Præſidis, & vnius Viſitatoris illius Prouinciæ; ſolemnilates verò alienationum præſcribuntur in Conſtitutionibus Pauli Secundi, & Vrbani Octaui.

Ibi: Conuocet Abbas omnem Congregationem.

5 Antequam Abbas exponat cauſam, de qua agendum eſt, exhortetur fratres, vt cum humilitate dent conſilium, iuxtà hoc Capitulum.

6 Prohibemus autem, nè quis frater audeat reuelare ea, quæ in Capitulis particularibus Monaſteriorum tractata fuerint, quæ à Patribus vetita ſint reuelari. Quod ſi quis tranſgreſſus fuerit, iniungatur ei pro hac graui inobedientia, vt dicat ſuam culpam in Capitulo coram omnibus: ieiunetque ſemel pane, & aqua in Refectorio, & priuetur per ſex menſes voce actiua, & paſſiua Capituli.

Ibi: Abbas.

7 Declaramus per totam Regulam idem intelligendum de Priore, vbi dignitas Monaſterij non eſſet Abbatia, ſed Prioratus.

Ibi: Seniorum tantùm vtatur conſilio.

8 Declaramus nomine Seniorum intelligendum eſſe Priorem Clauſtralem, & Decanos regiminis, cum quibus Prælati nego-

Digitized by Google

tia Monaſteriorum tàm in ſpiritualibus, quàm in temporalibus occurrentia, legitimè taactare, & expedire poſſint.

Quæ ſint inſtrumenta bonorum Operum.

CAP. IV.

1 Primum Inſtrumentum In primis, Dominum Deum diligere ex toto corde, tota anima, tota virtute.

2	Deinde proximum tanquam ſe ipſum	Deut. 6.
3	Deinde non occidere	Luc. 10.
4	Non adulterari	Leuit. 19.
5	Non facere furtum	Exo: 20.
6	Non concupiſcere	Deut. 5.
7	Non falſum teſtimonium dicere	1. Petr. 2.
8	Honorare omnes homines	Luc. 9.
9	Et quod ſibi quis fieri non vult alij non faciat	Tob. 4.
10	Abnegare ſemetipſum ſibi, vt ſequatur Chriſtum	Matth. 7.
11	Corpus caſtigare	1. Cor. 9.
12	Delicias non amplecti	2. Petr. 2.
13	Ieiunium amare	Dan. 1.
14	Pauperes recreare	Tob. 4.
15	Nudum veſtire	Eſai. 58.
16	Infirmum viſitare	Matth. 25.
17	Mortuum ſepelire	Tob. 1. 2.
18	In tribulatione ſubuenire	Eccl. 6.
19	Dolentem conſolari	Eccl. 7.
20	A Sæculi actibus ſe facere alienum	2. Tim. 2.
21	Nihil amori Chriſti præponere	Matth. 10.
22	Iram non perficere	Matth. 5.
24	Iracundiæ tempus non reſeruare	Epheſ. 4.
24	Dolum in corde non tenere	Prou. 12.
25	Pacem falſam non dare	Iob. 36.
26	Charitatem non derelinquere	Pſal. 27.

27 Non

Digitized by Google

27	Non iurare, ne fortè periuret	1. Pet. 4.
28	Veritatem ex corde, & ore proferre	Matth. 5.
29	Malum pro malo non reddere Pſal. 14.	1. Theſſ. 5.
30	Iniuriam non facere, ſed factam patienter ſufferre	1. Cor. 6.
31	Inimicos diligere	Matth. 5.
32	Maledicentes ſe non remaledicere, ſed magis benedicere Rom. 12.	1. Petri 3.
33	Perſecutiones pro Iuſtitia ſuſtinere	Matth. 5.
34	Non eſſe ſuperbum	Tob. 4.
35	Non vinolentum	1. Tim. 3.
36	Non multum edacem	Ecc. 31. 37.
37	Non ſomnolentum	Prou. 20.
38	Non pigrum	Pro. 24. 26.
39	Non murmuroſum	Sap. 1.
40	Non detractorem	Prou. 4.
41	Spem ſuam Deo committere	Pſal. 36.
41	Bonum aliquod in ſe cum viderit, Deo applicet, non ſibi	Iacob. 1.
43	Malum verò ſemper à ſe factū ſciat, & ſibi reputet	Oſeæ 13.
44	Diem Iudicij timere	Iob. 31.
45	Gehennam expaueſcere	Lucæ 52.
46	Vitam æternam omni concupiſcentia ſpirituali deſiderare Pſal. 83.	Phil. 1.
47	Mortem quotidie ante oculos ſuſpectam habere	Matth. 24.
48	Actus vitæ ſuæ omni hora cuſtodire	Deut. 4.
49	In omni loco Deum ſe reſpicere pro certo ſcire	Prou. 5.
50	Cogitationes malas cordi ſuo aduenientes mox ad Chriſtum allidere	Pſal. 136.
51	Et Seniori Spirituali patefacere	Eccl. 8.
52	Os ſuum à malo, vel prauo Eloquio cuſtodire	Pſal. 33. 38.
53	Multum loqui non amare Prou. 10.	Matth. 12.
54	Verba vana, aut riſui apta non loqui	2. Tim. 2.
55	Riſum multum, aut excuſſum non amare	
56	Lectiones Sanctas libentér audire	Luc. 11.

Digitized by Google

57 Orationi frequenter incumbere. Luc. 18.

58 Mala ſua præterita cum lacrymis, vel gemitu quotidie in Oratione Deo confiteri: & de ipſis malis de cętero emendare. Gal. 5.

59 Deſideria Carnis non perficere: Voluntatem propriam odire. Heb. 13.

60 Præceptis Abbatis in omnibus obedire, etiamſi ipſe aliter (quod abſit) agat, memor illius Dominici præcepti: Quæ dicunt facite: quæ autem faciunt, facere nolite. Matth. 23.

61 Non velle dici Sanctum, antequam ſit, ſed prius eſſe, quo veriùs dicatur. Matth. 6.

62 Præcepta Dei factis quotidiè adimplere. Eccl. 6.

63 Caſtitatem amare. 1. Tim. 5.

64 Nullum odire. Leuit. 19.

65 Zelum, & inuidiam non habere. Galat. 5.

66 Contentionem non amare. 2. Tim. 2.

67 Elationem fugere. Pſal. 130.

68 Seniores venerari. Leuit. 19.

69 Iuniores diligere. 1. Tim. 5.

70 In Chriſti amore pro Inimicis Orare. Matth. 5.

71 Cum diſcordantibus antè Solis occaſum in pacem redire. Ephes. 4.

72 Et de Dei miſericordia nunquam deſperare. Ezech. 18.

Ecce hæc ſunt Inſtrumenta artis ſpiritualis, quæ cum fuerint à nobis die, noctuque inceſſabiliter adimpleta, & in die Iudicij reconſignata, illa merces nobis à Domino recompenſabitur, quam ipſe promiſit, quod oculus non vidit, nec auris audiuit, nec in cor hominis aſcendit, quæ præparauit Deus his, qui diligunt eum. Officina verò, vbi hæc omnia diligenter operemur, Clauſtra ſunt Monaſterij, & ſtabilitas in Congregatione.

De

De Obedientia Diſcipulorum
CAP. V.

PRIMVS humilitatis gradus eſt obedientia ſine mora. Hæc conuenit ijs, qui nihil ſibi Chriſto cariùs exiſtimant propter metum Gehennæ, vel gloriam vitæ æternæ; & mox, vt aliquid imperatum à maiore fuerit, ac ſi diuinitùs imperetur, moram pati neſciunt in faciendo. De quibus Dominus dicit: Obauditu auris obediuit mihi. *Pſal. 17.* Et item dicit Doctoribus: Qui vos audit, me audit. Ergo hi tales *Matth. 10.* relinquentes ſtatim quæ ſua ſunt, & voluntatem propriam deſerentes; mox exoccupatis manibus, & quod agebant imperfectum relinquentes, vicino obedientiæ pede, iubentis vocem factis ſequuntur; Et veluti vno momento prædicta Magiſtri iuſſio, & perfecta Diſcipuli opera, in velocitate timoris Dei ambæ res communiter citiùs explicantur, quibus ad vitam æternam gradiendi amor incumbit. Ideó anguſtam viam arripiunt: Vndè Dominus dicit: Anguſta via eſt, quæ ducit ad Vitam; Vt non ſuo arbitrio vi- *Matth. 7.* uentes, vel deſiderijs ſuis, & voluptatibus obedientes, ſed ambulantes alieno Iudicio, & imperio in Cœnobio degentes, Abbatem ſibi præeſſe deſiderant. Sine dubio hi tales illam Domini ſententiam imitantur, qua dicit: Non veni facere voluntatem meam, ſed eius, qui miſit me. *Iohn. 5.* Sed hæc ipſa obedientia tunc acceptabilis erit Deo, & dulcis hominibus; Si quod iubetur non trepidè, non tardè, non tepidè, aut cum murmure, vel cum reſponſo nolentis efficiatur; Quia obedientia, quæ maioribus præbetur, Deo exhibetur; Ipſe enim dixit: Qui vos audit, me audit. Et cum bono *Matth. 10.* animo à Diſcipulis præberi oportet, quia hilarem datorem di- *2. Cor. 1.* ligit Deus. *Eccl. 35.* Nam cum malo animo, ſi obedit Diſcipulus, & non ſolum ore, ſed etiam corde, ſi murmurauerit: Et ſi impleat iuſſionem, tamen acceptum iam non erit Deo, qui cor reſpicit murmurantis. Et pro tali facto nullam conſequitur gratiam: imò murmuran-

murantium pęnam incurrit, ſi non cum ſatiſfactione emendauerit.

De Taciturnitate.

CAP. VI.

Pſal. 38. FACIAMVS, quod ait Propheta: Dixi, cuſtodiam vias meas, vt non delinquam in lingua mea: Poſui ori meo cuſtodiã: obmutui, & humiliatus ſum, & ſilui à bonis. Hic oſtendit Propheta, ſi bonis Eloquijs interdum propter taciturnitatem debet taceri, quanto magis à malis verbis propter pęnam peccati debet ceſſari? Ergò, quamuis de bonis, & ſanctis ad ædificationem eloquijs, perfectis Diſcipulis, propter taciturnitatis grauitatem, rara loquendi concedatur licentia; Quia ſcriptum eſt: In multiloquio non effugies peccatum. Et alibi: Mors, & vita in manibus linguæ. (Prou. 10.) Nàm loqui, & docere Magiſtrum condecet: tacere, & audire diſcipulo conuenit. Et ideò ſi qua requirenda ſunt à Priore, cum omni humilitate, & ſubiectione reuerentiæ requirantur. Scurrilitates verò, vel verba otioſa, & riſum mouentia, æterna clauſura in omnibus locis damnamus, & ad tale eloquium, diſcipulum aperire os, non permittimus.

DECLARATIO

Ibi: Scurrilitates verò

1 Vt ſcurrilitatum, ac leuitatum occaſiones tollantur interdicimus in Monaſterijs teneri aues, catellos, ſimias, aut alia animalia ad iocum, aut leuitatem prouocantia.

2 Omne quoque ludi genus, vt potè Religioſis minimè conueniens, tàm intus, quàm extra Monaſteria; vana etiam ſpectacula, & choreas, omnem habitus transformationem, & ludicra omnia penitus prohibemus.

3 Fra-

Digitized by Google

3 Fratres verò, nec in mari, nec in fluminibus, cauſa lauandi, ſe ſpolient.

4 Ad effugiendam porrò diſciplinæ Regularis relaxationem, Prælati, & alij Superiores non concedant ſolatia, aut recreationes niſi ſemel ſingulis hebdomadibus, diſcretioni tamen Prælatorum aliquid, rarò quidem, & ex rationabili cauſa, Monachis vlteriùs indulgendum permittimus, excepta tamen Quadrageſima, & Aduentu; quibus temporibus nefas eſt talia cogitare, nedum permittere.

5 Quod ſi vel in Monaſterio, vel extra, Fratres quandocumque recreationis gratia conuenerint, caueant à diſſolutionibus, manuú inuicem iniectionibus, & huiuſmodi iocis honeſtati Religioſæ minimè conuenientibus; ſintque ſolatia eorum modeſta, & grauitate temperata, quæ iuxta dictum Sancti Bernardi, recreent non eneruent. Qui verò contrafecerit, ieiunet ſemel in pane, & aqua, comedens in terra in Refectorio, toties, quoties. Quæ, vt meliùs obſeruentur, volumus, quod huiuſmodi recreationibus interſit Prælatus, vel ſaltem Prior Clauſtralis, aut vnus ex Superioribus Regiminis.

6 Caueant prætereà Superiores, ne permittant Monachos vagari per Ciuitates, ſed potiùs relaxandi animi cauſa concedant, quandoque deambulationes extra Mænia Ciuitatum; quæ tamen fiant Conuentualiter, & cum Superiore Regiminis; maximè verò cum Priore clauſtrali, ſi id commodè fieri poterit.

7 Et ſi compellat neceſſitas, vt propter vrgentia negotia Monachi ad Ciuitates mittantur; per eas incedant ſemper ſociati, & Cucullis induti, niſi iuſta de cauſa Prælati cum eis diſpenſauerint; & pileum ſuper caputium, quod caput tegat, deferant.

8 Neque audeant Fratres prædicta de cauſa, aut propter vindemias, vel fruges colligendas, extra Monaſterium pernoctare, niſi præſente Prælato, vel vno ex Superioribus; ſed ad Monaſteria reuertantur: exceptis tamen Cellerarijs, & alijs Miniſtris, ad talia deputatis.

9 Li-

Digitized by Google

9 Licentiæ verò diſcedendi à Monaſterio infrà annum, recreationis, vel etiam deuorionis cauſa, ſeù alio quouis prætextu, Fratribus noſtræ Congregationis à Diffinitoribus, vel Regimine, aut à Prælatis non concedantur, niſi ex rationabili cauſa, & rarò ad euitandas vagationes, & ſub hac præſertim limitatione, vt antè Dominicam primam Aduentus, & Feriam ſecundam poſt Quinquageſimam ad Monaſteria ſibi aſſignata reuertantur. Diebus autem S. Quadrageſimæ, & Aduentus, quibus oportet aliorum temporum negligentias diluere, ac feruentiùs Orationi, & Sacræ Lectioni vacare, noſtris iter facere, & à Monaſterijs ſibi aſſignatis abeſſe, niſi ex vrgentiſſima neceſſitate à Prælatis approbanda, omninò prohibemus. Cum verò Fratres, præuijs debitis licentijs, ad Ciuitates, ſeù Oppida, in quibus ſunt Monaſteria, ac loca noſtræ Congregationis peruenerint, caueant, nè in Ædibus Sæcularium audeant pernoctare, ſed ſtatim teneantur recto tramite Prælatis, vel in eorum abſentia Superioribus Monaſteriorum, ſeù locorum ſe præſentare, & in omnibus, dùm illic moram traxerint; illis ſubeſſe; ſi aliter fecerint pro qualitate culpæ puniendi.

10 Facultatem verò concedendi Monachis, vel Commiſſis licentiam degendi extra Congregationem, neque Prælati, neque ipſi Diffinitores, vel Regimen habent.

De Humilitate

CAP. VII.

CLAMAT nobis Scriptura Diuina, Fratres dicens: Omnis, qui ſe exaltat, humiliabitur, & qui ſe humiliat exaltabitur. Cum hæc ergò dicit, oſtendit omnem exaltationem genus eſſe ſuperbiæ: Quod ſe cauere Propheta indicat, dicens. Domine non eſt exaltatum cor meum, neque elati ſunt oculi mei, neque ambulaui in magnis, neque in mirabilibus ſuper me: Sed quid? Si non humiliter ſentiebam, ſed exaltaui animam meam, ſicut ablactatus ſuper matrem ſuam, ità retributio in

anima

anima mea. Vndè Fratres, ſi ſummæ humilitatis volumus culmen attingere, & ad exaltationem illam cæleſtem; ad quam per præſentis vitæ humilitatem aſcenditur, volumus velociter peruenire: actibus noſtris aſcendentibus, ſcala erigenda eſt, quæ in ſomno Iacob apparuit, per quam, & deſcendentes, & aſcendentes Angeli monſtrabantur. *Gen. 28.* Non aliud ſine dubio deſcenſus ille, & aſcenſus à nobis intelligitur, niſi exaltatione deſcendere, & humilitate aſcendere. Scala verò ipſa erecta, noſtra eſt vita in ſæculo, quæ humiliato corde à Domino erigitur ad Cælum; Latera enim huius ſcalæ dicimus noſtrum eſſe corpus, & animam, in quibus lateribus diuerſos gradus humilitatis, vel diſciplinæ, Vocatio Diuina aſcendendos inſeruit.

GRADVS PRIMVS.

PRimus itaque humilitatis gradus eſt, ſi timorem Dei ſibi antè oculos ſemper ponens, obliuionem omninò fugiat, & ſemper ſit memor omnium, quæ præcepit Deus, qualiter contemnentes Deum in Gehennam pro peccatis incidunt, & vitam æternam, quæ timentibus Deum, præparata eſt, animo ſuo ſemper reuoluat. Et cuſtodiens ſe omni hora à peccatis, & vitijs, ideſt cogitationum, linguæ, oculorum, manuum, pedum, & voluntatis propriæ, ſed, & deſideria Carnis amputare feſtinet. Æſtimet ſe homo de Cælis à Deo ſemper reſpici omni hora, & facta ſua in omni loco ab aſpectu Diuinitatis videri, & ab Angelis omni hora Deo nunciari. Demonſtrat nobis hoc Propheta, cum in cogitationibus noſtris ita Deum ſemper præſentem oſtendit, dicens: Scrutans corda, & renes Deus. *Pſal. 7.* Et item: Dominus nouit cogitationes hominum. *Pſal. 93.* Et item dicit: Intellexiſti cogitationes meas de longè: *Pſal. 138.* Et quia cogitatio hominis confitebitur tibi. Nàm, vt ſolicitus ſit circa cogitationes peruerſas, dicat ſemper humilis frater in corde ſuo: *Pſal. 57.* Tunc ero immaculatus coram eo, ſi obſeruauero me ab iniquitate mea. Voluntatem verò propriam ità facere prohibemur, *Pſal. 17.* Cum dicit nobis Scriptura; Et à voluntatibus tuis auertere: Et itẽ: *Eccl. 25.*

Matth. 6. Rogamus Deum in oratione, vt fiat illius voluntas in nobis.

Docemur ergò meritò noſtram non facere voluntatem, cum cauemus illud, quod dicit Scriptura: *Prou. 16.* Sunt viæ, quæ putantur ab hominibus rectæ, quarum finis vſque ad profundum Inferni demergit. Et cum item cauemus illud, quod de negligentibus dictum eſt: *Pſal. 52.* Corrupti ſunt, & abominabiles facti ſunt in voluptatibus ſuis. In deſiderijs verò Carnis, ità Deum nobis credamus eſſe præſentem ſemper, cum dicit Propheta Domino: *Pſal. 38.* Domine ante te eſt omne deſiderium meum. Cauendum eſt ergò ideò malum deſiderium, quia mors ſecus introitum delectationis poſita eſt. Vndè Scriptura præcipit, dicens: *Eccl. 8.* Poſt concupiſcentias tuas non eas. Ergò ſi oculi Domini ſpeculantur bonos, & malos, & Dominus de Cælo ſemper reſpicit ſuper filios hominum, vt videat ſi eſt intelligens, aut requirens Deum. *Iſa. 33.* Et ab Angelis nobis deputatis quotidiè die, noctuque Domino Factori noſtro, & Creatori omnium Deo opera noſtra nunciantur. Cauendum eſt ergò omni hora, Fratres, ſicut in Pſalmo dicit Propheta: *Pſal. 52.* Ne nos declinantes in malum, & inutiles factos, aliqua hora aſpiciat Deus, & parcendo nobis in hoc tempore (quia pius eſt, & expectat nos conuerti in meliùs) ne dicat nobis in futuro: *Pſal. 49.* Hæc feciſti, & tacui.

GRADVS SECVNDVS.

SEcundus humilitatis grádus eſt, ſi propriam quis non amans voluntatem, deſideria ſua non delectetur implere, ſed vocem illam Domini factis imitetur, dicentis: *Ioan. 6.* Non veni facere voluntatem meam, ſed eius qui miſit me: Item dicit Scriptura: Voluntas habet pænam, & neceſſitas parit Coronam.

GRADVS TERTIVS.

TErtius humilitatis gradus eſt, vt quis pro Dei amore omni obedientia ſe ſubdat maiori, imitans Dominum, de quo dicit Apoſtolus: *Phil. 2.* Factus obediens vſque ad mortem.

GRA-

Digitized by Google

GRADVS QVARTVS.

QVartus humilitatis gradus eſt, ſi in ipſa obedientia duris, & contrarijs rebus, vel etiam quibuslibet irrogatis iniuriis, tacita conſcientia patientiam amplectatur, & ſuſtinens non laſſeſcat, vel diſcedat, dicente Scriptura: Qui perſeuerauerit vſque in finem, hic ſaluus erit. Item: Confortetur cor tuum, & ſuſtine Dominum. Et oſtendens fidelem pro Domino vniuerſa etiam contraria ſuſtinere debere, dicit ex perſona ſufferentium: Propter te morte afficimur, tota die æſtimati ſumus, ſicut oues occiſionis. Et ſecuri de ſpe retributionis Diuinæ, ſubſequuntur gaudentes, & dicentes: Sed in his omnibus ſuperamus propter eum, qui dilexit nos. Et item alio loco Scriptura: Probaſti nos (inquit) Deus, igne nos examinaſti, ſicut examinatur argentum, induxiſti nos in laqueum, poſuiſti tribulationes in dorſo noſtro. Et vt oſtendat ſub Priore debere nos eſſe, ſubſequitur, dicens: Impoſuiſti homines ſuper capita noſtra. Sed, & præceptum Domini in aduerſis, & iniurijs per patientiam adimplentes, percuſsi in maxillam, præbent, & alteram, auferenti tunicam dimittunt, & pallium, angariati milliario vadunt, & duo: Cum Paulo Apoſtolo. Falſos fratres ſuſtinent, & perſecutionem: & maledicentes ſe benedicunt.

Matth. 10. *Pſal.* 27. *Pſal.* 43. *Rom.* 8. *Pſal.* 65. *Matth.* 5. *Luc.* 6. *Cor.* 2. 11.

GRADVS QVINTVS.

QVintus humilitatis gradus eſt, ſi omnes cogitationes malas cordi ſuo aduenientes, vel mala à ſe abſconsè commiſſa per humilem confeſſionem Abbati non celauerit ſuo. Hortans nos de hac re Scriptura, dicens: Reuela Domino viam tuam, & ſpera in èo. Et item dicit: Confitemini Domino, quoniam in ſæculum miſericordia eius. Et item Propheta: Delictum meum cognitum tibi feci, & iuſtitias meas non operui. Dixi pronunciabo aduerſum me iniuſtitias meas Domino, & tu remiſiſti impietatem cordis mei.

Pſal. 30. *Pſal.* 105. *Pſal.* 31.

Digitized by Google

GRADVS SEXTVS.

SExtus humilitatis gradus eſt, ſi omni vilitate, vel extremitate contentus ſit Monachus, & ad omnia, quæ ſibi iniunguntur, velut Operarium malum, & indignum ſe iudicet, dicens cum Propheta: Ad nihilum redactus ſum, & neſciui: Vt iumentum factus ſum apud te, & ego ſemper tecum. *Pſal. 72.*

GRADVS SEPTIMVS.

SEptimus humilitatis gradus eſt, ſi omnibus ſe inferiorem, & viliorem, non ſolùm ſua lingua pronunciet, ſed etiam intimo cordis credat affectu, humilians ſe, & dicens cum Propheta: Ego autem ſum vermis, & non homo, opprobrium hominum,& abiectio plebis: Exaltatus ſum, & humiliatus, & confuſus. Et item: Bonum mihi, quod humiliaſti me, vt diſcam mandata tua. *Pſal. 21.* *Pſal. 87.* *Pſal. 118.*

GRADVS OCTAVVS.

OCtauus humilitatis gradus eſt, ſi nihil agat Monachus, niſi quod communis Monaſterij Regula, vel Maiorum cohortantur exempla.

GRADVS NONVS.

NOnus humilitatis gradus eſt, ſi linguam ad loquendum prohibeat Monachus, & taciturnitatem habens, vſque ad interrogationem non loquatur, monſtrante Scriptura: Quia in multiloquio non effugietur peccatum: & quia Vir linguoſus non dirigetur ſuper terram. *Prov. 10.* *Pſal. 137.*

GRADVS DECIMVS.

DEcimus humilitatis gradus eſt, ſi non ſit facilis, ac promptus in riſu, quia ſcriptum eſt: Stultus in riſu exaltat vocem ſuam. *Eccl. 21.*

GRA-

Digitized by Google

GRADVS VNDECIMVS.

VNdecimus humilitatis gradus eſt, ſi cum loquitur Monachus leniter, & ſine riſu, humiliter, & cum grauitate, vel pauca verba, & rationabilia loquatur, & non ſit clamoſus in voce, ſicut ſcriptum eſt: Sapiens verbis innoteſcit paucis. *Eccl.* 20.

GRADVS DVODECIMVS.

DVodecimus humilitatis gradus eſt, ſi non ſolùm corde Monachus, ſed etiam ipſo corpore humilitatem videntibus ſe ſemper indicet; ideſt in opere, in Monaſterio, in Oratorio, in Horto, in via, in agro, vel vbicumque ſedens, ambulans, vel ſtans, inclinato ſit ſemper capite, defixis in terram aſpectibus, reum ſe omni hora de peccatis ſuis exiſtimans, iam ſe tremendo Dei Iudicio præſentari exiſtimet, dicens ſibi in corde ſemper illud, quod Publicanus ille Euangelicus, fixis in terram oculis, dixit: Domine non ſum dignus ego peccator leuare oculos meos ad Cælum. Et item cum Propheta: Incuruatus ſum, & humilitatus ſum vſquequaque. Ergò his omnibus humilitatis gradibus aſcenſis, Monachus mox ad charitatem Dei perueniet illam, quæ perfecta foras mittit timorem, per quam vniuerſa, quæ priùs non ſine formidine obſeruabat, abſque vllo labore, velut naturaliter ex conſuetudine incipit cuſtodire, non iam timore Gehennæ, ſed amore Chriſti, & conſuetudine ipſa bona, & delectatione virtutum. Quod Dominus iam in Operario ſuo mundo à vitijs, & peccatis, Spiritu Sancto dignabitur demonſtrare. *Luc.* 12. *Pſal.* 118. *Io.* 1. 4.

DECLARATIO.

Magiſtri Nouitiorum diligentiſſimè curent, vt totum hoc caput de humilitate, ſicut, & Caput 4. de Inſtrumentis bonorum Operum à ſuis Nouitijs memoriter teneatur. Qui quidem Nouitij non erunt admittendi ad profeſſionem, niſi eorum profectus in hac ſchola humilitatis appareat.

De

Digitized by Google

De Diuinis Officijs in Noctibus.

CAP. VIII.

HYEMIS tempore, ideſt à Kalendis Nouembris vſque ad Paſcha, iuxta conſiderationem rationis, octaua hora noctis ſurgendum eſt, vt modicè ampliùs de media nocte pauſetur, & iam digeſti ſurgant. Quod verò reſtat poſt Vigilias, à Fratribus, qui Pſalterij, vel Lectionum aliquid indigent, meditationi inſeruiatur. A Paſcha autem vſque ad ſupradictas Kalendas Nouembris ſic temperetur hora Vigiliarum agenda, vt paruiſſimo interuallo, quo Fratres ad neceſſaria naturæ exeant, cuſtodito, mox Matutini, qui incipiente luce agendi ſunt, ſubſequantur.

DECLARATIO.

Ibi: Octaua hora ſurgendum eſt.

1 Quia diſcretio inter potiſſimas Virtutes maximè commendatur, propterea arbitramur ſatis prouideri varijs naturarum complexionibus, ſi à fine comeſtionis ſecundæ menſæ, vſque ad horam matutinam, octo horæ pro ſomno concedantur: At quoniam omnes ferè Eccleſiæ Monaſteriorum noſtrorum, & præſertim, quæ in Ciuitatibus ſitæ ſunt, à Fidelibus Populis frequentantur, quibus ſatis facere quoquo modo tenemur in Diuinorum Officiorum, & Miſſarum celebratione; atque ob id ſæpè non poſſit dormitionis ſignum pulſari hora prima noctis, nec proindè commodè ſurgere Monachi hora octaua, iuxta Regulam, valeant, vt minus, quàm poſſumus ab ea recedamus, declarando ordinamus, vt à fine Menſæ ſecundæ, ſiuè Cæna, ſiuè Refectiuncula ſit, ad minùs prædictarum octo horarum ſpatium concedatur vſque ad Matutinam ſinaxim; itavt cum cænatur, tranſacto vnius horæ ſpatio, pulſetur pro cubitu, reſiduumque dictarum horarum ſpatiũ ſit pro dormitione.

2 Cum

Digitized by Google

2 Cum verò ieiunatur, vt à refectiuncula ſurgentes habeant itidem prædictarum horarum octo ſpatium vſque ad matutinam ſinaxim, ſiuè immediatè, ſiuè aliquo interpoſito temporis ſpatio, pro dormitione pulſetur: Sic enim dicemur octaua hora ſurgere, iuxta Regulam.

3 Reliquarum verò horarum diſpoſitio in arbitrio Prælatorum; ſit, habita tamen ratione locorum, Perſonarum, & temporum. Sintque ſoliciti Prælati, Priores, & Decani, vt (dato dormitionis ſigno) omnes infra dimidiæ horæ ſpatium ad Cellas ſe recipiant, ac dormitum eant; alioquin, legitimo ceſſante impedimento, ſemel, & iterum corripiantur, deindè etiam pęna addita, ſeueriori correctioni ſubdantur, qui contrafecerint.

Ibi : A Paſcha autem.

4 Præterquam, ſi prædictus dies feſtus occurreret, menſe Aprili: quo tempore diſpenſando, declaramus, meridianæ tempus dormitionis incipere à die feſto Sancti P. Benedicti, & tùnc ſic temperetur hora dormitionis in nocte, vt computata diurna, octo ſemper horæ pro ſomno deputentur.

5 Notandum eſt tamèn, quod à principio Quadrageſimæ, vſque ad Kalendas Nouembris pulſandum eſt pro dormitione media hora noctis, (ſi commodè fieri poteſt) quod diſcretioni committimus Prælatorum, ob varia accidentia, quæ ſuboriri poſſunt.

6 In Vigilia autem Sanctæ Crucis de menſe Septembris excluſiuè, ceſſamus à dormitione meridiana.

7 Diſpenſamus prætereà, quod à feſto Purificationis Beatiſſimæ Virginis Mariæ, vſque ad Kalendas Octobris, Nocturni, & Laudes Beatæ Virginis conuentualiter non dicantur in Choro, ſed à Magiſtro Nouitiorum, & Nouitijs, vel ab Hebdomadarijs perſoluantur in Choro.

Quot

Digitized by Google

Quot Pſalmi dicendi ſunt in Nocturnis horis.

CAP. IX.

HYEMIS tempore præmiſſo in primis Verſu, Deus in adiutorium meum intende, Domine ad adiuuandum me feſtina. In ſecundo, ter dicendum eſt, Domine labia mea aperies,& os meum annunciabit laudem tuam; Cui ſubiungendus eſt tertius Pſalmus, & Gloria. Poſt hunc, Pſalmus nonageſimus quartus cum Antiphona, aut certè decantandus. Indè ſequatur Ambroſianum: Deindè ſex Pſalmi cum Antiphonis. Quibus dictis, dicto verſu, benedicat Abbas: Et ſedentibus omnibus in ſcamnis, legantur viciſſim à Fratribus in Codice ſuper Analogium tres Lectiones, inter quas tria *Re*ſponſoria canantur. Duo Reſponſoria ſine Gloria dicantur. Poſt tertiam verò Lectionem, qui cantat, dicat Gloria; quam, dum incipit Cantor dicere, mox omnes de ſedilibus ſurgant, ob honorem, & reuerentiam Sanctiſſimæ Trinitatis. Codices autem legantur in Vigilijs, tàm veteris Teſtamenti, quàm noui Diuinæ auctoritatis. Sed, & expoſitiones earum, quæ à nominatiſſimis, & Orthodoxis, Catholiciſque Patribus factæ ſunt. Poſt has verò tres Lectiones cum Reſponſorijs ſuis, ſequantur reliqui ſex Pſalmi cum Alleluia cantandi. Poſt hos Lectio Apoſtoli ſequatur, ex corde recitanda, & verſus, & ſupplicatio Litaniæ, ideſt Kyrie eleiſon. Et ſic finiantur Vigiliæ nocturnæ.

Qualiter

Digitized by Google

Qualiter Aeſtatis tempore agatur Nocturna Laus

CAP. X.

A Paſcha autem vſque ad Kalendas Nouembris, omnis (vt ſupra dictum eſt) Pſalmodiæ quantitas teneatur: Excepto quod Lectiones in Codice, propter breuitatem Noctium, minimè legantur, ſed pro ipſis tribus Lectionibus, vna de veteri Teſtamento memoriter dicatur, quam breue Reſponſorium ſubſequatur, & reliqua omnia (vt ſupra dictum eſt) impleantur, ideſt, vt nunquam minùs à duodecim Pſalmorum quantitate, ad Vigilias Nocturnas dicatur, Exceptis tertio, & nonageſimo quarto Pſalmo.

Qualiter Dominicis diebus Vigiliæ agantur

CAP. XI.

DOMINICO die temperiùs ſurgatur ad Vigilias, in quibus Vigilijs teneatur menſura, ideſt modulatis (vt ſupra diſpoſuimus) ſex Pſalmis, & verſu, reſidentibus cunctis diſpoſitè, & per ordinem in ſubſellijs, legantur in Codice (vt ſupra diximus) quatuor Lectiones cum Reſponſorijs ſuis, vbi tantùm in Reſponſorio quarto dicatur à Cantante, Gloria, quam, dum incipit, mox omnes cum reuerentia ſurgant. Poſt quas Lectiones ſequantur ex ordine alij ſex Pſalmi cum Antiphonis, ſicut anteriores, & verſus. Poſt quos iterùm legantur aliæ quatuor Lectiones cum Reſponſorijs ſuis, ordine, quo ſupra. Poſt quas iterùm dicantur tria Cantica de Prophetis, quæ inſtituerit Abbas, quæ Cantica cum Alleluia pſallantur.

Dicto etiam verſu, & benedicente Abbate, legantur aliæ quatuor Lectiones de nouo Teſtamento, ordine, quo ſupra. Poſt quartum Reſponſorium, incipiat Abbas Hymnum: Te Deum laudamus. Quo dicto, legat Abbas Lectionem de Euangelio cum honore, & tremore, ſtantibus omnibus. Qua perlecta reſpondeant omnes. Amen. Et ſubſequatur mox Abbas Hymnum: Te decet laus: Et data benedictione incipiant Matutinos. Qui ordo Vigiliarum omni tempore, tàm æſtatis, quàm hyemis æqualitèr in die Dominico teneatur: niſi fortè (quod abſit) tardiùs ſurgatur, quia tunc aliquid de Lectionibus breuiandum eſt, aut Reſponſorijs. Quod tamen omninò caueatur nè proueniat. Quod ſi contigerit, dignè indè ſatisfaciat Deo in Oratorio, per cuius euenerit neglectum.

Qualiter Matutinorum ſolemnitas agatur
CAP. XII.

IN Matutinis Dominico die, in primis dicatur ſexageſimus ſextus Pſalmus ſine Antiphona in directum: Poſt quem dicatur quinquageſimus Pſalmus cum Alleluia. Poſt quem dicatur centeſimus decimus ſeptimus, & ſexageſimus ſecundus; deindè benedictiones, & Laudes, Lectio de Apocalypſi vna ex corde, & Reſponſoriũ, & Ambroſianum, & Verſus, & Canticum de Euangelio, Litatiæ, & completum eſt.

Priuatis diebus qualiter Matutini agantur
CAP. XIII.

DIEBVS autem priuatis Matutinorũ ſolemnitas ità agatur, ideſt ſexageſimus ſextus Pſalmus dicatur ſine Antiphona in directum, ſubtrahendo modicè, ſicut in Dominica, vt omnes occurrant ad quinquageſimum, qui cum Antiphona dicatur. Poſt quem alij duo Pſalmi dicantur ſecundum conſuetudinem, ideſt, ſecunda feria, quintus, & trigeſi-

mus

Digitized by Google

mus quintus. Tertia feria, quadrageſimus ſecundus, & quinquageſimus ſextus. Quarta feria, ſexageſimus tertius, & ſexageſimus quartus. Quinta feria, octogeſimus ſeptimus, & octogeſimus nonus. Sexta feria ſeptuageſimus quintus, & nonageſimus primus. Sabbato autem centeſimus quadrageſimus ſecundus, & Canticum Deuteronomij, quod diuidatur in duas Glorias. Nam cæteris diebus, Canticum vnumquodque die ſuo ex Prophetis, ſicut pſallit Eccleſia Romana, dicatur. Poſt hæc, ſequantur Laudes: deindè Lectio vna Apoſtoli memoriter recitanda, Reſponſorium Ambroſianum, Verſus, Canticum de Euangelio, Litaniæ, & completum eſt. Planè agenda Matutina, vel Veſpertina non tranſeāt aliquando, niſi in vltimo per ordinem Oratio Dominica, omnibus audientibus, dicatur à Priore, propter ſcandalorum ſpinas, quæ oriri ſolent, vt conuenti per ipſius Orationis Sponſionem, quā dicunt: Dimitte nobis debita noſtra, ſicut, & nos dimittimus debitoribus noſtris, purgent ſe ab huiuſmodi vitio. Cæteris verò agendis, vltima pars eius Orationis dicatur, vt ab omnibus reſpondeatur: Sed libera nos à malo.

DECLARATIO.

Ibi: Litaniæ, & completum eſt.

Litanias intelligimus: Kyrie eleiſon, Chriſte eleiſon, Kyrie eleiſon, Pater noſter; Ita vt pronunciato Verſu: Et ne nos &c., & Dominus vobiſcum, immediatè ſequatur Oratio; præterquam ad Primam, & ad Completorium; & excepto triduo antè Paſcha, quo tempore recitamus Horas Canonicas ab Eccleſia Romana præſcriptas, prout in Breuiario noſtro. In reliquis verò inuiolatè ab omnibus ſeruentur Rubricæ Breuiarij, & Miſſalis noſtri Monaſtici Pauli V. auctoritate recognitorum, tàm in recitatione Diuini Officij, quàm in celebrationibus Miſſarum, nihil penitus addendo, vel innouando.

Digitized by Google

In Natalitijs Sanctorum qualiter Vigiliæ agantur

CAP. XIV.

IN Sanctorum verò Feſtiuitatibus, vel omnibus ſolemnitatibus, ſicut diximus Dominico die agendum, ità agatur, excepto quod Pſalmi, aut Antiphonæ, vel Lectiones ad ipſum diem pertinentes dicantur. Modus autem ſupradictus teneatur.

DECLARATIO.

Ibi: In Sanctorum verò Feſtiuitatibus.

1 Seruetur Decretum Sac. Congregationis Rituum, æditum die 28. Octobris 1628.

2 Feſtus verò dies S. P. N. Benedicti, in Monaſterijs, & Locis noſtris, ſolemnis habeatur, itaùt omnes, tàm Commiſſi, quàm Famuli, ac Laborantes ab operibus penitus ſe abſtineant, perindè, ac ſi ab Eccleſia de præcepto conſtitutus eſſet. Officium autem eiuſdem S. P. N. Benedicti poſtremò impreſſum, & à Sac. Rituũ Congregatione recognitum, recitetur ab omnibus, tàm in Choro, quàm extra, qualibet tertia feria non impedita Feſto duodecim Lectionum, Vigilijs, Quadrageſima, Aduentu, & niſi occurrat dies, infra Octauam, eodemque die eius Miſſa votiua in noſtro Miſſali impreſſa, decantetur.

Alle-

Digitized by Google

Alleluia, quibus temporibus dicatur CAP. XV.

A Sancto Paſcha vſque ad Pentecoſten, ſine intermiſſione dicatur Alleluia, tàm in Pſalmis, quàm in Reſponſorijs. A Pentecoſte vſque ad Caput Quadrageſimæ, omnibus noctibus, cum ſex poſterioribus Pſalmis, tantùm ad Nocturnos dicatur. Omni verò Dominica extra Quadrageſimam, Cantica, Matutini, Prima, Tertia, Sexta, Nonaque cum Alleluia dicantur. Veſpera verò cum Antiphonis. Reſponſoria verò nunquam dicantur cum Alleluia, niſi à Paſcha vſque ad Pentecoſten.

DECLARATIO.

Ibi: Vſque ad Caput Quadrageſimæ.

1 **Seruentur Rubricæ noſtri Breuiarij, vt dicitur ſupra in Cap. 13.**

Qualiter Diuina Opera per diem agantur CAP. XVI.

VT ait Propheta: Septies in die laudem dixi tibi. Qui Septenarius Sacratus numerus à nobis ſic implebitur; Si Matutini, Primæ, Tertiæ, Sextæ, Nonæ, Veſperi, Completorijque tempore, noſtræ ſeruitutis Officia perſoluamus. Quia de his horis dixit Propheta: Septies in die laudem dixi tibi. Ergò his temporibus referamus laudes Creatori noſtro ſuper iudicia iuſtitiæ ſuæ, ideſt Matutinis, Prima, Tertia, Sexta, Nona, Veſpera, Completorio: & nocte ſurgamus ad confitendum ei.

Digitized by Google

Quot Pſalmi per eaſdem horas dicendi ſunt

CAP. XVII.

IAM de Nocturnis, vel Matutinis digeſſimus Ordinem Pſalmodiæ; nunc de ſequentibus horis videamus. Prima hora, dicantur Pſalmi tres ſigillatim, & non ſub vna Gloria. Hymnus eiuſdem horæ poſt Verſum, Deus in adiutorium meum intende. antequam Pſalmi incipiantur. Poſt expletionem verò trium Pſalmorum, recitetur Lectio vna, Verſus, & Kyrie eleiſon, Et Miſſæ ſint. Tertia verò, Sexta, & Nona eodem ordine celebretur Oratio, Verſus, Hymni, earundem horarum, terni Pſalmi, Lectio, & Verſus Kyrie eleiſon, & Miſſæ ſint. Si maior Congregatio fuerit, cum Antiphonis dicantur; Si verò minor in directo pſallantur. Veſpertina autem Sinaxis quatuor Pſalmis cum Antiphonis terminetur, poſt quos Pſalmos, Lectio recitanda eſt, indè Reſponſorium Ambroſianum, Verſus, Canticum de Euangelio, Litaniæ, & Oratio Dominica, & fiant Miſſæ. Completorium autem, trium Pſalmorum dictione terminetur; Qui Pſalmi directaneè, & ſine Antiphona dicendi ſunt. Poſt quos Hymnus eiuſdem horæ, Lectio vna, Verſus, & kyrie eleiſon, & benedictio, & Miſſæ fiant.

DECLARATIO.

Ibi: Prima hora dicitur Kyrie eleiſon.

2 Secundum antiquam noſtram conſuetudinem, dicta Prima, immediatè proceſſionaliter exeuntes de Eccleſia, commemorationem facimus pro Fratribus Defunctis, Familiaribus, & Benefactoribus noſtris cum Pſalmo Deprofundis, & Oratione Deus veniæ largitor. Et pergimus ad Capitulum, vbi pronunciantur ex Martyro-

tyro-

Digitized by Google

tyrologio feſta Sanctorum occurrentia, & dicitur: Prætioſa, more Romanæ Eccleſiæ. Vltimo legitur Capitulum Nonæ, vbi non habetur proprium, & poſt Lectionem dicti Capituli diebus ferialibus, & feſtis trium Lectionum, legitur Textus Regulæ, & datur benedictio, & audiuntur culpæ, non autem in Dominicis diebus, vel feſtis de præcepto Eccleſiæ, aut de conſuetudine Locorum.

Ibi: Et Benedictio.

2 Iſta benedictio datur à Superiore, ſicut etiam in Completorio, quæ ſufficiat pro præſentibus fratribus, & abſentibus: ita ut opus non ſit, etiam abſentibus pro dormitione aliam Benedictionem quærere. Laudamus tamen, ſi fratres caſu ſuperiori obuiantes benedictionem petant, & accipiant.

3 Et nouitij, ac iuniores Profeſſi ſuos magiſtros ad eorum Cellam pro ipſa benedictione adeant antequam cubitum erant: Magiſtros verò hortamur, vt Diſcipulos quàm citius poſſunt dimittant.

4 Fit etiam poſt Completorium à Superiore aquæ benedictæ aſperſio, dicendo: Aſperges me &c. quo repetito abſque alia oratione dicitur Pſalmus: Deprofundis cum Oratione, Deus qui inter Apoſtolicos, pro Papa Eugenio IV. & Deus veniæ largitor, pro fratribus, ac benefactoribus.

Quo ordine ipſi Pſalmi dicendi ſint

CAP. XVIII.

IN primis ſemper diurnis horis dicatur verſus: Deus in adiutorium meum intende, Domine ad adiuuandũ me feſtina, & Gloria: inde Hymnus vniuſcuiuſque horæ. Deinde prima hora, Dominica, dicenda ſunt quatuor Capitula Pſalmi centeſimi octaui decimi. Reliquis verò horis ideſt tertia, ſexta, & nona; terna Capitula ſupradicti Pſalmi centeſimi octaui decimi dican-

dicantur. Ad primam autem ſecundæ feriæ dicantur tres Pſalmi, ideſt Primus, ſecundus, & ſextus. Et ita per ſingulos dies ad Primam, vſque ad Dominicam dicantur per ordinem terni Pſalmi, vſque ad nonumdecimum Pſalmum, ita ſanè, vt nonus Pſalmus, & ſeptimus decimus partiatur in binas Glorias; & ſic fiat, vt ad Vigilias Dominica ſemper à vigeſimo incipiatur. Ad tertiam verò, ſextam, & nonam ſecundæ feriæ nouem Capitula, quæ reſidua ſunt de centeſimo decimo octauo Pſalmo, ipſa terna Capitula per eaſdem horas dicantur. Expenſo ergo Pſalmo centeſimo octauo decimo duobus diebus, ideſt Dominico, & ſecunda feria, tertia feria iam ad tertiam, ſextam, vel nonam pſallantur terni Pſalmi à centeſimo nono decimo vſque ad centeſimum vigeſimum ſeptimum, ideſt Pſalmi nouem. Quinque Pſalmi ſemper vſque ad Dominicam per eaſdem horas itidem repetantur: Hymnorum nihilominus, lectionum, vel verſuum diſpoſitione vniformi cunctis diebus ſeruata; & ita ſcilicet, vt ſemper Dominica à centeſimo octauo decimo incipiatur.

Veſpera autem quotidie quatuor Pſalmorum modulatione canatur. Qui Pſalmi incipiantur à centeſimo nono vſque ad centeſimum quadrageſimum ſeptimum: exceptis ijs, qui in diuerſis horis ex eis ſequeſtrantur, ideſt à centeſimo decimo ſeptimo vſq; ad centeſimum vigeſimum ſeptimum, & centeſimo trigeſimo tertio, & centeſimo quadrageſimo ſecundo, Reliqui omnes in veſpera dicendi ſunt. Et quia minus veniunt tres Pſalmi, ideo diuidendi ſunt, qui in numero ſupradicto fortiores inueniuntur: ideſt centesimus trigesimus octauus, & centesimus quadragesimus tertius, & centesimus quadragesimus quartus. centesimus verò ſextus decimus, quia paruus eſt cum centesimo quintodecimo coniungatur. Digeſto ergo ordine Pſalmorum Veſpertinorum, reliqua, ideſt Lectiones; Reſponſoria, Hymni, Verſus, vel Cantica, ſicut ſupra taxauimus impleantur. Ad Completorium vero quotidie ijdem Pſalmi repetantur, ideſt quartus, nonageſimus, & centeſimus trigeſimus tertius.

Diſpoſito ordine Pſalmodiæ diurnæ, reliqui omnes Pſalmi, qui

Digitized by Google

qui ſuperſunt, æqualiter diuidantur in ſeptem noctium vigilias partiendo ſcilicet, qui inter eos prolixiores ſunt Pſalmi, & duodecim per vnamquamque conſtituantur noctem. Hoc præcipuè commonentes, vt ſi cui forte hæc diſtributio Pſalmorum diſplicuerit, ordinet, ſi melius aliter iudicauerit, dum omnimodis id attendatur, vt omni hebdomada Pſalterium ex integro numero centum quinquaginta Pſalmorum pſallatur, & Dominico die ſemper à capite repetatur ad vigilias; quia nimis in eodem deuotionis ſuæ ſeruitium oſtendunt Monachi, qui minus Pſalterio, cum Canticis conſuetudinarijs, per ſeptimanæ circulum pſallunt; cum legamus Sanctos Patres noſtros vno die hoc ſtrenuè impleuiſſe, quod nos tepidi, vtinam ſeptimana integra perſoluamus.

DECLARATIO.

Ibi: Q*uod nos tepidi*.

1 Pater N. S. Benedictus nullum ex Monachis excipit à Diuini officij recitatione; ideoque ordinamus, quod quilibet Monachus Profeſſus officium Diuinum recitet, etſi non ſit Sacris initiatus, ſecundum antiquiſſimam conſuetudinem noſtram.

De Diſciplina pſallendi.

CAP. XIX.

VBIQVE credimus Diuinam eſſe præſentiam, & oculos Domini in omni loco ſpeculari bonos, & malos: maximè tamen hoc ſine aliqua dubitatione credimus, cum ad opus Diuinum aſſiſtimus. Ideo ſemper memores ſimus quod ait Propheta: *Pſal. 2.* Seruite Domino in timore. Et iterùm: Pſallite ſapienter. *Pſalm.46.* Et in conſpectu Angelorum pſalam tibi. *Pſal.137.* Ergó conſideremus qualiter oporteat nos in conſpectu Diuinita-

tis, & Angelorum eſſe, & ſic ſtemus ad pſallendum, vt mens noſtra concordet voci noſtræ.

DECLARATIO.

Ibi: Vbique Diuinam credimus eſſe præſentiam.

1 Statuimus, quod ſecundum morem noſtræ Congregationis, alta, ſonora, & pari voce pſallatur: verba non protrahantur: pariter inchoetur verſus, & interpoſita competenti pauſa, pariter terminetur.

2 Volumus etiam, quod officium Beatæ Virginis eadem prorſus cura, qua diuinum perſoluitur, recitetur diebus, iuxta Rubricas Breuiarij, præſcriptis, & in Monaſterijs, in quibus ſunt, vltra Prælatum, vel Superiorem, quatuor Monachi, omninò dicatur Diuinum officium conuentualiter in choro, & miſſa quotidie celebretur, & ſaltem diebus feſtiuis, nulla admiſſa excuſatione, decantetur. Quam ordinationem ad illos quoque intelligimus extendi, qui in Monaſteriorum membris habitant, in quibus præfatus Monachorum numerus reperitur. Cantus autem, in quo toni monaſtici ſeruantur, ita ſtudioſè, ac deuotè ducatur, vt pia modulatione tàm noſtra quàm fidelium adſtantium corda excitata, ad cæleſtium contemplationem ferri aſſueſcant.

3 In officijs hebdomadæ Sanctæ nullo pacto varietur, aut mutetur cantus, tàm in Lamentationibus, Cantico Benedictus, & Paſſione Domini, quàm in alijs omnibus: ſed ſecundum ritum, & morem antiquum Congregationis fiat, vt ſimplicitas, & vniformitas ſeruetur in omnibus.

4 Ad quod facilius, & commodius ſeruandum, volumus, vt omnia Monaſteria habeant libellos impreſſos, qui contineant omnes Cantus Hæbdomadæ Sanctæ, & Laudes, quæ in receptione Nouitiorum in Capitulo cantari ſolent, & alia huiuſmodi.

De

Digitized by Google

De reuerentia Orationis.

CAP. XX.

SI, cum hominibus potentibus volumus aliqua ſuggerere, non præſumimus, niſi cum humilitate, & reuerentia: quanto magis Domino Deo vniuerſorum cum omni humllitate, & puritatis deuotione ſupplicandum eſt? & non in multiloquio, ſed in puritate cordis, & compunctione lacrymarum nos exaudiri ſciamus. Et ideo breuis debet eſſe, & pura oratio, niſi forte ex affectu inſpirationis Diuinæ gratiæ protendatur. In Conuentu tamen omnino breuietur oratio, & facto ſigno à Priore, omnes pariter ſurgant.

DECLARATIO.

Ibi: Cum humilitate, & reuerentia.

1 Declaramus modo infraſcripto teuerentiam debere ſeruari in Diuinis officijs. Cum Monachi chorum ingrediuntur, ſiuè inde egrediuntur, in medio ante Sanctiſſimæ Euchariſtæ Sacramentum, ſemper vnicum genu vſque ad terram flectant, capite nudato, & inclinato: cum verò Sacramentum publice fuerit expoſitum, vtrumque genu; Si autem in Altari maiori Euchariſtia non cuſtodiatur, profunde ſe inclinent ad Crucem; poſtea venientes ad ſedilia ſua, capite aliquantulum inclinato reuerentiam faciant verſus Sedem Prælati.

2 In cæteris autem locis ſufficit mediocris inclinatio, vt cum Refectorium, ſeu Capitulum, ſeù alium huiuſmodi locum ingrediuntur.

3 Quoad genuflexiones verò, & erectiones in Diuinis officijs, & miſſa, ſeruentur omninò Rubricæ Breuiarij, & Miſſalis noſtri, vt ſupra.

Digitized by Google

4 In principio officij ſtantes profunde, & reuerenter inclinent caput, dum dicitur Pater noſter, quemadmodum etiam cum intra officium dicitur Pater noſter, & quando prima oratio in qualibet hora, & miſſa recitatur.

5 Cum autem cantatur miſſa pro Defunctis, omni tempore ad orationes genuflectant.

6 Quando verò inchoatur officium vſque ad Gloria Patri, & quando dicuntur Capitula ſtent verſus Altare, capite nudato: Cum verò dicitur Gloria Patri, aut in fine Hymnorum, quando fit mentio de Santiſſima Trinitate vnus chorus contra alterum caput, & humeros inclinet, qui verò in Superiorum ſunt ſubſellijs verſus Altare inclinentur.

7 Sacerdos, & Cantores in choro ſacris induti, ſe inclinent verſus Altare ad Gloria Patri, Pater noſter, & cætera.

8 Quotieſcumque dicitur Confiteor Deo, ad miſſam videlicet, Primam, & Completorium, ſicut, & in oratione A cunctis fiat mentio de Patre noſtro Sancto Benedicto.

9 Dum verò cantatur Epiſtola, vel Prophetia, verſus, aut tractus poſt Epiſtolam, vel Prophetiam, ſedeant Monachi.

10 Ad Euangelium, omnes recti verſus Altare ſtent omni tempore aperto capite.

11 In prædictis tamen, præterquam in reuerentia, quæ fit ante Altare, & dum canitur, ſiuè dicitur Euangelium, & à Conſecratione vſque ad Communionem, diſpenſamus cum Monachis, propter multorum infirmitates, quod à kalendis Octobris vſque ad finem menſis Aprilis, ſtent capite ſeminudato.

12 In quolibet monaſterio noſtro ſit tabula, in qua deſcriptum ſit quibus horis, & diebus feſtiuis Cucullæ deferri debeant, qui modus ab omnibus inuiolatè ſeruetur, firma quoad reliquos ritus Eccleſiaſticos in omnibus Ceremonialis Romani diſpoſitione ſemper manente.

De

De Decanis Monaſterij.

CAP. XXI.

SI maior fuerit Congregatio eligantur de ipſis Fratres boni teſtimonij, & ſanctæ conuerſationis, & conſtituantur Decani; qui ſolicitudinem gerant ſuper Decanias ſuas in omnibus ſecundum mandata Dei, & præcepta Abbatis ſui. Qui Decani tales eligantur, in quibus ſecurus Abbas partiatur onera ſua, & non eligantur per ordinem, ſed ſecundum vitæ meritum, & ſapientiæ doctrinam. Quod ſi quis ex eis aliqua fortè inflatus ſuperbia repertus fuerit reprehenſibilis: correptus ſemel, & iterùm, & tertiò, ſi emendare noluerit, deijciatur, & alter in loco eius, qui dignus eſt ſubrogetur, & de Præpoſito eadem conſtituimus.

DECLARATIO.

Ibi: Solicitudinem gerant.

1 Ad officium Decanorum, & Prioris clauſtralis pertinet ſolicitudinem gerere, vt Regulalis obſeruantia in Monaſterio vigeat, officinas, horis competentibus, per vices viſitent. Fratrum inobſeruantias, & exceſſus corrigant, niſi fuerint ità notabiles, vt ad Prælatum deferri mereantur.

2 Prior clauſtralis omnium confeſſiones ex officio audire poteſt, eoſque abſoluere, præterquam à reſeruatis; Decani verò, Sacerdotum quidem, Decanorum, & Titularium ex officio. At Clericorum, & Commiſſorum non niſi ex delegatione, & expreſſa deputatione Prælati, quibus quoque particulares licentias concedent, iuxta facultatem ſibi à Superiore traditam.

3 Diligentem inſuper curam habeant, quod Cæremoniæ Congregationis, & ordinata per Capitulum, ſeù Prælatum obſeruentur; inuigilent præcipuè, vt Diuinum officium deuotè dicatur;

ac

Digitized by Google

ac ſtudeant communibus fratrum exercitijs, & Capitulo culparum intereſſe.

Ibi: Qui Decani tales eligantur.

4 Vt autem ad præſcriptum Regulæ Decani conſtituantur, ſtatuimus neminem poſſe eligi in Decanum, niſi qui ſaltem per biennium continuum tempore ſui Sacerdotii obſeruantiæ Regulari vacauerit (exceptis Lectoribus, & Prædicatoribus, de quibus infra num. 11.) quique ſufficienti literatura, ac probis moribus præditus ſit, & bonum teſtimonium habeat à Prælato, in cuius Monaſterio ſaltem per annum integrum, tempore quo ad Decanatum promouendus erit, commoratus fuerit, vel ab his Prælatis, ſub quorum cura eo anno, licet in diuerſis Monaſterijs, vixerit, & præſertim de cuius doctrinæ ſufficientia, & vitæ merito conſtet per teſtimonium à viſitatoribus medio eorum iuramento coram Diffinitoribus in Capitulo Generali ferendum: præuijs quo ad literarum ſcientiam in actu viſitationis diligenti examine, & quoad morum probitatem exacta inquiſitione; prout ſtatuitur in literis in forma Breuis Clementis Octaui ſub die 6. Martij 1593. & Pauli V. die vigeſima prima Martij 1608. ac præuia etiam atteſtatione de huiuſmodi vitæ integritate, & ſufficientia per Prælatum, qui pro tempore præerit Monaſterio profeſſionis eiuſdem promouendi (cuius nomine ad Decanatum proponi, & promoueri debet) in Diffinitorio cum iuramento facienda. Qui Prælatus ſi ad Capitulum non acceſſerit, teneatur prædictam atteſtationem in ſcriptis, medio ſuo iuramento, ſubſcriptione, & ſigillo roboratam ad Diffinitores tranſmittere, & in caſu mortis à Priore, & ſenioribus, ipſorum pariter iuramento, ſubſcriptionibus, & ſigillo Conuentus munita, tranſmittatur, aliàs huiuſmodi electiones, ſeù promotiones, quæ non ſeruata forma præſentis Conſtitutionis fieri contigerit, nullas, & inualidas eſſe ipſo facto decernimus, & declaramus. Si qui autem inter Decanos reperiuntur, qui ad ſuum munus peragendum, ob aliquam infirmitatem, vel alios defectus, impotentes, ſeù inhabiles ſint, abſoluantur à regimine, & inter

Deca-

Digitized by Google

Decanos cum titulo (ſi in reliquis fuerint emeriti, & bonum teſtimonium habuerint à Prælatis ſuis) numerentur: ſin minus à à titulo, & Regimine remoueantur, & alij ſufficientes in lo um illorum ſubſtituantur. Qui omnes, vt in ſtudio Regularis d ſciplinæ ſint ſoliciti, ac fratres ad eam amplectendam (vt ex of cio tenentur) excitare non negligant, quotannis in Capitulo Generali nouæ electionis iudicio ſubijciantur, & pro ſingulis à Diffinitoribus ſuffragia ferantur, ac ſi nunquam antea fuiſſent electi, vt eo pacto in officio retineantur, prout decernitur in præfato Breui Clementis Octaui.

5 Magiſtri etiam nouitiorum eligantur moribus, & ætate omnino maturi, ſufficienri literatura præditi, & apti ad lucrandas animas, inſtruendoſque diſcipulos, qui à ſæculo conuertuntur, in monaſtica, & Regulari diſciplina. Quæ omnia eò diligentius executioni mandanda ſunt, quo cognoſcimus in his robur, & fundamentum obſeruantiæ Regularis eſſe poſitum.

6 Et quamuis ad Nouitios inſtituendos dd. Magiſtri præcipuè debeant incumbere, culpas tamen, & ipſi in Capitulo omnium Monachorum audiant, ſicut, & alij Decani, ſilentiumque, & alias diſciplinæ Regularis obſeruantias ſeruari procurent.

7 Hoſpitibus (alijs Superioribus abſentibus, vel occupatis) Decani occurrant; Regulas, & Conſtitutiones penes ſe habeant, vt fratres inſtruere poſſint. In ſuis verò admonitionibus, & correctionibus caueant, ne ſint nimis tepidi, aut auſteri. Hæc omnia faciant, vel omittant, iuxta ſuorum Prælatorum diſpoſitionem, contra quorum mandata nihil penitus attentent.

8 Nec præmiſſis omnibus ſtantibus vllus Monachorum noſtrorum amodò poſſit ad Decanatum (qui primus Superioritatis gradus eſt) promoueri, niſi decimum ſextum, nec ad Curam Nouitiorum, niſi decimum octauum annum in Congregatione compleuerit. Quod etiam de ijs, qui ad Religionem Sacerdotes venerint, intelligendum eſt.

9 Ordinamus inſuper, quod in vnoquoque Monaſterio proquinis quibuſque Monachis Profeſſis viuentibus, vnus tantum De-

canus

canus, computatis Cellerarijs, Magiſtris nouitiorum, & alijs conſtituatur, ità tamen, vt ipſi Decani numerum trecentorum in tota Congregatione non excedant, ſicuti præſcribitur in præfato Breui Pauli Quinti.

10 Nè autem alicuius Monaſterij Profeſſus, alterius Monaſterij nomine poſſit in Decanum eligi: neque ſub quouis prætextu quiſquam ex Monachis ad Decanatum, vel ex Decanis ad Prioratum, aut ex Prioribus ad Abbatiam, ante præfinitum tempus habilitari, diſtrictè omninò prohibemus. Si quis autem doctrina, & morum probitate præditus annum decimum ſextum Religionis compleuerit, & Decanatus locus in Monaſterio ſuæ profeſſionis non vacauerit, vel propter aliquam infirmitatem minus ad regimen idoneus iudicatus fuerit, poſſit in Capitulo Generali à Diffinitoribus, vel in dieta à Præſide; & visitatoribus eligi in Decanum titularem.

11 Ad animandos verò Monachos ad ſtudium literarum, volumus eos, qui Sac. Theologiæ curſum honorificè expleuerint, & lectoris munere in Monaſterijs pro ſtudio infra deſignandes, ſaltem per triennium continuum laudabiliter functi, & per examinatores à Capitulo deputatos admiſſi, & approbati fuerint (modo probitate morum, & alijs præfatis requiſitis præſtent) poſt decimum ſextum annum ſupranumerarios, quando non eſt locus in Monaſterio ſuæ profeſſionis, ad Decanatum promoueri poſſe. Idem dicimus de concionatoribus dummodò curſum Theologiæ, ſerio, & cum profectu percurrerint, & admiſſi ab examinatoribus noſtræ Congregationis per triennium in præcipuis Vrbium Eccleſijs quadrageſimale concionum ſtadium confecerint. Statuentes facultatem creandi, ſeù eligendi Decanos, quæ antea ad Capitulum Generale vnicè ſpectabat, etiam ad Regimen, ſeù dietam inpoſterùm pertinere.

12 Decernimus deniquè, neminem Decanum eligi poſſe in Priorem clauſtralem, niſi qui ſimul per biennium obſeruantiæ Regulari vacauerit (exceptis Lectoribus, & Prædicatoribus, vt ſupra ſtatuitur num. 3., & ſaltem per quinquennium expletum in Decanatu

natu laudabiliter vixerit. Proponendos tamen omninò cenſemus eos cæteris omnibus, qui officio Magiſtri nouitiorum, ſaltem per triennium cum laude functi fuerint, dummodò in Decanatu idem quinquennium compleuerint: Priores verò in Abbates eligi non poſſint, niſi per quinquennium expletum in Prioratu laudabiliter ſe geſſerint, & per biennium permanſerint in ſua reſidentia.

14 Pro charitate autem, & pace ſeruanda, & vt liberius ſuperiores à Prælatis conuocati, vota ſua exprimere poſſint; ordinamus, quod ſi quis eorum reuelauerit aliquid ex tractatis inter eos, itaut ſcandalum oriri poſſit, ipſo facto à cæterorum ſuperiorum conſortio in agendis, anno integro priuatus exiſtat.

15 Prior autem, & Decani ad aliud monaſterium mutati, poſtquam ſibi de ſua mutatione innotuerit, poſſint audire confeſſiones diſcipulorum ſuorum, ac ſacerdotum, vt prius (dum illic moram trahunt) ipſiſque beneficium abſolutionis impendere, niſi ſuperior prohibuerit.

Quomodo dormiant Monachi.

CAP. XXII.

SINGVLI per ſingulos lectos dormiant. Lectiſternia pro modo conuerſationis ſecundùm diſpenſationem Abbatis ſui ſinguli accipiant. Si poteſt fieri omnes in vno loco dormiant; ſi autem multitudo non ſinit, deni, aut viceni cum ſenioribus ſuis, qui ſuper eos ſoliciti ſint, pauſent, candela iugitur in eadem Cella ardeat vſque mane. Veſtiti dormiant, & cincti cingulis, aut funibus, & cultellos ad latus non habeant, dum dormiunt, nè fortè perſomnium vulnerentur dormientes, & vt parati ſint Monachi ſemper, & facto ſigno abſque mora ſurgentes feſtinent inuicem ſe præuenire ad opus Dei, cum omni tamen grauitate, & modeſtia. Adoleſcentiores fratres iuxta ſe non habeant lectos, ſed permixti cum ſenioribus.

Digitized by Google

Surgentes verò ad opus Dei inuicem ſe moderatè cohortentur propter ſomnolentorum excuſationes.

DECLARATIO

Ibi: Singuli per ſingulos lectos.

1 Secundum modernum morem propter honeſtatem, & vt liberius fratres in orationibus, & alijs exercitijs ſpiritualibus valeant ſe exercere, ac vt vitetur curioſitas; Dormitorium diuiſum eſt in diuerſas Cellas, & aſſignamus vnicuique fratrum Cellam vnam, ſic vt ſinguli in ſingulis dormiant, etiam Nouitij.

2 Quælibet autem Cella nouitiatus habeat in ſuperiori parte oſtij foramen coopertum de foris tabella verſatili, quæ faciliter hincindè dimoueri poſſit, è quo frater, in Cella exiſtens, videri queat à magiſtro nouitiorum, an ſe ſpiritualiter exerceat, vel aliud agat. Quod foramen nullus interius operire præſumat ſub pœna infraſcripta.

3 Nemo fratris Cellam, etiamſi alterius monaſterij exiſtat, ingrediatur, ipſo in ea exiſtente, & ſimiliter eo abſente ſine eius licentia, aut niſi de licentia Prælati, vel Superioris, & quamdiù cum debita licentia ſimul in cella ſunt, oſtium ſemiapertum teneatur.

4 Nec poſſit frater quamcumque Eccleſiaſticam perſonam, vel Laicam, cuiuſcumque conditionis exiſtat, in Cellam introducere, ſine licentia Superioris Monaſterij.

5 Nec audeat frater aliquis ſine præfata licentia, vllo tempore, Cellam claudere, ita quod de foris aperiri non poſſit claue communi. Quicumque verò in quolibet ſupradictorum ſex caſuum contrafecerit, ieiunet ſemel pane, & aqua in terra in Refectorio.

6 Frater autem extra Cellam ſuam exiſtens, licentiam dare valeat alteri fratri, vt Cellam ſuam aliqua honeſta cauſa ingrediatur.

7 Et nè contingat aliquid aſportari de Cellis à ſæcularibus, qui plerum-

Digitized by Google

plerumque curioſi per Monaſterium, & Dormitorium vagantur, mandamus, vt ferreæ ſeræ, quæ clauibus communibus aperiuntur, Oſtijs Cellarum apponantur.

8 Capſas, ſeù ſcabella, clauibus obſerata, habere nemini fas ſit, præterquam Priori clauſtrali, qui intra octo dies ab officialium publicatione, conſimilem clauem Abbati tribuere teneatur. Si ſecus fecerit totum Pſalterium intra octiduum recitet; cęteri verò arbitrio Superioris puniantur.

9 Quilibet autem frater caute teneat lumen in Cella, & extinguat, & nullus candelas applicet Lectiſternijs, aut parietibus ligneis propter incendij periculum. Si quis verò contrafecerit, dicat ſuam culpam in Capitulo grauiter puniendus.

10 Silentium continuum in Dormitorio ab omnibus, quouis tempore, ſeruetur, niſi quis voluerit aliquid breuiter, & ſubmiſſa voce dicere.

11 Ordinamus prętereà, quoad fieri poteſt, né confeſſiones ſæcularium in Dormitorio audiantur à quocumque, niſi Abbas iuſſerit.

12 Prælati verò, & ſeniores, fratrum confeſſiones ibi audire, eoſque ſubmiſſa voce exhortari poſſint.

13 Fratres incedentes per Dormitorium, ità quietè, & in cunctis moderatè, & ſine ſtrepitu ibidem ſe gerant, vt alios non inquietent.

14 Singulis hebdomadis ad minus Dormitorium, & Cellæ propter immunditias à fratribus ſcopis mundentur.

Ibi: Candela.

15 Siue lucerna, vel lampas, quæ accenditur à Sacriſta hora, qua pulſantur ſigna ſerotinæ ſalutationis Angelicæ, & ardeat tota nocte vſque ad diem.

Ibi: In eadem Cella.

16 Ideſt in Dormitorio eodem.

Ibi: Veſtiti dormiant.

17 Veſtitos dormire fratres intelligimus, ſi teneant ſcapulare cum Caputio ſuper Tunicellam.

De excommunicatione culparum.

CAP. XXIII.

SI quis frater contumax, aut inobediens, aut ſuperbus, aut murmurans, vel in alio contrarius exiſtens Sanctæ Regulæ, & præceptis ſeniorum ſuorum contemptor repertus fuerit, hic ſecundum Domini noſtri præceptum admoneatur ſemel, & ſecundo ſecretè à ſenioribus ſuis. Si non emendauerit, obiurgetur publicè coram omnibus. Si verò neque ſic correxerit, ſi intelligit, qualis pæna ſit, excommunicatoni ſubiaceat. Si autem improbus eſt, vindictæ corporali ſubdatur.

Qualis debeat eſſe modus excommunicationis.

CAP. XXIV.

SECVNDVM modum culpæ excommunicationis, vel diſciplinæ debet extendi menſura, qui culparum modus in Abbatis pendeat iudicio. Si quis tamen frater in leuioribus culpis inuenitur, tantùm à menſæ participatione priuetur. Priuari autem à menſæ conſortio iſta erit ratio, vt in Oratorio Pſalmum, aut Antiphonam non imponat, neque Lectionem recitet vſque ad ſatisfactionem. Refectionem autem cibi

poſt

Digitized by Google

poſt fratrum refectionem accipiat, menſura, vel hora, qua præuiderit Abbas ei competere; vt ſi verbi gratia fratres reficiunt ſexta hora, ille frater nona: ſi fratres nona, ille Veſpertina, vſque dum ſatisfactione congrua veniam conſequatur.

De grauioribus Culpis.

CAP. XXV.

IS frater, qui grauioris culpæ noxa tenetur, ſuſpendatur à menſa ſimul, & ab Oratorio. Nullus ei fratrum in vllo iungatur conſortio, neque in colloquio. Solus ſit ad opus ſibi iniunctum, perſiſtens in pænitentiæ luctu, ſciens illam terribilem Apo- Cor. 1. 5.
ſtoli ſententiam dicentis: traditum huiuſmodi hominem ſathanæ in interitum carnis, vt Spiritus ſaluus ſit in die Domini. Cibi autem refectionem ſolus percipiat, menſura, vel hora, qua præuiderit ei Abbas competere, nec à quoquam benedicatur tranſeunte, nec cibus, qui ei datur.

DECLARATIO.

Ibi: Qui grauioris culpæ noxa tenetur.

1 Quia in his declarationibus, & conſtitutionibus, pleriſque in locis, & caſibus pro qualitate, & grauitate culparum, certæ pænæ, ac pænitentiæ taxatæ ſunt, pro pace bonorum, & ad reprimendam improborum audaciam, vt metus pænæ coerceat, quos Dei, & virtutis amor à malo non reuocat; ideò ordinamus Prælatis, & alijs Superioribus, vt eas inuiolabiliter faciant à tranſgreſſoribus obſeruari.

2 Quare, ſi delictum, aut tranſgreſſio huiuſmodi ſecreta fuerit, ſecretò quoque impoſitam pænitentiam facere non poſtponat delinquens, nec aliter à quoquam, etiam à Prælato proprio, diſpenſari valeat, niſi pænitentia per ordinationes ſtatuta, eſſet publice perſol-

Digitized by Google

perſoluenda, vt puta in terra in Refectorio comedere; quo caſu in aliam ſecretam commutari poſſit. Si verò delictum, aut tranſgreſſio manifeſta fuerit, publice etiam tranſgreſſor, ſecundum ſtatuta à conſtitutionibus, vel à Superiore, pæniteat. Quod ſi ille facere neglexerit, aut recuſauerit, à nemine, vt ſupra, diſpenſari valeat. Et ſi intra triduum publicè non penituerit, pro huiuſmodi contemptu bis eandem pænitentiam facere teneatur. Si verò intra aliud ſequens triduum pertinaciter diſtulerit, eandem pænitentiam, etiam tertiò cogatur iterare. Demum ſi alijs adhuc tribus diebus, animo (quod Deus auertat) perſtiterit contumaci, & indurato, ſtatim tanquam incorrigibilis, rebellis, & obſtinatus, ac contemptor Santæ Regulæ, & conſtitutionum, cuſtodiæ (donec reſipuerit, & prædictam pænitentiam toties facere promiſerit, quoties, vt ſupra diſtulerat, vel recuſauerat) mancipetur.

3 Nec in aliquo præmiſſorum à Prælato ſuo, nec ab vllo alio, etiam à Præſidente ipſo, niſi forte pro aliqua breui prædictorum terminorum mora (& hoc ex aliqua rationabili cauſa) valeat diſpenſari; maiori quippe vindictæ ſecundum quod dicit Beatus Pater noſter Benedictus in Regula ſubiacere debet, qui non vult humilitate corrigere, quod negligentiæ culpa deliquit.

4 Quod ſi nec reſipuerit, nec ad cor redierit, tunc demum, vt Regula præſcribit, auſteriori diſciplinæ ſubiaceat.

5 Igitur Generale Capitulum, & Congregationis Regimen, Monaſteriorumque noſtrorum Prælati prædicta omnia ſeruent diligenter, & vt dictum eſt, curent ab huiuſmodi tranſgreſſoribus inuiolabiliter adimpleri.

De

Digitized by Google

De ijs, qui ſine iuſsione Abbatis iunguntur excommunicatis.

CAP. XXVI.

SI quis frater præſumpſerit ſine iuſſione Abbatis fratri excommunicato quolibet modo ſe iungere, aut loqui cum eo, vel mandatum ei dirigere, ſimilem ſortiatur excommunicationis vindictam.

Qualiter debeat eſſe ſolicitus Abbas circa excommunicatos.

CAP. XXVII.

OMNI ſolicitudine curam gerat Abbas circa delinquentes fratres, quia non eſt opus ſanis medicus, ſed male habentibus. *Matth. 9.* Et ideò vti debet omni modo, vt ſapiens medicus, immittere quaſi occultos conſolatores *Senipetas*, ideſt ſeniores ſapientes fratres, qui quaſi ſecretè conſolentur fratrem fluctuantem, & prouocent eum ad humilitatis ſatisfactionem, & conſolentur eum, nè abundantiori triſtitia abſorbeatur. *Cor. 2. 2.* Sed ſicut ait Apoſtolus: confirmetur in eo charitas, & oretur pro eo ab omnibus; magnopere enim debet ſolicitudinem gerere Abbas circa delinquentes fratres, & omni ſagacitate, & induſtria curare, nè aliquam de ouibus ſibi creditis perdat. Nouerit enim ſe infirmarum curam ſuſcepiſſe animarum, non ſuper ſanas tyrannidem: & metuat Prophetæ comminationem, per quam dicit Deus: *Ezec. 34.* quod craſſum videbatis, aſſumebatis, & quod debile erat, proijciebatis. *Luc. 1.* Et Paſtoris boni pium imitetur exemplum, qui relictis nonagintanouem ouibus in montibus, abijt vnam ouem, quæ errauerat, quærere, cuius

Digitized by Google

cuius infirmitati in tantum compaſſus eſt, vt eam in ſacris humeris ſuis dignaretur imponere, & ſic reportare ad gregem.

De ijs, qui ſæpius correcti non emendantur.

CAP. XXVIII.

SI quis Frater frequenter correptus, pro qualibet culpa, ſi etiam excommunicatus, non emendauerit, acrior ei accedat correctio, ideſt, vt verberum vindicta in eum procedat. Quod ſi nec ita ſe correxerit, aut fortè (quod abſit) in ſuperbiam elatus, etiam defendere voluerit opera ſua; tunc Abbas faciat, quod ſapiens medicus, ſi exhibuit fomenta, ſi vnguenta adhortationum, ſi medicamina ſcripturarum Diuinarum, ſi ad vltimum vſtionem excommunicationis, vel plagas virgarum, & iam ſi viderit nihil ſuam præualere induſtriam: adhibeat etiam, quod maius eſt, ſuam, & omnium Fratrum pro eo orationem, vt Dominus, qui omnia poteſt, operetur ſalutem circa infirmum Fratrem. Quod ſi, nec iſto modo ſanatus fuerit, tunc iam vtatur Abbas ferro abſciſſionis, vt ait Apoſtolus: Au-
Cor.1.5: ferte malum ex vobis: & iterum; infidelis ſi diſcedit, diſcedat, nè
Cor.2.7. vna ouis morbida, omnem gregem contaminet.

DECLARATIO.

Ibi: *Vtatur ferro abſciſſionis.*

1 In adhibendo contra incorrigibiles noſtræ Congregationis Monachos huiuſmodi extremum expulſionis remedium, ſeruentur Decreta Sac. Congregationis Concilij S.D.N. Vrbani VIII. iuſſu edita, de Regularibus Apoſtatis, & eiectis. Fugitiui verò à Monaſterijs Profeſſionis eorum cum omni ſolicitudine requirantur, & in

Digitized by Google

in carcerem detrudantur, pro modo culpæ puniendi. Propterea diſtrictè precipimus omnibus Monaſteriorum noſtrorum Prçlatis, vt in ſingulis Monaſterijs tutos carceres habeant pro huiuſmodi fugitiuis, & alijs grauiter delinquentibus.

2 Et quoniam vbi maior ſubeſt culpa, & grauius ſcandalum, ibi ſolicitior debet eſſe cura; ideo declarando ordinamus, vt fugitiui, qui præter fugam aliquid notabile furto abſtulerint, aliudvè flagitium perpetrauerint, ſiuè ante, ſiue poſt fugam, aut vitioſe vixerint, omninò non negligantur, ſed diligentius, non parcendo laboribus, & expenſis, requirantur; etiam (ſi aliter fieri non poteſt) auxilio brachij ſæcularis implorato, & ad Monaſterium reducantur, in cuſtodiam detrudendi, donec per Capitulum Generale, ſiue Regimen, quid de ipſis agi debeat, decernatur.

3 Licentia verò tranſeundi ad aliam Religionem, nemini ex noſtræ Congregationis Fratribus concedatur, niſi ſeruata forma prædicti Decreti Sac. Congregationis Concilij de Regularibus Apoſtatis, & eiectis &c.

4 Commiſſi verò noſtri incorrigibiles, & contumaces eo modo, quo recipiuntur, expelli poſſunt, & ſi quis eorum poſt promiſſam ſtabilitatem, vitioſus, aut ſcandaloſus repertus fuerit ſeruetur circa eum forma Regulæ ſecundum meritum, vſque ad expulſionem incluſiue; ad quam tamen volumus quemquam Prælatorum procedere non poſſe, niſi ſeruatis, quæ infra in ſuſceptione eorum ſtatuemus, ſcilicet cum conſenſu omnium ſeniorum, aut duarum ex tribus partibus Conuentus; ſi illi non conuenerint. Nec amplius poſſint in alijs Monaſterijs noſtræ Congregationis recipi, niſi de conſenſu Prælati, & maioris partis Conuentus, à quo receſſerint,

Digitized by Google

Si debeant iterum recipi Fratres exeuntes de Monaſterio.

CAP. XXIX.

FRATER, qui proprio vitio egreditur, aut proijcitur de Monaſterio, ſi reuerti voluerit, ſpondeat prius omnem emendationem vitii, pro quo egreſſus eſt: & ſic in vltimo gradu recipiatur, vt ex hoc eius humilitas comprebetur. Quod ſi denuò exierit, vſque tertio recipiatur. Iam verò poſtea ſciat, omnem ſibi reuerſionis aditum denegari.

DECLARATIO.

Ibi: Proprio vitio.

1 Quia experientia docti, videmus Fratres noſtros à nobis vt plurimum non recedere, niſi diabolica ſuggeſtione ſeductos; ideò declaramus eos quoque proprio vitio egredi, qui accepta licentia tranſeundi ad arctiorem Religionem, ea abutentes, vagantur.

2 Vt autem, quæ de his ſtatuta ſunt, cuncti ſciant, non recedendo à Sacris Canonibus, Primò, ſi qui fugitiui ſponte ad Monaſteria redierint, omnes quidem ſuſcipiantur, ſed ita, vt, quod Dominus iubet, pro menſura peccati, ſit, & plagarum modus.

3 Quicunque igitur intra dies quinque ad Monaſteria fuerint reuerſi, arbitrio Prælatorum puniantur, non verò carcere formali pro ſola fuga. Tranſactis autem quinque diebus, carceri mancipentur. Quod ſi vltra dies triginta redire diſtulerint, tunc iuxta S.P.N.Benedicti Regulam in vltimo loco etiam, & in carcere recipiantur.

4 Horum verò nullus è formali carcere liberari poſſit, niſi per Diffinitores, aut Regimen, & tunc nonniſi prius deſuper legitimè formato proceſſu, & accuratè perpenſo, qua pæna ſint Reiplectendi.

Nec

Digitized by Google

5 Nec ſic liberatis locus Profeſſionis reſtituatur, niſi in Capitulo Generali Diffinitores omnes conſenſerint, & his referentibus ad vniuerſos Congregationis Prælatos, duæ eorum ex tribus partibus id approbauerint: in qua reintegratione illud tantummodò temporis ſpatium eis concedendum eſſe declaramus, quod ante fugam in Congregatione abſoluerunt, non verò illud, quod in fuga male prodegerunt, non enim ferendum eſt, vt qui exempligratia, decimo profeſſionis ſuæ anno Religionem deſeruit, & anno vigeſimo, ideſt decimo poſt fugam receptus fuit, eos præcedat, qui integros quindecim, aut nouem decim annos perſeuerauerunt ſub ſuaui obedientiæ iugo, maxima etenim erga illos Patrum liberalitas erit, ſi decem anni ante fugam tranſacti, ipſis poſt pænitentiam computentur.

6 Præter hæc ſi fugitiuus Habitum dimiſerit, vt Apoſtata, iuxta Sac. Canones puniatur; ſi autem alia quæuis, præter fugam, animaduertenda, tam in Congregatione, quam extra perpetrarit, exactiſſimam omnium reddat in iudicio rationem, pænas debitas recepturus pro modo culpæ.

7 Quibus omnibus ritè peractis, & in acta relatis, ſi digna deindè pænitentiæ opera fecerint, laudabiliter in Congregatione viuendo, poterunt (omnibus Diffinitoribus conſentientibus) munerum Congregationis, pro ſubſequentium temporum ratione, eſſe capaces: ſi trinas Viſitatorum approbationes, ſingulis trienniјs obtinuerint, vt ſcilicet poſt primum reuerſionis ſuæ triennium, Subdiaconorum gaudeant dignitate, poſt ſecundum, Diaconorum, poſt tertium, Sacerdotum, ac deinceps etiam ad quaſcumque fuerint dignitates, per ordinem, iudicati idonei, dummodò ad ſingula triennali cenſura ſex viſitatorum (vt dictum eſt), & nouem Diffinitorium ſuffragijs fuerint approbati. Idemque dicimus de ijs, qui in libro irreligioſe viuentium, tanquam diſcoli, fuerint adnotati.

8 Hoc idem intelligi volumus de Fratribus non fugitiuis, qui tamen ſemel cuſtodiæ fuerint legitime mancipati. Pæna enim legitimi carceris, quam conſequitur infamia, & inhabilitas aſſequen-

Digitized by Google

di gradum Superioritatis, illis tantum inflicta intelligi debet, qui, ſiuè propter fugam, ſiue ob alia facinora legitime ſententiati, carceribus condemnati fuerint.

9 Vt autem fugitiui, & ſuſpecti, à non ſuſpectis, nec fugitiuis dignoſcantur, Ordinamus, quod Fratres cuiuſcumque dignitatis, aut conditionis fuerint, qui quacumque de cauſa à ſuis Monaſterijs ad alia loca pergent, ſecum deferant literas patentes Superiorum ſuorum, cum expreſſo nomine locorum, qua tranſire debebunt, ſubſcriptas, ac ſigillo munitas; aliter vbicumque fuerint inuenti, tanquam fugitiui, cuſtodiæ mancipentur à quibuſcumque Prælatis, aut ſuperioribus Monaſteriorum noſtrorum.

10 Admoneantur etiam Patres Monaſteriorum noſtrorum de Fratribus fugitiuis, expulſis, & licentiatis à Superioribus Monaſteriorum, à quibus recedunt (quemadmodum fit de Fratribus defunctis) vt ab omnibus euitari hi poſſint, illi requiri.

De Pueris minori ætate qualiter corripiantur.

CAP. XXX.

OMNIS ætas, vel intellectus proprias debet habere menſuras, ideoque quoties Pueri, vel Adoleſcentiores ætate, aut qui minus intelligere poſſunt, quanta pæna ſit excommunicationis, Hi tales, dum delinquunt, aut ieiunijs nimijs affligantur, aut acris verberibus coerceantur, vt ſanentur.

DECLARATIO.

Ibi: Omnis ætas, vel intellectus.

1 Nullus poſthàc ad probationem admittendus erit, qui non expleuerit decimumquintum annum.

Circa

2 Circa verò Adoleſcentiores iſtos, quia experientia didicimus, quoſdam ex his in incurabiles ægritudines incurriſſe, ob nimias auſteritates, hortamur Prælatos, & Patres Monaſteriorum noſtræ Congregationis, vt in ieiunijs, & vigilijs Regularibus erga huiuſmodi Adoleſcentes pium, & diſcretum habeant intuitum; quatenus in validiori ætate, ad Regularis vitæ obſeruantias, propenſiori animo, & vberiori fructu valeant incumbere.

3 Mandamus item, vt iuniores in Nouitiatibus ſub cura Magiſtri nouitiorum per quinquennium ad minus inſtituendi relinquãtur, nec inde amoueantur, niſi aliqua vrgente neceſſitate, cum verò amoti à Nouitiatu fuerint ſaltem per biennium, Prioris curæ, ac directioni tradantur, vt quoad fieri poteſt in eadem diſciplina permaneant, in qua Nouitiatus tempore adoleuerunt. Liceat tamen Prælatis ex aliqua rationabili cauſa, ipſorum iudicio, & Superiorum Monaſterij conſilio approbanda, Prouectiores, nondum expleto quinquennio, ex Nouitiatu extrahere, dummodò ætatis ſuæ annum ſaltem decimum nonum exceſſerint. Si autem contigerit (quod Deus auertat) vt ex alicuius præuaricatione cæteri ſcandalum ſumant; nè vna ouis morbida totum corrumpat ouile, ſtatuimus, vt ſi poſt adhibitas pænitentias ſalutares à Prælato, alijſque Superioribus (Magiſtro nouitiorum deferente) cognitum fuerit de præfati iuuenis incorrigibilitate, ex nouitiatu, nondum elapſo quinquennio, extrahi poſſit. Nè verò commodum ex ipſa malitia reportetur, talibus, ſic extractum, ſubijcimus, pænitentijs; Per totum ſcilicet reliquum quinquennij tempus ſit ei Monaſterium, ex cuius Nouitiatu extrahitur, pro carcere: ſilentium obſeruet cum ſecularibus, & Monachis (Patre Spirituali excepto, aliiſque, quibus Prælatus indulſerit) poſt omnes Profeſſos degradatus maneat: & demum bis in hebdomada in pane, & aqua, cum Zona ad collum, comedat in terra in Refectorio.

De

Digitized by Google

De Cellerario Monaſterij.
CAP. XXXI.

CEllerarius Monaſterij eligatur de Congregatione ſapiens, maturus moribus, ſobrius, non multum edax, non elatus, non turbulentus, non iniurioſus, non tardus, non prodigus, ſed timens Deum, qui omni Congregationi ſit, ſicut Pater. Curam gerat de omnibus: ſine iuſſione Abbatis nihil faciat: Quæ iubentur, cuſtodiat: Fratres non contriſtet. Si quis autem frater ab eo fortè aliquid irrationabiliter poſtulat, non ſpernendo eum contriſtet, ſed rationabiliter cum humilitate malè petenti deneget. Animam ſuam cuſtodiat, memor ſemper illius Apoſtolici *Tim. 13.* præcepti: Quia, qui benè miniſtrauerit gradum ſibi bonum acquirit. Infirmorum, Infantium, Hoſpitum, Pauperumque cum omni ſolicitudine curam gerat, ſciens ſine dubio, quia pro his omnibus in die Iudicij rationem redditurus eſt.

Omnia vaſa Monaſterij, cunctamque ſubſtantiam, ac ſi Altaris vaſa ſacrata conſpiciat. Nihil ducat negligendum, neq; auaritiæ ſtudeat, neque prodigus ſit, aut extirpator ſubſtantiæ Monaſterij: ſed omnia menſuratè faciat, & ſecundùm iuſſionem Abbatis ſui. Humilitatem ante omnia habeat, & cui ſubſtantia non eſt, quæ tribuatur, ſermo reſponſionis porrigatur bonus, quia ſcriptum eſt: Sermo bonus ſuper datum optimum. Omnia, quæ *Eccl. 18.* ei iniunxerit Abbas, ipſe habeat ſub cura ſua; à quibus eum prohibuerit, non præſumat. Fratribus conſtitutam annonam ſine aliquo typo, vel mora offerat, vt non ſcandalizentur, memor Diuini eloquij, quid mereatur qui ſcandalizauerit vnum de puſillis. Si Congregatio maior fuerit, ſolatia ei dentur, à quibus adiutus, & *Matth. 18.* ipſo æquo animo impleat officium ſibi commiſſum. Horis competentibus dentur, quæ danda ſunt, & petantur, quæ petenda ſunt: vt nemo perturbetur, neque contriſtetur in domo Dei.

DE.

Digitized by Google

DECLARATIO.

Ibi: Eligatur.

1 A Prælato ſcilicet de Conſilio Seniorum, Diffinitoribus, vel Regimini proponendus, & ab illis promouendus. ſit autem Decanus omninò, moribus grauis, & probatus:

Ibi: Animam ſuam cuſtodiat.

2 Cellerarij non ſic ſe immergant temporalibus, quin vacent ſpiritualibus, ſed ſic tranſeant per bona temporalia, vt non amittant æterna. Et, vt facilius ſpiritualibus exercitijs vacare poſſint: Volumus omninò, vt in Cella Dormitorij dormiant, negotia tamen Monaſterij in Celleraria exerceant, ac ſaltem ſingulis diebus feſtiuis Miſſas celebrent, & quoad fieri poteſt Chorum, & Refectorium frequentent.

Ibi: Sine iuſſione Abbatis nihil faciat.

3 Et præcipuè, nè omninò fabricas conſtruat intus, aut extra Monaſterium ſine ſcientia, & voluntate Prælati ſui. Alias quoque res, quæ fuerint alicuius momenti, putà venditiones frugum, vini, & aliarum rerum in quantauis ſumma, & ſimilium, cum Prælato, vel eo abſente, cum Superiore, communicet, nec ſine eius approbatione, & licentia perficiat.

4 Caueat autem omninò à cuiuſuis arboris inciſione in poſſeſſionibus Monaſterij, itaut ne vnam quidem, inſcio, & non probante Prælato, aut incidat, aut incidi faciat; ſerioque examinet, vbi agitur de Syluis, vel Arboribus non cæduis, quid de Iure facere poſſit, ne limites ſuæ facultatis excedat, pœnaſque, ac Cenſuras Extrauag. Pauli Secundi, & Decreti Sac. Congregationis de rebus Eccleſ. non alienan. incurrat; grauiter ſi ſecùs fecerit à Superioribus quoque puniendus. Experientia enim edocti cognouimus quantum ex Arborum inciſione Monaſteria patiantur detrimentum. Caueat inſuper, nè Monaſteria debitis aggrauet ſua incuria, quod ſi fecerit, deponatur.

Ibi:

Digitized by Google

Ibi : Nihil negligendum ducat :

5 Quilibet Cellerarius computa, rationes, debita, credita, expenſas quotidianas, & tàm nummorum, quàm rerum exitus, ſingulo quoque menſe oſtendat Prælato, & ſuperioribus, qui omnes, illis computis, ſi ea probauerint, manu ſua ſubſcribant. Et mutatus ad aliud Monaſterium, priuſquam recedat, rationem omninò reddat, exercitij ſibi commiſſi, coram Superioribus præfati Monaſterij vnde diſcedit. Quod ſi non fecerit, ieiunet ſemel in pane, & aqua; vlterius etiam acriùs à Viſitatoribus puniendus, & corrigendus; Ipſi verò Viſitatores, ſi indulgentiores fuerint à Diffinitorio puniantur.

6 Si autem qua vis de cauſa intra ſexennij tempus, vel huiuſmodi ſexennio completo, ab Officio Cellerariæ abſolutus fuerit: ad Prioratum tamen (etiamſi habeat alia requiſita) promoueri non poſſit, niſi prius integrè, & fideliter coram Prælato, & Superioribus Monaſterij rationem reddiderit ſuæ adminiſtrationis, ac ipſius Computa ab eiſdem (ſuper quo conſcientiam cuiuslibet ipſorum oneramus) approbata, ſubſcripta, & legitimè ſolidata fuerint: atteſtationemque habeat in ſcriptis de huiuſmodi approbatione, prædictorum ſubſcriptionibus, ac Iuramento validatam, Diffinitoribus, vel Regimini, vt canonicè promoueri poſſit, præſentandam.

7 In adminiſtratione rerum temporalium, ea cautio adhibeatur, nè Prælati eam per ſe ipſos exerceant, ſed per Cellerarios, à Diffinitoribus, vel Regimine deputatos iuxta literas in forma Breuis Clementis Octaui, & Pauli V. Temporalia verò negotia Monaſteriorũ noſtrorum per ſæculares, aut Commiſſos, potiuſquàm per Monachos tractentur.

8 Rectorijs, & membris Monaſteriorum noſtrorum non deputentur vllo modo Monachi, etiamſi ſint Decani, qui non ſint prouectæ ætatis, ad minus annorum 35. & præſertim habiles ad prædicta rectè adminiſtranda, ac morum honeſtate conſpicui, qui teneantur Statutis temporibus Cellerario rationem reddere ſuarum

Digitized by Google

rum adminiſtrationum, & eidem in his, quæ ad prædictas adminiſtrationes pertinent, parere. Quando verò Cellerarius è Monaſterio egreditur, nullo modo ſolus, ſed ſaltem famulo aſſociatus incedat.

9 In ſingulis autem Monaſterijs, Diffinitores, vel Regimen, prout ſtatuitur in prædicto Breui Clementis Octaui deputent Monachum probatum, ac fidelem in Depoſitarium, penes quem pecuniæ omnes, quacumque ex cauſa ad Monaſterium, tàm ex Celleraria, & alijs membris, ac Rectorijs ſupradictis, vel ex cauſa cuiuſcumque Canonis, Laudemij, Cenſus, aut cuiuslibet alterius rei, & emolumenti, quàm ex Sacriſtia prouenientes, reponantur, cuius Depoſitarij præcipua cura ſit, in deſtinatis rationum libris fideliter, ac diligenter huiuſmodi pecunias deſcribere; Earum autem, nè obolum quidem expendat, aut alicui, quouis prætextu ſoluat, niſi cum mandato Cellerarij, aut Vicarij Sacriſtiæ reſpectiuè, ipſorum manu, ac Prelati, vel in eius abſentia Superioris Monaſterij ſubſcripto. Huiuſmodi autem mandata in præparato Codice deſcribantur, expreſſa in ijs ſumma pecuniæ, cui, & qua de cauſa fuerit perſoluta, vt ex eiſdem facilius Viſitatoribus innoteſcat, an huiuſmodi redditus in ſolitis, ac neceſſarijs Monaſterij ſumptibus, vel forſan in alijs inutilibus, ac ſuperfluis (quod omninò vetitum eſt) impendantur. Et ſi qui ſunt abuſus, tàm circa huiuſmodi inutiles, & ſuperfluas expenſas, quàm circa præſentis Conſtitutionis obſeruantiam, præſertim ſub prætextu, quod aliqui redditus ad Cameram Abbatialem pertineant, & de illis Prælati pro libito, in commodum tamen Monaſteriorum, diſponere poſſint, ab ijſdem Viſitatoribus ſeriò mandetur, vt omninò tollantur, & huiuſmodi redditus in neceſſarios Monaſteriorum vſus conuertantur.

Digitized by Google

De Ferramentis, vel rebus Monaſterii.

CAP. XXXII.

SVbſtantia Monaſterij in ferramentis, vel veſtibus, ſeù quibuslibet rebus, prouideat Abbas Fratres, de quorum vita, & moribus ſecurus ſit, & eis ſingula, vt vtile iudicauerit, conſignet cuſtodienda, atque recolligenda. Ex quibus Abbas breue teneat, vt dùm ſibi in ipſa aſſignata, Fratres viciſſim ſuccedunt, ſciat quid dat, aut quid recipit. Si quis autem ſordidè, aut negligenter res Monaſterij tractauerit, corripiatur: Si non emendauerit, diſciplinę Regulari ſubiaceat.

DECLARATIO.

Ibi: Subſtantia Monaſterij.

1 Quilibet Officialis, intra menſem à die publicationis ſuæ, faciat Inuentarium de rebus Monaſterij, quæ pertinent ad ſuum officium. Et Prælatus habeat apud ſe Inuentarium vniuerſale omnium rerum, tàm mobilium, quàm immobilium Monaſterij, omninò Viſitatoribus exhibendum.

2 Omnes verò Libri Monaſteriorum noſtrorum, non ſolùm notentur in Inuentario communi, ſed vlterius ſcribatur in ſingulis nomen Congregationis, & Monaſterij, cuius ſunt, ſignato eorum nůmero in ordine cæterorum.

3 Tapetia verò Eccleſiarum, & ornamenta Diuino Cultui dicata, deinceps ſæcularibus non commodentur, niſi fortè immineret periculum grauioris ſcandali; quo caſu habita diſcretione perſonarum, & temporum, Prælati prudenter prouidere poſſint.

Digitized by Google

Ibi: Conſignet cuſtodienda.

4 Diligenti cura faciant Patres hoc Capitulum obſeruari; Et vt ſollicitè cuſtodiantur, & conſeruentur omnia bona mobilia, & immobilia Monaſteriorum, inuigilent Prælati, & huiuſmodi bonis ad ſingula officia ſpectantibus, ab vnoquoque Officiali, expleta eius adminiſtratione, integra, & exacta reddatur ratio, à Cellerario accuratè exigenda. Quod ſi aliquis Officialis in huiuſmodi adminiſtrationibus, propter ſuam incuriam, vel malitiam (quod abſit) aliquod graue Monaſterio detrimentum intulerit, vel non cuſtodiendo bona ab ipſo per Inuentarium recepta, vel, expleto officio, illa ſucceſſori integrè, & fideliter non conſignando, à Prælato ſuo, pro modo culpæ, ſeuerè puniatur. Cellerarij verò in exigenda ratione negligentes, pœna, eorum culpis conſentanea, pariter afficiantur. Adhibeatur tamen à Viſitatoribus, cum ad Monaſteria viſitanda peruenerint, omnis diligentia, vt Abbates, & Cellerarij, tàm in Monaſterio, quàm in Curtibus, & Grancijs, ſuperfluas omnes amputent expenſas; maximè verò circa Equos, famulos, Quadrigas, & alia huiuſmodi: ijs tantùm, quæ Prælatos Regulares, ac Monachos, voto paupertatis adſtrictos, decent, contenti. Accuratè etiam ipſi Viſitatores perpendant, quonam pacto Monaſteriorum præfatorum redditus augeri, expenſæquè minui poſſint. Pari quoquè vigilantia, ac ſolicitudine inquirant, an poſſeſſiones à Colonis ſint diligenter cultæ, Arboriſquè conſitæ, ac etiam Armentis, & cæteris ad Culturam neceſſarijs conuenienter inſtructæ, necnon, an vlterioris bonificationis ſint capaces, vt Monaſteria ære alieno oppreſſa ſubleuari queant. Quod ſi ex auaritia, aut negligentia damnum aliquod Monaſterijs illatum fuiſſe conſpexerint: moneant Abbates, vt contra Cellerarios, & alios Officiales procedant, vſque ad officiorum priuationem, & vlterius, ſi id qualitas delictorum exegerit. In Prouincia autèm, in qua Monaſterium aliquod, prædictorum Officialium incuria, aut infidelitate (quod Deus auertat) in ruinam vergit, teneantur omnes eiuſdem Prouinciæ Abbates commonefacere præfatos Viſitato-

ſitatores, vt valeant ipſi Monaſterio iam labenti de opportuno remedio prouidere.

5 Sanè cum priuilegia ipſa Congregationis multis, magniſque laboribus, ac difficultatibus impetrata ſint, ſumma diligentia, & cuſtodia conſeruari mandamus; quæ, cum etiam quadruplicata ſint, quatuor Monaſterijs deputamus cuſtodienda, videlicet Monaſterio S. Iuſtinæ de Padua, Sancti Spiritus propè Papiam, S. Ma- S. Mariæ de Florentia, & S. Pauli de Vrbe. In quibus Monaſterijs maxima cura ſeruari volumus in loco tuto ab igne, ab humiditate, à furibus, in Archiuio duabus clauibus obſerato, extrahanturque bis, aut ter in anno, nouo aere afflandi, nè ſitu marceſcant, & à tineis corrodantur.

6 Diſtrictius autem mandamus, & inhibemus, nè indè amoueantur ſine ſpeciali licentia Præſidentis, & duorum Viſitatorum. Vrgente verò neceſſitate, abſque eorum licentia, ad alia Monaſteria noſtra tantum transferri poſſint.

7 Qui ea requiſierint, & acceperint, teneantur (relicto ibi acceptionis Chirographo) illa remittere poſt eorum vſum intra menſem. Et ſi is, qui acceperit, legitima cauſa ceſſante, intra menſem remittere diſtulerit, ſingulis diebus ſeptem Pſalmos Pœnitentiales cum Litanijs, vſquequò remiſſa fuerit, dicere teneatur. Quælibet verò Monaſteria habeant tranſumpta authentica Priuilegiorum ſaltem vſitatorum, quæ accuratè cuſtodiantur.

8 Ne arcana, quæ fidelitati Viſitatorum committuntur, vllo vnquam tempore patefieri contingat, aſſignamus Archiuia Monaſteriorum illorum, in quibus Capitulum Generale celebrabitur, vbi in Capſa, obſerata claue, quæ ſemper penes Præſidem pro tempore ſit, acta Viſitationum præcedentis anni cuſtodienda erunt. Si quæ autem ſunt aliæ ſcripturæ ad Congregationem noſtram ſpectantes, in Monaſterio Sanctæ Iuſtinæ de Padua ſeruentur.

9 Sigilla Congregationis, tàm magnum, quàm paruum, cautiſſimè cuſtodiantur, ne aliqua fraus inde ſuboriatur.

10 Quodlibet autem Monaſterium diligenter ſeruet ſua ſigilla, ſiuè

Digitized by Google

uè magnum (quo vtuntur, cum quid fit nomine Prælati,& Conuentus) ſiuè paruum, quo vtitur Prælatus in priuatis literis: Et nullus alius, niſi de licentia ipſius Prælati, vllo eorum vti poſſit. Quæ ſigilla, tàm Congregationis, quàm Monaſteriorum, ſi quis, ſuadente Diabolo, adulterari, iiſque abuti præſumpſerit, Carceri mancipetur.

11 Et quia non ſufficit cuſtodire ſcripturas, & Iura Monaſteriorum, niſi ab Impugnatoribus tuta ſeruentur. Idcircò ſtatuimus, quod ſi aliquando ſæcularis, aut Eccleſiaſtica Perſona, Iura, aut priuilegia Congregationis in toto, vel in parte infregerit, vel aliquo modo improbè moleſtare tentauerit: Si quidem ipſa iniuria in detrimentum particularis tantùm Monaſterij ceſſerit, Prælatus illius Monaſterij omni, quo valuerit, iuſto remedio cauſam ſuam impigrè, prudenterque tueatur, nec aliquo modo Iura, ac priuilegia ipſa violari permittat. Vbi verò ſe cauſæ tuendæ imparem viderit, Patri Præſidenti, vel Viſitatori, & Procuratori Generali negotium omne inſinuare non negligat; quos omninò volumus cauſam huiuſmodi in ſe ſuſcipere. & ſumptibus ipſius Monaſterij in Romana Curia, vel alibi, ſicut opus fuerit, tueri.

12 Si verò P. Præſidens, aut Viſitatores ipſum Monaſterium iudicauerint impotens ad expenſas, fiat ſumptibus Congregationis, ad quos reſtituendos, ipſum Monaſterium teneatur; niſi ei Capitulum Generale iuſſerit relaxandos.

13 Poterunt tamen P. Præſidens cum vno Viſitatore, vel duo ſimul Viſitatores prouidere, vt vnum, aut plura Monaſteria ſubueniant Monaſterio impotenti pro Iure ſuo tuendo, ſi in Congregatione deſint pecuniæ; reſtitutione tamen facienda de pecunijs commodatis, tempore per ipſos conſtituendo.

14 At ſi moleſtia illata in totius Congregationis redundat iacturam, Pater Præſidens communibus Congregationis ſumptibus illius Iura defendenda curabit.

15 In vnoquoque Monaſterio ſit regeſtum, in quo, quæ ſingulis triennijs per Generale ordinantur Capitulum, notentur: videlicet quæ totam reſpiciunt Congregationem. Et ſimiliter ha-

beatur

beatur Libellus, in quo notentur ea, quæ ſpecialiter ad illud Monaſterium pertinent, prout fuerit per ſingula triennia per Capitulum Generale, Dietas, & Viſitatores ordinata.

Si quid debeant Monachi proprium habere.

CAP. XXXIII.

PRæcipuè hoc vitium radicitus amputetur de Monaſterio, nè quis præſumat aliquid dare, aut accipere ſine iuſſione Abbatis, neque aliquid habere proprium, nullam omnino rem, neque Codicem, neque tabulas, neque graphium, ſed nihil omninò: quippè quibus, nec corpora ſua, nec voluntates, licèt habere in propria poteſtate; Omnia verò neceſſaria à Patre Monaſterij ſperare, nec quicquam liceat habere, quod Abbas non dederit, aut permiſerit: Omniaq; omnibus ſint communia, vt ſcriptum eſt, nec quiſquam ſuum eſſe aliquid dicat, aut præſumat. Quod ſi quiſquam hoc nequiſſimo vitio deprehenſus fuerit, delectari, admoneatur ſemel, & iterum, ſi non emendauerit, correctioni ſubiaceat.

DECLARATIO.

Ibi: Radicitus.

1 Intentio Regulæ eſt, quod non ſolum in exterioribus amputanda ſit proprietas; ſed etiam, quando Prælatus perpendit aliquam rem, nimio affectu poſſideri, ità fortè, vt Frater reſiſteret, ſi ab eo auferri contingeret. Propterea Patres caueant, nè aliquid concedant alicui ad vſum in vita eius, quia talis conceſſio eſt valdè proprietati ſimilis, ſed concedant ad beneplacitum Superioris.

2 Per-

2 Permittimus autem Monachis noſtris, vt habeant Libros, cum licentia ſuorum Prælatorum, & pro vſu ſuo teneant, etiamſi miſſi fuerint ad alia Loca Congregationis noſtræ, reſtituendos nihilominus poſt eorum deceſſum illis Monaſterijs, quibus inſcripti fuerint.

3 Et quoniam, cum aliquis ex noſtris moritur extra ſuæ profeſſionis Monaſterium, oriri ſolent lites, tum ſuper libris, tum ſuper alijs rebus; ad eas præcauendas, ordinamus, quod tàm Libri non ſignati, quàm alia omnia, quæ reperta fuerint apud quemuis noſtræ Congregationis Prælatum, Monachum, ſiuè Commiſſum defunctos, intelligantur eſſe, & ſint eius Monaſterij, in quo talis defunctus aſſignatus erat, dummodo illuc peruenerit. Quod intelligendum eſt de pecunijs, & alijs rebus, quæ cum effectu, & realiter apud ipſos ſunt: quæ autem non reperiuntur apud ipſos, cuiuſcumque generis ſint, ſiue pecuniæ, ſiue libri ſignati, ſiue alia eiuſmodi, ſint, & eſſe intelligantur Monaſteriorum Profeſſionis eorum; niſi fortè ipſe ante mortem, ad leuandam conſcientiam ſuam alicui coram teſtibus dixiſſet, hanc, vel illam rem eſſe huius, vel illius Monaſterij.

4 In Breuiarijs, ſicut, & in alijs Libris, ſcribatur nomen Monaſterij, cui acquiſita fuerint, & nomen Caſinenſis Congregationis, vt ſupra Cap. 32. mandantes omnibus noſtræ Congregationis Patribus, vt cum finito Capitulo, ad Monaſteria ſibi aſſignata applicuerint, in ipſorum ordinatione, antè, vel poſt Officialium abſolutionem, immediatè, Breuiaria, & libros, & alia quæcumque, ſi habuerint, appretiabilia, ſibi ab omnibus denunciari mandent. Quæ omnia ipſorum arbitrio, ac beneplacito ſunt diſpenſanda, vt vitium proprietatis amputetur in Monachis.

5 Curent etiam, vt ſinguli Monachi ſingulis annis conficiant Librorum omnium, quos habent, Inuentarium, quod proprijs Prælis exhibeant, qui diligentiſſimè conſiderabunt, an in ijs ſint Libri per Indicem prohibiti. Inſuper omnium Monachorum Cellas, ter ſaltem in anno viſitabunt, inquirentes, an alios habeant libros, præter in Inuentario deſcriptos. Quod ſi quis deprehen-

ſus

ſus fuerit huiuſmodi libros vetitos habere, ſeruentur ea; quæ in Decretis, & Conſtitutionibus Apoſtolicis, & præſertim ad officium Sanctæ Inquiſitionis aduerſus hæreticam prauitatem pertinentibus, ſtatuuntur.

6 Et ne quandoque aliquod ſcandalum oriri contingat, prohibemus Fratribus noſtris, nè inordinatè per ſe, vel per alios à Conſanguineis ſuis, vel ab alijs extraneis pecunias petant, & accipiant. Qui contrafecerit, pecunijs priuetur, & ieiunet in terra in pane, & aqua in Refectorio.

7 Inhibemus etiam, ne quaslibet res inuicem emant, aut vendant, contrafacientes rebus, & pecunijs illicò priuentur, comedantque in terra in Refectorio in pane, & aqua pro qualibet vice.

8 Inſuper nemo noſtrorum præſumat quidquam emere in quibuſuis Ciuitatibus, aut Locis, nomine Laicorũ, aut etiam ab eis accipere, vt id aſportet, abſque vectigalium ſolutione. Quod ſi quis non obſeruauerit, ſi fuerit in Dignitate conſtitutus, per depoſitionem puniatur. Si verò fuerit ſimplex Monachus, degradetur, habita conſideratione ad grauitatem Criminis: Sed ſi fuerit Commiſſus, aut expellatur, aut grauiſſimis pœnis afficiatur,

9 Præcipimus etiam, quod nullus noſtræ Congregationis Profeſſus, Commiſſus, ſeu aliter in noſtris Monaſterijs ſub obedientia Patrum conſtitutus, audeat tenere, vel expendere pecunias ſine licentia Prælati, ſed pecuniam omnem ad ſe peruenientem eidem Prælato deferat, Depoſitario conſignandam, quod idem intelligimus obſeruandum eſſe de pecunijs, quæ penès aliquem ex prædidictis Fratribus quauis cauſa depoſitæ fuerint, tàm monaſteriorũ noſtrorum, quàm aliarum quarumcumque perſonarum, prout ſupra Statutum eſt in declaratione Cap. 31, num. 10. Quam Conſtitutionem mandamus omnibus Prælatis, & Prioribus noſtræ Congregationis, vt realiter, & cum effectu faciant in ſuis monaſterijs obſeruari. Quod ſi fortè quis contra huius Conſtitutionis formam pecunias apud ſe, vel apud alios, vel forſan Cenſus, & alia bona quæcunque, tàm ſtabilia, quàm mobilia quouis titulo acquiſita, occultè retinuerit, & intra tempus à Conſtitutionibus præſcriptum

Digitized by Google

tum,nõ reuelauerit; ac de huiuſmodi proprietatis vitio ſuſpectus, & diffamatus à Prælato ſuo,præuia monitione, iuxta Sac. Canones,punitus non fuerit, nè propter incuriam, & diſſimulationem Prælatorum (quod abſit) delicta inulta remaneant, diſtrictè ordinamus Viſitatoribus, vt in actu Viſitationis, in ſingulis monaſterijs contra huiuſmodi proprietatis labe ſuſpectos, & diffamatos diligentiſſimè procedant; Et ſi præuia deſuper capta diligenti informatione, aliquem hoc proprietatis vitio laborantem, & in quocunque ex prædictis culpabilem inuenerint, Si quẽ in Congregatione gradum,dignitatem, aut officium obtinet, in Dieta, aut in Capitulo deponatur; ſimplex verò Monachus, aut Commiſſus Carceri mancipetur, nonniſi de conſenſu Diffinitorum, vel Regiminis educendus. Pecunias verò, & quæcumque bona prædicta Monaſterijs eorum Profeſſionis eo ipſo applicata eſſe decernimus, & declaramus.

10 Nullus Fratrum noſtrorum quidquam accipiat mutuo, vel cõmodato abſque licentia Prælati, & Conuentus, in ſcriptis danda, qua non interueniente, ſibi conſulant Creditores, ſciantque nullum ſoluendi onus Monaſteria ſubire, niſi publica auctoritate æs alienum contractum fuerit, vel niſi legitimè conſtiterit in Monaſterij commodum tranſijſſe, & in hoc ſenſu concipienda erunt inpoſterum mandata procurationum miniſtris tradenda.

Si omnes debeant æqualiter neceſſaria accipere.

CAP. XXXIV.

SIcut ſcriptum eſt: Diuidebatur ſingulis, prout cuique opus erat. Vbi non dicimus, quod perſonarum (quod abſit) acceprio ſit, ſed infirmitatum conſideratio. Vbi qui minus indiget, agat Deo gratias, & non contriſtetur. Qui verò plus indiget, humilietur pro infirmitate, & non extolla- Act. 4.

tur prō miſericordia, & ità omnia membra erunt in pace. Ante omnia, nè murmurationis malum pro qualicumque cauſa, in aliquo qualicumque verbo, vel ſignificatione appareat. Quod ſi deprehenſus fuerit quis, diſtrictiori diſciplinæ ſubdatur.

De Septimanariis Coquinæ
CAP. XXXV.

FRATRES ſic ſibi inuicem ſeruiant, vt nullus excuſetur à Coquinæ Officio, niſi aut ægritudine, aut in cauſa grauis vtilitatis quis occupatus fuerit, quia exinde maior merces acquiritur. Imbecillibus autem procurentur ſolatia, vt non cum triſtitia hoc faciant, ſed habeant omnes ſolatia, ſecundùm modum Congregationis, aut poſitionem loci. Si maior Congregatio fuerit, Cellerarius excuſetur à Coquina, vel ſi qui(vt diximus) maioribus vtilitatibus occupantur. Cæteri verò ſibi ſub charitate inuicem ſeruiant. Egreſſurus de ſeptimana, Sabbato munditias faciat. Linteamina, cum quibus ſibi fratres manus, ac pedes tergunt, lauet. Pedes verò tàm ipſe, qui egreditur, quàm ille qui intraturus eſt, omnibus lauent. Vaſa Monaſterij ſui munda, & ſana Cellerario reconſignet, qui Cellerarius item intranti conſignet, vt ſciat quid dat, aut quid recipit.

Septimanarij autem ante vnam horam refectionis accipiant ſuper ſtatutam annonam ſingulos biberes, & panem, vt hora refectionis ſine murmuratione, & graui labore ſeruiant fratribus ſuis. In diebus tamen ſolemnibus vſque ad Miſſas ſuſtineant. Intrantes autem, & exeuntes Hebdomadarij in Oratorio mox, Matutinis finitis Dominica, omnium genibus prouoluantur, poſtulantes pro ſe orari. Egrediens autem de ſeptimana dicat hunc verſum: Benedictus es Dominus Deus, qui adiuuiſti me, & conſolatus es me. Quo dicto tertiò, accipiat Benedictionem egrediens, & dicat: Deus in adiutorium meum intende, Domine ad adiuuandum

Digitized by Google

me feſtina. Et hoc idem, tertiò repetatur ab omnibus, & accepta benedictione, ingrediatur.

DECLARATIO.

Ibi: Nullus excuſetur.

1 Prior clauſtralis, maximè cum Prælatus erit in Monaſterio, non excuſetur à miniſterio Coquinæ; ſed ſolus Cellerarius, de quo infra, qui Prior Menſæ quoque etiam abſente Prælato legere, & inſeruire debet.

Ibi: Singulos biberes, & panem.

2 Infra de Hebdomadario Lectore dicit mixtum. Quod intelligimus tantùm vini quantùm capere poteſt vnus Cyathus, in quo in Refectorio bibitur, & circa vncias duas panis.

3 Quod verò dicitur de Hebdomadarijs Coquinæ, idem dicitur de omnibus Officialibus, qui in ſuis officijs occupati, nequeunt primæ Menſæ intereſſe.

De infirmis Fratribus

CAP. XXXVI.

INFIRMORVM cura ante omnia, & ſuper omnia adhibenda eſt, vt ſicut reuera Chriſto, ita eis ſeruiatur; quia ipſe dixit: Infirmus fui, & viſitaſtis me. *Matth. 25.* Et quod feciſtis vni de his minimis meis, mihi feciſtis. Sed & ipſi Infirmi conſiderent in honorem Dei ſibi ſeruiri, & non ſuperfluitate ſua contriſtent Fratres ſuos, ſeruientes ſibi. Qui tamen patienter portandi ſunt, quia de talibus copioſior merces acquiritur. Ergó cura maxima ſit Abbati, nè aliquam negligentiam patiantur. Quibus fratribus infirmis ſit cella ſuper ſe deputata, & ſeruitor timens Deum, & diligens, ac ſolicitus.

Balneorum vſus Infirmis, quoties expedit, offeratur. Sanis autem, & maximè Iuuenibus, tardius concedatur. Sed, & carnium eſus infirmis, omninoque debilibus, pro reparatione concedatur: At vbi meliorati fuerint à carnibus, more ſolito, omnes abſtineant. Curam autem maximam habeat Abbas, nè à Cellerarijs, aut ſeruitoribus negligantur Infirmi, quia ad ipſum reſpicit quicquid à Diſcipulis delinquitur.

DECLARATIO.

Ibi: Sit Cella ſuper ſe deputata.

1 Quilibet Infirmus habeat, ſi locus permiſerit, Cellam ſeparatam cum Camino, nec vlli omnino labori, vllique impenſæ parcatur, vt Infirmis neceſſaria obſequia, imò decentia ſolatia, tùm ſpiritualia, tùm corporalia, ſedulò impendantur. Quod præſertim attendatur in Monaſterijs, quæ ſunt extra Ciuitates, in quibus, tàm quoad medicos, quàm quoad alia requiſita, non ità commodè poſſunt Infirmis neceſſaria exhiberi. Prouideant igitur Prælati talium Monaſteriorum, vt Infirmi, ſiue ipſos in Monaſterijs, ſiue in Ciuitate curandos duxerint, nulla omninò re indigeant, quæ ad ſalutem corporis, & animæ, non ſolum neceſſaria, ſed etiam condecens fuerit. Si de negligentia fuerint conuincti, ſeuerè puniantur à Regimine.

2 Ordinamus etiā, quod nullus Fratrum circa medicinalia loquatur medico, aut ab eo petat conſilium ſine licentia Superioris; nec potionem aliquam, vel pilulam, vel ſimilia ſine vtriuſque licentia ſumat. Qui conrrafecerit, dicat ter ſeptem Pſalmos Pœnitentiales cum Litanijs.

3 Ad menſam, ſi plures ſunt Ægri, vel Conualeſcentes, cum modeſtia ſedeant, & aliquid ad ædificationem in principio refectionis legatur.

4 Sint Infirmi obedientes Infirmarijs ſuis, & è contra, Infirmarij ſint diſcreti, & compatientes Infirmis ſuis: Qui Infirmarij omnino deputentur Monachi, & ſi maiori indigeant auxilio, addantur

etiam

Digitized by Google

etiam Commiſſi, vel famuli. Et maxima cura inuigilent Prælati, vt hoc charitatis officium perfectè adimpleatur.

Ibi: Balneorum vſus.

5 Intelligimus de Balneis, quæ ſunt in Monaſterijs. Ad Balnea verò, quæ ſunt extra Monaſterium propter periculum Animarum, nemo accedere præſumat ſine licentia ſpeciali Capituli Generalis, ſi proximè fieri debeat, & non ſit periculum in mora, aliter Præſidentis, aut vnius ex Viſitatoribus. Quando etiam maior inſtaret neceſſitas, & differri non poſſet, ſufficiat licentia Prælati ſui cum conſilio ſeniorum Monaſterij; Si igitur pro aliquo infirmo Fratre petenda ſunt Balnea, Prælatus ipſe, & non alius, ipſam licentiam petat.

6 Infirmo Fratri ad Balnea mittendo, neceſſaria omnia ſuppeditari mandamus à Monaſterio ſuæ profeſſionis, dummodò per biennium minimè interruptum in alieno Monaſterio non permanſerit. Hoc enim caſu, ab eo Monaſterio, quod integro biennio incoluit, neceſſaria ſubminiſtranda eſſe ſtatuimus. Quo verò ad alios infirmos expenſæ fiant ab illo Monaſterio, in quo, qui infirmatur, eſt deputatus de familia.

Ibi: Non negligantur Infirmi.

7 Non ſolùm in temporalibus, ſed nec etiam in ſpiritualibus, vt videlicet admoneantur, nè propter infirmitatem omittant confeſſionem, & communionem temporibus conſuetis; imò hortentur, vt frequentius confiteantur, & Sacroſanctum Euchariſtiæ Sacramentum ſumant.

Digitized by Google

De Senibus, vel Infantibus.

CAP. XXXVII.

LIcet ipſa natura humana trahatur ad miſericordiam in his ætatibus ſenum videlicet, & Infantum, tamen, & Regulæ auctoritas eis proſpiciat. Conſideretur ſemper in eis imbecillitas, & nullatenus eis diſtrictio Regulæ teneatur in alimentis, ſed ſit in eis pia conſideratio, & præueniant horas canonicas.

DECLARATIO

Ibi: Senum.

1 Non tàm ætate, quà m imbecillitate iuxta Prælati conſiderationem. Infantes verò non recipimus omnino, ſicut ſupra dictum eſt, de Pueris minoris ætatis.

De Hebdomadario Lectore.

CAP. XXXVIII.

MEnſis Fratrum edentium Lectio deeſſe non debet; nec fortuito caſu, qui arripuerit Codicem, legere audeat ibi, ſed lecturus tota Hebdomada, Dominica ingrediatur. Qui ingrediens poſt Miſſas, & Communionem, petat ab omnibus pro ſe orari, vt auertat ab eo Deus ſpiritum elationis, & dicatur hic verſus in Oratorio tertiò ab omnibus, ipſo tamen incipiente: Domine labia mea aperies, & os meum annunciabit laudem tuam, Et ſic accepta benedictione ingrediatur ad legendum; ſummumque fiat ſilentium ad menſam, vt nullius muſ-

ſita-

Digitized by Google

ſitatio, vel vox, niſi ſolius Legentis ibi audiatur. Quæ verò neceſſaria ſunt comedentibus, & bibentibus, ſibi ſic inuicem miniſtrent Fratres, vt nullus indigeat petere aliquid. Si quid tamen opus fuerit, ſonitu cuiuſcumque ſigni potius petatur, quàm voce. Nec præſumat ibi aliquis de ipſa Lectione, aut aliundè quidquam requirere, nè detur occaſio, niſi forte Prior voluerit pro ædificatione aliquid breuiter dicere. Frater autem Hebdomadarius accipiat mixtum priuſquam incipiat legere propter communionem ſanctam, & nè fortè graue ſit ei ieiunium ſuſtinere; Poſtea autem cum Coquinę Hebdomadarijs, & ſeruitoribus, reficiat. Fratres autem non per ordinem legant, aut cantent, ſed qui ædificent audientes.

DECLARATIO.

Ibi: Menſis Fratrum.

1 Secundæ etiam menſæ, vbi maior fuerit Congregatio, non deſit Lectio.

Ibi: Lectio deeſſe non debet.

2 In Lectionibus primæ menſæ hic ordo ſeruetur. Si dies illa proprium habuerit Euangelium, eius Homilia, & deinde Sermones ſuper eo, iuxta diſpoſitionem Superioris legantur. Poſteà vitæ Sanctorum; deinde Sacra Scriptura. In fine comeſtionis aliquid lingua vulgari legatur, vt Fratres Commiſſi, grammaticam ignorantes, vndè ædificentur, habeant, & ſpiritualiter paſcantur. Et præſertim non omittatur Lectio Regulæ Italico Sermone (quæ latinè lecta fuerit in Capitulo) cum tota integra ſua declaratione; quæ etiam ſecundæ menſæ repetatur. Cum verò contigerit Superiorem in Conuentu legere, is, qui immediatè ſequitur, ſigna particularia faciat.

Ibi: Et Communionem.

3 Ex eo, quod hic Beatus P. Benedictus dicit: Poſt Miſſas, & Com-

Communionem, & infra in eodem Capitulo, propter Communionem Sanctam, oſtenditur, quod quolibet Dominico die Fratres communicabant; Ideo mandamus, quod tàm ſanctum, & antiquum Religionis Inſtitutum ſeruetur in ſingulis noſtræ Congregationis Monaſterijs; niſi fortè ob reuerentiam alicuius feſti ſolemnis, differatur, aut præmittatur huiuſmodi communio.

4 Cum autem Sacerdotes, qui propter infirmitatem, aut in die Dominicæ Cænæ, aut ex aliqua cauſa non celebrant, communicare contigerit, iuxta decretum Sanctorum Patrum, ſtolam ſemper ſuper humeros habeant, ſicut quando celebrant.

5 Fiat tamen dicta Communio ſtatim poſt Communionem Sacerdotis. Et Sacramentum per Sacriſtam decenter cum Luminaribus, Miſſa peracta, in locum ſuum reportetur.

6 Hortamur autem Prælatos, vt ſaltem bis in anno, Clericis, & Commiſſis omnibus facultatem concedant, vt cui maximè voluerint ex approbatis ad confeſſionem, poſſint ſua peccata confiteri.

Ibi: Petat ab omnibus pro ſe orari.

7 Stet in medio Chori die Dominica poſt Sextam, genibus flexis verſus Altare, & ter dicto verſu: Domine labia mea aperies &c. Et à Choro ter repetito, Superior dicat; Saluum fac &c. & conſuetam orationem, tenoris videlicet ſequentis: Aufer ab hoc famulo tuo, quæſumus Domine, ſpiritum elationis, & ignorantiæ, vt repletus ſpiritu humilitatis, & ſcientiæ, intellectum ſacræ capiat Lectionis. Per Chriſtum Dominum noſtrum.

Ibi: Ingrediatur ad legendum.

8 Poſt benedictionem Lector non incipiat, niſi Fratres prius ſederint ad menſam. Lecta verò breui particula Lectionis, Superior faciat ſignum, poſt quod Fratres incipiant comedere. Et hoc, vt anima prius, quam corpus reficiatur. Et in fine menſæ nemo ſurgat, niſi prius omnes reſponderint: Deo gratias.

Ibi:

Digitized by Google

Ibi: Viciſſim.

9 Hac viciſſitudine intelligitur, quod ſinguli per ordinem à Superiore nominandi per ſingulas hebdomadas legant.

Ibi: Mixtum.

10 Seruetur, quod dictum eſt de Septimanarijs Coquinæ.

De menſura Ciborum.

CAP. XXXIX.

SVfficere credimus ad refectionem quotidianàm, tàm Sextæ, quàm Nonæ omnibus menſibus cocta duo pulmentaria, propter diuerſorum infirmitates, vt fortè, qui ex vno non poterit edere, ex alio reficiatur. Ergò duo pulmentaria cocta Fratribus ſufficiant, & ſi fuerint inde poma, aut naſcentia leguminum, addatur, & tertium. Panis libra vna propenſa ſufficiat in die, ſiuè vna ſit refectio, ſiuè prandij, & Cænæ. Quod ſi cænaturi ſunt, de eadem libra tertia pars à Cellerario reſeruetur, reddenda cænaturis. Quod ſi labor fortè factus fuerit maior, in arbitrio, & poteſtate Abbatis erit, ſi expediat aliquid augere, remota præomnibus crapula, & nunquam ſurripiat Monachum indigeries. Quia nihil ſic contrarium eſt omni Chriſtiano, quomodo crapula, ſicut ait Dominus noſter: Videte, nè grauentur *Luc. 21.* corda veſtra in crapula, & ebrietate. Pueris verò minori ætate non eadem ſeruetur quantitas, ſed minor, quàm maioribus, ſeruata in omnibus parcitate. Carnium verò quadrupedum ab omnibus abſtineatur comeſtio, præter omnino debiles, & ægrotos.

Digitized by Google

DECLARATIO.

Ibi: *Sufficere credimus*.

1 Quando in Monaſterio ieiunium ſeruatur, aſſignetur edentibus in refectione, quæ debet eſſe circa meridiem, ciborum quantitas; quæ aliquantò maior ſit, quàm cum non ieiunatur. In omnibus ſeruata Locorum, & temporum conſuetudine, ac Monaſtica ſobrietate.

Ibi: *Panis libra vna*.

2 Volumus conſuetudinem noſtram ſeruari, vt ſcilicet apponatur Panis quantum cuique opus fuerit.

Ibi: *Quadrupedum*.

3 In Monaſterijs noſtræ Congregationis, in quibus viget Regularis obſeruantia, & recipiuntur Nouitij ad probationem, carnes cuiuſcumque ſpeciei omnino non comedantur in Refectorio obſeruantiæ; multorum tamen imbecillitati conſulere volentes, diſpenſamus, vt in Refectorio Valetudinarij, Fratribus, qui ſunt de Conuentu, vſus carnium ſemel in hebdomada concedatur. Ac inſuper, vt Prælati cum Hoſpitibus noſtræ Congregationis intra Monaſterium, vel cum ſenioribus, & Sacerdotibus in Cameră Abbatis, aut cum Fratribus, qui ſunt in itinere, & extra Monaſteria ſuper huiuſmodi eſu carnium diſpenſare poſſint, prout eorum diſcretioni videbitur expedire, facultatem concedimus. Si quis autem abſque Prælati licentia in Monaſterio, vel extrà, carnes comedere auſus fuerit, quot vicibus carnes comederit, toties in pane, & aqua ieiunet.

2 Diſpenſamus prætereà cum Monaſterijs Sancti Pauli de Vrbe, Sanctæ Mariæ de Farſa, Sancti Nicolai de Littore, & Sancti Bartholomæi de Aſte, ob aeris intemperiem. In cæteris verò Monaſterijs, in quibus ob paucitatem Monachorum exacta, & rigoroſa obſeruantia Regularis vigere nequit, ſit in Abbatis arbitrio, & pru-

Digitized by Google

prudentia, vt carnium eſum ter in hebdomada per totum annum, diebus non interdictis, indulgere fratribus poſſit, ex rationabili cauſa.

De menſura Potus.

CAP. XL.

VNuſquiſque proprium habet donum ex Deo: alius ſic, alius verò ſic. Et ideo, cum aliqua ſcrupuloſitate à nobis menſura victus aliorum conſtituitur; tamen infirmorum contuentes imbecillitatem, credimus Eminam vini per ſingulos ſufficere per diē: Quibus autem donat Deus tolerantiam abſtinentiæ, propriam ſe habituros mercedem ſciant. Quod ſi aut Loci neceſſitas, vel labor, aut ardor æſtatis amplius popoſcerit, in arbitrio Prioris conſiſtat, conſiderans in omnibus nè ſurrepat ſatietas, aut ebrietas, licèt legamus, vinum omnino Monachorum non eſſe. Sed quia noſtris temporibus id Monachis perſuaderi non poteſt, ſaltem, vel hoc conſentiamus, vt non vſque ad ſatietatem bibamus, ſed parcius. Quia vinum apoſtatare facit, etiam Sapientes. Vbi autem loci neceſſitas expoſcit, vt nec ſupraſcripta menſura inueniri poſſit, Sed multò minus, aut ex toto nihil, benedicant Deum, qui ibi habitant, & non murmurent. Hoc autem omnino admonentes, vt abſque murmurationibus ſint.

Cor. 1. 2.

Eccl. 19.

Ibi: *Eminam Vini*,

1 Vinum apponimus, non ad certam menſuram, ſed quantum vnius cuiuſque ſobrietati ſufficiat: monemus tamen Fratres, nè bibant merum, niſi infirmitas hoc requireret. In Refectorio bibant omnes in poculis fictilibus, quæ vtraque manu ſibi porrigant; extrà Refectorium verò vti liceat vitreis calicibus.

Digitized by Google

Quibus horis oporteat reficere Fratres.

CAP. XLI.

A Sancto Paſcha vſque ad Pentecoſten, ad Sextam reficiant Fratres, & ad ſeram cænent. A Pentecoſte autem tota æſtate (ſi labores agrorum non habent Monachi, aut nimietas æſtatis non perturbat) quarta, & ſexta feria ieiunent vſque ad nonam; reliquis verò diebus ad Sextam prandeant. Quæ prandij Sexta, ſi opera in agris habuerint, aut æſtatis feruor nimius fuerit, continuanda erit, in Abbatis ſit prouidentia. Et ſic omnia temperet, atque diſponat, qualiter, & animæ ſaluentur, & quod faciunt Fratres abſque vlla murmuratione faciant. Ab idibus autem Septembris vſque ad caput Quadrageſimæ ad Nonam ſemper reficiant Fratres. In Quadrageſima verò vſq; ad Paſcha, ad Veſperã reficiant. Ipſa tamen veſpera ſic agatur, vt lumine Lucernæ non indigeant reficientes, Sed luce adhuc diei omnia conſumentur, ſed, & omni tempore, ſiuè Cænæ, ſiuè refectionis, hora ſic temperetur, vt cum luce fiant omnia.

DECLARATIO.

Ibi: *A Pentecoſte autem.*

1 Quoniam Fratribus noſtris multas diſpenſationes, & indulgentias circa ieiunia regularia largiti ſumus. Rationabile idcircò iudicamus, vt quod Regulæ ieiunij detractum eſt, alijs abſtinentijs aliquatenus compenſemus.

2 Omnibus ergò Congregationis noſtræ Monachis, & Commiſſis iniungimus, vt per totum annum ieiunent feria ſexta in memoriam, & reuerentiam Paſſionis Chriſti, niſi fortè eo die feſtus dies adeo ſolemnis occurrerit, qui hanc ieiunij legem ſoluere

ſua-

ſuadeat. Refectiunculæ ſerotinæ æſtiuo tempore fructus aliquos addi poſſe, indulgemus.

Ibi: Ad idibus Septembris.

3 Intelligitur excluſiuè, prout declarabitur in Capitulo de opere manuum quotidiano ſuper verbo, vſque ad Kalendas Octobris.

Ibi: Vſque ad Caput Quadrageſimæ ad Nonam ſemper reficiant Fratres.

4 Diſpenſamus autem in infraſcriptis diebus propter reuerentiam ſolemnitatum. In feſto Sancti Matthæi Apoſtoli, Dedicationis Sancti Michaelis, Sancti Placidi, S. Iuſtinæ de Padua, S. Lucæ, SS. Simonis, & Iudæ, Omnium Sanctorum, Sancti Martini, Omnium Sanctorum Monachorum, Sancti Andreæ (quando celebratur extra Aduentum) Natiuitatis Domini Noſtri Ieſu Chriſti, cum tribus ſequentibus diebus, Circumciſionis ipſius, Epiphaniæ eius, Sancti Mauri, Sancti Antonij Abbatis, Purificationis Beatæ Mariæ Virginis, Sanctæ Scholaſticæ, Sancti Matthiæ extra Quadrageſimam, & Tituli Loci: Inſuper etiam, vt Fratres noſtri alacrius incumbant his, & alijs Regularibus obſeruantijs, concedimus Prælatis licentiam diſpenſandi Tertia, & quinta feria cuiuslibet hebdomadæ: Quibus impeditis, diſpenſatio cadat in alium diem.

5 Et licèt experientia docti; quæ rerum magiſtra eſt, apertè cognoſcamus, quod nimia recreationum relaxatio potius diſtrahit, & eneruat, quam recreet, & proficiendi materiã ſubminiſtret; tamen infirmitati humanæ conſulentes, Prælatos hortamur, vt per aliquot dies ante Aduentum, itemque per aliquot plures dies ante Quadrageſimam, ſint erga Fratres in recreationibus, & in eſus carnium diſpenſatione (quod ipſorum diſcretioni committitur) aliquantò indulgentiores, vitato exceſſu, quatenus huiuſmodi relaxatione præmiſſa, alacrius poſtmodum, atque feruentius debitum ſuæ ſeruitutis perſoluant, & per Monaſteria Congregationis vniformitas obſeruetur.

Digitized by Google

Ibi: In Quadrageſima vſque ad Paſchæ ad Veſperam ſemper reficiant.

6 Hoc Quadrageſimæ tempore ità diſponantur Diuina Officia,vt hora ab Eccleſia præſcripta, Conuentus reficiatur.

Ibi: Cum luce omnia fiant.

7 Quia noſtris temporibus Eccleſiaſticorum officiorum ſolemnitates ità auctæ ſunt, vt hyemis tempore cænari non poſſit ante ſolis occaſum, abſque manifeſta valetudinis læſione, & ſi voluerimus Diuinorum celebrationem nimis tempeſtiuè perſoluere, id fieri non poterit abſque fidelium admiratione,propterea ab Abbatis prudentia pendeat temporis, canonicarum hararum, & refectionis congrua diſpoſitio.

Vt poſt Completorium nemo loquatur.

CAP. XLII.

OMni tempore ſilentio debent ſtudere Monachi, maximè tamen nocturnis horis. Et ideo omni tempore, ſiuè ieiunij, ſiuè prandij, ſi tempus fuerit prandij, mox,vt ſurrexerint à Cæna ſedeant omnes in vnum,& legat vnus collationes, vel vitas Patrum, aut certè aliquid quod ædificet audientes:Non autẽ Heptaticũ, aut Regum,quia infirmis intellectibus non erit vtile illa hora hanc Scripturam audire: alijs verò horis legantur. Si autem ieiunij dies fuerit, dicta Veſpera, paruo interuallo, mox accedant ad Lectionem,vt diximus,& Lectis quatuor, aut quinque folijs,vel quantum hora permittit,omnibus in vnum concurrentibus,per hanc moram Lectionis, ſi quis fortè in aſſignato ſibi commiſſo fuerit occupatus, occurrat. Omnes ergo In vnum poſiti,compleant: & exeun-

tes

Digitized by Google

tes à Completorio,nulla ſit licentia denuo cuiquam loqui aliquid. Quod ſi inuentus fuerit quiſquam præuaricari hanc taciturnitatis Regulam,grauiori vindictæ ſubiaceat: Excepto ſi neceſſitas Hoſpitũ ſuperuenerit,aut fortè Abbas alicui aliquid iuſſerit. Quod tamen, & ipſum cum ſumma grauitate, & moderatione honeſtiſſimè fiat.

Ibi: *Mox, vt ſurrexerint à Cœna.*

1 Hiſce temporibus Completorium dicitur ante Cœnam; proptereà, pulſato primo Completorij ſigno, Monachi omnes in Capitulum conueniant ad huiuſmodi Lectionem; quæ non vltra quartam vnius horæ partem protrahatur; eaque peracta, dicatur in Choro Lectio breuis, quæ eſt initium Completorij.

Ibi: *Et exeuntes à Completorio.*

2 Silentium, quod hic Regula præcipit poſt Completorium, ordinamus rigoroſè ſeruandum eſſe poſt ſignum Serotinæ dormitionis.

De ijs, qui ad opus Dei, vel menſam tardè occurrunt.

CAP. XLIII.

AD horam Diuini officij, mox vt auditum fuerit ſignum, relictis omnibus (quælibet fuerit in manibus) ſumma cum feſtinatione curratur; cum grauitate tamen, vt non ſcurrilitas inueniat fomitem. Ergò nihil operi Dei præponatur. Quod ſi quis ad nocturnas vigilias poſt gloriam pſalmi nonageſimi quarti (quem propter hoc omnino protrahendo, & moroſè volumus dici) occurrit, non ſtet in ordine ſuo in Choro, ſed vltimus omnium ſtet, aut in loco,quem talibus negligentibus ſeorſum conſtituerit Abbas, vt videatur ab

ipſo,

Digitized by Google

ipſo, vel ab omnibus, vſque dùm completo Opere Dei, publicè ſatisfactione pæniteat. Ideò autem eos in vltimo, aut ſeorſum iudicauimus debere ſtare, vt viſi ab omnibus, vel pro ipſa verecundia ſua emendentur; Nam ſi foras Oratorium remaneant, erit fortè talis, qui ſe, aut recolloccet, & dormiat, aut certè ſedeat foris, vel fabulis vacet, & detur occaſio maligno; ſed ingrediatur intrò, vt nec totum perdat, & de reliquo emendetur. Diurnis autem horis, qui ad opus Dei poſt verſum, & gloriam primi pſalmi, qui poſt verſum dicitur, occurrerit, lege, qua ſupra diximus, in vltimo ſtet, nec præſumat ſociari Choro Pſallentium, vſque ad ſatisfactionem: niſi fortè Abbas licentiam dederit permiſſione ſua; ità tamen, vt ſatisfaciat reus ex hoc.

Ad menſam autem, qui ante verſum non occurrerit, vt ſimul omnes dicant verſum, & orent, & ſub vno ſimul omnes accedant ad menſam; qui per negligentiam ſuam, aut vitium non occurrerit, vſque ad ſecundam vicem pro hoc corripiatur: Si denuò non emendauerit non permittatur ad menſæ communis participationem, ſed ſequeſtratus à conſortio omnium, reficiat ſolus, ſublata ei portione ſua vini, vſque ad ſatisfactionem, & emendationem. Similiter autem patiatur, qui ad illum verſum non fuerit præſens; qui poſt cibum dicitur. Nec quiſquam præſumat ante ſtatutam horam, vel poſtea quidquam cibi, vel potus percipere. Sed, & ſi cui offertur aliquid à Priore, & accipere renuerit, hora, qua deſiderauit hoc, quod prius recuſauit, aut aliud, omninò non percipiat vſque ad emendationem congruam.

DECLARATIO.

Ibi: Ad horam Diuini Officij.

Quàm ſollicitos nos eſſe velit ad Diuina Officia Beatiſſimus Pater noſter Benedictus, his verbis oſtendit: ideoque aliquid diſtinctius, ab ipſa tamen Regula non diſcendentes, ordinandum duximus.

2 Vt videlicet ad nocturnas vigilias ſeruetur ad literam Regula, Sed

Sed quando dicitur Officium B. Virginis in principio nocturnalis officij, qui venerit poſt hymnum, genuflectat; & facto à Superiore ſigno, vadat ad locum ſuum; qui verò poſt Gloria primi Pſalmi, genuflectat, & expectato Superioris ſigno, ſe excuſet, vel locum negligentium petat.

3 Ad diurnas verò Horas, qui venerit poſt hymnum, qui præmittitur Pſalmis, genuflectat, vt ſupra, & petat locum ſuum. Si autem poſt Gloria primi Pſalmi, etiam in horis, in quibus hymnus non præmittitur, pariter genuflectat, factoque à Superiore ſigno, ſe excuſet; vel, vt ſupra, locum pænitentium petat.

4 Ad Lectionem verò, quæ dicitur in Capitulo ante Completorium, qui venerit, poſtquam Lector (facto ſigno à Superiore) incæperit legere, genuflectat, vt ſupra, & tendat ad locum ſuum. Qui verò non interfuit Lectioni breui, quæ dicitur in Choro, genuflectat, factoque à Superiore ſigno, ſe excuſet, aut in vltimo ſtet.

Ibi: Vt ſimul omnes dicant verſum.

5 Declaramus ſufficere, quod Frater ſit intra oſtium Refectorij, cum Superior incipit verſum: Benedicite. Quo pronunciato, qui deinde ingredientur, genuflectant, factoque à Superiore ſigno, ſurgant.

Ibi: Propter id corripiatur.

6 Tàm negligentes, quàm etiam qui fuerint iuſta Cauſa occupati, vt diſciplina, & humilitas oſtendatur, genuflectant, factoque ſibi ſigno à Superiore, ſurgant, & Cauſam ſuæ tarditatis ipſi Superiori pandant, ſubmiſſa voce, vt diſcernatur negligens à legitimè occupato.

7 Inſeruientes verò Coquinæ, licèt genuflectant, non tamen ſe excuſent, quia ſatis liquet, eos legitimè fuiſſe occupatos.

8 Si quis autem legitimè occupatus non poſſet conuenire ad officium, vel exercitium, vel ad menſam, vel ad alia, propter quæ Conuentus congregatur, excuſationem ſuam per ſe, vel per alium

Digitized by Google

faciat, dicendo Superiori cauſam ſuæ occupationis.

9 Si verò alicui neceſsè fuerit diſcedere ab officio, ſiuè ab exercitio, ſiuè à Conuentu quomodocumquè congregato per paruum temporis ſpatium, licentiam à Superiore ſolo nutu petat: & ſi ſtatim reuertatur, non genuflectat. Cui verò neceſſe eſſet diſcedere animo non redeundi, dicat cauſam Superiori, & ſuper hoc obtineat licentiam particularem.

10 Prælati veró tranſeuntes per alia Monaſtéria, intrantes Chorum, vel Refectorium, ſi tardè eos contingat accedere, non ob id genuflectant, nec etiam licentiam petant, ſi indè abire voluerint; niſi ibi fuerit Pater Præſidens.

De ijs, qui excommunicantur quomodò ſatisfaciant.

CAP. XLIV.

QVi pro grauiori culpa ab Oratorio, & à menſa excommunicatur, hora, qua opus Dei in Oratorio celebratur, antè fores Oratorij proſtratus iaceat, nihil dicens: niſi tantùm, poſito in terram capite, & proſtratus, pronus omnium de Oratorio exeuntium pedibus ſe proijciat. Et hoc tandiù faciat, vſque dùm Abbas iudicauerit ſatisfactum eſſe. Qui dùm iuſſus ab Abbate venerit, prouoluat ſe ipſius Abbatis pedibus, deindè omnium veſtigiis Fratrum, vt orent pro eo. Et tunc, ſi iuſſerit Abbas, recipiatur in Choro, vel in ordine, quo Abbas decreueri: ita ſanè, vt Pſalmum, aut Lectionem, vel aliud quid non pręſumat in Oratorio imponere, niſi iterum Abbas iubeat. Et omnibus horis, dùm completur opus Dei, proijciat ſe in terram in loco, in quo ſtat, & ſic ſatisfaciat, vſque dùm ei iubeat Abbas, vt quieſcat ab hac ſatisfactione. Qui verò pro leuibus culpis excommunicatur tantùm à menſa, in Oratorio ſatisfa-

ciat

Digitized by Google

ciat vſque ad iuſſionem Abbatis, & tamdiù hoc faciat, vſque dum benedicat, & dicat ſufficit.

De ijs, qui falluntur in Oratorio.

CAP. XLV.

SI quis, dùm pronunciat Pſalmum, Reſponſorium, aut Antiphonam, vel Lectionem, fallitur: niſi cum ſatisfactione ibi coram omnibus humiliatus fuerit, maiori vindictæ ſubiaceat, quippe qui noluit humilitate corrigere, quod negligentia deliquit. Infantes verò pro tali culpa vapulent.

DECLARATIO.

Ibi: Coram omnibus.

1 Quando error eſt modicus, ſufficiat tangere terram manu; ſed ſi error fuerit notabilis, vt putà quando exceſſu alios errare fecerit, aut neceſſe fuerit emendari, legendo, aut cantando, aut magnum ſtrepitum fecerit: mox completa Lectione, vel Antiphona, aut Cantu (ſi in his fuerit occupatus) genuflectat ante Superiorem, donec ſibi ſignum factum fuerit ſurgendi.

De ijs, qui in alijs quibuslibet rebus delinquunt.

CAP. XLVI.

SI quis, dùm in labore quouis, in Coquina, in Cellario, in Miniſterio, in Priſtino, in Horto, in arte aliqua, dum laborat, vel in quocumque loco aliquid deliquerit, aut fregerit quippiam, aut perdiderit, vel aliud quid exceſſerit vbi vbi, & non veniens continuo ante Abbatem, vel Congregationem ipſe vltrò ſatisfecerit, & prodiderit delictum

ſuum, dum per alium cognitum fuerit, maiori ſubiaceat emendationi. Si animæ verò peccati cauſa latens fuerit, tantum Abbati, aut ſpiritualibus ſenioribus pateſaciat, qui ſciant curare ſua, & aliena vulnera, non detegere, aut publicare.

DECLARATIO.

Ibi: Et non veniens continuò.

1 Declaramus hoc eſſe ſeruandum, quando Abbas adeſſet ibi; aut in loco propinquo, & hoc delinquens ſciat, aliàs in Capitulo ſuum fateatur errorem; Propterea ordinamus, quod ſingulis diebus poſt Primam in Capitulo Decani per vices culpas audiant.

2 Diligenter aduertant Religioſi noſtri, quanto maiori induſtria incumbere debeant ad abluendas, & ſi leuiores, maculas animæ, quandoquidem ea errata, quæ nulla culpa animam lædunt, tàm celeriter S. Pater Benedictus præcipit expianda.

3 Et quia ſepties in die cadit Iuſtus, ordinamus, quod octauò quoque die, iuxta antiquam conſuetudinem, Clerici, & Commiſſi Sacramentaliter confiteantur; Qui ſecus fecerit, dicat ſuam culpam in Capitulo, & comedat in terra in Refectorio.

De ſignificanda hora operis Dei.

CAP. XLVII.

NVntianda hora operis Dei, die, noctuque ſit cura Abbati, aut ipſe nuntiare, aut tali ſolicito Fratri iniungat hanc curam, vt omnia horis competentibus compleantur. Pſalmos autem, vel Antiphonas poſt Abbatem ordine ſuo, quibus iuſſum fuerit, imponant. Cantare autem, aut legere non præſumat, niſi qui poteſt ipſum officium implere, vt ædificentur audientes. Quod cum humilitate, & grauitate, & tremore faciat, & cui iuſſerit Abbas.

DE-

Digitized by Google

DECLARATIO.

Ibi: Nuncianda hora operis Dei.

1 Imponatur hoc officium Sacriſtæ.

Ibi: Cantare, aut legere.

2 Idcirco debentes legere, aut cantare; præuideant Lectiones, præparentque libros tempore congruo. Legant autem alta, & diſtincta voce, tàm in Choro, quàm in Refectorio, itaut ab omnibus cum ædificatione; & profectu ſpirituali percipiantur. Id verò multo magis in miſſis celebrandis obſeruandum eſt, nè obnimiam, & indecoram celeritatem ſcandalum potius, quàm deuotionis ſenſus in proximorum cordibus, Sacerdotes noſtri excitent, in quo maximè inuigilent Prælati, & contrafacientes ſeuerè corripiant. Curent etiam, & inuiolabiliter obſeruentur toni monaſtici in Euangelijs, in Epiſtolis, & in omnibus alijs cantibus, vt vniformitas, tàm in cantu, quàm in cæremonijs exhibeatur ab omnibus. Qui tranſgreſſus fuerit pro prima vice comedat in terra in Refectorio, & pro alijs vicibus, grauioribus pænitentijs ſubiaceat Superioris arbitrio.

Ibi: Qui poſſit dictum officium implere.

3 Ideoque ordinamus; quod Patres Monaſteriorum noſtræ Congregationis de conſilio ſuorum ſeniorum, Fratres quos ad diſcendum idoneos iudicauerint, liberalibus diſciplinis, caſibus conſcientiæ, & cantu plano ſolicitè inſtrui faciant à doctis Monachis, ſi commodè fieri poteſt: Sin autem ab alijs mercede conductis.

4 Cum verò à monaſtica diſciplina alienum ſit inertia, otioque langueſcere, & ab antiquis Patribus noſtris, qui Eccleſiam militantem omni doctrinarum genere, & facultate illuſtrarunt, filios degenerare; vt huiuſmodi notam fugiamus, otiumque, & nugas (efficax Diaboli virus) euitemus, Diuinarumque Scripturarum

ſpe-

Digitized by Google

ſpeculationi efficacius intendere poſſimus, & vt coaleſcenti in dies (Auctore Deo) Congregationi noſtræ hæc etiam, inter cætera, ſcientiæ gemma non deſit, hac præſenti Cõſtitutione decernimus, vt in omnibus Monaſterijs, in quibus ſaltem fuerint duodecim Monachi, ſint Lectiones ſaltem Theologiæ moralis, vel Sacræ Scripturæ, aut aliarum facultatum pro Monachorum captu. In amplioribus verò Monaſterijs, & ſtudijs formalibus doceatur Philoſophia, Theologia Scholaſtica, & Poſitiua, & Sacri Canones.

5 Pro ſtudijs formalibus, deputamus in Prouincia Sicula Monaſteria Sancti Martini Panormi, Sancti Placidi Meſſanæ, & Sancti Nicolai Catanæ. In Prouincia Neapolitana, Monaſteria Sancti Benedicti Montis Caſini, Sancti Seuerini Neapolis, & Sanctiſſimæ Trinitatis Cauæ. In Prouincia Romana, Monaſteria Sancti Petri Peruſij, Sancti Vitalis Rauennæ, Sancti Proculi Bononiæ. In Prouincia Veneta, Monaſteria Sanctæ Iuſtinæ Patauij, Sancti Georgij Venetiarum. In Prouincia Lombarda, Monaſteria Sancti Ioannis Parmæ, Sancti Sixti Placentiæ, Sancti Simpliciani Mediolani, Sancti Benedicti Mantuæ. In Prouincia Etruſca, Monaſterium Sanctæ Mariæ Florentiæ, cuius quidem Prouinciæ, ſicut etiam Liguræ, & pariter aliarum Prouinciarum Prælati poterunt ſuos Alumnos ad quodlibet ex Monaſterijs, pro ſtudijs ſupra deſignatis mittere prout ipſis magis videbitur expedire, alendos, & veſtiendos illorum Monaſteriorum expenſis, quorum ſunt profeſſi. Abbates in prædictis Monaſterijs conſtituant Lectores Monachos eruditos, qui ab Examinatoribus per Capitulum Generale deputatis, præuio examine approbati fuerint, ijſque libros, aliaque neceſſaria ſubminiſtrari mandent, & eas indulgentias concedant, quas ad Lectionum laborem leuandum prudenter conferre cognoſcent: Etiam à communibus exercitijs, & ab aliquibus horis Canonicis (non tamen diebus feſtis, nec prætermiſſa oratione mentali, integra etiam pro viribus Regulari obſeruantia) eos, ſi opus fuerit, eximendo.

6 Pro Monachorum quoque ſtudio vacantium diligentiori cuſtodia, & ſeueriori diſciplina, atque, nè tempus inutiliter conteratur,

vnus

Digitized by Google

vnus ex Deputatis Monaſterijs, qui ſcholis præſideat, in ordinatione Officialium eligatur, qui cuncta, ſecundùm Deum, & Scholarium profectum exequens, pro viribus ſemper ſcholis adeſſe procuret.

7 Nè tamen Adoleſcentes à ſtudijs auocentur, nullus Monachorum ad officia Oeconomica, vel temporalia, etiam domeſtica, aſſumi poſſit, niſi completo ſuæ conuerſionis anno duodecimo.

De opere manuum quotidiano.

CAP. XLVIII.

OTioſitas inimica eſt animæ; & ideo certis temporibus occupari debent Fratres in labore manuum: certis iterum horis in Lectione Diuina. Ideoque hac diſpoſitione credimus vtraque tempora ordinari, ideſt, vt à Paſcha, vſque ad Kalendas Octobris manè exeuntes à Prima, vſque ad horam penè quartam laborent, quod neceſſarium fuerit. Ab hora quarta autem, vſque ad horam quaſi ſextam Lectioni vacent. Poſt ſextam autem ſurgentes à menſa pauſent in lectis ſuis cum omni ſilentio, aut fortè; qui voluerit ſibi legere, ſic legat, vt alium non inquietet. Agatur nona temporius, mediante octaua hora, & iterum, quod faciendum eſt, operentur vſque ad Veſperam. Si autem neceſſitas Loci, aut paupertas exegerit, vt ad fruges colligendas per ſe occupentur, non contriſtentur: quia tunc verè Monachi ſunt, ſi de labore manuum ſuarum viuunt, ſicut, & Patres noſtri, & Apoſtoli: Omnia tamen menſuratè fiant propter puſillanimes.

A Kalendis autem Octobris vſque ad caput Quadrageſimæ vſque ad horam ſecundam plenam, Lectioni vacent. Hora ſecunda agatur Tertia: Et vſque ad Nonam omnes in opus ſuum laborent, quod eis iniungitur. Facto autem primo ſigno nonæ horæ diſiungant ſe ab opere ſuo ſinguli, & ſint parati, dùm ſecundum

ſignum

Digitized by Google

ſignum pulſauerit. Poſt refectionem autem, vacent Lectionibus ſuis, aut Pſalmis.

In Quadrageſimæ verò diebus à mane vſque ad Tertiam plenam, Lectioni vacent, & vſque ad decimam plenam operentur, quod eis iniungitur. In quibus diebus Quadrageſimæ accipiant omnes ſingulos Codices de Bibliotheca, quos per ordinem ex integro legant. Qui Codices in capite Quadrageſimæ dandi ſunt. Ante omnia ſanè deputentur vnus, aut duo ſeniores, qui circumeant Monaſterium horis, quibus vacant Fratres Lectioni, & videant, ne fortè inueniatur Frater accidioſus, qui vacet otio, aut fabulis, & non ſit intentus Lectioni, & non ſolum ſibi inutilis ſit, ſed etiam alios extollat. Hic talis, ſi (quod abſit) repertus fuerit, corripiatur ſemel, & ſecundò: Si non emendauerit, correctioni Regulari ſubiaceat, taliter, vt cæteri metum habeant. Neque Frater ad Fratrem iungatur horis incompetentibus. Dominico die Lectioni vacent; exceptis ijs, qui variis officijs deputati ſunt. Si quis verò ita negligens, & deſidioſus fuerit, vt non velit, aut non poſſit meditari, aut legere, iniungatur ei opus, quod faciat, vt non vacet. Fratribus infirmis, vel delicatis talis opera, aut ars iniungatur, vt nec otioſi ſint, nec violentia laboris opprimantur, vt effugentur. Quorum imbecillitas ab Abbate conſideranda eſt.

DECLARATIO.

Ibi: Credimus vtraque tempora ordinari.

1 Declaramus horum omnium diſpoſitionem in arbitrio Abbatis eſſe reponendam, tàm quoad Diuina Officia, quàm quoad Lectiones, aliaque exercitia. Qui Abbas omnia rationabiliter, habita Locorum, & temporum conſideratione, diſponat; itaut Eccleſiæ, & Populo ſatisfiat: atque Monachi, vltra quàm par eſt, minimè grauentur.

Ibi: Vſque ad Kalendis Octobris.

2 Intellige omnes Kalendas incluſiuè, ſiue ex quo incipit Kalendarum

darum computatio poſt Idus; nempè, vt incipiamus ipſo feſto die S. Crucis.

Ibi: Lectioni vacent.

3 Poſt refectionem primæ menſæ, liceat Monachis ire per hortum, aut per Monaſterium, extra tamen Dormitorium, per ſpatium vnius horæ, animi leuandi cauſa, ità tamen, vt ſine Superioris licentia, inuicem non ſocientur. Prælati verò Monaſteriorum noſtrorum ſint faciles ad concedendam eis huiuſmodi licentiam, præſertim in ſolemnitatibus duplicibus (exceptis illis, quæ occurrunt in quadrageſima, & Aduentu) dummodò Lectiones tunc conferant, vel de alijs, quæ ædificationem præſtent, colloquantur.

4 Elapſa verò vna hora poſt primam menſam, pulſetur pro dormitione, incipiendo à Paſcha, niſi occurrat menſe Aprilis, quo caſu, præfata dormitio incipiat à feſto Sanctiſſimi P. noſtri Benedicti, & per vnius horæ ſpatium, vſque ad medium Aprilis: inde vſque ad medium Auguſti, duarum horarum, & inde vſque ad Idus Septembris per vnius horæ, vt ſupra, ſpatium. Quo tempore dormitionis, qui non vult dormire, ſeruet ſilentium in Cella, nec illo tempore vagetur per Monaſterium, nec in alijs exercitijs occupetur. Poſt dormitionem verò pulſetur, & dicatur Nona.

Ibi: A Kalendis Octobris.

5 Intellige incluſiuè, videlicet omnes Kalendas illius menſis includendo, vt ſupra §. 2. Aduertendum tamen omni tempore anni, quando eſt ieiunium de præcepto Eccleſiæ, quod ita diſponantur interualla temporum, vt Fratres hora nona, vel circa, reficiantur.

Ibi: In quadrageſima verò diebus.

6 Hoc tempore prima pulſetur circa ortum ſolis; qua recitata, immediatè dicantur Pſalmi Pænitentiales cum Litanijs, vel Gra-

duales, & Officium defunctorum, quando ſit de feria iuxta diſpoſitionem Rubricæ.

7 Spatia verò aliarum horarum, ſcilicet Tertiæ, Sextæ, Nonæ, & Veſperarum, Prælati Monaſteriorum noſtrorum ſic moderentur, vt hora comeſtionis incidat circa meridiem.

8 Sed aduertendum eſt, quod quando occurrit feſtum duodecim Lectionum in Quadrageſima, poſt Tertiam, cantari debet miſſa de feſto; & poſt Nonam dicitur miſſa de feria.

9 Item in prædicta miſſa de feria poſt Agnus Dei, pulſetur ſignum pro Veſperis primum, & quando Sacerdos dicit orationes in fine miſſæ, pulſetur ſecundum.

10 Si verò ſequenti die erit feſtum duodecim Lectionum, pro quo tria ſigna præmittuntur, tunc primum ſignum pulſetur ſtatim, poſt eleuationem Dominici ſanguinis, alia verò duo ſigna, vt ſupra.

11 Dictis Veſperis, Fratres reficiantur. Poſt primam menſam, tranſacta hora vna, vacent Lectioni, aut exercitio manuali, prout fuerit ordinatum vſque ad Completorium. Quod hoc tempore pulſetur paulò ante horam vigeſimam tertiam.

12 Et notandum, quod quando Fratres debent ire ad exercitium, pulſetur Campana Capituli per ictus diſtinctos tempore congruo; & in Monaſterijs maioribus quinque ictibus pulſetur aliqua ex maioribus Campanis Eccleſiæ; & tunc omnes ſe congregent in locum ad id deputatum, vt audiant à Superiore, qui ibi fuerit, quale exercitium ſit faciendum. Et in principio cuiuslibet exercitij vnuſquiſque genibus flexis, dicat: Aue Maria, vt deuotiùs opus perficiatur.

13 Quando autem ire debent ad Cellas, vt vacent orationi, vel Lectioni, Campana Capituli pulſetur extensè per congruum ſpatium.

14 Item hortamur, quod quando ſit exercitium in loco quieto, & locus, tempus, vel opus ipſum permiſerit, pro ſpirituali ædificatione, legatur aliquid.

De

Digitized by Google

Quadrageſimæ obſeruatione.

CAP. XLIX.

LIcèt omni tempore vita Monachi quadrageſimæ debeat obſeruationem habere; tamen, quia paucorum eſt iſta virtus; ideo ſuademus iſtis diebus quadrageſimæ omni puritate vitam ſuam cuſtodire, omnes pariter negligentias aliorum temporum his diebus Sanctis diluere. Quod tunc di- omnibus vitijs nos temperemus; orationi cum fleti- ni, & compunctioni cordis, atque abſtinentiæ operam go his diebus augeamus nobis aliquid ad ſolitum pen- is noſtræ: orationes peculiares, ciborum, & potus a, vnuſquiſque ſuper menſuram ſibi indictam, aliquid ntate cum gaudio Sancti Spiritus offerat Deo; ideſt pori ſuo de cibo, de potu, de ſomno, de loquacitate, , & cum ſpiritualis deſiderij gaudio, Sanctum Paſcha ipſum tamen, quod vnuſquiſque offert, Abbati ſuo cum eius fiat oratione, & voluntate; quia, quod ſi- e Patris ſpiritualis fit, præſumptioni reputabitur, & non mercedi: Ergo cum voluntate Abbatis omnia

DECLARATIO.

Ibi: Iſtis diebus quadrageſimæ.

1 Hanc quadrageſimam declaramus incipere, quo ad abſtinentiã huiuſmodi, ſecunda feria poſt quinquageſimam: itaut feria ſecunda, & tertia ante Cineres, abſtinentia à Lacticinijs in omnibus Locis ab omnibus fratribus, Monachis, & Prælatis noſtris inuiolabiliter obſeruetur. Qui contrafeciſſe fuerint conuicti, Prælati

Ibi: In Quadrageſima vſque ad Paſcha ad Veſperam ſemper reficiant.

6 Hoc Quadrageſimæ tempore ità diſponantur Diuina Officia, vt hora ab Eccleſia præſcripta, Conuentus reficiatur.

Ibi: Cum luce omnia fiant.

7 Quia noſtris temporibus Eccleſiaſticorum officiorum ſolemnitates ità auctæ ſunt, vt hyemis tempore cænari non poſſit ante ſolis occaſum, abſque manifeſta valetudinis læſione, & ſi voluerimus Diuinorum celebrationem nimis tempeſtiuè perſoluere, id fieri non poterit abſque fidelium admiratione, propterea ab Abbatis prudentia pendeat temporis, canonicarum hararum, & refectionis congrua diſpoſitio.

Vt poſt Completorium nemo loquatur.

CAP. XLII.

OMni tempore ſilentio debent ſtudere Monachi, maximè tamen nocturnis horis. Et ideo omni tempore, ſiuè ieiunij, ſiuè prandij, ſi tempus fuerit prandij, mox, vt ſurrexerint à Cæna ſedeant omnes in vnum, & legat vnus collationes, vel vitas Patrum, aut certè aliquid quod ædificet audientes: Non autē Heptaticū, aut Regum, quia infirmis intellectibus non erit vtile illa hora hanc Scripturam audire: alijs verò horis legantur. Si autem ieiunij dies fuerit, dicta Veſpera, paruo interuallo, mox accedant ad Lectionem, vt diximus, & Lectis quatuor, aut quinque folijs, vel quantum hora permittit, omnibus in vnum concurrentibus, per hanc moram Lectionis, ſi quis fortè in aſſignato ſibi commiſſo fuerit occupatus, occurrat. Omnes ergo In vnum poſiti, compleant: & exeun-

tes

Digitized by Google

tes à Completorio,nulla ſit licentia denuo cuiquam loqui aliquid . Quod ſi inuentus fuerit quiſquam præuaricari hanc taciturnitatis Regulam,grauiori vindictæ ſubiaceat : Excepto ſi neceſſitas Hoſpitũ ſuperuenerit,aut fortè Abbas alicui aliquid iuſſerit. Quod tamen , & ipſum cum ſumma grauitate, & moderatione honeſtiſſimè fiat .

Ibi : Mox, vt ſurrexerint à Cœna.

1 Hiſce temporibus Completorium dicitur ante Cœnam; proptereà, pulſato primo Completorij ſigno, Monachi omnes in Capitulum conueniant ad huiuſmodi Lectionem ; quæ non vltra quartam vnius horæ partem protrahatur ; eaque peracta , dicatur in Choro Lectio breuis, quæ eſt initium Completorij.

Ibi : Et exeuntes à Completorio.

2 Silentium, quod hic Regula præcipit poſt Completorium , ordinamus rigoroſè ſeruandum eſſe poſt ſignum Serotinæ dormitionis .

De ijs, qui ad opus Dei, vel menſam tardè occurrunt :

C A P. XLIII.

AD horam Diuini officij, mox vt auditum fuerit ſignum, relictis omnibus (quælibet fuerit in manibus) ſumma cum feſtinatione curratur; cum grauitate tamen , vt non ſcurrilitas inueniat fomitem . Ergò nihil operi Dei præponatur. Quod ſi quis ad nocturnas vigilias poſt gloriam pſalmi nonageſimi quarti (quem propter hoc omnino protrahendo, & moroſè volumus dici) occurrit , non ſtet in ordine ſuo in Choro, ſed vltimus omnium ſtet, aut in loco,quem talibus negligentibus ſeorſum conſtituerit Abbas, vt videatur ab

ipſo ,

Digitized by Google

ipſo, vel ab omnibus, vſque dùm completo Operè Dei, publica ſatisfactione pæniteat. Ideò autem eos in vltimo, aut ſeorſum iudicauimus debere ſtare, vt viſi ab omnibus, vel pro ipſa verecundia ſua emendentur; Nam ſi foras Oratorium remaneant, erit fortè talis, qui ſe, aut recolloces, & dormiat, aut certè ſedeat foris, vel fabulis vacet, & detur occaſio maligno; ſed ingrediatur intrò, vt nec totum perdat, & de reliquo emendetur. Diurnis autem horis, qui ad opus Dei poſt verſum, & gloriam primi pſalmi, qui poſt verſum dicitur, occurrerit, lege, qua ſupra diximus, in vltimo ſtet, nec præſumat ſociari Choro Pſallentium, vſque ad ſatisfactionem: niſi fortè Abbas licentiam dederit permiſſione ſua; ità tamen, vt ſatisfaciat reus ex hoc.

Ad menſam autem, qui ante verſum non occurrerit, vt ſimul omnes dicant verſum, & orent, & ſub vno ſimul omnes accedant ad menſam; qui per negligentiam ſuam, aut vitium non occurrerit, vſque ad ſecundam vicem pro hoc corripiatur: Si denuò non emendauerit non permittatur ad menſæ communis participationem, ſed ſequeſtratus à conſortio omnium, reficiat ſolus, ſublata ei portione ſua vini, vſque ad ſatisfactionem, & emendationem. Similiter autem patiatur, qui ad illum verſum non fuerit præſens; qui poſt cibum dicitur. Nec quiſquam præſumat ante ſtatutam horam, vel poſtea quidquam cibi, vel potus percipere. Sed, & ſi cui offertur aliquid à Priore, & accipere renuerit, hora, qua deſiderauit hoc, quod prius recuſauit, aut aliud, omninò non percipiat vſque ad emendationem congruam.

DECLARATIO.

Ibi: Ad horam Diuini Officij.

Quàm ſollicitos nos eſſe velit ad Diuina Officia Beatiſſimus Pater noſter Benedictus, his verbis oſtendit: ideoque aliquid diſtinctius, ab ipſa tamen Regula non diſcendentes, ordinandum duximus.

2 Vt videlicet ad nocturnas vigilias ſeruetur ad literam Regula,

Sed

Sed quando dicitur Officium B. Virginis in principio nocturnalis officij, qui venerit poſt hymnum, genuflectat; & facto à Superiore ſigno, vadat ad locum ſuum; qui verò poſt Gloria primi Pſalmi, genuflectat, & expectato Superioris ſigno, ſe excuſet, vel locum negligentium petat.

3 Ad diurnas verò Horas, qui venerit poſt hymnum, qui præmittitur Pſalmis, genuflectat, vt ſupra, & petat locum ſuum. Si autem poſt Gloria primi Pſalmi, etiam in horis, in quibus hymnus non præmittitur, pariter genuflectat, factoque à Superiore ſigno, ſe excuſet; vel, vt ſupra, locum pænitentium petat.

4 Ad Lectionem verò, quæ dicitur in Capitulo ante Completorium, qui venerit, poſtquam Lector (facto ſigno à Superiore) incæperit legere, genuflectat, vt ſupra, & tendat ad locum ſuum. Qui verò non interfuit Lectioni breui, quæ dicitur in Choro, genuflectat, factoque à Superiore ſigno, ſe excuſet, aut in vltimo ſtet.

Ibi: Vt ſimul omnes dicant verſum.

5 Declaramus ſufficere, quod Frater ſit intra oſtium Refectorij, cum Superior incipit verſum: Benedicite. Quo pronunciato, qui deinde ingredientur, genuflectant, factoque à Superiore ſigno, ſurgant.

Ibi: Propter id corripiatur.

6 Tàm negligentes, quàm etiam qui fuerint iuſta Cauſa occupati, vt diſciplina, & humilitas oſtendatur, genuflectant, factoque ſibi ſigno à Superiore, ſurgant, & Cauſam ſuæ tarditatis ipſi Superiori pandant, ſubmiſſa voce, vt diſcernatur negligens à legitimè occupato.

7 Inſeruientes verò Coquinæ, licèt genuflectant, non tamen ſe excuſent, quia ſatis liquet, eos legitimè fuiſſe occupatos.

8 Si quis autem legitimè occupatus non poſſet conuenire ad officium, vel exercitium, vel ad menſam, vel ad alia, propter quæ Conuentus congregatur, excuſationem ſuam per ſe, vel per alium

faciat, dicendo Superiori cauſam ſuæ occupationis.

9 Si verò alicui neceſsè fuerit diſcedere ab officio, ſiuè ab exercitio, ſiuè à Conuentu quomodocumquè congregato per paruum temporis ſpatium, licentiam à Superiore ſolo nutu petat: & ſi ſtatim reuertatur, non genuflectat. Cui verò neceſſe eſſet diſcedere animo non redeundi, dicat cauſam Superiori, & ſuper hoc obtineat licentiam particularem.

10 Prælati veró tranſeuntes per alia Monaſteria, intrantes Chorum, vel Refectorium, ſi tardè eos contingat accedere, non ob id genuflectant, nec etiam licentiam petant, ſi indè abire voluerint; niſi ibi fuerit Pater Præſidens.

De ijs, qui excommunicantur quomodò ſatisfaciant.

CAP. XLIV.

QVi pro grauiori culpa ab Oratorio, & à menſa excommunicatur, hora, qua opus Dei in Oratorio celebratur, antè fores Oratorij proſtratus iaceat, nihil dicens: niſi tantùm, poſito in terram capite, & proſtratus, pronus omnium de Oratorio exeuntium pedibus ſe proijciat. Et hoc tandiù faciat, vſque dùm Abbas iudicauerit ſatisfactum eſſe. Qui dùm iuſſus ab Abbate venerit, prouoluat ſe ipſius Abbatis pedibus, deindè omnium veſtigiis Fratrum, vt orent pro eo. Et tunc, ſi iuſſerit Abbas, recipiatur in Choro, vel in ordine, quo Abbas decreuerit: ita ſanè, vt Pſalmum, aut Lectionem, vel aliud quid non prçſumat in Oratorio imponere, niſi iterum Abbas iubeat. Et omnibus horis, dùm completur opus Dei, proijciat ſe in terram in loco, in quo ſtat, & ſic ſatisfaciat, vſque dùm ei iubeat Abbas, vt quieſcat ab hac ſatisfactione. Qui verò pro leuibus culpis excommunicatur tantùm à menſa, in Oratorio ſatisfaciat

Digitized by Google

ciat vſque ad iuſſionem Abbatis, & tamdiù hoc faciat, vſque dum benedicat, & dicat ſufficit.

De ijs, qui falluntur in Oratorio.

CAP. XLV.

SI quis, dùm pronunciat Pſalmum, Reſponſorium, aut Antiphonam, vel Lectionem, fallitur: niſi cum ſatisfactione ibi coram omnibus humiliatus fuerit, maiori vindictæ ſubiaceat, quippe qui noluit humilitate corrigere, quod negligentia deliquit. Infantes verò pro tali culpa vapulent.

DECLARATIO.

Ibi: Coram omnibus.

1 Quando error eſt modicus, ſufficiat tangere terram manu; ſed ſi error fuerit notabilis, vt putà quando exceſſu alios errare fecerit, aut neceſſe fuerit emendari, legendo, aut cantando, aut magnum ſtrepitum fecerit: mox completa Lectione, vel Antiphona, aut Cantu (ſi in his fuerit occupatus) genuflectat ante Superiorem, donec ſibi ſignum factum fuerit ſurgendi.

De ijs, qui in alijs quibuslibet rebus delinquunt.

CAP. XLVI.

SI quis, dùm in labore quouis, in Coquina, in Cellario, in Miniſterio, in Priſtino, in Horto, in arte aliqua, dum laborat, vel in quocumque loco aliquid deliquerit, aut fregerit quippiam, aut perdiderit, vel aliud quid exceſſerit vbi vbi, & non veniens continuo ante Abbatem, vel Congregationem ipſe vltrò ſatisfecerit, & prodiderit delictum

ſuum, dum per alium cognitum fuerit, maiori ſubiaceat emendationi. Si animæ verò peccati cauſa latens fuerit, tantum Abbati, aut ſpiritualibus ſenioribus pateſaciat, qui ſciant curare ſua, & aliena vulnera, non detegere, aut publicare.

DECLARATIO.

Ibi: Et non veniens continuò.

1 Declaramus hoc eſſe ſeruandum, quando Abbas adeſſet ibi; aut in loco propinquo, & hoc delinquens ſciat, aliàs in Capitulo ſuum fateatur errorem; Propterea ordinamus, quod ſingulis diebus poſt Primam in Capitulo Decani per vices culpas audiant.

2 Diligenter aduertant Religioſi noſtri, quanto maiori induſtria incumbere debeant ad abluendas, & ſi leuiores, maculas animæ, quandoquidem ea errata, quæ nulla culpa animam lædunt, tàm celeriter S. Pater Benedictus præcipit expianda.

3 Et quia ſepties in die cadit Iuſtus, ordinamus, quod octauò quoque die, iuxta antiquam conſuetudinem, Clerici, & Commiſſi Sacramentaliter confiteantur; Qui ſecus fecerit, dicat ſuam culpam in Capitulo, & comedat in terra in Refectorio.

De ſignificanda hora operis Dei.

CAP. XLVII.

NVntianda hora operis Dei, die, noctuque ſit cura Abbati, aut ipſe nuntiare, aut tali ſolicito Fratri iniungat hanc curam, vt omnia horis competentibus compleantur. Pſalmos autem, vel Antiphonas poſt Abbatem ordine ſuo, quibus iuſſum fuerit, imponant. Cantare autem, aut legere non præſumat, niſi qui poteſt ipſum officium implere, vt ædificentur audientes. Quod cum humilitate, & grauitate, & tremore faciat, & cui iuſſerit Abbas.

DE-

Digitized by Google

DECLARATIO.

Ibi: Nuncianda hora operis Dei.

1 Imponatur hoc officium Sacriſtæ.

Ibi: Cantare, aut legere.

2 Idcirco debentes legere, aut cantare, præuideant Lectiones, præparentque libros tempore congruo. Legant autem alta, & diſtincta voce, tàm in Choro, quàm in Refectorio, itaut ab omnibus cum ædificatione; & profectu ſpirituali percipiantur. Id verò multo magis in miſſis celebrandis obſeruandum eſt, nè ob nimiam, & indecoram celeritatem ſcandalum potius, quàm deuotionis ſenſus in proximorum cordibus, Sacerdotes noſtri excitent, in quo maximè inuigilent Prælati, & contrafacientes ſeuerè corripiant. Curent etiam, & inuiolabiliter obſeruentur toni monaſtici in Euangelijs, in Epiſtolis, & in omnibus alijs cantibus, vt vniformitas, tàm in cantu, quàm in cæremonijs exhibeatur ab omnibus. Qui tranſgreſſus fuerit pro prima vice comedat in terra in Refectorio, & pro alijs vicibus, grauioribus pænitentijs ſubiaceat Superioris arbitrio.

Ibi: Qui poſſit dictum officium implere.

3 Ideoque ordinamus, quod Patres Monaſteriorum noſtræ Congregationis de conſilio ſuorum ſeniorum, Fratres quos ad diſcendum idoneos iudicauerint, liberalibus diſciplinis, caſibus conſcientiæ, & cantu plano ſolicitè inſtrui faciant à doctis Monachis, ſi commodè fieri poteſt: Sin autem ab alijs mercede conductis.

4 Cum verò à monaſtica diſciplina alienum ſit inertia, otioque langueſcere, & ab antiquis Patribus noſtris, qui Eccleſiam militantem omni doctrinarum genere, & facultate illuſtrarunt, filios degenerare; vt huiuſmodi notam fugiamus, otiumque, & nugas (efficax Diaboli virus) euitemus, Diuinarumque Scripturarum

ſpe-

Digitized by Google

ſpeculationi efficacius intendere poſſimus, & vt coaleſcenti in dies (Auctore Deo) Congregationi noſtræ hæc etiam, inter cætera, ſcientiæ gemma non deſit, hac præſenti Cõſtitutione decernimus, vt in omnibus Monaſterijs, in quibus ſaltem fuerint duodecim Monachi, ſint Lectiones ſaltem Theologiæ moralis, vel Sacræ Scripturæ, aut aliarum facultatum pro Monachorum captu. In amplioribus verò Monaſterijs, & ſtudijs formalibus doceatur Philoſophia, Theologia Scholaſtica, & Poſitiua, & Sacri Canones.

5 Pro ſtudijs formalibus, deputamus in Prouincia Sicula Monaſteria Sancti Martini Panormi, Sancti Placidi Meſſanæ, & Sancti Nicolai Catanæ. In Prouincia Neapolitana, Monaſteria Sancti Benedicti Montis Caſini, Sancti Seuerini Neapolis, & Sanctiſſimæ Trinitatis Cauæ. In Prouincia Romana, Monaſteria Sancti Petri Peruſij, Sancti Vitalis Rauennæ, Sancti Proculi Bononiæ. In Prouincia Veneta, Monaſteria Sanctæ Iuſtinæ Patauij, Sancti Georgij Venetiarum. In Prouincia Lombarda, Monaſteria Sancti Ioannis Parmæ, Sancti Sixti Placentiæ, Sancti Simpliciani Mediolani, Sancti Benedicti Mantuæ. In Prouincia Etruſca, Monaſterium Sanctæ Mariæ Florentiæ, cuius quidem Prouinciæ, ſicut etiam Liguræ, & pariter aliarum Prouinciarum Prælati poterunt ſuos Alumnos ad quodlibet ex Monaſterijs, pro ſtudijs ſupra deſignatis mittere prout ipſis magis videbitur expedire, alendos, & veſtiendos illorum Monaſteriorum expenſis, quorum ſunt profeſſi. Abbates in prædictis Monaſterijs conſtituant Lectores Monachos eruditos, qui ab Examinatoribus per Capitulum Generale deputatis, præuio examine approbati fuerint, ijſque libros, aliaque neceſſaria ſubminiſtrari mandent, & eas indulgentias concedant, quas ad Lectionum laborem leuandum prudenter conferre cognoſcent: Etiam à communibus exercitijs, & ab aliquibus horis Canonicis (non tamen diebus feſtis, nec prætermiſſa oratione mentali, integra etiam pro viribus Regulari obſeruantia) eos, ſi opus fuerit, eximendo.

6 Pro Monachorum quoque ſtudio vacantium diligentiori cuſtodia, & ſeueriori diſciplina, atque, nè tempus inutiliter conteratur,

vnus

vnus ex Deputatis Monaſterijs, qui ſcholis præſideat, in ordinatione Officialium eligatur, qui cuncta, ſecundùm Deum, & Scholarium profectum exequens, pro viribus ſemper ſcholis adeſſe procuret.

7 Nè tamen Adoleſcentes à ſtudijs auocentur, nullus Monachorum ad officia Oeconomica, vel temporalia, etiam domeſtica, aſſumi poſſit, niſi completo ſuæ conuerſionis anno duodecimo.

De opere manuum quotidiano.

CAP. XLVIII.

OTioſitas inimica eſt animæ; & ideo certis temporibus occupari debent Fratres in labore manuum: certis iterum horis in Lectione Diuina. Ideoque hac diſpoſitione credimus vtraque tempora ordinari, ideſt, vt à Paſcha, vſque ad Kalendas Octobris manè exeuntes à Prima, vſque ad horam penè quartam laborent, quod neceſſarium fuerit. Ab hora quarta autem, vſque ad horam quaſi ſextam Lectioni vacent. Poſt ſextam autem ſurgentes à menſa pauſent in lectis ſuis cum omni ſilentio, aut fortè, qui voluerit ſibi legere, ſic legat, vt alium non inquietet. Agatur nona temporius, mediante octaua hora, & iterum, quod faciendum eſt, operentur vſque ad Veſperam. Si autem neceſſitas Loci, aut paupertas exegerit, vt ad fruges colligendas per ſe occupentur, non contriſtentur: quia tunc verè Monachi ſunt, ſi de labore manuum ſuarum viuunt, ſicut, & Patres noſtri, & Apoſtoli: Omnia tamen menſuratè fiant propter puſillanimes.

A Kalendis autem Octobris vſque ad caput Quadrageſimæ vſque ad horam ſecundam plenam, Lectioni vacent. Hora ſecunda agatur Tertia: Et vſque ad Nonam omnes in opus ſuum laborent, quod eis iniungitur. Facto autem primo ſigno nonæ horæ diſiungant ſe ab opere ſuo ſinguli, & ſint parati, dùm ſecundum

ſignum

Digitized by Google

ſignum pulſauerit. Poſt refectionem autem, vacent Lectionibus ſuis, aut Pſalmis.

In Quadrageſimæ verò diebus à mane vſque ad Tertiam plenam, Lectioni vacent, & vſque ad decimam plenam operentur, quod eis iniungitur. In quibus diebus Quadrageſimæ accipiant omnes ſingulos Codices de Bibliotheca, quos per ordinem ex integro legant. Qui Codices in capite Quadrageſimæ dandi ſunt. Ante omnia ſanè deputentur vnus, aut duo ſeniores, qui circumeant Monaſterium horis, quibus vacant Fratres Lectioni, & videant, nè fortè inueniatur Frater accidioſus, qui vacet otio, aut fabulis, & non ſit intentus Lectioni, & non ſolum ſibi inutilis ſit, ſed etiam alios extollat. Hic talis, ſi (quod abſit) repertus fuerit, corripiatur ſemel, & ſecundò: Si non emendauerit, correctioni Regulari ſubiaceat, taliter, vt cæteri metum habeant. Neque Frater ad Fratrem iungatur horis incompetentibus. Dominico die Lectioni vacent: exceptis ijs, qui variis officijs deputati ſunt. Si quis verò ita negligens, & deſidioſus fuerit, vt non velit, aut non poſſit meditari, aut legere, iniungatur ei opus, quod faciat, vt non vacet. Fratribus infirmis, vel delicatis talis opera, aut ars iniungatur, vt nec otioſi ſint, nec violentia laboris opprimantur, vt effugentur. Quorum imbecillitas ab Abbate conſideranda eſt.

DECLARATIO.

Ibi: Credimus vtraque tempora ordinari.

1 Declaramus horum omnium diſpoſitionem in arbitrio Abbatis eſſe reponendam, tàm quoad Diuina Officia, quàm quoad Lectiones, aliaque exercitia. Qui Abbas omnia rationabiliter, habita Locorum, & temporum conſideratione, diſponat; itaut Eccleſiæ, & Populo ſatisfiat: atque Monachi, vltra quàm par eſt, minimè grauentur.

Ibi: Vſque ad Kalendis Octobris.

2 Intellige omnes Kalendas incluſiuè, ſiue ex quo incipit Kalendarum

Digitized by Google

darum computatio poſt Idus; nempè, vt incipiamus ipſo feſto die S. Crucis.

Ibi: Lectioni vacent.

3 Poſt refectionem primæ menſæ, liceat Monachis ire per hortum, aut per Monaſterium, extra tamen Dormitorium, per ſpatium vnius horæ, animi leuandi cauſa, ità tamen, vt ſine Superioris licentia, inuicem non ſocientur. Prælati verò Monaſteriorum noſtrorum ſint faciles ad concedendam eis huiuſmodi licentiam, præſertim in ſolemnitatibus duplicibus (exceptis illis, quæ occurrunt in quadrageſima, & Aduentu) dummodò Lectiones tunc conferant, vel de alijs, quæ ædificationem præſtent, colloquantur.

4 Elapſa verò vna hora poſt primam menſam, pulſetur pro dormitione, incipiendo à Paſcha, niſi occurrat menſe Aprilis, quo caſu, præfata dormitio incipiat à feſto Sanctiſſimi P. noſtri Benedicti, & per vnius horæ ſpatium, vſque ad medium Aprilis: inde vſque ad medium Auguſti, duarum horarum, & inde vſque ad Idus Septembris per vnius horæ, vt ſupra, ſpatium. Quo tempore dormitionis, qui non vult dormire, ſeruet ſilentium in Cella, nec illo tempore vagetur per Monaſterium, nec in alijs exercitijs occupetur. Poſt dormitionem verò pulſetur, & dicatur Nona.

Ibi: A Kalendis Octobris.

5 Intellige incluſiuè, videlicet omnes Kalendas illius menſis includendo, vt ſupra §. 2. Aduertendum tamen omni tempore anni, quando eſt ieiunium de præcepto Eccleſiæ, quod ita diſponantur interualla temporum, vt Fratres hora nona, vel circa, reficiantur.

Ibi: In quadrageſima verò diebus.

6 Hoc tempore prima pulſetur circa ortum ſolis; qua recitata, immediatè dicantur Pſalmi Pænitentiales cum Litanijs, vel Gra-

duales, & Officium defunctorum, quando ſit de feria iuxta diſpoſitionem Rubricæ.

7 Spatia verò aliarum horarum, ſcilicet Tertiæ, Sextæ, Nonæ, & Veſperarum, Prælati Monaſteriorum noſtrorum ſic moderentur, vt hora comeſtionis incidat circa meridiem.

8 Sed aduertendum eſt, quod quando occurrit feſtum duodecim Lectionum in Quadrageſima, poſt Tertiam, cantari debet miſſa de feſto; & poſt Nonam dicitur miſſa de feria.

9 Item in prædicta miſſa de feria poſt Agnus Dei, pulſetur ſignum pro Veſperis primum, & quando Sacerdos dicit orationes in fine miſſæ, pulſetur ſecundum.

10 Si verò ſequenti die erit feſtum duodecim Lectionum, pro quo tria ſigna præmittuntur, tunc primum ſignum pulſetur ſtatim poſt eleuationem Dominici ſanguinis, alia verò duo ſigna, vt ſupra.

11 Dictis Veſperis, Fratres reficiantur. Poſt primam menſam, tranſacta hora vna, vacent Lectioni, aut exercitio manuali, prout fuerit ordinatum vſque ad Completorium. Quod hoc tempore pulſetur paulò ante horam vigeſimam tertiam.

12 Et notandum, quod quando Fratres debent ire ad exercitium, pulſetur Campana Capituli per ictus diſtinctos tempore congruò; & in Monaſterijs maioribus quinque ictibus pulſetur aliqua ex maioribus Campanis Eccleſiæ; & tunc omnes ſe congregent in locum ad id deputatum, vt audiant à Superiore, qui ibi fuerit, quale exercitium ſit faciendum. Et in principio cuiuslibet exercitij vnuſquiſque genibus flexis, dicat: Aue Maria, vt deuotiùs opus perficiatut.

13 Quando autem ire debent ad Cellas, vt vacent orationi, vel Lectioni, Campana Capituli pulſetur extensè per congruum ſpatium.

14 Item hortamur, quod quando ſit exercitium in loco quieto, & locus, tempus, vel opus ipſum permiſerit, pro ſpirituali ædificatione, legatur aliquid.

De

De Quadrageſimæ obſeruatione.

CAP. XLIX.

Licèt omni tempore vita Monachi quadrageſimæ debeat obſeruationem habere; tamen, quia paucorum eſt iſta virtus; ideò ſuademus iſtis diebus quadrageſimæ omni puritate vitam ſuam cuſtodire, omnes pariter negligentias aliorum temporum his diebus Sanctis diluere. Quod tunc dignè fit ſi ab omnibus vitijs nos temperemus; orationi cum fletibus, Lectioni, & compunctioni cordis, atque abſtinentiæ operam demus. Ergo his diebus augeamus nobis aliquid ad ſolitum penſum ſeruitutis noſtræ: orationes peculiares, ciborum, & potus abſtinentiam, vnuſquiſque ſuper menſuram ſibi indictam, aliquid propria voluntate cum gaudio Sancti Spiritus offerat Deo; ideſt ſubtrahat corpori ſuo de cibo, de potu, de ſomno, de loquacitate, de ſcurrilitate, & cum ſpiritualis deſiderij gaudio, Sanctum Paſcha expectet. Hoc ipſum tamen, quod vnuſquiſque offert, Abbati ſuo ſuggerat, & cum eius fiat oratione, & voluntate; quia, quod ſine permiſſione Patris ſpiritualis fit, præſumptioni reputabitur, & vanæ gloriæ, non mercedi: Ergo cum voluntate Abbatis omnia agenda ſunt.

DECLARATIO.

Ibi: Iſtis diebus quadrageſimæ.

1 Hanc quadrageſimam declaramus incipere, quo ad abſtinentiã huiuſmodi, ſecunda feria poſt quinquageſimam: itaut feria ſecunda, & tertia ante Cineres, abſtinentia à Lacticinijs in omnibus Locis ab omnibus fratribus, Monachis, & Prælatis noſtris inuiolabiliter obſeruetur. Qui contrafeciſſe fuerint conuicti, Prælati

integrum Pſalterium recitent toties, quoties, cæteri ter ieiunent in terra in pane, & aqua tribus diebus ſequentibus.

2 Et vt iuxta Regulam augeamus aliquid ad ſolitum penſum ſeruitutis noſtræ, vltra Pſalmos Pænitentiales, Graduales, & Officium Defunctorum, flagellatio, vulgò diſciplina, quæ à noſtris fit omni tempore feria ſexta, fiat tota quadrageſima, quarta, & ſexta feria: in Hebdomada verò Sancta, addatur etiam feria quinta.

3 Similiter à prima Dominica Aduentus incluſiuè incipimus abſtinere à Lacticinijs,& ſecunda feria ieiunare vſque ad feſtum Sanctiſſimæ Natiuitatis Domini, Dominicis exceptis. Ideò curent Prælati,vt prædicta ab omnibus inuiolabiliter obſeruentur,& contra trangreſſores ſeueriſſimè animaduertant.

De Fratribus, qui longè ab Oratorio laborant, aut in via ſunt.

CAP. L.

FRatres, qui omnino longè ſunt in labore, & non poſſunt occurrere hora competenti ad Oratorium, & Abbas hoc perpendit, quia ità eſt, agant ibidem opus Dei, vbi operantur cum tremore Diuino flectentes genua. Similiter qui in itinere directi ſunt, non eos prætereant horæ conſtitutæ: Sed, vt poſſunt, agant ſibi, & ſeruitutis penſum non negligant reddere.

DECLARATIO.

Ibi: Flectentes genua.

1 Seruentur in hoc Rubricæ Breuiarij, vt dictum eſt.

De

De Fratribus, qui non ſatis longè proficiſcuntur.

CAP. LI.

FRatres, qui pro quouis reſponſo proficiſcuntur, & ea die ſperant reuerti ad Monaſterium, nõ præſumant foris manducare, etiamſi à quouis rogentur, niſi fortè eis ab Abbate ſuo præcipiatur. Quod ſi aliter fecerint. excommunicentur.

DECLARATIO

Ibi: Non præſumant foris manducare.

1 Declarãdo ordinamus, quod nullus noſtræ Congregationis quantumcumque rogatus, audeat manducare, aut pernoctare in domibus, Poſſeſſionibus, vel Locis quibuslibet ſæcularium, nec in Ciuitatibus, aut in Locis, in quibus habentur Mõnaſteria, vel Loca noſtra, etiamſi ſit in itinere conſtiiutus, abſque licentia Abbatis, ſeu Superioris; Qui contrafecerit, comedat in terra in Refectorio in pane, & aqua qualibet vice.

De Oratorio Monaſterii.

CAP. LII.

ORatorium hoc ſit, quod dicitur: nec ibi quicquam aliud geratur, aut condatur. Expleto opere Dei, omnes cum ſummo ſilentio exeant, & agatur reuerentia Deo, vt Frater, qui fortè ſibi peculiariter vult orare, non impediatur alterius improbitate. Sed ſi alter vult ſibi fortè ſecretius orare, ſimpliciter intret, & oret: non in clamoſa voce, ſed in lacrymis, & intentione cordis. Ergò qui ſimile opus non

fa-

Digitized by Google

facit, non permittatur, expleto opere Dei, remorari in Oratorio, ſicut dictum eſt, nè alius impedimentum patiatur.

DECLARATIO.

Ibi: Expleto opere Dei, omnes cum ſummo ſilentio exeant.

1 Niſi qui remanere voluerint, vt orationi vacent. Facimus tamen, completo opere Dei, breuem morulam in Choro, vt omnes poſſint Deo ſatisfacere, ſi quid omiſerint de Diuino officio.

2 Oratio autem mentalis ſingulis diebus per dimidiæ horæ ſpatium fiat in Choro immediatè ante Primam, nimirùm congregatis Monachis, & ſigno dato à Superiore, qua expleta, idem Superior faciat ſignum, & immediatè dicatur Prima.

3 Et quoniam hiſce temporibus laudabilis, ac deuotiſſima inoleuit conſuetudo orandi per quadraginta horarum ſpatium ante Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum in Altari expoſitum, eandem nos quoque, ſumma cum deuotione, pro viribus ſequi iuſtum eſt. Ideò in hebdomada ſancta, aut in præcedenti, prout Prælati magis iudicauerint expedire, in Eccleſijs Monaſteriorum noſtrorum hanc orationem quadraginta horarum inſtituant, & exponant, in qua ſeruentur Cærimoniæ in Rituali Romano deſcriptæ.

4 Volumus item, quod, non ſolum, expleto opere Dei (vt hìc Regula præcipit) ſed etiam in Choro, in Sacrario, in Dormitorio, in Capitulo, in Refectorio, quod de obſeruantia nuncupatur, in cubiculo ignis communis, & in parte clauſtri circa Capitulum à Prælato præſcribenda, ſemper ſeruetur ſilentium, niſi in dictis Locis oporteat aliqua breuiter loqui, & ſubmiſſa voce.

De

Digitized by Google

De Hoſpitibus ſuſcipiendis.
CAP. LIII.

OMnes ſuperuenientes Hoſpites, tanquàm Chriſtus ſuſcipiantur, quia ipſe dicturus eſt: Hoſpes fui, & ſuſcepiſtis me. *Matth. 25.* Et omnibus congruus honor exhibeatur, maximè tamen domeſticis fidei, & peregrinis. Vt ergò nunciatus fuerit hoſpes, occurratur ei à Priore, vel à Fratribus, cum omni officio charitatis: & primitus orent pariter, & ſic ſibi ſocientur in pace. Quod pacis oſculum non prius offeratur, niſi oratione præmiſſa, propter illuſiones diabolicas. In ipſa autem ſalutatione omnis exhibeatur humilitas. Omnibus venientibus, ſiuè diſcedentibus Hoſpitibus, inclinato capite, vel proſtrato omni corpore in terra, Chriſtus in eis adoretur, qui, & ſuſcipitur.

Suſcepti autem Hoſpites ducantur ad orationem, & poſtea ſedeat cum eis Prior, aut cui iuſſerit ipſe. Legatur coram Hoſpite Lex Diuina, vt ædificetur: & poſt hæc omnis ei exhibeatur humanitas. Ieiunium à Priore frangatur propter Hoſpitem: niſi fortè præcipuus ſit ille dies ieiunij, qui non poſſit violari. Fratres autem conſuetudines ieiuniorum proſequantur. Aquam in manibus Abbas Hoſpitibus det: pedes Hoſpitibus omnibus, tàm Abbas, quàm cuncta Congregatio lauet, quibus lotis, hunc verſum dicant: Suſcepimus Deus miſericordiam tuam in medio Templi tui. *Pſal. 47.* Pauperum autem, & Peregrinorum maximè ſuſceptio, omni cura ſolicitè exhibeatur: quia in ipſis magis Chriſtus ſuſcipitur. Nam diuitum terror ipſe ſibi exigit honorem.

Coquina Abbatis, & Hoſpitum per ſe ſit, vt in certis horis ſuperuenientes Hoſpites, qui nunquam deſunt Monaſterio, non inquietent Fratres. In quam Coquinam ingrediantur duo Fratres ad annum, qui ipſum officium benè impleant. Quibus, vt indi-

gent,

Digitized by Google

gent, ſolatia adminiſtrentur, vt abſque murmuratione ſeruiant. Et iterum quando occupationem minorem habent, exeant, vbi eis imperatur, in opera. Et non ſolum in ipſis, ſed, & in omnibus officijs Monaſterij iſta ſit conſideratio, & quando indigent, ſolatia, accomodentur eis: & iterum quando vacant, obediant imperanti. Item, & Cellam Hoſpitum habeat aſſignatam frater, cuius animam timor Dei poſſideat, vbi ſint lecti ſtrati ſufficienter, & Domus Dei à Sapientibus Sapienter adminiſtretur. Hoſpitibus autem, cui non præcipitur, nullatenus ſocietur, neque colloquatur: ſed ſi obuiauerit, aut viderit, ſalutatis humiliter, vt dictum eſt, & petita benedictione, pertranſeat, dicens ſibi, non licere colloqui cum Hoſpite.

DECLARATIO.

Ibi: Superuenientes omnes Hoſpites:

1 Et ſi modernis temporibus frequentia Hoſpitum difficultatem generet adimplendi omnia, quæ Textus Regulæ præſcribit: habita tamen diſcretione, & temporum, & perſonarum conſideratione, facilè, ſaltem vtiliora, implebuntur.

Ibi: Vbi nunciatus fuerit Hoſpes.

2 Oſtiarius, viſo Hoſpite, iuxta qualitatem Perſonæ, & temporum conditionem, aut expectare eum faciat, aut intra Monaſterium recipiat, notumque faciat Superiori, qui habita ratione Perſonæ, vel per ſe ipſum, vel per vnum ex Superioribus, aut Oſtiarios, ſeù Curam Hoſpitum habentes, occurrat, eumque ad orationem, & pacis oſculum ea ſubmiſſione, & reuerentia, quam dignitati perſonæ conuenire cenſuerit, recipiat. Quæ omnia, vt valeant commodius fieri, ſit ſacellum, quo ad fieri poteſt, iuxta Portam Monaſterij, quò ad orationem huiuſmodi Hoſpites introducantur.

Ibi:

Digitized by Google

Ibi: Adoretur Chriſtus.

3 Mente ſcilicet orando. Et quia conſuetudo omnium penè Religioſorum eſt, quando occurrunt Hoſpiti, prius illum recipere in oſculo pacis, poſtmodum ducere ad orationem, & ideo inhumanum duci poſſet (præſertim ſi notus eſt) in primo occurſu non exhibere ei oſculum prædictum; Propterea cenſemus non diſcedere nos à Regulæ præſcripto, ſi in principio oſculum obtulerimus, præmiſſa tamen mente oratione, & etiam dicto exterius aliquo, quod ad orationem, vel Dei laudem, pertineat; & Hoſpitem ſimilia proferre fecerimus. Putà Deo gratias: Benedictus Deus: & alia huiuſmodi, dummodò pòſtea ad orationem ducatur Hoſpes.

4 Oſculum dicimus amplexum, quem præſertim Religioſis, & deuotis perſonis exhibemus. Si verò ob multitudinem, aliquandò ità integrè huiuſmodi Cæremoniæ fieri non poterunt, fiant animo, & mente; aliter ſeruetur Regula.

Ibi: Legatur coram Hoſpite Lex Diuina.

5 Maximè laudamus hoc fieri, ſi commodè poſſit, & tempus hoc permiſerit, vt dum refectio paratur, aliquid Hoſpiti ſpirituale dicatur, habitu reſpectu ad perſonæ qualitatem. At ſaltem non omittatur, quin ad menſam Hoſpiti legatur aliquid, iuxta conditionem Perſonæ, vt ædificetur.

Ibi: Pedes Hoſpitibus &c.

6 Hæc ſolemnis ablutio pedum, præcipuè exhibetur ijs, qui conuerſionis deſiderio ad noſtra Monaſteria veniunt. Aliquando ijs etiam, qui deuotionis gratia longo itinere Monaſteria noſtra viſitant, aut alijs honeſtis cauſis, ſicut Patribus Monaſterij viſum fuerit.

7 Laudamus etiam hanc ablutionem fieri, maximè Perſonis, vndè magis ædificatio ſequi poſſit, & augmentum deuotionis erga Religionem.

8 Ipſa autem ablutio ita fit. Conuenientibus Monachis in Capitulum, aut alium in locum, ſicut decet, Prælatus, & in eius abſentia Prior clauſtralis, genibus flexis ante Hoſpitem, pedes eius lauet; quos dum incipit lauare, mox duo Monachi in medio eiuſdē loci incipiant aliquid cantare, quod deuotionem excitet; & dicto primo verſu, cæteri, diuiſis Choris genuflexi verſus Hoſpitem, eundem verſum cantando reſpondeant, quem etiam poſt ſingulos verſus, quos illi duo cantando proſequuntur, repetant. Cum verò Superior ambos pedes lauerit, tergat primò pedem ſiniſtrum, deinde dextrum, quem terſum, cooperiat linteo, excepta ſuperna parte, quam ipſe primo oſculetur: Et ſic ſucceſſiuè Monachi omnes Hoſpiti pedem oſculentur, incipiendo à Superiore, & ſubſequendo per ordinem vtriuſque Chori. Hoc modo dicuntur omnes lauare pedes hoſpitis, cum ibi eius cauſa aſſiſtant.

9 Completa deoſculatione, calceatiſque pedibus hoſpitis, Superior ſtatim ſurgat, & omiſſo à Monachis cantu, incipiat verſum: Suſcepimus Deus &c. Reſpon. In medio Templi tui. Pater noſter, ſecreto. Verſum: Et ne nos inducas &c. Reſpon. Sed libera nos &c. Verſ. Saluum fac ſeruum tuum. Reſpon. Deus meus ſperantem in te. Verſ. Mitte ei Domine auxiliū de Sancto. Reſpon. Et de Sion tuere eum: Verſ. Eſto ei Domine Turris fortitudinis. Reſpon. A facie inimici. Verſ. Nihil proficiat &c. Reſpon. Et filius &c. Verſ. Domine, non ſecundum &c. Reſpon. Neque ſecundum &c. Verſ. Dominus vobiſcum. Reſpon. Et cum ſpiritu tuo. Oratio. Actiones noſtras quæſumus Domine &c: Oratio. Famulorum tuorum &c. Oratio. Interceſſio nos quæſumus Domini Beati Patris noſtri Benedicti &c.

10 Poſtea mandet fieri breuem orationem pro hoſpite, & facto ſigno, dataque benedictione, omnes (exceptis habentibus curam hoſpitum, ſi quos retinere voluerit Prælatus pro obſequio hoſpitis) pergant cum ſilentio ad Cellas ſuas.

11 Cæteris autem hoſpitibus, maximè, qui de longè venerint, vel qui alias in Monaſterio non fuerint hoſpitati, ab habentibus hoſpitum curam pedes lauentur.

12 Quod

Digitized by Google

12 Quod ſi multitudo non ſineret ablutionem fieri, aut alia cauſa vrgentior impediret, faciant, quod poſſunt, ſcientes ſe multam retributionem à Domino recepturos, ſi iuxta Regulam fecerint: & è contrario pœnam, ſi ex negligentia id omiſerint.

13 Monachis autem noſtris quauis de cauſa per Monaſteria noſtra tranſeuntibus, vt diſciplina Regularis, quantum fieri poteſt, vbique ſeruetur, ordinamus, quod poſt duas ad plus in hoſpitio refectiones, communem vitam ſequi debeant; Diuiniſque interſint officijs, & Capitulo culparum, haud ſecus, ac ſi ibi Conuentuales eſſent, niſi fortè ſint debiles, & infirmi, aut negotijs occupati. Quod Prælatorum diſcretioni relinquimus.

14 Si qui verò legitimo impedimento detenti in aliquo Monaſterio commorabuntur, nec inde ad ſua Monaſteria ſe conferre poterunt, non poſſit Monaſterium illud aliquid petere pro expenſis cibarijs; Si autem ob infirmitatem: ſeruetur quod ſupra ſtatutum eſt in cap. 36. num. 7. Si verò ob negotia quis moram trahere coactus fuerit: Prælati inter ſe componant in omnibus cum manſuetudine, & diſcretione, habita ratione perſonæ, loci, temporis, & negotij.

15 In ſuſcipiendis autem Hoſpitibus prohibeant Prælati vanos apparatus in ornandis ſcilicèt Cubiculis, aut menſis, aut huiuſmodi, maxima cum pretioſi temporis iactura, & forſan nulla cum ædificatione, niſi fortè Hoſpitis ſuſcipiendi dignitas hoc exigeret. Si autem fuerint familiares, ac domeſtici, ducantur maiori cum familiaritate ad refectionem ordinariam in Refectorio cum Conuentu.

16 Monachi verò noſtri hoſpites in Diuinis Officiis poterunt ſe cum illius Monaſterij Conuentualibus conformare; Qui non mittantur à Prælatis ſuis ad alia Monaſteria, iuxta Regulam, ſine literis commendatitijs: conferantque cum illius Monaſterij Superiore negotia, quorum cauſa illuc aduenerint, & ſub illius obedientia ſint, & correctione.

17 Caueant autem nè diebus feſtis negotia pertractent, aut equitét, niſi maxima vrgente neceſſitate: Et modeſtè (vt decet Religioſos)

Digitized by Google

ſe habeant in hoſpitijs ſæcularium, nè ipſis ſcandalum præbeant: Et contentiones omnino deuitent.

18 Et nè conuerſatione ſæcularium hominum, pacem, & quietem fratrum noſtrorum perturbari contingat: Statuimus, quod nullus ſæcularis (cuiuslibet ſtatus, aut conditionis exiſtat, etiamſi aliqua cognatione, & affinitate alicui ex noſtris Monachis fuerit coniunctus) ad habitandum longo tempore in Monaſterijs noſtris, vt ſæcularis ſuſcipiatur, etiam ſub prætextu cuiuſcumque Donationis, Teſtamenti, Legati, vel alia quauis occaſione commodi temporalis, ſine licentia Capituli Generalis, vel Regiminis. Quod tamen non intelligimus de factoribus, Procuratoribus, & alijs famulis ſæcularibus Monaſteriorum noſtrorum.

Si debet Monachus literas, vel Eulogias ſuſcipere.

CAP. LIV.

NVllatenus licet Monacho, nec à parentibus ſuis, nec à quoquam hominum, nec ſibi inuicem Literas, aut Eulogias, vel quælibet munuſcula accipere, aut dare, ſine præcepto Abbatis ſui. Quod ſi etiam à parentibus ſuis ei quidquam directum fuerit, non præſumat ſuſcipere illud, niſi prius indicatum fuerit Abbati. Quod ſi iuſſerit ſuſcipi, in Abbatis ſit poteſtate, cui illud iubeat dari. Et non contriſtetur frater, cui fortè directum fuerat, vt non detur occaſio Diabolo. Qui autem aliter præſumſerit, diſciplinæ Regulari ſubiaceat.

DE-

Digitized by Google

DECLARATIO.

Ibi: Qualiter munuſcula.

1 Quia ex huiuſmodi munerum largitione, & receptione, tanquam proprietatis incitamento, ſæpè inordinata oritur affectio, & complacentia in fratribus, qui cum nihil habere poſſint, munera tamen accipere, & dare non metuunt. Ideo mandamus noſtræ Congregationis Fratribus, quod ſibi inuicem nullatenus dent munuſcula, iuxta Regulam, nec etiam ab alijs quibuſcumque, aut aliundè ſibi directa accipiant ſine Prælati ſpeciali licentia.

2 Sed, nec ipſi Abbates Fratribus aliorum Monaſteriorum munuſcula mittant, niſi fortè à Prælatis dd. fratrum fuerint requiſiti.

Ibi: Literas.

3 Si qua vtili, & honeſta cauſa volunt noſtri literas ſcribere, obtenta prius à Superiore licentia, ſcribant, deinde literas apertas deferant Prælatis, ab ipſis omninò legendas, & ſubſcribendas. Et ſimiliter, qui literas recipiunt antequam eas legant, teneantur clauſas Prælato ſuo præſentare; quas volumus omninò, & iubemus, vt à Prælato, vel Superiore legantur; & ſi eis videbitur, illis, quibus directæ ſunt, reddant. Cui quoque ordinationi volumus, & Abbates Titulares omnino eſſe ſubiectos.

4 Niſi fortè Congregationis ſigillo, Pax, eſſent ſignatæ; Has enim, nec à Prælato, nec à Conuiſitatore, nec à P. Præſidente, nec à quouis alio aperiri permittimus, niſi ab ijs dumtaxat, quibus diriguntur, vel de eorum voluntate, excepto caſu vrgentiſſimæ neceſſitatis. Qui autem contrafecerit, ſi fuerit Præſidens, vel Conuiſitator, aut Prælatus, tribus primis ferijs ſequentibus ieiunet in pane, & aqua ſecretò; ſi verò aliquis ex Monachis fuerit, ieiunet pariter in prædictis tribus diebus in pane, & aqua in terra in Refectorio; nec ab aliquo diſpenſari poſſit, niſi in caſu grauiſſimæ infirmitatis.

5 Sub

Digitized by Google

5 Sub eadem quoque pœna diſtrictè prohibemus, quod nemo literas P. Præſidenti, Diffinitoribus, aut Viſitatori cuilibet, vel Regimini intra annum directas, niſi de voluntate eorum, ad quos diriguntur, aperire præſumat. Quod ſi quis de huiuſmodi culpa conuictus fuerit; ſi quidem literæ fuerint munitæ ſigillo, Pax; vltra prædictam pœnam, ſtet degradatus per menſem. Quod ſi Prælatus fuerit, dicat ex ordine totum Pſalterium, & ieiunet ter in pane, & aqua ſecretò. Si autem non fuerint munitæ ſigillo, Pax, ſtet degradatus per quindecim dies; & ſi Prælatus fuerit, dicat Pſalmos Pænitentiales, & ieiunet, vt ſupra.

6 Eiſdem quoque pœnis Prælatos, & noſtros quoſcumque, qui litteras etiam priuatis ſigillis munitas, vel cuicumque directas intercipere, ſeù aperire præſumpſerit, ſubiacere decernimus: Seruatis tamen, quæ in præcedenti num. 3. ſtatuuntur de literis, quas ſcribunt, & recipiunt Fratres.

7 Præter caſus prædictos, illi qui ſine licentia Prælati, ſeù ſcripſerint, ſeu literas ad ſe directas legerint, quoties contrauenerint, toties ieiunent in pane, & aqua in Refectorio, nec aliter diſpenſari poſſint.

8 Mandamus autem Viſitatoribus, vt hanc ordinationem ſeruent, & Prælati obſeruare faciant.

9 Quicumque verò ex noſtra Congregatione, etiamſi fuerint Oſtiarij, vel hoſpites deferentes literas, vel munuſcula, Prælato ea ſtatim præſentent, & nihil dicant, nec quibus diriguntur, nec alijs. Contrafacientes dicant ſuam culpam in Capitulo, & comedant in terra in Refectorio.

De

De Veſtimentis, & Calceamentis Fratrum

CAP. LV.

VEſtimenta Fratribus, ſecundum Locorum qualitatem, vbi habitant, vel aerum temperiem dentur: quia in frigidis Regionibus, amplius indigetur, in calidis vero minus. Hæc ergo conſideratio penes Abbatem ſit. Nos tamen mediocribus locis ſufficere credimus Monachis per ſingulos Cucullam, & Tunicam: Cucullam in hyeme villoſam, in æſtate puram, aut vetuſtam, & ſcapulare propter opera. Indumenta pedum, Pedules, & Caligas; De quarum rerum omnium colore, aut groſſitudine nō cauſentur Monachi, ſed quales inueniri poſſunt in Prouincia, qua degunt, aut quod vilius comparari poteſt.

Abbas autem de menſura prouideat, vt non ſint curta ipſa veſtimenta vtentibus eis, ſed menſurata. Accipientes noua, vetera ſemper reddant in præſenti, reponenda in Veſtiario, propter pauperes. Sufficit enim Monacho duas Tunicas, & duas Cucullas habere propter lauare ipſas res. Iam, quod ſupra fuerit, ſuperfluum eſt, & amputari debet. Et pedules, & quodcumque eſt vetuſtum reddant, dùm accipiunt nouum, femoralia, ij, qui diriguntur in via, de Veſtiario accipiant, qui reuertentes lota ibi reſtituant. Et Cucullæ, & Tunicæ ſint aliquanto ijs, quas habere ſoliti ſunt, modicè meliores, quas exeuntes in viam, accipiant de Veſtiario, & reuertentes, reſtituant.

Stramenta autem Lectorum ſufficiunt Matta, Sagum, Lena, & Capitale. Quæ tamen Lecta frequenter ab Abbate ſcrutanda ſunt, propter opus peculiare, nè inueniatur. Et ſi cui inuentum fuerit, quod ab Abbate non acceperit, grauiſſimæ diſciplinæ ſubiaceat. Et vt hoc vitium peculiare radicitur amputetur; dentur ab Abba-

Digitized by Google

te omnia; quæ ſunt neceſſaria, ideſt Cuculla, Tunica, Pedules, Caligæ, Bracile, Cultellus, Graphium, Acus, Mappula, Tabulæ: vt omnis auferatur neceſſitatis excuſatio. A quo tamen Abbate ſemper conſideretur illa ſententia Actuum Apoſtolorum: Quia dabatur ſingulis, prout cuiquè opus erat. Ità ergo, & Abbas conſideret infirmitatem indigentium, & non malam voluntatem inuidentium. In omnibus tamen Iudicijs ſuis, Dei retributionem cogitet.

Act. 4.

DECLARATIO.

Ibi: De quarum rerum omnium colore.

1 Propter hanc cauſam in ſtatu Monaſtico varius inoleuit mos, & Veſtium color: Nos autem vtimur colore nigro, B. Patrem Benedictum ſectantes, qui nigro vſus eſt colore.

2 Idcircò ordinamus, quod omnes Congregationis noſtræ Monachi vniformiter eadem qualitate nigrorum pannorum, quoad fieri poteſt, veſtiantur. Et hoc intelligimus de Cucullis, Scapularibus, Tunicis, Lacernis, Biretis, & manicis, quæ omnino debent eſſe nigri coloris.

3 De alijs veſtimentis interioribus ſtatuimus, quod ſint alba, vel nigra, vel ferruginea, vel ſubalba; nec vllus alio colore vtatur omnino in quouis Veſtium genere, etiamſi occultiſſimè deferri poſſent. Caligas autem, ſeu Tibialia, & pedules, albi volumus eſſe coloris; & in prædictis veſtibus ſeruetur eadem penitus æqualitas, & vniformitas in omnibus, & cum omnibus. Caueant inſuper omnes à Cingulis ſericis, ſed omninò vtantur Cingulis ex corio confectis.

4 Eadem etiam vniformitas ſeruetur in tonſura; itaut omnes Monachi iuxta laudabilem Congregationis noſtræ conſuetudinem, radantur; vel ſaltem, qui habet aliquam infirmitatem, de licentia ſui Prælati, ita cute tenus Capillos tondere faciat, vt raſus omnino appareat, ſtudeatque barbam, & Caput æquè tonderi; Qui contrafecerit grauibus pænis afficiatur.

Ibi:

Digitized by Google

Ibi: Quod vilius comparari poteſt.

5 Diligenter attendatur hæc particula Regulæ, nam cum dicit, (quod vilius) omnem pretioſitatem, habitumque delicatum excludit. Quod proculdubio non modò pro veſtibus, ſed pro omnibus rebus, quibus tùm ad neceſſitatem, tùm ad corporis commodum vtimur, eſt accipiendum.

6 Ideo tàm ſalubribus Regulæ monitis adhærentes, inuiolabiliter ſtatuimus, vt omnes de Congregatione noſtra, tàm Prælati, quàm alij diligenter aduertant, quod in pretio, aut vſu Equorum, ſcandalo, aut admirationi non ſint ſæcularibus, alijſque quibuſcumque Perſonis.

7 Ephippia etiam, Phaleræque eorundem, iuxta Clementinam Nè in agro, non ſint, niſi quantùm neceſſitas expoſcit, aliquo ornamento munita. In Vehiculis quoquè vitetur omnino luxus, & ſuperfluitas. Pallia verò ſint de raſcia, vel de panno, ſecundum conſuetudinem Congregationis noſtræ, non Laycorum more exornata, ſed quæ ſecundum Regulam vilius, & vtilius comparari poſſunt. Pilei quoque ſint lanei, & decentis formæ. Qui aliter fecerint, priuentur illis, & puniantur.

8 Vitetur curioſitas, & pretioſitas in Cultellis, tabulis, calcaribus, ocreis, & omnibus rebus, quibus vtimur: conſiderato, quod Regula Monachum monet, Qualibet vilitate, & extremitate eſſe contentum.

9 Ordinamus autem Prælatis, quatenus viſa indigentia cuiuſque Monachi, vel Commiſſi, ex Inuentario (de quo infra num. 18.) determinent cum omni charitate, ac paterna benignitate, quæ veſtimenta ſingulis danda erunt, eaque in libris Veſtiarij deſcripta, curent quamprimum dari conſuta, & perfecta: non autem pecunias pro ipſis, niſi in aliquo caſu neceſſitatis.

Ibi: De menſura.

10 In menſura Veſtium ſeruetur conſuetudo noſtra, non de parua, ſed de notabili differentia curantes.

Digitized by Google

11 Itaque Cucullæ ſint longæ vno digito à terra, earumque manicæ longæ, vltra manum extenſam per dimidium brachij, largæ verò per tres quartas cum dimidio.

12 Tunicæ verò ſint talares, & iuxta Clementin. circumquaque clauſæ, manicæ Tunicarum, ita largæ, vt poſſint capere pugillum: Tunicellæ vero laneæ per vnam quartam à terra protendantur.

13 Scapularia Monachorum ſint eiuſdem longitudinis, ac Tunica, lataque ſecundùm latitudinem raſciæ. Scapularia Nouitiorum ſint ſtricta, & breuia, itaut non protendantur vltra genua.

14 De Caputijs autem ordinamus, quod in quolibet Monaſterio habeatur forma à Capitulo conſtituta, quam omnes ſequantur.

15 Tunicæ Commiſſorum ſint aliquantulum ſuper collum pedis: & ſimiliter pallia, quæ circumcluſa ſint, à lateribus tantum aperta, vt brachia poſſint extrahere.

16 Color veſtium extrinſecarum Commiſſorum ſit berettinus, ſeu ſubniger ſemper, & vniformis, quantum haberi poſſit. Veſtes autem interiores ſint albi, vel nigricantis coloris. Pallia quoque ipſorum, & Tunicæ ſint ad arbitrium Prælati ex panno, aut ex raſcia,

17 Omnes porrò accipientes noua, intra octo dies, lota, & munda omnino reſtituant vetera, ſecundùm Regulam: Contrafacientes dicant ſuam culpam in Capitulo, & comedant ſemel in pane, & aqua in Refectorio, atque priuentur rebus nouis, quouſque reſtituant vetera.

Ibi: Duas Tunicas.

18 Ordinamus, quod ſingulis annis poſt regreſſum Prælati à Capitulo, omnes conficiant Inuentarium Veſtium quarumcumque, quas habent, appoſita qualitate, an veteres, vel nouæ ſint: ibique ſubſcribant, quibus Veſtibus indigent; Scriptumque hoc Prælato conſignent, qui vnius cuiuſque indigentia conſiderata, omnibus rationabiliter prouideat, itaut ſuperflua amputentur, & neceſſaria abundè, qua decet charitate ſubminiſtrentur: Seruato in om-

omnibus Veſtiũ generibus tali moderamine, vt neque ob luxum ſcandali præbeatur occaſio, neque ob ſordes, aut nimiam lacerationem, Monaſtica grauitas in contemptum deueniat.

Ibi: Quæ tamen lecta.

19 Pro obſeruantia huius textus, Prælati omninò non permittant ornamenta circa Lectiſternia, & parietes in Cellis Monachorum, & præſertim picturas prophanas, Specula, Scrinia etiã, & horologia magni valoris, aliaque huiuſmodi ſuperflua, & pretioſa, Monaſticæ paupertati contraria. Viſitent autem prædictas Cellas ſcrupuloſè, aut viſitari faciant ter, vel quater in anno. Et ſi quid ibi ſuperfluũ, aut Religioſo ſtatui non conueniens, vel quod ipſi non conceſſerint, inuenient, auferri omnino faciant, & in Monaſterij commodum conuertant, ac inſuper ſalutares pænitentias ijs, qui ſic deliquerint, imponant: E contra, ſi quid neceſſarium ibi deeſſe repererint, omnino cum omni charitate prouideant, & largiantur; æquè enim neceſſitati ſubueniendũ eſt, ac ſuperfluitati non indulgendũ, vt omnes proprietatis radices, & neceſſitatis excuſationes amputentur.

20 Et cum Monachis vſus Lineorum interdicatur, lineis vti Camiſijs penitùs inhibemus, niſi ex legitima cauſa, Medicorum conſilio, & Prælati iudicio probanda, oporteat diſpenſari, ſuper quo ipſorum Prælatorum conſcientiam oneramus. Permittimus tamen ſuper Sagum, aut Mattam pannis lineis vti, qui poſſint remoueri, & ablui propter munditiem.

21 Liceat etiam ſuper ſedilia, aut tabulas, vel genuflexoria teneri pannum viridem lineum, ſiue laneum, qui tamen prohibetur circa lectiſternia, aut à parietibus pendens.

Digitized by Google

De menſa Abbatis:

CAP. LVI.

Menſa Abbatis cum Hoſpitibus, & Peregrinis ſit ſemper. Quoties tamen minus ſunt Hoſpites, quos vult de Fratribus vocare in ipſius ſit poteſtate. Seniorum, autem vnum, aut duos ſemper cum Fratribus dimittendos procuret, propter diſciplinam.

DECLARATIO.

Ibi: Quoties minus ſunt Hoſpites, quos vult.

1 Si eligit in Refectorio cum Fratribus refici, magis laudamus, vt ſupra ad Cap. 2.

De Artificibus Monaſterij.

CAP. LVII.

Artifices, ſi ſunt in Monaſterio, cum omni humilitate, & reuerentia faciant ipſas Artes: ſi tamen iuſſerit Abbas. Quod ſi aliquis ex eis extollitur pro ſcientia artis ſuæ, eò quod videatur aliquid conferre Monaſterio, hic talis euellatur ab ipſa arte, & denuò per eam non tranſeat, niſi fortè humiliato ei iterum Abbas iubeat. Si quidem verò ex operibus artificum venundandum eſt, videant ipſi, per quorum manus tranſigenda ſunt, nè aliquam fraudem præſumant inferre. Memorentur Ananiæ, & Saphiræ; Nè fortè mortem, quam illi in corpore pertulerunt, hanc iſti, vel om-

Digitized by Google

omnes, qui aliquam fraudem de rebus Monaſterij fecerint, in anima patiantur. In ipſis autem pretijs non ſurripiat auaritiæ malum, ſed ſemper aliquantulum vilius detur, quàm à ſæcularibus datur, vt in omnibus glorificetur Deus.

DECLARATIO.

Ibi: Artifices, ſi ſunt in Monaſterio.

1 Hortamur Prælatos, nè facilè eximant ſuos ſubditos propter eorum artes à Diuino officio, à communibus exercitijs, & aliorũ obſeruantia, niſi animæ, vel corporis ſaluti neceſſarium eſſe duxerint, vel aliqua interceſſerit neceſſitas, ob quam ſic expedire iudicauerint. Nihil autem de quauis arte, in Monaſterio exercita, vendatur, ſine Prælati licentia.

2 Illicitæ autem negotiationes; vt potè magna proprietatis incitamento, omnino vitentur. Quod ſi quis huic vitio deditus reperiatur, & coram Prælato ſuo, vel Viſitatoribus in actu Viſitationis (ſeruatis, quæ ſupra de proprietarijs Cap.33.num.10.ſtatuuntur) conuictus fuerit exercere per ſe, vel per alios, quod abſit, huiuſmodi negotiationes; ſi fuerit Abbas, in proxima Dieta ſuſpendatur, vel in Capitulo Generali ſi exceſſus id exigat, deponatur. Si autem Abbas Titularis, Prior, aut Decanus, vltra depoſitionem, detrudatur in Carcerem, in quo maximè retinendi ſunt Monachi, & Commiſſi de huiuſmodi vitio conuicti; non liberandi, niſi de conſenſu Diffinitorum, vel Regiminis. Pecuniæ verò, & alia quæcumq; bona in ſupradictis negotiationibus acquiſita, Monaſterijs eorum profeſſionis, eo ipſo applicata cenſeantur.

3 Nullus etiam audeat imprimere, vel imprimi facere noua ſua opera, vel alterius, niſi prius obtenta licentia à Capitulo Generali, & ab alijs Superioribus ex præſcripto Sac. Concil. Trident. aliarumque Apoſtolicarum Conſtitutionum. Qui contrauenerit, Carceri mancipetur: vlterius pro delicti qualitate grauius puniendus. Nec audeat quiſquam nouos libros in Monaſterium introducere. niſi de licentia Abbatis, quem volumus, vt omnino huiuſmodi libros

bros diligenter inſpiciat, & conſideret, antequam licentiam concedat. Contrafacientes grauiter puniantur, ipſiſque libris priuentur.

De Diſciplina ſuſcipiendorum Fratrum.

CAP. LVIII.

1. Ioan. 4.

NOuiter veniens quis ad conuerſionem, non ei facilis tribuatur ingreſſus, ſed ſicut ait Apoſtolus: Probate ſpiritus, ſi ex Deo ſunt. Ergo ſi veniens perſeuerauerit pulſans, & illatas ſibi iniurias, & difficultatem ingreſſus, poſt quatuor, aut quinque dies viſus fuerit patienter portare, & perſiſtere petitioni ſuæ, annuatur ei ingreſſus, & ſit in Cella Hoſpitum paucis diebus. Poſtea ſit in Cella Nouitiorum, vbi meditetur, & manducet, & dormiat. Et ſenior ei talis deputetur, qui aptus ſit ad lucrandas animas, & qui ſuper eum omninò curioſè intendat, & ſolicitus ſit, ſi verè Deum quærit, & ſi ſolicitus eſt ad opus Dei, ad obedientiam, ad opprobria. Prædicentur ei omnia dura, & aſpera, per quæ itur ad Deum. Et ſi promiſerit de ſtabilitatis ſuæ perſeuerantia, poſt duorum menſium circulum, legatur ei hæc Regula per ordinem, & dicatur ei; Ecce Lex, ſub qua militare vis; ſi potes obſeruare, ingredere: Si vero non potes, liber diſcede. Si adhuc ſteterit, tunc ducatur in ſupradictam Cellam Nouitiorum; & iterùm probetur in omni patientia. Et poſt ſex menſium circulum relegatur ei Regula, vt ſciat ad quod ingrediatur. Et ſi adhuc ſtat poſt quatuor menſes iterum relegatur ei eadem Regula. Et ſi habita ſecum deliberatione, promiſerit ſe omnia cuſtodire, & cuncta ſibi imperata ſeruare, tunc ſuſcipiatur in Congregatione, ſciens lege Regulæ conſtitutum, quod ei ex illa die non liceat egredi de Monaſterio, nèc collum excutere

Digitized by Google

re de ſubiugo Regulæ, quàm ſub tàm moroſa deliberatione licuit ei recuſare, aut ſuſcipere.

Suſcipiendus autem, in Oratorio coram omnibus promittat de ſtabilitate ſua, & conuerſione morum ſuorum, & obedientia coram Deo, & Sanctis eius, vt ſi aliquando aliter fecerit, ab eo ſe damnandum ſciat, quem irridet. De qua promiſſione ſua faciat petitionem ad nomen Sanctorum, quorum Reliquiæ ibi ſunt, & Abbatis præſentis. Quam petitionem manu ſua ſcribat, aut certè, ſi non ſcit literas, alter ab eo rogatus ſcribat. Et ille Nouitius ſignum faciat, & manu ſua eam ſuper Altare ponat. Quam dum poſuerit, incipiat ipſe Nouitius mox hunc verſum: Suſcipe me Domine ſecundum eloquium tuum, & viuam, & non confundas me ab expectationē mea. Quem verſum omnis Congregatio tertio reſpondeat, adiungentes Gloria Patri &c. Tunc ipſe Frater Nouitius poſternatur ſingulorum pedibus, vt orent pro eo, & iam ex illa hora in Congregatione reputetur. Res, ſi quas habet, aut eroget prius pauperibus, aut facta ſolemniter donatione, conferat Monaſterio; nihil ſibi reſeruans ex omnibus, quippe qui ex illo die, nec proprij corporis poteſtatem ſe habiturum ſciat. Mox ergò in Oratorio exuatur rebus propriis, quibus veſtitus eſt, & induatur rebus Monaſterij. Illa autem veſtimenta, quibus exutus eſt, reponantur in Veſtiario conſeruanda, vt, ſi aliquando, ſuadente diabolo, conſēſerit, vt egrediatur de Monaſterio (quod abſit) tunc exutus rebus Monaſterij, proijciatur. Illam tamen petitionem, quam deſuper Altare Abbas tulit, non recipiat, ſed in Monaſterio reſeruetur.

DECLARATIO.

Ibi: Nouiter veniens.

1 Ideo ordinamus, quod nullus veniens recipiatur ad Religionem ſine conſenſu maioris partis ſeniorum: computata voce Prælati. His tamen ſeruatis, vt de vita, natalibus, moribus, & literatura, alijſque qualitatibus Nouitiorum, antequam ſuſcipiantur, diligenter

ter inquirant Abbates,& Superiores ſingulorum Monaſteriorum; in quibus poſtulauerint recipi.

2 Si qui autem Nouitij, prædictis omnibus non obſeruatis, fuerint ad probationem recepti, ad propria remittantur. Et Prælati, qui eos ſuſceperint, grauiter arbitrio Regiminis puniantur. Præterea aduertatur, quod ſi aliqui mutilati, claudi, Strabones, illegitimi, aut aliquo alio corporali defectu vitiati, ad probationem ſuſcipi peterent: non prius ſuſcipiantur, quàm vniuerſo Conuentui, & Monachis in Capitulo fuerint propoſiti, & ab eis acceptati, nè poſſit poſtmodum profeſſionis tempore tale eis vitium obijci. De cæterò non veſtiantur vllo modo, niſi qui (præter alia requiſita in Decretis Clementis Octaui) linguam latinam calleant, ſintque idonei ad ſtudia ſuperiorum facultatum.

3 Pro Nouitiorum verò receptione ad probationem, profeſſionemque emittendam, deputamus infraſcripta Monaſteria, in quibus exacta obſeruantia viget, videlicet.

In Prouincia Sicula, Monaſteria Sancti Martini Panormi, Sancti Placidi Meſſanæ, Sancti Nicolai Catanæ, & Sãctæ Mariæ Montis Regalis. In Prouincia Neapolitana, Monaſteria Sancti Benedicti Montis Caſini, Sancti Seuerini Neapolis, Sanctiſſimæ Trinitatis Cauæ, Sancti Angeli de Caueoſo, Sancti Laurentij de Auerſa. In Prouincia Romana, Monaſteria Sancti Petri Peruſij, Sanctæ Scholaſticæ Sublaci, Sancti Vitalis Rauennæ, Sancti Benedicti Ferrariæ, Sanctæ Mariæ Cæſenæ, Sancti Proculi Bononiæ. In Prouincia Etruſca, Monaſteria Sanctæ Mariæ Florentiæ, SS. Floræ, & Lucillæ Aretij, Sancti Eugenij Senarum. In Prouincia Lombarda, Monaſteria Sancti Benedicti de Padolirone, Sancti Ioannis Parmæ, Sancti Sixti Placentiæ, Sancti Petri in Glaſſiate, Sancti Simpliciani Mediolani, Sancti Saluatoris Papiæ, & Sancti Petri Mutinæ. In Prouincia Veneta, Monaſteria Sancti Georgij Venetiarum, Sanctæ Iuſtinæ Patauij, Sanctæ Mariæ Pratalææ, & Sancti Fauſtini de Brixia. In quibus tantummodò præfatis Monaſterijs Nouitiatus fieri, & aliorum Monaſteriorum nomine, Nouitios ad probationem, profeſſionemq; emittendam recipi decernimus, & or-

& ordinamus. Qui Nouitij alendi, ac veſtiendi erunt ſumptibus, & expenſis illorum Monaſteriorum, quorum nomine profeſſionem emittent. Emiſſa autem eorum profeſſione, conueniant Prælati inter ſe, vel de cambio, vel de contributione pro eorum alimentis,

Ibi: Poſt quatuor, vel quinque dies.

4 Nouitius, antequam detur ei habitus Nouitialis, ſtet per quindecim dies cum ſuis Veſtibus ſæcularibus, vt interim poſſint eius mores conſiderari ab omnibus. Quibus diebus ſtet in Cella ſub cura Magiſtri Nouitiorum.

Ibi: Manducet, & dormiat.

5 A Regulæ præſcripto cenſemus in hoc nos non recedere, ſi Nouitij, iuxta hodiernam conſuetudinem comedant in Refectorio communi, ſed in menſa diſtincta à cæteris, vbi commodè videri poſſint, & dormiant in Dormitorio Nouitiatus.

Ibi: Liber diſcede.

6 Qui Nouitius, ſi diſceſſerit, aut fuerit expulſus, ab alio Monaſterio non recipiatur abſque participatione Prælati, à quo reiectus fuit, necnon Capituli Generalis, ſiue Regiminis licentia: & tunc per annum probetur, antequam profiteatur.

7 Quando Nouitius aliquis eſt reiectus à Conuentu, vltra in Monaſterio permanere non permittatur.

8 Determinata itaquè per Prælatum, & Seniores Nouitij receptione, abluantur ei pedes in Capitulo per Patrem Monaſterij aſtantibus Monachis, vt dictum eſt in cap. 53. de Hoſpitibus ſuſcipiendis, & induatur Veſtimentis Regularibus. Sequenti manè ad miſſam ſtatim poſt Communionem Sacerdotis, & Conuentus, quando fit Communio Generalis, ad Altare maius ab ipſo Abbate detur ei habitus Nouitialis, palliolum videlicet, & Scapulare breue.

Digitized by Google

Ibi: Suſcipiatur in Congregatione.

9 Præuijs tamen Capituli Generalis licentia, & diligenti Viſitatorum in actu Viſitationis examine, ac etiam Magiſtri Nouitiorum fideli relatione de profectu, cæteriſque Nouitij qualitatibus, vt quantum ipſe ad Religionem ſit aptus, conijci poſſit, necnon præuio (antequam proponatur Conuentui,ſi recipi debeat) maioris partis ſeniorum conſenſu, computata voce Prælati. Qui ſeniores hoc caſu, quatuor adminus vocentur, ſupplendo ex maturioribus, ſiuè Titularibus, ſi huiuſmodi numerus deeſſet, nec tamen habita licentia, & conſenſu præfatis, recipiatur, niſi duæ, ex tribus partibus Conuentus conſentiant, ſecundum Priuilegia noſtra.

10 Hoc ſtrictè mandantes, vt nullus ea, quæ in Capitulo dicta de Nouitio fuerint (quæ maximè ſcandalum generare poſſent) ipſi, aut alijs audeat reuelare. Si quis verò contrafecerit, dicat ſuam culpam in Capitulo, & grauiter puniatur.

11 Et vt liberius, & cum pacis conſeruatione omnia procedant, volumus, quod ſi fuerit in Conuentu aliquis dicti Nouitij Conſanguineus vſque ad tertium gradum excluſiuè, etiam ſi ipſius Monaſterij Prælatus fuerit, tempore eiuſmodi diſcuſſionis,à Capitulo exeat, vt liberius alij, quid de ipſo Nouitio ſentiant, loqui poſſint. In præſtando autem ſuffragio ſuo, ſicut, & cæteri,Capitulo interſit.

12 Eadem quoque ratione, idem deMagiſtro Nouitiorum cenſemus, vt videlicet expoſita relatione Superioribus, exeat, ſicuti etiam à Capitulo, quando de Nouitio tractabitur; reuerſurus ad vota ſecreta, vt vtrobique ſuffragium ſuum ferat.

13 Et vt Nouitij per ſolemnem profeſſionem Diuino mancipandi obſequio in his, quæ ad ſuam vocationem pertinent, ſedulò inſtruantur; diſtrictè ordinamus, vt durante eorum probationis anno, ſaltem per ſex menſes immediatè poſt ſuſceptum habitum,ſpiritualibus tantum exercitijs, alijſque Regularibus diſciplinis,cantibus Monaſticis, & cæremonijs addiſcendis, ac etiam vilibus ſer-

ſeruitijs,quibus humilitas cõprobatur, ab ipſorum Magiſtris aſſiduè exerceantur.

Ibi: Faciat petitionem.

14 Forma Profeſſionis, ſeu Petitionis erit hæc, videlicet, In Nomine Domini Noſtri Ieſu Chriſti. Amen. Anno à Natiuitate eiuſdem 16... Die N. Menſis N. Ego D. N. de N. promitto ſtabilitatem meam, & Conuerſionem morum meorum,& obedientiam ſecundum Regulam Sancti Benedicti, coram Deo, & omnibus Sanctis, quorum Reliquiæ habentur in hoc Monaſterio S.N. de N. in præſentia Reuerendiſſimi P. D. N. à N. eiuſdem Monaſterij Abbatis (vel Prioris) & Monachorum eiuſdem Monaſterij ſub Congregatione Caſinenſi, ad cuius rei fidem hanc petitionem manu propria ſcripſi,die,quo ſupra. Et pro ſubſcriptione Crucem calamo exaret in Cartula petitionis ſuper Altare.

15 Deinde poſt orationes, Veſtium benedictionem, ac ſuſceptionem, Sanctique Spiritus inuocationem, & cæteras Regulæ, & Congregationis conſuetas ſolemnitates, recipiatur ab omnibus ſtantibus ad oſculum pacis.

16 Declaramus etiam, & firmiter ſtatuimus, Commiſſos noſtros Fratrum noſtrorum nomine cenſeri, & in eodem numero computari, ac durante eorum probationis anno,à Magiſtro Nouitiorum, tàm circa Corporalia obſequia exerceri, & probari, quàm de ſpiritualibus, ac præſertim de modo mentaliter orandi,pro eorum capacitate, inſtrui debere. Qui noſtris Priuilegijs inſcripti, & ſpecialiter nominati, gratijs, indulgentijs, & immunitatibus, ſicut cæteri Monachi pleniſſimè gaudent, donec in Congregatione ſub obedientia vixerint, prout in Priuilegio Eugenij Quarti.

17 Et, vt tranquillioribus animis propoſiti ſui Domino exhibeant famulatum, & actiuæ vitæ, cui maximè inſeruire noſcuntur, opera feruentius impendant: omnium bonorum, tàm ſpiritualium, quàm temporalium, quæ in noſtra Congregatione fiunt, & fient impoſterum, ipſos Commiſſos, tanquàm noſtros Fratres, comparticipes eſſe decernimus. Prouideatur etiam eorum neceſſitati-

bus, tàm ſpiritualibus, quàm corporalibus omni charitate, & ſolicitudine: fiantque orationes, & ſacra poſt mortem eorum, ſicut conſuetum eſt fieri pro Monachis.

18 Qui commiſſi poſt completum annum probationis, & non ante, quando Prælato cum ſenioribus ſuis viſum fuerit, ac de concordi conſenſu omnium ipſorum, quos quatuor ſaltem, vltra votum Prælati, eſſe volumus, aut duarum ex tribus partibus Conuentus, ſi Superiores non conuenerint (dummodò ætatis ſuæ annum vigeſimum primum expleuerint, prout decernitur in Inſtitutionibus ſuper receptione, & educatione Nouitiorum iuſſu Clementis Octaui editis) ad ſtabilitatem recipiantur. Quæ receptio fiat in Capitulo, datoque illis à Prælato pallio, vulgò mantello, inſignum receptionis, ab ipſo, & ab omnibus Monachis ſedentibus, recipiantur ad oſculum pacis.

19 Radantur eis mentum, & facies vſque ſupra aurium ſummitates; Caput verò tondatur. Nec ipſis liceat mutationem petere, grauiter puniendi, ſi id præſumpſerint, cum recipiantur pro ſeruitijs Monaſteriorum. Ideò mutentur tantùm ad inſtantiam Prælatorum, & pro eorundem, aut Monaſteriorum neceſſitate, & commodo.

20 Et donec ipſis nobiſcum permanere à Superioribus permittitur, teneantur ſeruare caſtitatem, Paupertatem, & obedientiam per vota ſimplicia, à qua obligatione eò ipſo ſoluuntur, cum eos à Congregatione dimitti contigerit. Et quia etiam ipſi aliquod penſum ſeruitutis Deo perſoluere debent, dicant in Nocturnis, & Matutinis Orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam triginta vicibus, ſeptem ad Primam, Tertiam, Sextam, Nonam, & Completorium pro qualibet hora; ad Veſperas autem duodecim. Deputetur eis Monachus vnus prudens, ac maturus, qui eos inſtruat in via obedientiæ, & humilitatis, doceatque doctrinam Chriſtianam, Præcepta Euangelica, Regulam, & Conſtitutiones, ac modum inſeruiendi miſſis decore, ac grauitate, qua decet.

21 Præterea vltimi, ſecundum ſuos Ordines ſtent vbique poſt Mo-

nachos:

Digitized by Google

nachos: In Refectorio autem comedant in quadam menſa à Monachis ſeparata. Attendatur etiam, nè diebus feſtis vacent otio, ſed à præfato Monacho ipſis deputato, exponatur eis pro ipſorum captu Verbum Dei.

22 Ordinamus etiam, quod de cætero nulli Commiſſorum noſtrorum permittatur literas addiſcere, neque in Clericum recipi poſſint. Qui verò legere ſciunt, cum licentia Superiorum ſuorum ita legant, vt cæteri non prouocentur, & oriatur ſcandalum.

23 Oblati non recipiantur, niſi ad formam Iuris, & gaudeant noſtris priuilegijs. Confiteantur, & communicent quolibet Dominico die, prout ſtatuitur ſupra in Cap. 46. num. 3. Aſſignet autem eis Abbas locum, ſecundùm Perſonarum conditionem, & prout eius prudenti arbitrio videbitur.

24 Ipſi verò oblati, ſi ſunt literati, dicant officium de Domina, & Officium Mortuorum, nec non aliquando Septem Pſalmos Pœnitentiales cum Litanijs, ſecundum ſuam deuotionem; ſin autem, penſo ſpirituali quotidiano ſatisfaciat, ſicut Commiſſi; vel ſaltem quotidie reciten t Virgini precariam maiorem Coronam.

25 Hortamur inſuper Prælatos, & Cellerarios, vt cum ſolicitudine moribus famulorum in Monaſterijs degentium intendant, nec vitijs deditos ſuſtineant; curentque, vt ſaltem ter in anno, computato Paſchate, ad Sacramentum Pænitentiæ, & Sanctiſſimæ Euchariſtiæ accedant. Conuerſos autem in Congregatione noſtra amplius non recipimus.

De

De filijs nobilium, vel pauperum, qui offeruntur.

CAP. LIX.

SI quis fortè de nobilibus offert filium ſuum Deo in Monaſterio: Si ipſe puer minori ætate eſt, Parentes eius faciant petitionem, quam ſupra diximus, Et cum oblatione, ipſam Petitionem, & manum pueri inuoluant in palla Altaris, & ſic eum offerant. De rebus autem ſuis, aut in præſenti petitione promittant ſub Iureiurando, quia nunquam per ſe, nunquam per ſuſpectam perſonam, nec quolibet modo ei aliquando aliquid dent, aut tribuant occaſionem habendi. Vel certè, ſi hoc facere noluerint, & aliquid offerre voluerint in eleemoſynam Monaſterio pro mercede ſua, faciant ex rebus, quas dare volunt Monaſterio, donationem, reſeruato ſibi (ſi ità voluerint) vſufructuario. Atque ita omnia obſtruantur, vt nulla ſuſpicio remaneat puero, per quam deceptus perire poſſit, (quod abſit,) quod experimento didicimus. Similiter autem, & pauperiores faciant. Qui verò ex toto nihil habent, ſimpliciter petitionem faciant, & cum oblatione offerant filium ſuum coram teſtibus.

DECLARATIO.

Ibi: Si ipſe puer minori ætate eſt.

1 Huiuſmodi pueros minoris ætatis nullatenus in Congregatione recipimus, vt ſupra in Capitulo trigeſimo, De Pueris minori ætate.

De

Digitized by Google

De Sacerdotibus, qui voluerint in Monaſterio habirare.

CAP. LX.

SI quis de ordine Sacerdotum in Monaſterio ſe ſuſcipi rogauerit, non quidem ei citius aſſentiatur. Tamen ſi omnino præſtiterit in hac petitione, ſciat ſe omnem Regulæ diſciplinam ſeruaturum, nec aliquid ei relaxabitur, vt ſit, ſicut ſcriptum eſt: Amice ad quid veniſti? Concedatur ei tamen poſt Abbatem ſtare, & benedicere, aut miſſam tenere, *Matth. 6.* ſi tamen iuſſerit ei Abbas. Sin alias nullatenus aliqua præſumat, ſciens ſe Diſciplinæ Regulari ſubditum, & magis humilitatis exempla omnibus det. Si fortè ordinationis, aut alicuius rei cauſa fuerit in Monaſterio illum locum attendat, quando ingreſſus eſt in Monaſterium, non illum, qui ei pro reuerentia Sacerdotij conceſſus eſt. Clericorum autem ſi quis, eodem deſiderio, Monaſterio ſociari voluerit, loco mediocri collocetur, & ipſe tamen ſi promittit de obſeruatione Regulæ, vel propria ſtabilitate.

DECLARATIO.

Ibi: Si quis de ordine Sacerdotum.

1 Cum Sacerdotibus, & Clericis Congregationem noſtram ingredientibus, obſeruamus ordinem profeſſionis.

2 Verùm Presbyteros propter Sacerdotij reuerentiam ſuper alios Nouitios collocamus. Idem quoque poteſt exequi Prælatus de alijs, ſi ſibi videbitur aliqua rationabili cauſa; quibus tamen propter hoc non intendimus præiudicare quoad tempus profeſſionis.

3 Prohibemus etiam præfatis Sacerdotibus celebrationem miſ-

ſarum

Digitized by Google

ſarum per aliquod tempus arbitrio Abbatis, vt ex hoc eorum humilitas comprobetur, & tunc ipſi communicent cum Clericis.

De Monachis peregrinis qualiter ſuſcipiantur.

CAP. LXI.

SI quis Monachus peregrinus de longinquis Prouincijs ſuperuenerit, ſi pro hoſpite voluerit habitare in Monaſterio, & contentus fuerit conſuetudine Loci, quam inuenerit, & non fortè ſuperfluitate ſua perturbat Monaſterium, ſed ſimpliciter contentus eſt, quod inuenerit; ſuſcipiatur quanto tempore cupit. Si quæ tamen rationabiliter, & cum humilitate charitatis reprehendit, aut oſtendit: tractet Abbas prudenter, nè fortè cũ propter hoc ipſum Dominus direxerit. Si verò poſtea voluerit ſtabilitatem ſuam firmare, non renuatur talis voluntas, & maximè qui ĩ tẽpore hoſpitalitatis potuit eius vita dignoſci. Quod ſi ſuperfluus, aut vitioſus inuentus fuerit tempore hoſpitalitatis, non ſolùm non debet ſociari corpori Monaſterij; verum etiam dicatur ei honeſtè, vt diſcedat, nè eius miſeria, etiam alij vitientur. Quod ſi non fuerit talis, qui mereatur proijci: non ſolùm ſi petierit ſuſcipiatur Congregationi ſociandus; verum etiam ſuadeatur, vt ſtet: vt eius exemplo alij erudiantur, & quia in omni loco vni Domino ſeruitur, & vni Regi militatur. Quem etiam, ſi talem eſſe perſpexerit Abbas, liceat eum in Superiore aliquantulum conſtituere loco. Non ſolùm autem Monachum, ſed etiam de ſupradictis gradibus Sacerdotum, vel Clericorum, ſtabilire poteſt Abbas in maiori, quam ingreditur loco, ſi eius talem proſpexerit eſſe vitam. Caueat autem Abbas, nè aliquando de alio noto Monaſterio, Monachum ad habitandum ſuſcipiat ſine con-

Digitized by Google

conſenſu Abbatis eius, aut literis commendatitijs; quia ſcriptum eſt: Quod tibi non vis fieri, alteri nè feceris. *Matth. 7.*

DECLARATIO.

Ibi: Congregationi ſociandus.

1 Sanctiſſimus Pater noſter in Regula videtur concedere Monachos alterius Monaſterij ſuſcipi poſſe, ſi tamen literas commendatitias habuerint. Verum cum temporibus noſtris multæ ſuccreuerint Religiones, varijque ſint earum mores, & ex his plerique leuitate potius, quam ſanctitatis zelo, propria deſerentes Loca, ad noſtraque accedentes, difficillimè iam aſſumptos mores deponere valent, imò inſtabilitate ſua, vel murmurando, vel detrahendo ijs, quæ apud nos vident, ſæpiſſimè gregem conturbant: Et cùm longa experientia didicerimus, raro tales ad profectum, de quo ſibi blandiuntur, perueniſſe.

Propterea, vt eorum ſtabilitati; & noſtræ Congregationis paci vtiliter conſulatur, nullus de Ordine Mendicantium ſuſcipi debet in Monachum Congregationis noſtræ, quia ex Conſtitutione Martini Papæ V. recipientes, eſſent ipſo facto excommunicati, & ipſe receptus cogeretur redire ad ſuum Ordinem, quorum poſtremum iubet quoque Pius Quintus.

2 Ordinamus ſecundò, quod Profeſſi in Congregatione noſtra, ſi alibi firmauerint ſtabilitatem ſuam, & redire voluerint, recipiantur, ſed omninò, obſeruatis, quæ in Capitulo 29. ſtatuta ſunt.

3 In recipiendis alijs Religioſis de Ordinibus non Mendicantium, ſeruanda eſt Conſtitutio Pij V. & præterea licentia Capituli Generalis præhabeatur, qua non obtenta neminem admittendum eſſe dicimus.

R De

Digitized by Google

De Sacerdotibus Monaſterij.

CAP. LXII.

SI quis Abbas ſibi Presbyterum, vel Diaconum ordinare petierit de ſuis eligat, qui dignus ſit Sacerdotio fungi. Ordinatus autem caueat elationem, aut ſuperbiam; Nec quidquam præſumat, niſi, quod ei ab Abbate præcipitur, ſciens ſe multò magis diſciplinæ Regulari ſubditum: Nec occaſione Sacerdotij obliuiſcatur Regulæ obedientiam, & diſciplinam, ſed magis, ac magis in Domino proficiat. Locum verò illum ſemper attendat, quo ingreſſus eſt Monaſterium, præter officium Altaris, & ſi fortè electio Congregationis, & voluntas Abbatis pro vitæ merito, eum promouere voluerit: Qui tamen Regulam à Decanis, vel Præpoſitis conſtitutam ſibi ſeruandam ſciat; Quod ſi aliter præſumpſerit, non, vt Sacerdos, ſed, vt rebellis iudicetur. Et ſæpè admonitus, ſi non correxerit, etiam Epiſcopus adhibeatur in teſtimonium. Quod ſi nec ſic, clareſcentibus culpis, proijciatur de Monaſterio. Si tamen talis fuerit eius contumacia, vt ſubdi, aut obedire Regulæ nolit.

DECLARATIO.

Ibi: Eligat Abbas.

1 Cum conſilio, & conſenſu maioris partis Seniorum ſuorum, computato voto Prælati.

Ibi: Qui dignus eſt.

2 Ideò volumus, quod Patres Monaſteriorum, vna cum Senioribus, prius diligenter promouendos ad Sacros Ordines, maximè verò ad Sacerdotium examinent ſuper ſufficientia, & literatura, moreſque, & vitam attentius conſiderent. Et ſi (humana tamen

fra-

Digitized by Google

fragilitate inſpecta) fuerint iudicati ad officium, ad quod aſſumuntur, idonei, non prius ordinentur, quàm obtenta licentia à Capitulo Generali, ac etiam à Viſitatoribus; quam ipſi dare non poſſint, niſi in actu Viſitationis, vt præſentialiter de eorum vita, & moribus, ac literarum ſufficientia indagare, & cognoſcere poſſint.

3 Caſu verò magnæ neceſſitatis, putà propter mortem aliorum Sacerdotum, vel amotionem, ità quod ſcandalum eſſet expectare tempus Capituli, vel Viſitationis: ſufficiat Preſidentis, vel vnius Viſitatoris, vel (ſi arctior neceſſitas vrgeret) Prælati, & Seniorum, præmiſſa, vt diximus, examinatione, & diſcuſſione circa ordinandos.

4 Hoc ſanè ante omnia attendentes, quod nullus, etiam his ſtantibus neceſſitatibus, ad aliquem Ordinem promoueatur, niſi de biennio in biennium à die ingreſſus Religionis, ſine licentia Capituli Generalis, vel Regiminis; à quibus iuſtas ob cauſas, omnes prædicti poterunt per annum diſpenſationem obtinere, ſeruatis tamen Sac. Concil. Trid. alijſque Apoſtolicis Decretis, quoad huiuſmodi ordinandos.

5 Viſitatores verò poſſint ex legitima cauſa diſpenſare per duos, aut tres menſes tantum cum huiuſmodi ordinandis, ſaluis adamuſſim Decretis Concilij Tridentini, vt ſupra.

6 Si qui autem, à Capitulo proximè præterito, aut à Viſitatoribus, aut ab Examinatoribus Epiſcopalibus, ad præfatos ordines, ob inſufficientiam, vel aliam Cauſam, non fuerint admiſſi, non poſſint amplius per integrum annum præſentari, vt promoueantur. Interim teneant locum poſt eos, qui iam promoti erunt ad eum ordinem, ad quem ipſi minus idonei fuerunt reperti. Quod non ſolùm de reiectis, ſed etiam de non propoſitis, ob inſufficientiam, intelligi volumus, vt ſic ſaltem rubore confuſi, magis ſoliciti reddantur ad neceſſaria diſcenda. Qui deinde, cum fuerint ordinati, reſtituantur ſuo loco Profeſſionis.

7 Et ſi aliquis (prædictis omnibus non obſeruatis, aut non repertus idoneus) fuerit ad aliquem Ordinem promotus non per-

mittatur ei Ordinis adminiſtratio, donec iudicetur idoneus: Et Superior Monaſterij, qui voluerit, vel etiam permiſerit quempiam promoueri, puniatur iudicio Capituli Generalis.

8 Caueant etiam Patres, nè primo anno, quo quis Monachus alicui Monaſterio deputatur, eum ad Ordines Sacros promoueri faciant, niſi ſeruatis ſupradictis omnibus, & inſuper habito conſenſu Prælati, & Seniorum Monaſterij, in quo prius idem morabatur.

9 Mandantes vniuerſis Prælatis noſtræ Congregationis, quatenus pro miſſis nouis celebrandis, non permittant ſolemnes Inuitationes, aut oblationes fieri, ſed purè, ac ſimpliciter (prout noſtræ conſuetudinis eſt) celebrentur. Nec miſſæ nouæ cantentur in alienis quibuſuis Eccleſijs, ſed tantùm in Eccleſijs Congregationis.

10 Ordinati Sacerdotes, ſi celebrare noluerint, dicant in Choro Antiphonas, ſicut Clerici, niſi aliqua legitima de cauſa maioris partis Seniorum iudicio approbanda, excuſentur.

11 Et quia ad Sacerdotis officium pertinet ligare, & ſoluere, in quo auctoritas, & ſcientia requiritur, iniungimus Prælatis, vt ad audiendas Confeſſiones ſæcularium eligant, aut proponant Monachos ad id idoneos, iuxta diſpoſitionem Concilij Tridentini, & Conſtitutiones noſtras. Et hoc diligentiùs attendi volumus, nè (quod abſit) in animarum detrimentum, & Religionis confuſionem, aliquos ad tantum munus exercendum minus habiles præſentari contingat. Diſtrictè prohibentes, nè aliquis ex noſtra Congregatione Monachus poſſit huiuſmodi facultatem audiendi ſæcularium Confeſſiones ab Ordinarijs Locorum petere, & obtẽtis licentijs vti, abſque Abbatis ſui licentia. Contrafacientes verò grauiter puniantur. Deputent inſuper in ſingulis Monaſterijs, iuxta Decretum fel. rec. Clementis Octaui ſuper caſuum reſeruatione, duos, tres, aut plures Confeſſarios pro ſubditorum numero maiori, vel minori: ijque ſint docti, prudentes, ac charitate præditi, qui à non reſeruatis eos abſoluant, & quibus etiam reſer-

uato-

Digitized by Google

uatorum abſolutio committatur, quando caſus occurrerit.

12 Qui ad hoc munus electi, ſtudeant diligenter huic tàm commendabili officio ſe aptos reddere; omnemque induſtriam adhibeant, vt ob Dei honorem, animarumque ſalutem (qua nihil eſt Deo acceptius) opus ſuum vtiliter exequantur. Quod, vt digniùs adimpleatur, etiam Viſitatores, ſi opus fuerit, Prælatis hæc omnia exactè ſeruare mandabunt.

13 Interdicet etiam Prælatus ſub graui pœna ijs, qui ad audiendas Confeſſiones ſunt deputati, nè quauis occaſione, ſeu prætextu pietatis, & eleemoſynæ pauperibus faciendæ, neque etiam pro miſſis celebrandis, aliquam pecuniam petant, aut oblatam à Confitentibus accipiant, quouis quæſito colore. Quod ſi quis ex Confitentibus pertinacius inſiſteret aliquid dare, ad Sacriſtam Monaſterij dirigatur.

14 Inhibemus Prælatis præterea, & Monachis noſtræ Congregationis occaſione Viſitationis, aut aſſiſtentiæ infirmorum, extra Monaſteria dormire.

15 Ad funera, & mortuorum Exequias nulli omnino accedere liceat.

16 Denique Monachis noſtris fugitiuis, ſi qui fuerint, vel qui extra obedientiam noſtram ad Sacros Ordines promouentur, ſi redierint, non permittatur in eis miniſtrare, niſi per Capitulum Generale cum eis diſpenſetur, & ex nouem Diſſinitoribus, octo conſentiant; Si quis autem in Apoſtaſia, quod Deus auertat, ordines receperit, ab eorum adminiſtratione perpetuo arcendus erit.

De

Digitized by Google

De Ordine Congregationis.

CAP. LXIII.

ORdines ſuos in Monaſterio ità conſeruent, vt conuerſionis tempus, & vitæ meritum diſcernit, vel, vt Abbas conſtituerit. Qui Abbas non conturbet gregem ſibi commiſſum, nec quaſi libera vtens poteſtate, iniuſtè diſponat aliquid: Sed cogitet ſemper, quia de omnibus Iudicijs, & operibus ſuis redditurus eſt Deo rationem. Ergo ſecundum ordines, quos conſtituerit, vel quos habuerint ipſi Fratres, ſic accedant ad pacem, ad Communionem, ad Pſalmum imponendum, in Choro ſtandũ.
Reg. 1.7. Et in omnibus omninò Locis ætas non diſcernatur in ordine, nec
Dan. 13. præiudicet; quia Samuel, & Daniel pueri Presbyteros iudicauerunt. Ergo exceptis ijs, quos (vt diximus) altiori conſilio Abbas prætulerit, vel degradauerit, certis ex cauſis, reliqui omnes, vt conuertuntur, ita ſint: Vt, verbi gratia, qui ſecunda diei hora venerit in Monaſterio, iuniorem ſe nouerit eſſe illo, qui prima hora diei venit, cuiuslibet ætatis, aut dignitatis ſit.

Pueris verò per omnia ab omnibus diſciplina teneatur. Iuniores ergo Priores ſuos honorent; Priores verò Iuniores diligant. In ipſa autem appellatione nominum nulli liceat alium puro appellare nomine; ſed Priores, Iuniores ſuos Fratres nominent, Iuniores autem Priores ſuos Nonnos vocent; quod intelligitur paterna reuerentia. Abbas autem, quia vices Chriſti agere videtur, Dominus, & Abbas vocetur: non ſua aſſumptione, ſed honore, & amore Chriſti. Ipſe autem cogitet, & ſic ſe exhibeat, vt dignus ſit tali honore, Vbicumque autem ſibi obuiant fratres, Iunior à Priore benedictionem petat. Tranſeunte maiore Iunior ſurgat, & det ei locum ſedendi; nec præſumat Iunior conſedere, niſi ei præ-
Rom. 13. cipiat ſenior ſuus, vt fiat, quod ſcriptum eſt: Honore inuicem

præ-

Digitized by Google

præuenientes. Pueri paruuli, vel adoleſcentes in Oratorio, vel ad menſam cum diſciplina Ordines ſuos conſequantur; foris autem; vel vbi vbi, cuſtodiam habeant, & diſciplinam, vſque dum ad intelligibilem ætatem perueniant.

DECLARATIO.

Ibi: Secundum Ordines, quos conſtituerit.

1 Declaramus ſecundum morem noſtrum antiquum, quod poſt Abbates Regiminis ſint Abbates Titulares, deinde Priores Clauſtrales; poſt prædictos ſint Priores Titulares, deindè Magiſtri Nouitiorum, poſtea Decani, Qui ſecundum ordinem profeſſionis locum teneant inter ſe. Poſt præfatos ſequantur cæteri Monachi ſecundum ordinem profeſſionis, præter eos, qui aliqua de Cauſa degradati fuerint.

2 Quod autem attinet ad Priores, & Decanos Titulares: Tituli huiuſmodi de cæterò facilè non conferantur, ſed ijs tantùm, qui in illis officijs ſe laudabiliter geſſerint, & propter ætatem, aut valetudinis imbecillitatem, ad illa ſuſtinenda inhabiles ſunt effecti. Locus autem Superior, vt aiunt, neque à Capitulo Generali, neque à Regimine alicui concedatur per totam Congregationem, ſed aliquem in priuato Monaſterio alijs præferre in arbitrio ſit Abbatis, iuxta Regulam cap. 60.

3 Qui ad Sacerdotium, Diaconatum, & Subdiaconatum, expleto ſecundùm Conſtitutiones noſtras, tempore; non fuerint ordinati, quacumque de cauſa culpabili, teneant locum in præcedenti capite ſibi aſſignatum poſt promotos ſcilicet ad eum Ordinem, ad quem ipſi adhuc promoueri non potuerunt, tranſacto talis promotionis tempore.

4 Vt autem prædictus ordo melius ſeruari poſſit, habeatur in ſingulis Monaſterijs Catalogus omnium Monachorum noſtræ Congregationis profeſſorum, in quo ſingulis annis ſcribantur, qui profeſſionem emiſerunt, appoſito die, & anno.

Ibi:

Ibi: Exceptis iis, quos, vt diximus.

5 Ad omnem ambiguitatem tollendam in noſtra Congregatione circa illos, quos altiori conſilio duximus præferendos: ordinamus, quod Pater Præſidens omni tempore primum locum inter Patres Congregationis, & Sedem Abbatis in Choro, ſi ibi præſens fuerit, teneat in quocumque Monaſterio. Quo abſente à Choro, liceat Abbati tenere ſedem ſuam, Benedictionem, & omnia ſigna, tàm particularia, quàm generalia, faciat vbique, incipiat: Te Deum laudamus, cantet Euangelium ad Matutinum, & Antiphonas duplices.

6 Id ipſum concedimus Viſitatoribus, cum in actu Viſitationis, abſente Præſidente, fuerint, ſed teneant ſecundi chori primã ſedem. Quo Viſitationis tempore (vel ſi fortè Præſidens adſit) in ſignum reuerentiæ, Prælatus Loci, etiamſi eſſet Viſitator, teneat ſecundam ſedem primi chori.

7 Quod ſi Viſitatores fuerint in aliquo Monaſterio, & non Viſitationis cauſa: teneant quidem ſemper locum ſuper Prælatum; ſed ſigna dumtaxat præeminentiæ faciant principalia: ſibi inuicem deferendo, ſecundùm ordinem profeſſionis ſuæ, niſi fortè Prælatus loci eſſet, & ipſe Viſitator; quia tunc in monaſterio ſuo tantùm, etiam ſuper antiquiores Viſitatores locum tenebit, ratione particularis regiminis: extra tamen publicas functiones, hoſpitibus loco cedere, vrbanitatis officium reputamus.

8 Viſitator actu, & non officio, ſi Prælatus extiterit, tempore Viſitationis tantùm præcedat loci Prælatum, niſi qui viſitatur, eſſet, & ipſe Viſitator officio, quo caſu immediatè poſt ipſum, locum teneat: & eo abſente, omnia ſigna faciat, ſicut, & cæteri Viſitatores.

9 Idem ſeruetur in Viſitatore actu, qui non eſſet Prælatus, vt videlicet omnia ſigna faciat, abſente Prælato, ſicut cæteri Viſitatores Prælati.

10 Reliqui verò Prælati faciant vbique in abſentia Prælati loci, & Viſitatorum ſigna præeminentiæ, ſibi inuicem deferendo,

rendo, ſecundum profeſſionis tempus.

11 Prælatus autem loci, ſi præſens fuerit, præcedet, & Antiquiores; Titulares verò, immediatè poſt alios Prælatos de regimine, ita tamen, vt qui fuerunt de regimine omni loco, & tempore præcedant eos, qui numquam fuerunt Abbates de regimine, ſeruantes reſpectiuè profeſſionis ſuæ tempus, ſibi inuicem deferendo, & in eorum abſentia ſigna præeminentiæ faciant. Præfatis Abbatibus Titularibus locum aſſignamus poſt primam ſedem primi chori; volumuſque eos ſubiectos Prælatis, cum quibus degunt, per omnia, ſicuti cæteri Monachi, etiam in ſcribendis, & recipiendis literis, ſicut dictum eſt cap. 54. & tenere Loca ſuæ profeſſionis, cum in Capitulo Generali cæteri Prælati fuerint abſoluti. Inſuper Abbates Titulares, qui non fuerunt regiminis, genuflectant Abbati Loci de Monaſterio exeuntes, & reuertentes; necnon, cum tardè ad Chorum, & Refectorium venerint. Habeant Veſtiarium ſimplex, ſicut, & cæteri Monachi, & famulus, vel Commiſſus, eis deputetur ex ijs, qui in alijs exercitijs Monaſterij inſeruiunt. Omnes autem Titulares, tàm qui fuerunt de regimine, quàm qui nūquam fuerunt regiminis, teneantur reuelare pecunias, & res pretioſas, ſi quas habent, Prælato Monaſterij, ſub pœnis ab eodem Prælato comminatis. Hortamur autem Prælatos, vt erga Abbates Titulares, ætate, & meritò venerabiles officioſè, & diſcretè ſe gerant.

12 Seniores verò ſic ſibi inuicem deferant, vt Priores Clauſtrales ex ſuo Monaſterio ad aliud euntes, teneant locum poſt Priorem Clauſtralem Monaſterij, in quo fuerint. Magiſtri autem Nouitiorum ſtent immediatè poſt Priorem Clauſtralem, præcedendo omnes alios Decanos, & faciendo ſigna omnia, tàm præeminentiæ, quàm iuriſdictionis in ſuo monaſterio. In alio verò monaſterio ſtent ſuper omnes Decanos, excepto Magiſtro Nouitiorum illius monaſterij, & faciat ſigna tantùm præeminentiæ. Similiter Decani poſt Decanos, ſecundum profeſſionem ſibi inuicem deferentes: & abſentibus Superioribus Monaſterij, faciant ſigna, etiam particularia. Similiter qui non ſunt Superiores, abſentibus

Superioribus ſuis, dignitate, & profeſſione idem faciant.

13 Vt autem ſigna, & actus præeminentiæ, & ſigna particularia, ſiuè iuriſdictionis cunctis perſpicua eſſe poſſint. Declaramus actus præeminentiæ eos eſſe, qui ſolā Perſonæ dignitatem conſequũtur. Huiuſmodi cenſentur, benedictiones lectionũ, menſæ, & Completorij, Recitatio orationis Dominicalis in officijs Diuinis, præintonationes Cantici Te Deum laudamus, & Antiphonarum poſt horas canonicas, Euangelij Lectio ad Matutinum, aqua luſtrali Monachos, & Fratres poſt Completorium aſpergere, & ſimilia. Edere item ſigna inchoandi officium, Lectiones, orationes, comeſtionem; & officio, ac menſa expletis, ſignum exurgendi, aut diſcedendi dare, præeminentiam ſolam innuunt. At præcipere, quod Lectiones, Capitula, aut Antiphonæ decantentur; Monachis verò ad chorum, vel ad menſam venientibus, eiſdem poſt Lectiones recitatas, aut poſt alias functiones, genuflexis, ſignum dare, vt ſurgant, aut errantibus mandare, vt genuflectant, actus ſunt, & ſigna iuriſdictionis. Illa ad Titulares Superiores ſpectant, hæc in Superiores regiminis cadunt. Monacho in Capitulo ante Completòrium lecturo, ſignum Lectionis inchoandæ dabit Superior Titularis, terminandi verò ſignum Superior Regiminis faciat. Et priuſquam Superior Titularis inchoet Te Deum laudamus, à Superiore Regiminis ſciſcitabitur, nùm cantu, an abſque cantu recitandum ſit, quod idem intelligimus faciendum diebus, quibus Completorium cantu perſoluendum erit, & in alijs ſimilibus caſibus.

14 Abbatem Caſinenſem propter dignitatem Loci, ac reuerentiā, meritò ſtatuimus, ab hac generalitate excipientes, quod in toto Regno Neapolitano præcedat omnes Prælatos, etiam Loci, & Viſitatores (excepto tamen Viſitationis tempore) tàm in ſuo monaſterio, quam in alijs. Extra Regnum Neapolitanum, præcedat omnes Prælatos, exceptis Viſitatoribus, & Prælato Loci.

Vide Bullam Calixti Secundi in Bullario Caſinenſi.

15 Prior quoque Caſinēſis in Regno Neapolitano præcedat omnes alios Priores Loci. Extra autem teneat locum ſuæ Profeſſionis.

16 Ab-

16 Abbates verò Sanċti Pauli de Vrbe, & Sanċtiſſimæ Trinitatis Cauæ propter ſpiritualem, ac temporalem iuriſdiċtionem, quam in Caſtris ſibi ſubieċtis exercent, in Monaſterio, & locis ſuis tantùm ſuper Viſitatores, excepto Viſitationis tempore, locum tenere decernimus. Procurator Generalis in Curia Romana ſemper, & vbique teneat locum ſuper omnes Abbates; exceptis Viſitatoribus, Abbatibus Montis Caſini, Sanċtiſſimæ Trinitatis Cauæ, & S. Pauli de Vrbe, & Abbatibus Loci.

17 Ordinata per Viſitatores, & Prælatos Monaſteriorum in Monaſterijs ſuis, durant poſt eorum officium, niſi à ſucceſſoribus fuerint reuocata, nec ea volumus reuocari, niſi iuſtis de cauſis. Et tranſgreſſores grauiter puniantur.

18 Licentias autem particulares, aut diſpenſationes, quæ vltra Viſitationis tempus ſunt duraturæ, Præſidens, ſeu Viſitatores nullas concedant, nè fortè confuſionem potius, quàm pacem in Monaſterijs relinquant; ſed illas particularibus Prælatis, qui animarum ſibi commiſſarum clariorem habent notitiam, relinquant: niſi in caſibus, quos ad ſe rationabiliter pertinere patebit.

19 Et tunc in ſcriptis dent præfatas licentias cum appoſitione parui ſigilli Congregationis, aliter eis non adhibeatur fides, nec ipſis vti valeant, qui eas receperint.

Ibi: Priores Iuniores ſuos Fratres vocent.

20 Ex noſtra antiqua conſuetudine ad differentiā mendicantium, Monachos noſtros appellamus Domnos, ſed affeċtu Fratres. Iuniores, Seniores ſuos Patres vocent; Abbas verò Domnus, & Abbas appelletur.

Ibi: Benedeċtionem petat.

21 Hanc benediċtionis petitionem intelligimus ſigno magis, quàm verbo, ideo per inclinationem capitis fiat.

Digitized by Google

De ordinando Abbate.

CAP. LXIV.

IN Abbatis ordinatione, illa ſemper conſideretur ratio, vt hic conſtituatur, quem ſibi omnis concors Congregatio, ſecundum timorem Dei, ſiue etiam pars, quamuis parua Congregationis ſaniori conſilio, elegerit. Vitæ autem merito, & ſapientiæ doctrina eligatur, qui ordinandus eſt, etiamſi vltimus fuerit in ordine Congregationis. Quod si etiam omnis Congregatio vitijs ſuis (quod quidem absit) conſentientem perſonam pari consilio elegerit, & vitia ipſa aliquatenus in notitiam Epiſcopi (ad cuius Diœceſim pertinet locus ipſe) vel Abbatibus, aut Chriſtianis vicinis claruerint, prohibeant prauorum præualere conſenſum, & domui Dei dignũ conſtituant diſpenſatorem: Scientes pro hoc ſe recepturos mercedem bonam, ſi illud caſtè, & zelo Dei faciant, ſicut è contrario peccatum, si negligant.

Ordinatus autem Abbas cogitet ſemper quale onus ſuſcepit, & cui redditurus eſt rationem Villicationis ſuæ; ſciatque ſibi oportere prodeſſe magis, quàm præeſſe. Oportet ergò, eum eſſe doctum in Lege Diuina, vt ſciat, vnde proferat noua, & vetera: Caſtum ſobrium, miſericordem, & ſemper ſuper exaltet miſericordiam iudicio, vt idem ipſe conſequatur. Oderit vitia, diligat Fratres. In ipſa autem correctione prudenter agat, & ne quid nimis: Ne dum nimis eradere cupit eruginem, frangatur vas: ſuamque fragilitatem ſemper ſuſpectus ſit: memineritque calamum quaſſatum non conterendum. In quibus non dicimus, vt permittat nutriri vitia, ſed prudenter, & cum charitate ea amputet, prout viderit cuique expedire, ſicut iam diximus: & ſtudeat plus amari, quam timeri. Non ſit turbulentus, & anxius, non ſit nimius, & obſtinatus, non ſit zelotypus, & nimis ſuſpicioſus, quia nunquam requieſcet. In

Iſai. 42.

ipſis

Digitized by Google

ipſis imperijs ſuis ſit prouidus, & conſideratus, ſiuè ſecundùm Deum, ſiuè ſecundùm ſæculum ſint. Opera, quæ iniungit, diſcernat, & temperet; cogitans diſcretionem Sancti Iacob dicentis: Si greges meos plus in ambulando fecero laborare, morientur cuncti vno die. Hæc ergò, aliaque teſtimonia diſcretionis matris virtutum ſumens, ſic omnia temperet, vt ſit quod & fortes cupiant, & infirmi non refugiant, Et præcipuè, vt præſentem Regulam in omnibus conſeruet, vt dùm benè miniſtrauerit, audiat à Domino, quod ſeruus bonus, qui erogauit triticum conſeruis ſuis in tempore ſuo. Amen dico vobis, ait, ſuper omnia bona ſua conſtituet eum.

Gen. 33.

Matth. 24.

DECLARATIO.

Ibi: In Abbatis ordinatione.

1 Hodie ſecundùm priuilegia noſtra eliguntur per Capitulum Generale, aut per Dietas ſeſqui anno poſt Capitulum celebrandas; in quibus interueniant tantummodò Prælati, Regimen habentes.

2 Et nemo deinceps in Abbatem de Regimine eligi poſſit, niſi prius per quinquennium expletum fuerit Prior Clauſtralis, & in obſeruantia Regulari immediatè exercitatus, præter Cancellarium, & Capſarium, dummodò Priores extiterint, & tempus à Conſtitutionibus præfixum habuerint. Nec etiam quis eligi poſſit in Abbatem cum ſolo titulo, niſi prius fuerit Abbas cum Regimine, vel ſaltem Prior Clauſtralis, qui per expletum quinquennium in Prioratus Regimine ſe laudabiliter geſſerit. Illa ſiquidem dignitas talibus debetur, tanquàm de Congregatione benemeritis. locus verò inter Abbates tàm de Regimine, quàm cum ſolo titulo, nemini impoſterum concedatur. Si quis autem contra præſentis Conſtitutionis formam, promotus fuerit, eo ipſo huiuſmodi promotiones nullas, & inualidas declaramus. Prælatorum verò electiones fiant, ſecundùm merita, non ad fauorem Principum; iuxta formam Breuis Apoſtolici Gregorij XIII. de quo in prima parte

Digitized by Google

parte ordinationum, & præuia Viſitatorum approbatione. Qui Abbates ex Indulto Sedis Apoſtolicæ, habent omnia priuilegia, & inſignia, & iuriſdictionem, quam Abbates perpetui, & benedicti habere conſueuerunt. Quod enim noſtri nunc, vt olim, non benedicantur ſolemniter, indultum fuit ad fauorem Congregationis, non in detrimentum Dignitatis, vt ex Priuilegio Eugenij Quarti.

3 Membra Monaſteriorum ſuorum, & beneficia ſibi ſubiecta viſitare teneantur.

4 Prohibemus Prælatis ipſis acceſſum ad Curiam Romanam, niſi de conſenſu P. Præſidentis, & vtriuſque Viſitatoris ſuæ Prouinciæ, necnon Abbatis S. Pauli, & Procuratoris in Curia.

5 Prohibemus etiam eis executionem vltimarum voluntatum, vt videlicèt, neque ipſi id exercere, neque Monachos ſuos ad huiuſmodi habilitare valeant, ſine licentia Patris Præſidentis, aut Viſitatorum, niſi in caſu alicuius imminentis neceſſitatis. Euitent quoque ſuperfluos, & vanos apparatus in Cameris, omnemque pretioſam ſuppellectilem, ſtatui pauperum minimè conuenientē. Super quod inuigilent Patres Viſitatores, & tales exceſſus (ſi quos inuenerint) referant Regimini, à quo ſeuerè erunt puniendi, qui prima vice, cum charitate admoniti, non abſtinuerint.

6 Damus eis liberam, & ordinariam poteſtatem regendi, & gubernandi Monaſteria per Capitulum Generale, vel Regimen ipſis commiſſa; Monachoſque, ac Commiſſos, & Nouitios, cæteroſque ad Monaſteria ſibi credita ſpectantes, tàm in ſpiritualibus, quàm in temporalibus, ſecundum S. P. noſtri Benedicti Regulam, & Conſtitutiones noſtras. Ipſi autem, cum in Prælatos eliguntur, aut ad aliud Monaſterium mutantur, quàm primum ſe ab omnibus alijs negotijs expedientes, recto tramite ad ſibi aſſignata Monaſteria ſe conferant. Damus inſuper eis poteſtatem eligendi ſibi Confeſſarios, qui eos abſoluant, & ſalutarem eis pœnitentiam iniungant: auctoritatem etiam audiendi Confeſſiones omnium Prælatorum, & Fratrum noſtræ Congregationis ad eorum Monaſteria venientium, vel alicui ex ſuis Monachis prædictam

Digitized by Google

ſtam facultatem committendi.

7 Præterea eis conferimus poteſtatem examinandi licentias Fratrum noſtrorum, & quos repererint non compleſſe conditiones ſuarum licentiarum; vel aliter deprehenderint fugitiuos, girouagos, vel Apoſtatas, capifaciendi, & in cuſtodia retinendi, impetrato etiam, ſi opus fuerit auxilio brachij ſæcularis.

Ibi: Ad notitiam Epiſcopi.

8 Hodiè ex Indulto Apoſtolico tota noſtra Congregatio, & ſingula Monaſteria exempta ſunt ab ordinariorum iuriſdictione, & immediatè Apoſtolicæ Sedi ſubiecta. Quibus autem casibus ad ordinarios recurrendum ſit Iura præſcribunt.

De Præpoſito Monaſterij.

CAP. LXV.

SÆpius quidem contingit; vt per ordinationem Præpoſiti ſcandala grauia in Monaſterijs oriantur, dum ſint aliqui maligno ſpiritu ſuperbiæ inflati, qui æſtimantes ſe ſecundos Abbates eſſe, aſſumentes ſibi tyrannidem, ſcandala nutriunt, & diſſentiones in Congregatione faciunt, & maximè in illis Locis, vbi ab eodem Sacerdote, vel ab eiſdem Abbatibus, qui Abbatem ordinant, ab ipſis etiam, & Præpoſitus ordinatur. Quod, quàm ſit abſurdum, facilè aduertitur, quia ab ipſo initio ordinationis, materia ei datur ſuperbiendi, dum ei ſuggeritur à cogitationibus ſuis, exutum eum eſſe à poteſtate Abbatis ſui, quia ab ipſis eſt ordinatus, à quibus, & Abbas. Hinc ſuſcitantur inuidiæ, rixæ, detractiones, æmulationes, diſſentiones, exordinationes, & dùm contraria ſibi inuicem Abbas, Præpoſituſque ſentiunt, & ipſorum neceſſe eſt ſub hac diſſentione, animas periclitari. Et ij, qui ſub ipſis ſunt, dùm adulantur partibus, eunt

in

in perditionem. Cuius periculi malum, illos reſpicit in capite, qui talibus in ordinatione ſe fecerunt auctores.

Ideòque nos præuidemus expedire propter pacis, charitatiſque cuſtodiam in Abbatis pendere arbitrio ordinationem Monaſterij ſui. Et ſi poteſt fieri per Decanos ordinetur (vt antea diſpoſuimus) omnis vtilitas Monaſterij, prout Abbas diſpoſuerit, vt dùm pluribus committitur, vnus non ſuperbiat. Quod ſi, aut locus expetit, aut Congregatio petierit, rationabiliter cum humilitate, & Abbas iudicauerit expedire, quemcumque elegerit Abbas cum conſilio Fratrum timentium Deum, ordinet ipſe ſibi Præpoſitum. Qui tamen Præpoſitus illa agat cum reuerentia, quæ ab Abbate ſuo ei iniuncta fuerint, nihil contra Abbatis voluntatem, aut ordinationem faciens, quia quantùm Prælatus eſt cæteris, tantùm eum oportet ſolicitè obſeruare præcepta Regulæ. Qui Præpoſitus, ſi repertus fuerit vitioſus, aut elatione deceptus ſuperbiæ, aut Contemptor Sanctę Regulæ fuerit comprobatus; admoneatur verbis vſque quater, ſi non emendauerit, adhibeatur ei correctio diſciplinæ Regularis. Quod ſi neque ſic correxerit, tunc deijciatur de ordine Præpoſituræ, & alius, qui dignus eſt, in loco eius ſubrogetur. Quod ſi, & poſtea in Congregatione quietus, & obediens non fuerit, etiam de Monaſterio expellatur. Cogitet tamen Abbas, ſe de omnibus Iudicijs Deo redditurum rationem, nè fortè inuidiæ, aut zeli flamma vrat animam.

DECLARATIO.

Ibi: Ordinationem Monaſterij ſui.

1 Sicut nobis eſt curæ, nè Prælati exiſtant perpetui, ſed quolibet Capitulo à ſua prælatione abſoluantur, ità diligenter intendimus, nè Præpoſitus Monaſterij, qui ſecundum morem noſtrum Prior Clauſtralis vocatur, Senioreſque, ac cæteri officiales Monaſteriorum perpetui videantur.

2 Idcircò ſtatuimus, vt poſtquam Prælatus ad Monaſterium ſibi aſſignatum peruenerit, infrà octo dies, ſi commodè fieri poteſt, con-

conuocatis cunctis Fratribus in Capitulo, realiter abſoluat omnes habentes aliquod officiũ, vel adminiſtrationem, vel Titulũ. Ipſiq; inſignũ aſſenſus prædictæ abſolutionis, inclinato capite, reuerenter aſſurgant: accuſanteſque ſe de exceſſibus ſuis, in huiuſmodi officijs commiſſis, veniam proſtrati coram omnibus poſtulent: clauesque ad ipſa officia pertinentes, ſi quas habent, Prælato conſignent, cæteraque omnia, vt ſupra in Capitulo 33. (ſi debeant Monachi proprium aliquid habere) ac locum profeſſionis teneãt, nec in ipſis officijs vlterius ſe intromittant, niſi Prælatus aliter diſpoſuerit, & eorum curam ipſis interim commiſerit.

3 Omnes etiam, qui occaſione alicuius officij in ſuperiori loco erant conſtituti, per tres ſaltem dies loca ſuæ profeſſionis teneant. Prælatus verò, qui ad Capitulum Generale non acceſſerit, ſi confirmatus in eodem loco fuerit, id ipſum faciat intra octo dies, poſtquam de ipſa confirmatione certior factus fuerit.

4 Itaque nutu Prælati, iuxta tenorem Regulæ, Præpoſitus, cæterique Officiales inſtituantur; & inde rurſus amoueantur, cum conſilio tamen ſeniorum ſuorum.

5 In noua Officialium, vel depoſitione, vel publicatione, Prælatus legat in Conuentu ordinationes, & admonitiones factas in Capitulo Generali; quæ ter in anno legendæ ſunt, nè quis de ignorantia ſe excuſet, cum videlicet Prælatus redierit à Capitulo Generali; circa feſtum omnium Sanctorum, & circa Quadrageſimam.

6 Conſtituimus etiam, vt caſu, quo Prælatus moreretur, aut ad Capitulum Generale proficiſceretur, omnis eius in ſpiritualibus auctoritas remaneat penes Priorem. Quæ auctoritas duret, donec ad Monaſterium veniat nouus Prælatus, vel priſtinus reuertatur, etiamſi qui loco Prælati relictus fuit, alteri Monaſterio fuiſſet aſſignatus.

7 Volumus autem eo tempore id obſeruari, quod Prælatus conſtituerit, antequam moreretur, vel ad Capitulum pergeret. Quod ſi Prior, vel alius Superior contrafecerit, & ſcandalum ob id ortum fuerit deponatur. Si autem res minoris momenti fuerit, ſtet

per menſem in loco ſuæ profeſſionis, vt obedientiam, & humilitatem diſcat.

8 Similiter ſi contigerit Prælatum ad Capitulum non acceſſiſſe, ceſſante cauſa manifeſtæ infirmitatis, aut alia legitima cauſa, iudicio Patris Præſidentis, aut Viſitatorum approbanda, ipſo facto, vt cæteri Prælati fuerint in Capitulo abſoluti, ipſe, quoque abſolutus intelligatur; & in Priorem Clauſtralem tunc, & eo caſu, omnis, tàm in ſpiritualibus, quàm in temporalibus transferatur poteſtas, vſque ad nouam prouiſionem Monaſterij.

9 Secus autem, ſi cum licentia præfatorum, aut iuſto infirmitatis impedimento remanſerit: Tunc enim ei continuatam omnem poteſtatem vſque ad nouum Prælatum, vel ſuam confirmationem, declaramus.

10 In ſupradictis caſibus Cellerarij, & alij, qui temporalia curant, interim recurrant ad prædictum loco Prælati conſtitutum, ipſique pareant, & eius conſilio, & aſſenſu omnia faciant.

11 Sed præter caſus prædictos, Prælati declarent (dum eos à Monaſterio abeſſe contigerit) quam auctoritatem relinquant ſuo in loco remanentibus, tàm circa reſeruatos, quàm circa reliqua occurrentia:

12 Caueant interea Priores Clauſtrales diligenter, nè Prælatis ſuis abſentibus, æſtimantes ſe ſecundos Abbates, Fratribuſque gratificari cupientes, nouitates facere, & præter ordinationum tenorem, ſeu rationabilem conſuetudinem diſpenſare, vel recreationes concedere vllo pacto de cætero præſumant: ſi ſecus fecerint, grauiter puniantur.

13 Qua propter ordinamus, nè illi immediatè Monaſterio, in quo quis Prior fuerit, poſſit in Prælatum deputari; ſed ſi promouendus fuerit, alij Monaſterio promoueatur deputandus.

De

Digitized by Google

De Oſtiario Monaſterij.

CAP. LXVI.

AD portam Monaſterij ponatur Senex ſapiens, qui ſciat accipere reſponſum, & reddere; cuius maturitas eum non ſinat vagari. Qui Portarius Cellam debet habere iuxta portam, vt venientes ſemper præſentem inueniant, à quo reſponſum accipiant. Et mox, vt aliquis pulſauerit, aut pauper clamauerit; Deo gratias, reſpondeat, aut benedicat; & cum omni manſuetudine timoris Dei reddat reſponſum feſtinanter cum feruore charitatis. Qui Portarius, ſi indiget ſolatio, iuniorem Fratrem accipiat. Monaſterium autem, ſi fieri poteſt, ita debet conſtrui, vt omnia neceſſaria, ideſt aqua, molendinum, hortus, piſtrinum, vel artes diuerſæ intra Monaſterium exerceantur, vt non ſit neceſſitas Monachis vagandi foras, quia omninò non expedit animabus eorum. Hanc autem Regulam ſæpius volumus in Congregatione legi, nè quis Fratrum de ignorantia ſe excuſet.

DECLARATIO.

Ibi: Ad portam Monaſterij ponatur Senex.

1 Non tàm ætate, quàm moribus.

Ibi: Monaſterium ſi fieri poteſt, ita debet conſtrui.

2 Quia ſæpè ex multa auiditate ædificandi, magnas iacturas Monaſteria patiuntur, & plerumquè ipſa ædificia regulariter viuentibus minùs congrua coſtruuntur, dum pro libito quiſque ædificare ſatagit. Idcircò ordinamus, & conſtituimus, vt ædificia Monaſteriorum non facilè, aut præcipitanter per Prælatos noſtræ Cõgregationis, aut conſtruantur, aut deſtruantur.

3 In ipſis igitur ædificijs, ſi res extiterit quinquaginta ſcutorum,

Digitized by Google

aut minoris ſumptus (dummodò Monaſterium non ſit ære alieno grauatum) & modicæ nouitatis, eam à Prælatis fieri permittimus. Si verò paulò maioris ſumptus, & nouitatis, faciant cum conſenſu ſeniorum ſuorum, votis ſecretis.

4 Quod ſi ædificia ipſa grandis ſumptus eſſent, aut notabilis nouitatis, non fiant ſine conſenſu prædictorum Prælatorum, & ſeniorum; addita etiam licentia, ſeu conſenſu Capituli Generalis, vel Regiminis.

5 Et hæc ipſa notabilitas conſideretur, ſecundùm conditiones Monaſteriorum, habito reſpectu ad expenſas, ſeu nouitates, ſeu aliam rem nota dignam, quia ſæpè contingit, paruam rem puta ſcalam, oſtium, & huiuſmodi maioris eſſe nouitatis, quàm vnius, vel plurium Camerarum ædificium.

6 Si autem contigerit fabricam aliquam notabilem fieri debere in Monaſterio, vbi Prælatus fuerit Præſidens, aut Viſitator, aduocetur alter Viſitator, qui ſi accedere non poſſit, aduocentur duo Patres viciniores.

7 Cum verò euenerit, Viſitatorem diſcordare à ſenſu Patris Monaſterij, & Deputatorum, aut aliter ſimul concordare non poſſe, tunc differatur ad Capitulum, aut recurratur ad Regimen: & audita ſententia Viſitatorum, aut aliorum Patrum viciniorum, necnon Prælati, & Seniorum, ſtetur iudicio maioris partis eorum.

8 Et prædicta intelligantur, non ſolùm de re ædificanda, ſed etiã de modo, qualiter ſcilicet conſtrui debeat.

9 Vnde in omnibus Congregationis noſtræ Monaſterijs, ſi iuxta prædictum ordinem ædificare contigerit, prius moduli fiant arbitrio Præſidentis, & Viſitatorum, adiunctis alijs duobus Prælatis.

10 Nullus verò Prælatorum audeat mutare ipſos modulos, aut ædificia per alios incepta, niſi de Capituli Generalis, vel ſaltem Viſitatorum licentia, addito etiam peritorum conſilio. Et ſi quis voluerit in Monaſterio, vbi aliquod huiuſmodi inceptum ſit, ædificare, teneatur omninò fabricas cæptas perficere, nec aliundè

ini-

Digitized by Google

initium ædificandi ſumere poſſit.

11 In quibus quidem ædificijs vbique vitentur cuiuſuis generis ornamenta, & præſertim in Cameris, & hoſpitijs, præterquàm in Eccleſijs, rebuſque Eccleſiaſticis Diuino cultui dicatis.

12 Præterea ordinamus, nè quis Congregationis noſtræ Prælatus, Rector, aut Cellerarius, propter huiuſmodi ædificia conſtruenda, Monaſterium ære alieno grauet; nec vltra Monaſterij ſui poſſibilitatem, hoc eſt annuum prouentum pecunijs alienis, ſine Capituli Generalis, aut duorum Viſitatorum ad minus licentia (quæ non eſt concedenda, niſi in caſu euidentis neceſſitatis, vel vtilitatis) ædificare, vel emere bona immobilia audeant.

13 Conſtitutioni huic noſtræ, ſi quis contrafacere auſus fuerit, pœna priuationis dignitatis, Regiminis, & officij, in proximo futuro Capitulo ſubiacebit; diſtrictè iniungentes, Viſitatoribus, vt ſupra huiuſmodi contrauentionibus, petito prius, & accepto in actu Viſitationis Iuramento, inquirant. Et informationem deſuper captam Diffinitoribus deferant, à quibus culpabiles erunt puniendi pœnis prædictis.

De Fratribus in via directis.

CAP. LXVII.

DIrigendi Fratres in via, omnium Fratrum, vel Abbatis orationi ſe commendent. Et ſemper ad orationem vltimam operis, commemoratio omnium abſentium fiat. Reuertentes autem de via Fratres, ipſo die, quo redeunt, per omnes canonicas horas, dum expletur opus Dei, proſtrati ſolo Oratorij, ab omnibus petant orationem propter exceſſus, nè quid fortè ſubripuerit in via viſus, aut auditus malæ rei, aut ocioſi Sermonis. Nec præſumat quiſquam alijs referre quæcumque foris Monaſterium viderit, aut audierit, quia plurima

de-

Digitized by Google

deſtructio eſt. Quod ſi quis præſumpſerit, vindictæ Regulari ſubiaceat. Similiter, & qui præſumpſerit Clauſtra Monaſterij egredi, vel quocumque ire, vel quidpiam, quamuis paruum, ſine Abbatis iuſſione, facere.

DECLARATIO.

Ibi: Ad Orationem vltimam.

1 Ob hoc in fine orationis, quam dicimus in memoriam Beatæ Mariæ Virginis, quæ eſt vltima oratio, addimus: Diuinum auxilium &c.

Ibi: Referre.

2 Curent omnino Patres, vt hæc pars Regulæ obſeruetur, & tranſgreſſores grauiter puniantur, quia plurima deſtructio eſt.

3 Quapropter, ſi quis in hoc notabiliter exceſſerit, dicat ſuam culpam in Capitulo, & comedat in terra, in pane, & aqua in Refectorio, arbitrio Prælati, toties, quoties contrauenerit.

Ibi: Sine iuſſione Abbatis.

4 Hæc iuſſio accipitur aliquando pro licentia, ideò inhibemus, ne quis Fratrum noſtræ Congregationis, ſine iuſſione, vel licentia Abbatis, vel eius, qui ipſo abſente, illius gerit vices, extra Monaſterium, vel Clauſuram ægredi audeat; grauiter ſi contrafecerit pro qualitate exceſſus puniendus.

5 Habita verò licentia, genibus flexis, benedictionem petat, tàm diſcedens, quàm reuertens: qui contra fecerit grauiter puniatur.

6 Nullus noſtrorum poſſit accedere ad Præſidentem, ſeu Viſitatores exiſtentes in alio Monaſterio, niſi habita licentia à Prælato ſuo, ſiuè ab ipſis Viſitatoribus, & Præſidente.

7 Et ſi quis mutatus habuerit Syndicatum, & Procurationis man-

mandatum in perſonam ſuam à Monaſterio, à quo recedit, interdicimus, vt penitus non præſumat eo amplius vti; arbitrio Capituli Generalis, vel Regiminis, ſi aliter præſumpſerit, puniendus. Et ad cautelam volumus omninò, vt in talium mutatione reuocentur huiuſmodi Syndicatus, & Procurationes,

8 Statuimus etiam, quod licentia eundi ad Affines, vel Conſanguineos viſitandos, vel ad alia loca, recreationis cauſa, vltra vnius diei iter à Monaſterio, in quo petens licentiam deputatus fuerit, à nemine poſſit concedi, præterquàm à Capitulo Generali. Quod ſi quis Prælatus voluerit aliquem ex ſuis Monachis ad aliud quodcumque vicinum Monaſterium recreationis, vel negotij priuati cauſa mittere, non prius id faciat, quàm conſentiat Prælatus eius Monaſterij, ad quod eum mittere intendit.

9 Si verò intra annum neceſſitas accideret aliquibus vltra vnius diei iter eundi, tunc Pater Præſidens, vel primus Viſitator illius Prouinciæ, in qua non fuerit Pater Præsidens, poſſit prædictam licentiam concedere: hoc tamen addito, quod, cum ad beneficium dd. Conſanguineorum ire petierint, de cæterò ipſorum Conſanguineorum expenſis, & ſumptibus vadant, nè Monaſteria noſtra grauentur.

10 Similiter ſi Prælatum, vel Monachum, prætextu valetudinis, vel negotiorum ad Congregationem non ſpectantium, apud Conſanguineos, vel amicos diu commorari contigerit, Monaſterium nihil illi ſubminiſtrare teneatur, & ſi Cellerarius id facere auſus fuerit, Superiores Monaſterij ea diſpendia, vt illegitima reſpuant, & Cellerarius ſeuere puniatur.

11 Quod ſi Prælati mora extra Monaſterium tres menſes exceſſerit, Prꝗſidens, & Viſitatores illi Monaſterio Adminiſtratorem deputent.

12 Prohibemus autem noſtris negotia, & lites Conſanguineorum, & Affinium, aliorumuè ſæcularium amplecti, & prꝗſertim, nè ad Tribunalia quæuis accedant, niſi ex vrgentiſſima extremæ neceſſitatis cauſa à Prꝗlato cognoſcenda.

13 Euntes vltra vnius diei iter, portent ſecum literas teſtimoniales.

les *Prælati* ſui, ſine quibus, ſi fuerint inuenti, Carceri mancipentur. Quas item literas mutati ad alia Monaſteria accipiant à Superioribus Monaſteriorum, è quibus mutati ſunt.

14 Curantes quoque, iuxta Regulam, omne periculum proprietatis euitare, volumus, quod mutati, cum primùm ad locum ſuæ mutationis peruenerint, pecuniam, reſque omnes Superiori deferant, intra triduum Depoſitario conſignandas, aliter in pane, & aqua ieiunent. Quam pęnitentiam toties iterent, quot diebus id facere diſtulerint.

15 Et quoniam ex vagatione Monachorum multa oriri poſſunt ſcandala, caueant omninò Patres quantùm fieri poteſt, à mutationibus eorum, & præſertim Iuniorum, & non Sacerdotum; qui nonniſi ex vrgentiſſima neceſſitate ſunt mutandi, & cum hoc acciderit ad Loca viciniora, nec aliter alioué modo mutentur: Mutati verò recta via proficiſcantur, nuſquam declinantes, & notent per ordinem omnes expenſas, quas in itinere fecerint.

16 Quod ſi mutati pecuniam pro Veſtibus acceptam, præter neceſſarias itineris expenſas, in aliis ſuperfluis, ſine licentia Prælati ſui expenderint; vt in eo, in quo deliquerint, puniantur, non teneatur Prælatus ipſas veſtes eis concedere. Et ad euitandas fraudes, ſcriptum habeant à Superiore Monaſterij, vndè receſſerint, cótinens omnia, quæ ſecum deferunt, tàm in pecunia, quàm in libris, & veſtibus, & cæteris omnibus, reſeruato Prælati arbitrio circa numerum, & qualitatem Librorum ferendorum. Qui ſufficientiam, profeſſionem, & indigentiam mutati, necnon diſtantiam loci conſiderabit, quod ratio dictabit, conceſſurus. Conficiantque aliud ſcriptũ prædicto ſimile, quod in Monaſterio, vnde diſcedunt relinquant; quod autem ſecũ deferunt, Prælato Monaſterii, ad quod accedunt, ſtatim conſignent. Qui contrafecerit ieiunet in pane, & aqua in terra in Refectorio; & nihilominus ſupradicta facere teneatur: nec poſſint Cellerarij, aut alij accipere à Fratribus, aut retinere pecunias, aut etiam eas deſcribere in Libro Computorum Monaſterii.

17 Quo

17 Quo autem ad expenſas mutationum, prouideatur mutatis à Monaſterijs, à quibus recedunt, & ſeruetur modus præſcriptus in Libello noſtro, vulgò appellato, la Tariffa. Ipſi quoque mutati portent literas Superiorum ſuorum præſcribentes iter, à quo deuiare non poſſint ſub pœna Carceris. Prælati verò mutati prouideantur à Monaſterijs, ad quę tendunt.

18 Prohibemus inſuper, nè quouis colore, vel prætextu Prælati retinere poſſint Monachos mutatos à quouis Monaſterio, quominus ad Monaſteria ſibi aſſignata à Capitulo Generali, vel Regimine pergant.

19 Statuimus etiam, quod ſi qui Venetias accedere voluerint, neceſſariò vltra licentias Prælatorum Venetiarum, habeant etiam licentiam Patris Præſidis, aut Viſitatoris vnius ſuæ Prouinciæ.

20 Si qui verò Monachi, ob deprauatos eorum mores à Prælatis omnibus recuſentur, in Carcerem Monaſterij ſuæ profeſſionis detrudantur, donec reſipiſcant, & beneuolos inuenerint receptores, prout ſtatuitur in ſupradicto Breui Clementis Octaui.

Si Fratri impoſsibilia iniungantur.

CAP. LXVIII.

SI cui Fratri aliqua fortè grauia, aut impoſſibilia iniunguntur, ſuſcipiat quidem Iubentis imperium cum omni manſuetudine, & obedientia. Quod ſi omnino virium ſuarum viderit pondus excedere, impoſſibilitatis ſuæ cauſas ei, qui ſibi præeſt, patienter, & opportunè ſuggerat, non ſuperbiendo, aut reſiſtendo, vel contradicendo. Quod ſi poſt ſuggeſtionem ſuam, in ſua ſententia Prioris imperium perdurauerit, ſciat Iunior ità ſibi expedire, & ex charitate, confidens de adiutorio Dei, obediat.

Digitized by Google

Vt in Monaſterio non præſumat alter alterum defendere.

CAP. LXIX.

SVmmoperè præcauendum eſt, nè quauis occaſione pręſumat alter alterum defendere Monachum in Monaſterio, aut quaſi tueri: etiamſi qualibet Conſanguinitatis propinquitate iungantur: nec quolibet modo id à Monachis præſumatur, quia exinde grauiſſima occaſio ſcandalorum oriri poteſt. Quod ſi quis hæc tranſgreſſus fuerit, acrius coerceatur.

DECLARATIO.

Ibi: *Alter alterum defendere.*

1 Caueant ſummoperè Abbates omnes occaſiones patrocinandi cuiquam ex noſtris contra alium, vel Abbatem, aut Superiorem, niſi iuſtis,& vrgentiſſimis de cauſis. Hoc enim eſt maximũ diſcordię, & ruinæ Seminarium in Congregatione; imò etiam, & pernicioſiſſimum inobedientiæ, ac præſumptionis fomentum in ſubditis, qui ſe protectos agnoſcentes, audent non audenda, non tentanda, tentant. In hoc autem Viſitatores maximè inuigilent, referantque tales exceſſus (ſi quos inuenerint) Diffinitoribus, vel Regimini, vt ſuam auctoritatem pro opportuno remedio interponant.

Digitized by Google

Vt non præſumat quiſquam aliquem paſſim cedere, aut excommunicare.

CAP. LXX.

Vt vitetur in Monaſterio omnis præſumptionis occaſio, ordinamus, atque conſtituimus, vt nulli liceat quemquam Fratrum ſuorum excommunicare, aut cedere, niſi ſi cui poteſtas ab Abbate data fuerit. Peccantes autem coram omnibus arguantur, vt cęteri metum habeant. Infantibus verò vſque ad quintumdecimum annum ętatis, diſciplinę diligentia ſit, & cuſtodia adhibeatur ab omnibus. Sed, & hoc, cum omni menſura, & ratione. Nam in fortiori ætate, qui pręſumpſerit aliquatenus ſine præcepto Abbatis, vel in ipſis Infantibus ſine diſcretione exarſerit, diſciplinæ Regulari ſubiaceat, quia ſcriptum eſt: Quod tibi non vis fieri, alij ne feceris. *Matth. 7.*

DECLARATIO.

Ibi: Cedere.

1 Sed nec etiam increpare tàm Profeſſum, quàm Nouitium, ſeù Commiſſum, nec alio, quàm proprio nomine appellare, vel aliter indecenter, & deriſoriè nominare. Si quis contrafecerit, teneatur dicere ſuam culpam in Capitulo, grauiter pro exceſſus qualitate puniendus.

2 Sed ſi quis aliquid punitione dignum in aliquo cognouerit, ſtudeat Pręlato, aut Senioribus notificare, ad quos huiuſmodi Correctiones ſpectare decernimus.

3 Frater autem Fratrem delinquentem, charitatiuè, humanis verbis, & cum humilitate admoneat.

4 Et vt pax, & charitas inter nos illibata ſeruetur, & cunctis

tranſgrediendi materia præcidatur, ordinamus, quod ſi quis ex noſtris, ſuadente Diabolo, auſus fuerit in aliquem vti verbis comminatorijs, turpibus, aut iniurioſis, dicat ſuam culpam in Capitulo, comedatque in pane, & aqua in terra in Refectorio cum Zona ad collum.

5 Si in perſonam Superioris deliquerit, vltra dictas pœnas, diebus octo maneat degradatus; ſi in Prælatum, per menſem.

Si quis verò Superiorum infrà Prælatum, modo, quo ſupra, in inferiorem deliquerit, ieiunet ſemel in pane, & aqua in Refectorio, comedens in terra cum Zona ad collum.

6 Et ſi quis alium, ſuadente Diabolo, percuſſerit; præterquam, quod eſt ipſo Iure excommunicatus, illicò etiam Carceri mancipetur, arbitrio Prælati, & Viſitatorum, etiam extra Viſitationis tempus pro circumſtantijs, & qualitate caſus extrahendus.

7 Quoties autem aliqua orta fuerit inter noſtros, ſiuè Superiores, aut Prælatos, contentio, adhibeatur reſpectiuè per Prælatos, aut Præſidem, vel Viſitatores, aut Regimen, omnis opera, vt ſtatim reconcilientur; aliter ſi recuſauerint, & admoniti, obſtinati perſtiterint; ſi Superiores fuerint, omni præterea gradu priuentur, ſi Inferiores Carceri mancipentur ad arbitrium Regiminis. Quod ſi poſt reconciliationē, compertum fuerit ſimultates inter ſe gerere, ſi priuati fuerint, de Loco ſuæ profeſſionis poſt omnes deijciantur; ſi Superiores, etiam Prælati à gradu, & adminiſtratione ſuſpendantur, donec conſtet vere reconciliatos eſſe, & officia charitatis ſibi inuicem exhibere.

Vt

Digitized by Google

Vt obedientes ſint ſibi inuicem Fratres.

CAP. LXXI.

OBedientiæ bonum, non ſolùm Abbati exhibendum eſt ab omnibus, ſed etiam ſibi inuicem ità obediant Fratres; ſcientes ſe per hanc obedientiæ viam, ituros ad Deum. Præmiſſo ergò Abbatis, aut Præpoſitorum, qui ab eo conſtituuntur, imperio (cui non permittimus priuata imperia præponi) de cæterò omnes Iuniores Prioribus ſuis omni charitate, & ſolicitudine obediant. Quod ſi quis contentioſus reperitur, corripiatur. Si quis autem pro quauis minima cauſa ab Abbate, vel à quocumque Priore ſuo corripiatur quolibet modo; vel ſi leuiter ſenſerit animum Prioris cuiuſcumque contra ſe iratum, vel commotum, quamuis modicè, mox ſine mora, tandiù proſtratus in terra ante pedes eius iaceat ſatisfaciens, vſque dum benedictione ſanetur illa commotio. Quod ſi quis contempſerit facere, aut corporali vindictę ſubiaceat, aut ſi contumax fuerit, de Monaſterio expellatur.

DECLARATIO.

Ibi: Si leuiter ſenſerit animum Prioris iratum, vel commotum.

Hanc iram, vel commotionem, maximè ex iniuſta cauſa, quantum fieri poteſt, Superiores euitent. Qui tamen, ſi commouebuntur, eorum Inferioribus genuflexis ſatisfacientibus benigniſſimè ignoſcant, ac eis benedicant, ſicut Regula dicit. Nec vtantur ſuperioritate & auctoritate ſua ad vindictam; præſertim dicendo verba contumelioſa, & prouocantia, ſub pæna ſuſpenſionis à Decanatu

per

Digitized by Google

per menſem, & amplius, ſecundùm qualitatem exceſſus;ſed omni charitate, & manſuetudine vtantur in reprehenſionibus, & correctionibus.

2 Si tamen eorum exceſſus pœnitentiam merebitur, nullus eam, niſi Prælatus, aut aliquis ex Superioribus, ad quos ſpectat, eam delinquentibus imponat.

De zelo, quem debent habere Monachi.

CAP. LXXII.

SIcut eſt zelus amaritudinis malus,qui ſeparat à Deo, & ducit ad Infernum, ità eſt zelus bonus, qui ſeparat à vitijs, & ducit ad Deum, & ad vitam æternam. Hunc ergò zelum feruentiſſimo amore exerceant Monachi, ideſt,vt honore ſe inuicem præueniant. Infirmitates ſuas, ſiuè corporum, ſiuè morum, patientiſſimè tolerent. Obedientiam ſibi certatim impendant. Nullus quod ſibi vtile iudicat, ſequatur, ſed quod magis alij; charitatem fraternitatis caſto impendant amore; Deum timeant, Abbatem ſuum ſincera,& humili charitate diligant;Chriſto omninò nihil præponant, qui nos pariter ad vitam æternam perducat. Amen.

De eo, quod non omnis obſeruatio Iuſtitiæ in hac ſit Regula conſtituta.

CAP. LXXIII.

REgulam autem hanc deſcripſimus,vt eam obſeruantes in Monaſterijs aliquatenus, vel honeſtatem morum, aut initium conuerſationis nos demonſtremus habere. Cæterùm ad perfectionem conuerſationis, qui feſtinant, ſunt doctrinæ Sanctorum Patrum, quarum obſeruatio

per-

Digitized by Google

perducit hominem ad celſitudinem perfectionis,quæ enim pagina, aut quis Sermo Diuinæ auctoritatis veteris, ac noui Teſtamenti non eſt rectiſſima norma vitæ humanæ?Aut quis liber Sanctorum Catholicorum Patrum hoc non reſonat, vt recto curſu perueniamus ad Creatorem noſtrum? Necnon, & Collationes Patrum, & Inſtituta, & vita eorum, ſed, & Regula S.Patris noſtri Baſilij,quid aliud ſunt, niſi benè viuentium, & obedientium Monachorum exempla, & inſtrumenta virtutum? Nobis autem deſidioſis, & malè viuentibus, atque negligentibus, rubor confuſionis eſt. Quiſquis ergò ad Patriam Cæleſtem feſtinas, hanc minimam inchoationis Regulam deſcriptam,adiuuante Chriſto,perfice;& tunc demum ad maiora, quæ ſupra commemorauimus doctrinæ, virtutumque culmina, Deo protegente peruenies.

DECLARATIO.

1 Quia, tam Sanctus P. Benedictus, hanc Regulam ſcribendo, quam etiam nos locis congruis, & opportunis declarando, nihil aliud, quam morum emendationem, ac Religioſæ vitæ Sanctimoniam,atque eam animæ puritatem,& innocentiam Monachis, dùm in hac peregrinatione verſantur, perſuadere intendimus, qua poſtquam ab huius exilij ærumnis abſoluti fuerint, mox ſine Purgatorij pœnis, quantum poſſibile eſt, ad Authorem ſuum læti reuertantur, quia tamen humana fragilitate obſtante,non ſemper aſſequimur, quod intendimus, ſed in multis offendimus omnes, & ſepties in die cadit Iuſtus; æquum, & pium eſt, vt curam, & ſedulitatem, quam viuentibus ad profectum exhibuimus, vita quoque functis ſeriò ad leuamen impendamus, vt ſi quas à prædicti Beati Patris, & noſtris monitis deuiantes, maculas contraxerunt, huiuſmodi pijs,ac fraternis ſuffragijs adiuti,ad felicem illam requiem, & Auctoris ſui beatiſſimam viſionem ocius transferantur.

2 Ideo cum aliquis Monachus, Nouitius,vel Commiſſus,peracto curſu huius labilis, & ærumnoſæ vitæ, ſpiritum Domino Creatori ſuo reddiderit, vt charitas viuenti exhibita, etiam defuncto ſeruetur;

uetur;

Digitized by Google

uetur; volumus, vt in loco, vbi Frater in Domino requieuit, vel ſepulturæ traditus fuerit, officium totum perſoluatur ſecundùm Rubricam Romanæ Eccleſiæ in die funeris; Celebretur etiam ſolemniter miſſa, ſi fieri poteſt, & tempus permiſerit, alias ſequenti die non impedito; Die quoque tertio, ſeptimo, trigeſimo, & Anniuerſario Depoſitionis, ſemel tantum miſſa Conuentualiter cantetur cum Reſponſorio: Libera me Domine, cum verſibus ſuis, & oratione ſicut moris eſt; dicanturque triginta miſſæ in Monaſterio, in quo requieuit pro animæ eius remedio, quarum diſtribuendarum cura ſit Sacriſtæ eiuſdem Monaſterij. Pater verò Monaſterij ipſius, in quo defunctus eſt Frater, ſcribat omninò cæteris Prælatis Congregationis, notificando diem dormitionis in Domino, & nomen Defuncti, nec prætermittatur ex negligentia in detrimentum animæ ſuæ, & Proximi defuncti.

3 Præterea ſtatim, ac innotuerit obitus cuiuſpiam noſtræ Congregationis, niſi aliud obſtiterit (præterquam quod in omnibus Monaſterijs, celebranda erit miſſa Conuentualis pro anima eius Defuncti) obſeruata illius conditione, ſuffragia particularia, offerenda erunt hoc ordine, videlicet. Pro Abbate Regiminis decem miſſæ ab vnoquoque Abbate Regiminis, totidemque pro Abbate Titulari à ſingulis pariter Titularibus celebrabuntur. Pro Priore Clauſtrali, ſiuè Titulari à Prioribus reſpectiuè Clauſtralibus, vel Titularibus decem; Tres verò à ſingulis Decanis pro Decano, & vna à ſingulis Sacerdotibus pro Sacerdote. Pro Clerico autem ſemel perſoluendum Officium Defunctorum duplex à quouis Clerico, Pro Commiſſo à Commiſſis omnibus Coronam maiorem de Domina, aliàs Roſarium dictam, cum Requiem æternam &c. in fine cuiuſuis decadis, eſſe recitandam ſtatuimus: Intendentes etiam, quod ſinguli Sacerdotes noſtri, ſiue in dignitate, aut gradu conſtituti, ſiuè non, teneantur admittere ad participationem in triginta miſſis quoſcumque noſtræ Congregationis Defunctos, de illis facientes memoriam expreſsè, vel ſecretò. Quod idem iniungimus cæteris Monachis in officijs mortuorum, & Commiſſis in conſueta ſuarum orationum recitatione per 30. dies.

4 Et

Digitized by Google

4 Et quia poſt precum emiſſionem, ad leuandos Purgatorij cruciatus, multum confert eleemoſyna, ordinamus, quod in Monaſterio, in quo Frater deceſſit è vita, ponantur quotidie in loco, vbi ſedere ſolitus erat ad menſam in Refectorio omnes cibi, & vinum, ſicut ſingulis datur, ac ſi viueret. Quæ poſtmodum dentur pro eleemoſyna alicui pauperi, vel pluribus pro anima ipſius Defuncti, aut tantundem, ſicut Superior ordinauerit, vſque ad triginta dies. Nulluſque ſedeat in loco illo, ſed vacuo remanẽte, apponatur Crux parua lignea ſuper menſam, iuxta locum vacuum in memoriam Defuncti, vt cæteri memoria mortis compuncti, & pro ipſo feruentius orent, & ad perfectius viuendum excitentur.

5 Ordinamus inſuper, quod ſingulis annis imponantur triginta miſſę cuilibet Monaſteriorum in abſolutione Capituli Generalis pro habentibus literas gratioſas (quæ imposterum moderatè concedantur) qui fortè illo anno deceſſerint: necnon triginta aliæ pro noſtris Religioſis defunctis.

6 Charitatis etiam affectum erga Fratres Congregationis noſtræ exercere volentes, vniuerſos Parentes, Fratres, Sorores Monachorum, & Commiſſorum noſtrorum præſentium, & futurorum, ad participationum omnium bonorum, quæ in noſtra fiunt, & fient Congregatione (ſicut fit cum illis, quibus literæ gratioſè conceduntur) admittimus, prohibentes, nè quis de cæterò pro prædictis, literas gratioſas requirat.

S. GREGORIVS ROMANVS PAPA

Huius nominis Primus

DE APPROBATIONE REGVLÆ S. P. BENEDICTI

Ex priuilegio, Monaſterio Sublacenſi conceſſo.

EGo Gregorius Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Præſul, ſcripſi vitam Beati Benedicti, & legi Regulam, quam ipſe Sanctus manu propria ſcripſit. Laudaui eam, & confirmaui in Sancta Synodo; & per diuerſas partes Italiæ, & vbicumque latinæ literæ legerentur, præcepi, vt diligentiſſimè obſeruarent, quicumque ad Conuerſionis gratiam acceſſuri eſſent, vſque in finem mundi. Et confirmo duodecim Monaſteria, quæ ipſe Sanctus conſtruxit &c.

Digitized by Google

PRIMA PARS CONSTITVTIONVM CONGREGATIONIS CASINENSIS

Pro directione Regiminis, & Regularis obſeruantiæ eiuſdem Congregationis.

IN NOMINE DOMINI NOSTRI IESV CHRISTI.

De Capitulo Generali celebrando, & eius tempore.

CAP. I.

ANTIQVORVM Patrum Sectantes veſtigia, & auctoritate Apoſtolica muniti, vt vigor obſeruantiæ Regularis, fraternaque charitas, & diuturna, ac conſtans inter nos perſeueret in Chriſti ſeruitute concordia: ſtatuimus Capitulum Generale per Patres noſtræ Congregationis celebrari debere: ordinantes de cæterò, ad euitandas expenſas, ac itinerum incommoda, vt quod celebrabatur ſingulis biennijs, in poſterum celebretur ſingulis triennijs, iuxta Breue S. D. N. Innocentij Papæ Decimi. Sub Dat. Romę die 27. Septembris 1680. & hoc Dominica tertia, ideſt vigeſima prima die poſt Rſurrectionem Domini noſtri Ieſu Chriſti.

2 Quapropter ad Capitulum venire debentes, taliter ſe præparent tempore opportuno, vt ſtatuta die eſſe poſſint in loco, vbi Capitulum ipſum fuerit celebrandum.

De ijs, qui debent venire ad Capitulum Generale.

CAP. II.

1 QVoniam, vbi nimia multitudo eſt, ibi plerumque ſolet eſſe confuſio, & difficultas veritatis aſſequendæ; Idcircò ordinamus, quod infraſcripti ſolùm ad Capitulum Generale venire teneantur: videlicet P. Præſidens, cæterique Viſitatores quantumcumque à Capituli Loco diſtent, omnes Prælati regiminis, & Cancellarius, & Capſarius.

2 Quod ſi legitima de cauſa continget, Prælatos non venire, tunc ipſi Prælati, & Conuentus, teneantur literas tàm bonum Congregationis, quàm ſuorum Monaſteriorum concernentes tranſmittere per vnum ex ſuis Monachis eligendum à Prælato, cum conſenſu Seniorum, aut alium Nuncium fidelem, aut Prælatum propinquiorem, ſi maluerint.

3 Et vt cuncta, quæ à Viſitatoribus in Viſitationibus ſuis prouiſione digna inuenta fuerint, Capitulo Generali innoteſcant; Ordinamus, quod ſi quis Viſitatorum aliquo impedimento legitimo interueniente, ad Capitulum non venerit, per literas ſignificare teneatur ea, quæ grauia, & digna relatu videbuntur, & ipſe iudicauerit expedire, ſuper quibus eius conſcientiam oneramus.

4 Inſuper, tàm ſupradicti Prælati, quàm quicumque alij Monachi noſtræ Congregationis, quocumque officio fungantur, aut dignitate præmineant, quantumcumque à Capituli Loco diſtent, ſi à Diffinitoribus, vel Regimine iuſſi, aut requiſiti fuerint, ad præfatum Capitulum Generale venire teneantur.

5 Præter ſupradictos autem non præſumant Monachi noſtri cuiuſcumque gradus, ſeù conditionis exiſtant, venire ad Capitulum Generale, ſeu ad Loca circumuicina, niſi habita prius à Diffini-

tori-

nitoribus eius Capituli licentia in ſcriptis. Quod ſi contrafecerint, non audiantur à Diffinitoribus, & ieiunent ter in pane, & aqua in terra in Refectorio, & ſtatim peracta pœnitentia, dimittantur; Et ſi fuerint Superiores, eò ipſo intelligantur eſſe ſuſpenſi à gradu Superioritatis, ſaltem per annum integrum. Quod non intelligitur de his, qui à Prælato Monaſterij, vbi Capitulum celebrandum eſt, conuocati fuerint ad concionandum, vel diſputandum, cum licentia P. Præſidentis.

6 Præterea nullus Prælatus veniens ad Capitulum ſecum ducat alium Monachum, quouis titulo, etiam ſcribæ. Poſſit tantùm Commiſſum, cauſa infirmitatis, ætatis, aut diſtantiæ ſecum ducere. Monachus alius, aut Cellerarius, ex quauis cauſa venire non poſſit. Quod ſi computa, aut alia huiuſmodi negotia pertractanda erunt in Capitulo, Prælati ſatisfaciant. Eximitur tamen à prædictis prohibitionibus P. Præſidens, qui ſecum ducere poteſt ſcribam ſuum. Ipſe autem Præſes teneatur quàmprimum Prælati ingreſſi fuerint Capitulum, omnes alios, qui ad locum Capituli veniſſent, præter prædictos, qui debent, & poſſunt venire, ab eodem loco dimittere. Quod ſi pro aliquo caſu neceſſario Diffinitores aliquem admiſerint audiendum, non permittant talem morari in Monaſterio Capituli vltra diem vnum, ſed eum audiant, & dimittant. Quod etiam intelligimus de ijs, qui fortè ab ipſis vocati eſſent: hos enim ſtatim ac completa ſunt ea, ob quæ accedere iuſſi ſunt, dimittendos eſſe decernimus.

De modo ſcribendi Capitulo Generali.

CAP. III.

1 SI quis Monachorum noſtrorum voluerit aliqua notificare Capitulo Generali, ſcribat ipſe manu propria, & ſi ipſe nequeat ſcribere, tunc alium Monachum nomine illius ſcribere poſſe permittimus, ita tamen, vt conſtare poſſit, cuius nomine ſcrip-

tum fuerit. Qui nè detineat inutiliter Diffinitores, in pluribus occupatos, clarè, breuiter, & ſuccinctè ſcribat, cum ſubſcriptione, vel inſcriptione ſui nominis, exponendo cauſas petitionis ſuæ. Alioquin, ſi præfatę literæ ſubſcriptione, vel inſcriptione caruerint, à Diffinitoribus non adhibeatur eis fides; ſed ſi vllo vnquam tempore in lucem venerint Auctores talium literarum, Carceri mancipentur.

2 Caueant autem Monachi, nè de ijs, quæ ante Viſitationem Monaſterij acciderint, Capitulo quid quam ſcribant: Quod ſi aliqui ea, quæ Viſitatoribus exponere debuerant (qui præſentes omnia cognoſcere, & opportunè prouidere potuiſſent) ad Capitulum deferre maluerint, niſi vrgens cauſa ſubſiſtat, grauiter pro modo culpæ puniantur.

3 Nullusque noſtrorum, etiamſi de numero Superiorum ſit, alterius literis ſubſcribat, aut ſuis ſubſcribere faciat, quouis quæſito colore: præterquam ſi aliqua de cauſa bonum Monaſterij concernente, Superiores omnes, ad vitandam multiplicitatem literarum de communi conſenſu, aliquid inſinuandum Patribus iudicauerint: nec alius alium ſolicitet, aut faciat practicam, vt ſcribat, aut relationem mittat. Qui contrafecerit ter in pane, & aqua in terra in Refectorio ieiunet.

4 Vltimò ordinamus, nè volentes ſcribere Capitulo, inordinatis paſſionibus ſeducantur, nec quadam ſcribendi procliuitate ſcribant, ſed Deum præoculis habentes, ea quæ fuerint neceſſaria, & vtilia ſuggerant Patribus, cum omni modeſtia, & grauitate.

5 Quod ſi quid fuerit ſcriptum in præiudicium alicuius tertiæ perſonæ, reſeruentur illæ literæ Viſitatoribus dandæ, qui diligenter tempore Viſitationum de contentis in illis inquirent. Qui verò illas ſcripſerint, ſtent ad pœnam talionis, & ſi fuerint in dignitate conſtituti, inſuper deponantur, ſi tamen falſa ſcripſiſſe fuerint conuicti.

6 Vt tamen pax, & beneuolentia inter Prælatos, & Monachos noſtros conſeruetur, admonemus Prælatos, nè tempore Capituli,

li, vel Viſitationum quærant quouis modo, quis contra eos ſcripſerit, vel ipſos accuſauerit, ſed potius diſſimulent ſe ſcire; immò, nec moleſtè ferant. Et cum ad Monaſteria ſua peruenerint, hortentur ſuos, vt etiam ipſi ſimiliter faciant.

Quæ per Prælatos ad Capitulum venientes ſunt deferenda, & in Capitulo petenda.

CAP. IV.

1 PRælati noſtrę Cōgregationis, aut qui ab eis eorũ nomine miſſi fuerint, deferant ſecum, venientes ad Capitulum, infraſcripta. In primis nomina Monachorum, qui illo anno profeſſionem emiſerint, ac diem quo profeſſi fuerint, necnon eorum, qui in Domino quieuerint, aut eiecti, aut quocumque modo diminuti fuerint.

2 Portent etiam in ſcriptis nomina omnium Monachorum Conuentus ſui, ac locum, annum, & diem, vbi, & quo profeſſi ſunt: Secundùm tamen gradus, & ordines, quos in Monaſterijs ſuis tenent.

3 Portent inſuper annuos redditus, & expenſas ſuorum Monaſteriorum, ac Computa debitorum, & Creditorum ſeriatim deſcripta, & præſertim rationes taxarum communium. Quoniam verò ſolutiones taxarum fieri debent ſingulis quatuor menſibus, vel prout à Capitulo Generali ſtatutum fuerit, Prælati, qui hoc pręfixó tempore adimplere neglexerint, voce actiua, & paſſiua ipſo facto ſe priuatos eſſe ſciant. Et vlterius eorum Monaſteria teneantur ad quodcumque intereſſe, inde emergens pro rata illius debiti. Cellerarij verò, ſi hoc ipſorum culpa euenerit, pro modo culpæ, ſeuerè puniantur.

Digitized by Google

4 Ad officium etiam Prælatorum ſpectet petere licentias pro illis, qui promouendi ſunt, tàm ad ordines ſacros, quàm ad gradum ſuperioritatis:ac etiam literas gratioſas pro Benefactoribus Monaſterij ſui, quæ trium numerum non excedant.

5 Et quia Parentibus, Fratribus, ac Sororibus Fratrum Congregationis noſtræ per Patres, dictæ literæ gratioſæ conceſsæ ſunt generaliter; amodò pro eis non requirantur ſpecialiter.

6 Item ad ipſos ſpectet petere facultatem proficiſcendi ad Balnea pro infirmis noſtris: Seruatis tamen ſeruandis, prout in Declaratione Regulæ cap.36. de infirmis Fratribus.

De forma Capituli Generalis, & primò quibus Perſonis conſtet.

CAP. V.

1 DEclaramus pariter, & ordinamus Pręſidentem Regiminis, Viſitatores, ac Prælatos habentes titulum,& adminiſtrationem,vel principalem tantùm adminiſtrationē Monaſteriorũ noſtræ Congregationis,vna cũ Cancellario,&Capſario,totum Capitulũ Generale conſtituere,quos intelligimus repreſentare totamCongregationem, ipſo durante Capitulo. Volentes, quod omnes Prælati vocem tàm actiuam, quam paſſiuam in Capitulo (ſi tamen præſentes extiterint) habeant, abſentes autem à Capitulo, nullam vocem habere poſſint. Cancellarius verò, & Capſarius vocem tantùm actiuam habent per Breue fel. rec. Vrbani Octaui illis conceſſam.

2 Sabbato igitur ante tertiam Dominicam poſt Paſcha, fiat in miſſa Commemoratio de Spiritu Sancto;& poſt Nonam P. Præſidens in Cubiculo ſuo expedienda abſoluat vna cum Viſitatoribus, vel aliquo eorum abſente, cum alijs Pręlatis, qui numerum ſeptem

viro-

Digitized by Google

virorum ad integrum Regimen requiſitum, vice abſentium ſupplere debent.

3 In loco poſtea ad id deputato, conuocatis omnibus de Capitulo ipſemet Præſidens, præmiſſa prius oratione mentali, dicat verſus: Saluos fac ſeruos tuos. ℟. Deus meus ſperantes in te. ℣. Eſto nobis Domine turris fortitudinis. ℟. A facie inimici. ℣. Nihil proficiat inimicus in nobis. ℟. Et filius iniquitatis non apponat nocere nobis. ℣. Domine, non ſecundum peccata noſtra facias nobis. ℟. Neque ſecundùm iniquitates noſtras retribuas nobis. ℣. Mitte nobis Domine auxilium de Sancto. ℟. Et de Sion tuere nos. ℣. Domine exaudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dominus vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo.

OREMVS

Actiones noſtras quæſumus Domine, aſpirando præueni, & adiuuando proſequere, vt cuncta noſtra oratio, & operatio à te ſemper incipiat, & per te cæpta finiatur.

Famulorum tuorum, quæſumus Domine delictis ignoſce, vt qui tibi placere de actibus noſtris non valemus, Genetricis filij tui Domini noſtri interceſſione ſaluemur.

Interceſſio nos, quæſumus Domine B. P. N. Benedicti Abbatis commendet, vt quod noſtris meritis non valemus, eius patrocinio aſſequamur. Per Chriſtum Dominum noſtrum.

4 Facta verò per Præſidentem monitione circa ea, quæ neceſſario pro augmento regularis obſeruantiæ ſuggerenda Prælatis iudicabit, idem Præſidens, & Viſitatores vocent coram omnibus ſingulos in Catalogo deſcriptos à Quæſtore, & ipſe Quæſtor fidem ſcripto faciat de omnibus, qui integrè ſatisfecerint, aut non.

5 Deinde legere faciat per P. Cancellarium, publicè audientibus omnibus, ſequens Capitulum.

Digitized by Google

De ijs, qui faciunt practicas in electione Diffinitorum, ex Bulla Leonis Decimi.

C A P. VI.

1 DEcernentes &c. eos, qui circa Diffinitorum electionem per ſe, vel per alios directè, vel indirectè quocumque tempore practicas fecerint, ſeu ab alijs practicari, vel aliter conſcij, aut quomodolibet talium practicarum notitiam habentes, & ante non reuelantes, excommunicationis latæ ſententiæ pœna, à qua niſi à P. Præſidente Regiminis, præterquam in mortis articulo conſtituti, abſolui nequeant, & inhabilitatis ad vocem actiuam, & paſſiuam in dicto Capitulo Generali, & ad dignitates, gradus, & adminiſtrationes in dicta Congregatione, pœnis quinquennio duraturis, ipſo facto incurrendis, ligari, & inuolui: Nec non irritum, & inanè quicquid ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, prout in prædicta Bulla continetur.

2 Ad ſerenandas verò Abbatum, & Monachorum noſtrorum conſcientias, & omnem ab eis prorſus ambiguitatis ſcrupulum remouendum, declarauit Gregorius Papa XIII. quod, ob Sermones, qui inuicem, non ambitus, vel alterius improbæ, ſed bonæ intentionis cauſa, de idoneitate, vel inſufficientia ad Diffinitoriatus officium eligendorum, habiti fuerint, ſeu quos in futurum haberi continget, ſupradictas ſententias, cenſuras, & pœnas non incurrerint, aut incurrant.

3 Legatur præterea ab eodem Patre Cancellario Breue Apoſtolicum eiuſdem Gregorij XIII. contra appellantes, ab Vrbano Octauo ſub die 11. Maij 1638. confirmatum, & ampliatum: Necnon, & Decretum editum in Generali Congregatione S. Romanæ, &

Vni-

Digitized by Google

Vniuerſalis Inquiſitionis, habita coram eodem Pontifice: vt omnium Regularium Superiores, ſuos ſubditos, & Religioſos per ſæpè commoneant de iniuncta omnibus obſeruantia, & executione Apoſtolicarum Conſtitutionum, & Decretorum, ad Officium Sanctiſſimæ Inquiſitionis aduerſus hæreticam prauitatem pertinentium, quod incipit S. D. N. Sedulò incumbens &c. publicatum die 5. Ianuarij 1633. prout in prædictis Breui, & Decreto ordinatur. Deinde moneat omnes, vt interſint miſſæ, quæ die ſequenti ſolemniter cantabitur de Dominica, vel de Sancto, ſi in illa die feſtum duplex occurrat, cum commemoratione de Spiritu Sancto, vt Dominus illuminare dignetur, & dirigere in ſuo beneplacito corda Patrum Capitulum celebrare debentium, & recedentibus omnibus, qui non ſunt de Capitulo, Præſidens legat infraſcripta, ad electionem ſcrutatorum ſpectantia, quibus lectis, ad eorum electionem per Prælatos procedatur.

De electione Scrutatorum.

CAP. VII.

1 ORdinamus primò, nè quis, conſanguinitate vſque ad ſecundum gradum incluſiuè, coniunctus alicui ex Prælatis, ad quos electio ſpectat Diffinitorum, in ſcrutatorem deligatur. Singuli igitur Viſitatores, quatuor, qui non ſint de Capitulo, nominent ſecretè in aurem Patris Præſidentis: ipſe etiam P. Præſidens quatuor nominare poſſit, quos in ſchedula conſcribat, & eos poſtmodum nominet. Qui nominati ſecretis omnium Prælatorum ſuffragijs exponantur, & illi quatuor, qui plura vota fauorabilia habuerint, ſint ſcrutatores electi in omnibus actibus Capitularibus, durante ipſo Capitulo; & ſi fuerint aliqui pares in vocibus, præferantur, qui locum ſuperiorem in Monaſterio tenuerint. Volumus tamen pro pace, &

Digitized by Google

vnitate ſeruanda, vt vnus tantùm,& non plures in eodem Monaſterio profeſſi, Scrutatores eligantur.

2 Qui Scrutatores teneant ſecretiſſima, quæ ad officium ſuum ſpectant. Contrafacientes verò, ſi fuerint graduati, & tranſgreſſio manifeſta, teneant locum ſuæ profeſſionis in Monaſterio, ſaltem per duos menſes; ſi verò non fuerint graduati, poſt omnes profeſſos, ſimiliter per duos menſes ſtent degradati in Monaſterio,& inſuper eo ipſo ſint priuati Scrutatorum officio, ad quod deinceps in perpetuum ſint inhabiles.

3 Si verò culpa fuerit latens ter in pane, & aqua ieiunent: nec ab aliquo diſpenſari poſſit.

4 Hoc etiam Capitulum legat Pater Præſidens ipſis Serutatoribus die ſequenti coram omnibus de Capitulo, antequam ad electionem Diffinitornm procedant.

De abſolutione Præſidentis, & aliorum Prælatorum ab eorum Regimine.

Hoc Capitulum legit P. Præſidens Dominica tertia poſt Paſcha, dicta Nona coram omnibus de Capitulo.

CAP. VIII.

1 Dominica igitur tertia poſt Paſcha, ſolemniter cantata à Patre Præſidente miſſa currente, cum commemoratione de Spiritu Sancto, vt ſupra dictum eſt, poſt Nonam, pulſata Campana, & omnibus, qui ſunt de Capitulo,in loco ad id deputato, congregatis, genibus flexis, præmiſſa mentali oratione, Præſidens Regiminis, omnes de Capitulo huiuſmodi alloquatur Sermonibus.

2 Patres dilectiſſimi, quia ſecundùm antiquam, & laudabilem conſuetudinem noſtram, tempore Capituli Generalis vaçare debent

Digitized by Google

bent omnia beneficia, Dignitates, Prælationes, & Officia Generalis Regiminis. Idcircò ego D. N. humilis Præſidens Congregationis Caſinenſis, vice, & nomine totius Capituli Generalis, Apoſtolica, ac etiam Conſtitutionum noſtrarum auctoritate, abſcluo ſingulos, Viſitatores, Abbates, Adminiſtratores, & omnes habentes, tàm titulum, quàm principale Regimen Monaſteriorum noſtrorum, ab eorum officijs, cura, adminiſtratione, titulo, & Regimine, & eos abſolutos pronuncio.

3 Si verò Præſidens non interſuerit Capitulo, antiquior Viſitator, qui illic aderit, omnia ſupradicta nomine, & vice Præſidentis, pronunciet. Qua abſolutione facta, cæteri omnes aperto capite ſurgant, eidem abſolutioni reuerentèr annuentes, Locaque ſuæ profeſſionis illicò petant.

4 Subſequenter Præſidens dicat. Et ego D. N. denuncio me abſolutum, iuxta tenorem priuilegiorum, & Conſtitutionum Congregationis noſtræ, ab officio Præſidentiæ, & Viſitationis, necnon à titulo, Regimine, & Adminiſtratione Monaſterij N. Placeat itaque Paternitatibus Veſtris, die ſtatuta prouidere de magis idoneo.

5 Poſt hæc proſtratus coram omnibus, de exceſſibus, & negligentijs ſuis ſe accuſet, & ſubijciat ſe Capituli correctioni, veniam, & orationem pro ſe ab adſtantibus poſtulans; & facto ſigno ab Antiquiore Capituli, ſurgat, & reuertatur ad locum ſuæ profeſſionis.

6 Similiter omnes alij faciant; qui in illo anno Viſitatores fuerint, aut Monaſteriorum principale Regimen habuerint, vnuſquiſque ſecundùm ordinem ſuum, incipiendo à maiore; & facto ſigno ab Antiquiore, ſurgant, & ad ſuæ profeſſionis Loca redeant. Quibus peractis, ad electionem Diffinitorum procedatur. Declarantes poſt prædictam abſolutionem Prælatorum, Abbates ſolùm titulum habentes debere tenere locum ſuæ profeſſionis in Monaſterijs, in quibus reperiuntur.

De

De electione Præſidentis Capituli, Diffinitorum, & Conſeruatorum.

CAP. IX.

1 QVoniam in Capitulo Generali tractanda ſunt cuncta Congregationis negotia; ſi autem ijs expediendis, integer Patrum cetus adunari ſemper deberet, per nimias moras, nec ſine tædio, ac difficultate rerum, diffinitio traduceretur: Idcircò, vt faciliùs, ac expeditius peragantur, ordinamus, iuxta priuilegia noſtra, nouem tantùm Diffinitores eligendos eſſe ex Prælatis, qui ſunt in Capitulo. Quorum vnus eligatur Præſidens Capituli, vt infra præſcribitur num. 6.

2 Ordinamus etiam quemlibet abſentem à Capitulo, nequè per ſubſtitutum, neque per Epiſtolas, neque per Nuntium vocem in Capituli actibus habere poſſe.

3 Admonemus autem, vt vnuſquiſquè Deum in hac electione ante oculos ſuæ mentis habeat, & quos iudicio ſuæ conſcientiæ pro vniuerſali Congregationis bono iudicauerit vtiliores, eligat.

4 In electione verò prædicta, iuxta primæuam inſtitutionem fel. rec. Eugenij Quarti, ab Vrbano Octauo per ſuas literas in forma Breuis die 8. Iulij 1637. approbatam, & innouatam, ſtatuimus, vt libera ſit vnicuique Prælatorum noſtrorum vocem habentium in Capitulo, facultas eligendi, quos ex eiſdem Prælatis ad Diffinitoriatus officium magis idoneos iudicauerit (ſuper quo conſcientiam cuiuslibet ipſorum oneramus) nulla habita ratione, quod in vno, alterouè ex Capitulis Generalibus præcedentibus, ſucceſſiuè Diffinitores fuerint, quoduè bis à Diffinitorio non vacauerint; eligi tamen non poſſint, qui in proximo præcedenti Capitulo

Viſi-

Viſitatores electi fuerint, & Prælati in proxima itèm Dieta ad Abbatiam promoti: aduertaturque prętereà, vnum tantùm, & non plures in eodem Monaſterio profeſſos, vel in eadem Ciuitate, ſeu loco natos, licet ex diuerſis Prouincijs profeſſi ſint, ſimul in eodem Capitulo Diffinitores eligi poſſe; ità quod nouem Diffinitores, ſinguli in diuerſis Monaſterijs profeſſi eligantur.

5 Modus verò prædictæ electionis faciendæ erit iſte: Ponantur in ſacculo, vel vrna nomina ſeptem Prouinciarum; & Prælati capaces illius Prouinciæ, quæ primò extracta fuit, primò ſuffragijs ſupponantur, ſecundò Abbates capaces illius Prouinciæ, quæ ſecundò extracta fuit; & ſic deinceps omnes, ſemper hoc ordine ſeruato.

6 Facto autem ſcrutinio, illi intelligantur electi, qui maiori ſuffragiorum numero ſupra dimidium fuerint approbati. Quod ſi in primo ſcrutinio non reperientur nouem ſortiti ſuffragia ſupra dimidiam partem, fiat ſecundum ſcrutinium, in quo ſi idem euenerit, fiat, & tertium. Si verò nec in eo fuerit nouenarius numerus completus; tunc conſideratis à Scrutatoribus omnibus ſcrutinijs, illi intelligantur electi, qui in aliquo eorum plura habuerint ſuffragia, etiam infra dimidium. Rurſus de ipſis nouem ſic electis, fiat ſcrutinium pro eligendo Præſidente Capituli, & quando citra Alpes deputandus erit, prout infra ſtatuitur de electione Præſidentis Regiminis cap. 20. num. 2. exponantur votis tantummodò illi quatuor Diffinitores electi pro Prouincijs citrà, videlicet Sicula, Neapolitana, Romana, & Hetruſca, & è contra quando vltra Alpes erit deputandus, ſcrutinio ſubijciantur tantùm illi quinque electi pro Prouincijs vltra, idest Veneta, Lombarda, & Ligura, & ille præſideat, in quem plura ſuffragia, etiam infra dimidium conuenerint. Quod ſi in electione, tàm Diffinitorum, quàm Præſidentis duo, vel plures fuerint in numero ſuffragiorum pares, antiquiores profeſſione præferantur. Si autem, ob quemcumque caſum contingeret in aliqua Prouincia reperiri vnum ſolum Abbatem, qui in Diffinitorem eſſet eligibilis, tunc ex Prouincia viciniori aſſumantur per ſcrutinium duo alij Abbates, qui cum eligi-

bili

bili pro ſupradicta Prouincia concurrant ad Diffinitoriatum, ità tamen, vt qui eſt ſolus eligibilis in illa Prouincia, primus votis cõmittatur, & ſi ſufficientia vota habuerit, intelligatur electus, abſque eo, quod alij duo vrnam experiantur. Si verò ſufficientia vota non habuerit, tunc ſuffragijs ſubdantur: qui per dictum ſcrutinium electi fuerunt, quorum qui plura vota ſupra dimidium habuerit, intelligatur Diffinitor pro illa Prouincia, quæ vnicum habuit Prælatum eligibilem. Iuxta præſcriptam igitur formam, fiant prædictæ electiones, & non aliter, nec alio modo.

7 Electis verò, & pronunciatis Diffinitoribus, & Præſidente Capituli: rurſus nomina omnium Prælatorum non Diffinitorum (ijs exceptis, qui Superiori Capitulo Diffinitores, & Conſeruatores, ac illo Triennio Viſitatores fuerit, & qui Dietis interuenerint, aut in Dieta electi in Prælatos fuerint) in ſacculum, ſeu vrnam inijciantur pro eligendis Conſeruatoribus, & fiat ſcrutinium, vt ſupra dictum eſt in electione Diffinitorum. Et illi quatuor (duo videlicet ex Prouincia Romana, Neapolitana, Sieula, & Hetruſca: & duo ex Veneta, Lombarda, & Ligura) in quos plura ſuffragia conuenerint etiam infra dimidium, intelligantur electi Conſeruatores, & locum habeant immediatè poſt Diffinitores.

De Diffinitorum auctoritate, & poteſtate, & de literarum præſentatione.

CAP. X.

1 PRonunciata itaque, ſeù publicata à Superiore ex Scrutatoribus, ſocijs adſtantibus, electione Patris Præſidentis, Diffinitorum, & Conſeruatorum, ſtatim nouus Præſidens legat ſequens Capitulum coram omnibus.

2 Quoniam ad officium Diffinitorum pertinet, cuncta in Capitulo occurrentia, atque de Congregatione diſponere: Ordi-

Ordinamus, quod Diffinitores Capituli Generalis, omnem repreſentent Congregationem, ipſiſque electis intelligatur omnis à Capitulo tributa poteſtas: Idcircò omnia, quæ fuerint per ipſos in Capitulo diffinita, iuxta Priuilegiorum tenorem, inuiolabiliter obſeruentur ab omnibus Prælatis, & Monachis noſtræ Congregationis, cuiuſcumque gradus, ſeu conditionis exiſtent.

3 Præſidens etiam Capituli, durante officio ſuo, omnia ſigna præeminentiæ, tàm generalia, quàm particularia faciat, & locum Superiorem teneat. Cęterique Diffinitores, abſente Præſidente, etiam omnia ſigna faciant, vt ſupra, & loca ſuperiora teneant, ſibi inuicem deferendo, ſecundùm profeſſiones eorum.

4 Electis itaque Præſidente, & Diffinitoribus, ordinamus, quod ipſi Præſidenti literæ omnes bonum Congregationis concernentes, quæ fuerint præſentandæ, porrigantur; antequàm tamen indè receſſerint, fiant per P. Præſidentem infraſcriptæ admonitiones.

Admonitiones faciendæ per Patrem Præſidentem omnibus de Capitulo in principio Capituli Generalis.

5 Vt Capitulum citius poſſit expediri, Prælati ſint breues tã ſcripptis, quàm voce, nec eadem ſæpius repetant, ſed ſuperflua, & ad rem non pertinentia, euitent.

6 Soliciti ſint circa diſciplinam, & regularem obſeruantiam, & præcipuè ad Diuina officia, die, ac nocte; attento quod Monachi Monaſterij ſunt in varijs exercitijs occupati.

7 Omnes Prælati in Capitulo habeant facultatem eligendi ſibi Confeſſarium. Cæteri vero, qui ad Capitulum acceſſerint, confiteantur cum Deputatis ad confeſſionem, tàm in Monaſterio Capituli, quàm alibi.

8 Nullus exeat è Monaſterio ſine licentia Patris Præſidentis, vel Vicarij Capituli, omneſque ad vitam communem in Refectorio conueniant, & omnino tollatur abuſus, ſi quis in contrarium inoleuit.

9 Adhortentur Prælati Monachos ſuos, & Commiſſos, vt ſer-

uiant miſſis,adiuuent in exercitijs Monachos, & Commiſſos Monaſterij. Admoneant etiam famulos ſuos, vt ſint diſcreti morigerati, & caueant à contentionibus, quia indè ſæpè ſcandala oriuntur. Cellerarij verò eis prouideant de neceſſarijs.

10 Durante celebratione Capituli, in omnibus Congregationis noſtræ Monaſterijs omnes ad Deum preces effundant, & præcipuè Sacerdotes in miſſa faciant commemorationem de Spiritu Sancto, & Conuentualiter fiat oratio ordinaria pro felici directione, & exitu eiuſdem Capituli.

Quod nullus Diffinitorum procaciter defendat ſententiam ſuam, aut reuelet ſecreta Capituli.

CAP. XI.

1 SAnè, vt omnia cum Dei timore procedant, & ad laudem ipſius cedant pariter, & honorem: ſtrictius prohibemus, nè aliquis Diffinitorum procaciter ſuam tueatur ſententiam, examinando occurrentes cauſas. Sed, ſi quid fortè dicere voluerit, ſua dictante conſcientia, vt clariùs veritas eluceſcat: præuia P. Præſidentis licentia, cum omni humilitate, & modeſtia id proponat. Poſtquam ſuum emiſerit votum, aliorum iudicio ſe ſubmittat. Si contrafecerit, & correctus ſe non emendauerit, expellatur extra Diffinitorium, vt infra §. 3.

2 Nullus inſuper, tàm ipſorum Diffinitorum, quàm etiam aliorum, quacumque ex cauſa à Diffinitoribus vocatus, ea, quæ tractantur in Capitulo, ſiue quæ ibi audierit, reuelare audeat, donec fuerit Capitulum abſolutum, & vlterius, ſi rei materia popoſcerit. Quod etiam intelligendum eſt de ijs, quæ in Dietis fuerit tractata.

3 Quod

3 Quod ſi à quoquam contrafactum fuerit, ità quod ſcandalum oriatur, aut veriſimiliter oriri poſſit (quod arbitrio maioris partis Diffinitorum, ſi tempore Capituli talis reuelatio publicata fuerit; ſin autem arbitrio Regiminis declaretur) ſi quidem ipſe Diffinitor ſit, primo ſequenti Capitulo non poſſit eligi in Diffinitorem: & inſuper, ſi durante Capitulo, de tali reuelatione conſtiterit, expellatur de Diffinitorio; arbitrio tamen Diffinitorum (ſi eorum maiori parti videbitur) reuocandus. Si verò is, qui reuelauerit, Diffinitor non fuerit, pro qualitate tranſgreſſionis, arbitrio PP. Diffinitorum, ſi tempore Capituli, ſeu Regiminis; ſi intra annum talis reuelatio fuerit publicata, erit puniendus.

De officio Conſeruatorum.

CAP. XII.

1 COnſeruatores, hoc titulo præcipuè inſigniti, quod Regulam, & Conſtitutiones Congregationis, necnon Diplomata Pontificia pro eius bono regimine emanata à tranſgreſſionibus vindicare debeant: quibus in maxima poteſtate conſtitutis, illarum cuſtodia, & executio commiſſa eſt, cum primum magiſtratum inierint, diligenter perpendant acta omnia, videlicet Decreta, nedùm pro Congregatione, verum etiam pro ſingulis Monaſterijs, ſiuè publicè, ſiuè priuatim edita, electiones, & abſolutiones Prælatorum, Monachorum promotiones ad Dignitates, & officia, iniunctas pœnitentias, facultates, ſiue licentias conceſſas, commiſſiones omnes, ac inſtructiones Commiſſariorum, ſi qui erunt, vel fuerint deputati, vel deputandi reſpectiuè, & quæcumque alia, animaduerſione digna, quomodocumque per Præſidem, vel Viſitatores, aut Regimen in Dieta triennij proximè elapſi; geſta, & ordinata, quæ omnia inſcriptis optimo ordine digeſta à Cancellario Regiminis ad eorum Tribunal per

Digitized by Google

De electione ſcribæ Capituli Generalis, Cancellarij Regiminis, & de pertinentibus ad officium eorum.

C A P. XIII.

1 POſt electionem Diffinitorum, & Conſeruatorum eligatur vnus ex ipſis Diffinitoribus in ſcribam Capituli, hoc modo, videlicet. Vnuſquiſque Diffinitorum, P. Præſidenti Capituli nominet, quem idoneum iudicauerit, qui Præſidens omnes nominatos redigat in ſcriptis: poſtea votis exponantur, & electus remaneat, qui habuerit plures voces; at ſi plures inuenirentur pares in vocibus, iterùm ſuffragijs ſubdãtur, donec vnus remaneat; quo electo, Præſidens Capituli, propria manu in regeſto actorum ipſius Capituli, ſcribat hac forma, videlicet.

2 Anno Domini 16.... &c. Indictione..., die..., menſis....... S. D. N. Papæ N. Pontificatus anno.... celebratum fuit Capitulum Generale Monachorum Congregationis Caſinenſis in Monaſterio Sancti N. de N. Diœceſis N. in quo fuit electus in ſcribam Capituli D. N. de &c. ab infraſcriptis Diffinitoribus eiuſdem Capituli, ad cuius rei fidem Ego D. N. Diffinitor, & Præſidens præfati Capituli, hæc manu propria ſcripſi. Conſequenter duo ex antiquioribus Diffinitoribus ſe ſubſcribant. Poſtea ipſe ſcriba, qui eo ipſo, auctoritate Apoſtolica, vt patet per indultum Pij Secundi Summi Pontificis conceſſum anno 1471. quo ad acta Capituli, Notarius publicus cenſetur, In regeſto ſcribat nomina Præſidentis, & aliorum Diffinitorum anni illius, & ſubſequenter omnes alios officiales, & quælibet acta capituli annotatione digna.

3 Ad

Digitized by Google

3 Ad officium etiam ſcribæ pertinet literas omnes, capitulo præſentatas, coram alijs Diffinitoribus legere, & ea, quæ alicuius ponderis digna conſpexerit in vno folio, in modum memorialis notare per Diffinitores poſtea examinanda. Ad eius etiam officium pertinet publicare Vicarium Monaſterij, Auditores Cauſarum, Cancellarium, Depoſitarium, Oſtiarios, & alios officiales à Patribus Diffinitoribus conſtitutos, ſchedulamque dd. officialium Vicario relinquere.

4 Sit etiã ſolicitus ſcriba, terminata per Diffinitores triennio præterito, quæ reuocata non fuerint, in Regeſto deſcribere, & quæ de nouo ſtatuentur, diligenter adnotare. Scribi etiam faciat literas gratioſas pro Benefactoribus Congregationis, cum appoſitione ſigilli pendentis, quas ipſe ſubſcribat. Licentias verò vendendi, ſeù quouis titulo alienandi per Diffinitores conceſſas, ad effectum obtinendi aſſenſum à Sede Apoſtolica de more extendat, ſubſcribat, eodemque Congregationis ſigillo communiat: Et vt ſupradicta commodius valeat expedire, volumus, vt finito capitulo, tribus diebus, & vltra, ſi opus fuerit, remaneat in Monaſterio, vbi capitulum fuerit celebratum.

5 Verùm quoniam propter ampliationem Congregationis, multæ occupationes, & cauſæ in dies emergunt, itaut cum difficultate ſcriba capituli omnibus ſatisfacere poſſit: Idcircò per Patres Diffinitores, vel Regimen eligatur vnus Prior Clauſtralis idoneus, fidus, integerrimus, & peritus, qui Cancellarius Patrum, vel Regiminis vocetur; quique regiſtrandi literas, Inſtrumenta, Decreta, & alias ſcripturas ad Regimen attinentes: nec non literas ſcribendi, & reſpondendi, quibus opus fuerit, pro diſpoſitione Patris Præſidentis, & Diffinitorum, vt ſupra ſtatutum eſt præcedenti capite num. 1. & 2. curam habeat; qui etiam cum cæteris officialibus publicetur.

6 Præfatus autem Cancellarius apud Præſidentem Regiminis ſemper maneat, vt in rebus ad Congregationem pertinentibus, illum opera ſua iuuet. In eo autem officio, ſi rectè ſe geſſerit, vſquè ad ſexennium, arbitrio Regiminis perſeueret; vt non ſolùm Præſi-

di,

di, ſed etiam Diffinitoribus rerum Congregationis, actorum Capituli, Viſitationum, & Conſtitutionum, & aliarum Scripturarum ad Regimen pertinentium requiſitus, notitiam ſuggerere valeat. Eaque omnia ità callere debebit, & præmanibus habere, vt quotieſcumque opus fuerit, è veſtigio proferre poſſit. Ei autem Coadiutor à Diffinitoribus tempore Capituli deputetur, nè multitudine negotiorum obruatur.

7 Præſidens autem in omnibus negotijs ad officium ſuum, & Congregationis Regimen pertinentibus, Cancellario tantum vtatur, nè res tanti ponderis fidei cuiuſcumque committat.

8 In negotijs verò capitularibus expediendis, vt breuitati ſimul, atque ordini conſulatur, curabit Cancellarius, omnia petitionum Abbatum folia, in libro ad hoc præparato, agglutinari per ordinem, iuxta examen Monaſteriorum, itaut vnicuique folio petitionum vacua libri pagina è conſpectu correſpondeat, in quo Diffinitores adnotare poſſint, quid ſuper ſingulis deliberauerint, vt deindè valeant, iuxtà ipſorum ſententiam decreta efformare. Eiuſmodi autem liber cum prædictis folijs petitionum propria manu Abbatum ſubſcriptis, in acta capituli referatur conſeruandus; vt expreſsè appareat, de quibus fuerint Diffinitores requiſiti, & an opportuna remedia curauerint adhibere.

De Vicario Monaſterij, in quo celebratur Capitulum.

CAP. XIV.

1 NE' pluribus Monachorum, ſiue Monaſterij, in quo celebratur Capitulum, curis diſtrahi, ſeù inquietari Diffinitores contingat, ordinamus, quod ipſi Diffinitores per conſueta ſuffragia Vicarium Monaſterij, ſi fieri poteſt, eligant eum, qui ante fuerat Prælatus eiuſdem Monaſterij, qui rerum, & perſonarum melius con-

conditionem nouerit, ſeù aliquem alium Abbatem de Capitulo, prout ipſis Diffinitoribus videbitur, qui curam habeat Regiminis Monaſterij, ac Monachorum, tàm ibidem de Conuentu exiſtentium, quàm aliorum ad Capitulum venientium.

2 Qui Vicarius teneat primum locum poſt Conſeruatores, quibus abſentibus, omnia ſigna faciat, & particulares licentias præſtet, excepto quod licentiam eundi extra Monaſterium, cauſa recreationis, dare non poſſit, quæ ſoli Præſidenti reſeruatur.

De Auditoribus Cauſarum pro rebus temporalibus.

C A P. X V.

1 VT Pàtres Diffinitores, quibus præcipuè incumbit circa Monaſteriorum, & Congregationis reformationes, & directionem intendere, curis temporalibus, & cauſarum tumultibus non diſtrahantur, oneraque partita facilius portentur: Ordinamus, quod per ſuffragia à Diffinitoribus eligantur quatuor ex Prælatis de Capitulo, qui non ſint Diffinitores, docti, diſcreti, & idonei ad adminiſtrandam Iuſtitiam ſuper cauſis, & differentijs, quæ ſolummodò pro rebus têmporalibus emerſerint, inter Congregationem; & eius Monachos, ſeù Monaſteria, necnon inter quaſcumque Perſonas, etiam Laycas, cum Monaſterijs noſtris, aut Congregatione noſtra, ſi ad Auditores ipſos recurſum habuerint; eligatur, & vnus ſcriba ex Monachis Monaſterij, vel ex ijs, qui cū facultate ad Capitulum acceſſerunt; taliſque Scriba pro Quinto ſit, in ferendo Iudicio, quoties prædicti non conuenirent; cui per Diffinitores dentur Coadiutores duo, tàm pro regeſto Conuentuum, quàm pro licentijs alienationum de more tranſcribendis. Quæ licentiæ omnes per ipſos tranſcriban-

bantur, aliàs per Scribam Diffinitorum non ſubſcribantur. In quarum fine ponatur: Præſentibus literis tantùm per ſexennium valituris. Hique quatuor Patres appellentur Auditores Cauſarum, rerum, & Iurium temporalium Monaſterioru & Congregationis.

2 Ad quorum officium, & examen omnia negotia temporalia, lites, & Controuerſiæ Monaſteriorum, & Congregationis deferantur. Qui ſic electi, ipſo facto habeant omnem poteſtatem cognoſcendi, & terminandi cauſas prædictas ſine apicibus Iuris, ſummariè, & de plano, ac ſola facti veritate inſpecta, terminataſque executioni mandare: Et quod ex inopia debitorum ipſi Auditores exequi nequiuerint, Regimen, aut Viſitatores, ad quos illius Prouinciæ viſitatio ſpectat, cum requiſiti fuerint, exequi ſedulò procurent; quorum ſententijs, & terminationibus omnes de Congregatione, ſiuè Diffinitor, ſiuè Præſidens, aut Viſitator fuerit, teneanrur obedire.

3 Examinent etiam, & apud ſe maturè conſulant, quibus eſt licentia concedenda, quouis titulo alienandi bona ſtabilia Monaſteriorum, & huiuſmodi licentias de eorum conſilio, vel concedant Diffinitores, vel negent. Quod ſi qui petere voluerint à Capitulo Generali confirmationem aliquorum contractuum, deferãt ad idem Capitulum copiam authenticam Inſtrumentorum ſuper ijs factorum, aliter non audiantur, ſeruatis ijs, quæ dicta ſunt ad cap. 3. Regulæ.

4 Catalogum etiam, ſiuè matriculam conficiant, in qua nomina Monachorum, qui illo triennio profeſſionem emiſerint, ſcribant. Notent prætereà ſigillatim nomina, & Loca eiectorum, & fugitiuorum, vt per Scribam Capituli ſigillatim in conſeſſu Patrum pronunciari valeant. Regeſtum quoque Conuentuum ſingulorum Monaſteriorum, ſecundùm gradum, ac officium cuiuslibet, apponendo etiam annum, diem, ac locum, quo, & vbi quilibet profeſſionem emiſerit; & in dicto Regeſto Conuentus ipſos eo ordine digerant; quo examinandorum Monaſteriorum ſchedula per Diffinitores publicanda digeretur. Propter quæ ſeruanda mandamus omnibus, & ſingulis Conuentibus, & Monachis noſtræ

Digitized by Google

Congregationis, vt de cætero literas, & ſchedulas talia continẽtes, ad huiuſmodi Auditores ſeparatim ab alijs rebus, de quibus ſcribere Diffinitoribus voluerint, tranſmittant.

5 Si autem vnus, vel duo ipſorum Auditorum cauſas aliquas ad ſe ſpectantes ante dd. Auditorum Tribunal habuerint (ipſis, quorum intererit, excluſis) reliqui Auditores, vna cum eorum Scriba, eas audiant, & definiant.

6 Cæterum caueant diligenter dd. Auditores, quidquam (quod abſit) ex complacentia, quouis modo, iniuſtè facere, vel determinare præſumant, ſed cauſarum controuerſijs auditis, iuſtitia dirigente, iudicent, prout ſibi conſentaneum viſum fuerit.

7 Ab eorum tamen ſententiis liceat aggrauato ad Diffinitores appellare, qua appellatione interpoſita in cauſa ipſi ſe amplius non intromittant. Qui quidem Diffinitores non facilè ſententias reuocent, niſi cognita cauſa, & auditis Auditoribus.

8 Verumtamen, nè lites immortales fiant, & in longum nimis protrahantur, ipſa appellatio, vſque ad Capitulum proximè futurum incluſiuè, vel Dietam ob faciliorem ſoluendi facultatem, pẽdere poſſit; quo tempore, ſi appellantes ipſi proſequi neglexerint, ſententia ipſa tranſeat in rem iudicatam: ita quod niſi condemnati ante electionem Diffinitorum, ſatisfecerint, in futura tunc proxima electione Diffinitorum, voce careant actiua, & paſſiua, dummodò tempore debito, ſententia ipſis intimata fuerit.

9 Sententias autem prædictorum Auditorum, ac eorum acta in ſcriptis redacta, finito eorum officio, volumus Regimini conſignari cum alijs ſcripturis conſeruanda.

10 Et vt ipſorum Patrum Auditorum, qui honorabile membrum Diffinitorij eſſe cenſentur, eluceſcat auctoritas: pro grauitate illius Tribunalis, locum eis Superiorem poſt Vicarium aſſignamus in toto Capitulo, itaut in abſentia Vicarij, generalia, in abſentia verò omnium Superiorum Monaſterij (vbi Capitulum celebratur) etiam particularia, iuxta ordinem profeſſionis ſibi inuicem deferentes, ſigna faciant; Officium verò eorum vſq; ad abſolutionem Capituli duret.

De

De Depoſitario Capituli, & Prælatis ad Computa Monaſteriorum deputandis.

CAP. XVI.

1 QVia creſcente in dies Congregatione, negotia quoque multiplicari manifeſtum eſt: adeout, nec Diffinitores, nec Cauſarum Auditores facilè omnia expedire poſſint; Ideò, vt eò faciliùs onera Capituli portentur, quo in plures diſtributa fuerint, eligatur Monachus fidus, & omni ſuſpicione carens, atque in Computorum arte peritus, qui tempore Capituli ſit Congregationis Depoſitarius, hoc ordine à Diffinitoribus eligendus. Quilibet Diffinitor in aurem Patris Præſidentis vnum nominet: Deinde nominati omnes ſuffragijs ſupponantur, & qui plures habuerit voces, ſit Depoſitarius. Si verò plures in voce pares fuerint, qui Superior eſt profeſſione, præferatur. Huic Depoſitario Prælati marſupia cum ſuis pecunijs ad Monaſteria tantùm pertinentibus, quas ipſi ſecum, ſeù alij eorum nomine detulerint, necnon literas cambij, ſi quas habent, conſignent. Pecunias tamen ad Monaſteria non pertinentes, ſi quas penes ſe, aut alio quouis loco aliqui habuerint, in ſignum humilitatis, & reuerentiæ Patri Præſidenti, manifeſtent. Ipſe verò Depoſitarius ſuper libellis cuiuslibet Monaſterij à Prælato ſingulis Capitulis deferendis, quæ ſcribenda ſunt, ſcribat; videlicet debita, credita illius Monaſterij cum Congregatione, annatarum ſcilicet, & taxarum ſupradictarum, & ſi quas præter eas tempore Capituli, aut intra triennium imponi contigerit; & ſimiliter debita, & credita P. Præſidentis, Viſitatorum, Procuratoris Generalis, & aliorum ex Patribus, & Monachis, qui nomine Congregationis aliquid receperint, prout per Audito-

res cauſarum prædicta diligenter examinata ; & approbata fuerint.

2 Eligantur etiam duo Prælati ad computa Monaſteriorum, quibus, tàm dicta Monaſteriorum, quàm etiam Congregationis, necnon Præſidis, Viſitatorum, ac Procuratoris computa, deferantur, eaque diligenter examinata in toto, vel in parte approbent, aut reprobent, prout Iuſtitia illis ſuadebit: approbata verò in libris computorum Congregationis per Depoſitarium annotari faciant.

3 Redditus quoquè ſingulorum Monaſteriorum, tàm fructuum cuiuſcumque generis, quàm pecuniarum, rationeſque dati, & accepti, creditæque, & debitæ pecuniæ à Prælato, Cancellario, & Senioribus ſubſcriptas exactiſſimè videant, & examinent, & vbi opus fuerit æris alieni cauſas inquirant, & rationem ineant, quo modo redimi poſſit: Eaque omnia pertractent, quæ pro cuiuſquè Monaſterij vtilitate ſibi videbuntur expedire; verboque, & ſcripto omnia referant Diffinitoribus, vt poſſint opportunè prouidere. Quod ſi in rationibus huiuſmodi aliquam inuenerint fraudem, contra Tranſgreſſores ſeueriſſimè procedatur, etiam vſque ad depoſitionem.

De Monaſteriorum examinatione.

C A P. XVII.

1 FEria ſecunda tempeſtiuè dicatur miſſa ſine cantu de Domina, cui omnes interſint Diffinitores, niſi aliqui tunc temporis celebrare voluerint. Si duplex feſtum occurrerit, ea die dicatur miſſa de feſto, & fiat commemoratio de Domina.

2 Completa miſſa, pulſetur pro capitulo; Coadunatiſque Diffinitoribus, genibus flexis, aliquantiſper orent: factoque ſigno à

Pa-

Digitized by Google

Patre Præſidente, ſedeant omnes; quem etiam modum teneant, quoties ad capitulares actiones celebrandas ingrediuntur.

3 Fiant igitur primò per Scribam Capituli duæ ſchedulæ, in quibus pro diſpoſitione Patris Præſidis ponantur omnia Monaſteria Congregationis, quo ordine examinanda fuerint; quarum altera publicè appendatur præ foribus Diffinitorij, vt ſciant omnes, quo ordine, & quando ſunt examinandi, & ſe præparent, vt vocati præſto eſſe poſſint; altera verò remaneat penes Patrem Præſidentem, vt ſciat, quo ordine Prælati olim Monaſteriorum vocari debeant.

4 Poſteà verò vocentur Auditores cauſarum cum eorum Scriba; qui omnes admoneantur à Patre Præſidente, vt officium ſibi cõmiſſum ſtrenuè, & integrè exerceant, Iuſtitiamque omnibus cum Dei timore adminiſtrent: & quæ agenda erunt, quantò citiùs exequantur, & terminent, &, vt Capitulum de Auditoribus cauſarum legant, & diligenter ponderent, hortetur. Et primò Regeſtum Conuentuum expediatur: deinde P. Præſidens diſtribuat vnicuique Diffinitorum officia, annotationes videlicet mutandorum, Monachorum, Ordinandorum, Literarum gratioſarum, extraordinariorum, & aliorum huiuſmodi, prout ipſi P. Præſidenti videbitur.

5 Poſt hæc procedant ad Monaſteriorum examinationem, habita prius plena, & exacta à Viſitatoribus informatione Status Monaſteriorum, quæ ab ipſis viſitata fuerunt; In primis ſtatuentes, quod ſi is, qui fuerit Prælatus Monaſterij, de quo facienda eſt examinatio, ſit Diffinitor, exeat de Diffinitorio.

6 Similiter, ſi quis Diffinitorum habeat Prælatum ſibi conſanguinitate vſq; ad ſecundum gradum incluſiuè coniunctum, aut Comproſeſſum, quando de ipſo Prælato ſit examinatio, Diffinitor ille tunc exeat, præſenſque non ſit in illa examinatione. Quod idem ſeruari volumus in examine Prælatorum, Monialium curam habentium.

7 Aduocentur itaquè ſigillatim Prælati olim Monaſteriorum ſecundùm ordinem Schedulæ, vt ſupra expoſitæ, & vnuſquiſque

ſuper

Digitized by Google

ſuper negotijs ſui Monaſterij examinetur, qui omnibus, quæ dicere voluerit in ſchedulam redactis, vt ſupra, eam manu ſua ſubſcriptam relinquat.

8 Habita demum de omnibus informatione, notentur in vno folio, ſi quæ reprehenſione digna fuerint: & accerſito eo, qui eſt reprehendendus; Pater Præſidens neminem ſpecialiter nominando, aut dicendo, vndè informationem habuerit, moneat ipſum, hoc modo videlicet.

9 Ad nos peruenit, vel nos audiuimus ſic, & ſic. Et præcipuè interrogetur Prælatus diſtinctè, & ſeriatim de ſibi oppoſitis grauioribus, nè inaudita parte, contra eum minus canonicè procedatur, ſimiliter cum quocumque alio, ſi præſens fuerit in Capitulo, agatur; & tandem audita eius reſponſione ipſum (prout Diffinitores iudicauerint expedire) vel abſoluant, vel moneant, corripiãt, aut puniant. Quam correctionem, vel admonitionem volumus recipi omni reuerentia, & ſummiſſione.

10 Si verò Patribus relata fuerint aliqua, de quibus haberi tunc certa informatio nequeat, committantur Viſitatoribus anni ſequẽtis illius Monaſterij, vt examinent, & procedant prout in capitulo de Viſitatoribus ordinabitur?

11 Examinatis igitur ſupradicto ordine Monaſterijs omnibus procedatur poſtea ad examinationem Prælatorum, qui Monialium curam habent. Qui Prælati à Diffinitoribus ſigillatim de vnoquoque Monaſterio interrogentur, ſi quæ digna notatione, correctione, aut prouiſione inuenerint, quæ omnia per Scribam annotentur, ſicut ſupradictum eſt de alijs Monaſterijs, & ſimiliter profecrant ur literæ, ſi quæ ſunt ad Diffinitores à Monialibus miſſæ, aut aliter dicta Monaſteria Monialium concernentes.

12 Poſtremò ordinamus etiam, & præcipimus, vt deinceps apud P. Præſidem teneatur liber ſucceſſoribus conſignandus, in quo per ordinem deſcribantur ex vna parte omnes illi, qui in Congregatione ſcandaloſi, criminoſi, inquieti, ac proceſſati fuerint; ex altera verò parte è directo contra poſita annotentur approbationes, & atteſtationes Viſitatorum de eorum emendatione, & morum conuer-

uer-

Digitized by Google

uerſione Diffinitoribus factæ. Et poſtquam tribus vicibus à Viſitatoribus diuerſis fuerint factæ dd. approbationes, de quibus in eodem libro conſtare debebit, ex ſupradictorum Viſitatorum ſubſcriptione, poſſint illi, de quorum emendatione conſtabit, promoueri ad ordines, gradus, dignitates, & officia reſpectiuè; dummodò fauorabilia habeant omnia ſuffragia nouem Diffinitorum, & non alio modo. Inuiolabiliter autem hæc conſtitutio in perpetuum ſeruetur, alioquin nullas, & inualidas huiuſmodi promotiones ad dignitates, & officia ipſo facto eſſe volumus, & declaramus; teneantur autem Prælati, & Viſitatores Diffinitorio dd. Criminoſos, ſi quos habuerint, denunciare.

De modo, quo Diffinitores expediant terminanda.

CAP. XVIII.

1 EXpedita itaque Monaſteriorum examinatione Præſidens Capituli (quem volumus eſſe promotorem omnium cauſarum: ità tamen, vt tàm Præſidens Capituli, quàm etiam Regiminis teneatur quæcumque proponere ſuper quibus ab aliquo Diffinitorum, vel Viſitatorum fuerit requiſitus) omnia quæ notata ſunt per Scribam in medium ſeriatim, & ſucceſſiuè diffinienda producat.

2 Et incipiens à nouiſſimis vſque ad primos, ſciſcitetur vniuſcuiuſque vota; vltimò ipſe dicturus. Et vno loquente, cæteri taceant: Si quem verò deprehenderit in dicendo prolixiorem extra materiam vagari, moneat eum, vt exponat votum ſuum paucis verbis, & ad rem pertinentibus.

3 Omnibus verò auditis; illa opinio, in qua ex nouem Diffinitoribus ſeptem conuenerint, ab omnibus cenſeatur diffinita. Scribantur autem terminata à Diffinitoribus in libro, in quo in-

ſertæ

ſertæ ſunt petitiones Abbatum per Scribam è regione petitionum per capita ſummariè, prout ſupra determinatum eſt cap.13.de electione Scribæ.

4 Poſt hæc verò Diffinitores legi faciant ordinationes præteriti Capituli. Et ſimiliter, quæ fuerint ordinata per P.Præſidentem, Regimen, aut Viſitatores intra triennium, & iudicio duarum ex tribus partibus, vel approbentur, vel reuocentur.

5 Quæ autem de nouo tunc ordinata fuerint, ſeù terminata, ſeruentur quidem in Congregatione, ſed non regiſtrentur, nec vim legis obtineant, niſi per triennium practicata fuerint, & per ſequens Capitulum confirmata.

6 Nouæ autem ordinationes non facilè fiant, niſi ex vrgentiſſima cauſa; & maxima cum maturitate; Propterea ordinamus, quod, ſi quæ impoſterum ordinationes faciendæ ſunt (poſtquàm fuerint à Patribus Diffinitoribus formatæ, & per eorum ſuffragia approbatæ) exhibeantur, & relinquantur per aliquod tempus Prælatis omnibus conſiderandæ. Quibus poſtea conuocatis legantur ſigillatim per Scribam, aut cui Diffinitores mandauerint, & quæ à duabus ex tribus partibus dd.Prælatorum concordi voto approbatæ fuerint, Patres Diffinitores per Scribam Capituli faciant publicari ſequenti triennio practicandas, & in futuro proximo Capitulo, modo, quo ſupra, à duabus Prælatorum partibus approbādas, & confirmandas; quæ deinceps non poſſint, niſi eodem modo, quo confirmatæ fuerint, reuocari.

7 Terminata verò per anteriora Capitula, nolumus qualibet facilitate reuocari, ſed ſi quæ in dubium adduci contigit per ſubſequens Capitulum minimè reuocata, nullatenus proponantur examinanda, niſi de conſenſu duarum partium Diffinitorum, quæ tamen ex toto, vel in parte reuocari non poterunt, niſi ex nouem Diffinitoribus ad minus octo conſenſerint. Et quotieſcumque aliquid antea per Patrum decreta ordinatum, alterari quacumque de cauſa contigerit, in decreto poſteriori fiat mentio prioris, alioquin poſterius nullum ſit, & decretum prius emanatum in ſuo robore permaneat.

De

Digitized by Google

De Calculo Expenſarum.

CAP. XIX.

1 POſt examinationem Monaſteriorum, & ante nouorum Officialium, & Prælatorum electionem, Diffinitores videant Computa Congregationis per Deputatos ad Computa Monaſteriorum approbata, & per Depoſitarium annotata; Necnon Calculum expenſarum triennio proximo præterito nomine Congregationis, tàm per Præſidentem, & Viſitatores, quàm etiam per alios nominè Congregationis quacumque ex cauſa factarum, ac pariter debitorum, & creditorum; Quo inſpecto ſint ſoliciti, vt huiuſmodi credita exigantur, & debita ſoluantur.

2 Taxa Monaſteriorum renouetur, quoties Capitulo Generali expedire viſum fuerit.

3 Inquirant etiam, an ſolutus fuerit cenſus vnius vnciæ auri, quem Congregatio tenetur annuatim ſoluere Cameræ Apoſtolicæ in feſto Apoſtolorum Petri, & Pauli inſignum perpetuæ libertatis, & confirmationis priuilegiorum noſtrorum.

4 Omnibus itaquè maturè, ac diligenter perpenſis, ſi pecuniæ deſunt pro publicis diſpendijs, imponantur cuilibet Monaſterio plures, vel pauciores (prout neceſſitas exegerit) cum præfixione termini ad ſoluendum, ac quibus, & vbi ſolui debebunt.

5 In ſolutione autem pecuniarum, quæ per ſingulos annos à Monaſterijs noſtris Romæ facienda eſt, ſingula Monaſteria integram ſummam, quam debent Procurariæ Generali, vel Agentibus pro Congregatione in Vrbe Roma ſuis expenſis illuc deferant, vel tranſmittant. Quæſtores verò, qui Venetijs, vel alibi degunt, diſpendiorum notam ſecum deferant, quæ pro ſingulis Monaſterijs facta fuerint, eamque eorundem Abbatibus conſignent,

Digitized by Google

ac ſi quid reſtat ſatisfaciendum, exigant ſine mora ſoluendum.

De Præſidentis Regiminis electione.

CAP. XX.

1 Die primo poſt prædictorum omnium expeditionem (etiamſi ſuperius ordinata ex integro, expedita non fuerint) vt electio Præſidentis Regiminis celebrari poſſit, cantetur ſolemniter per Præſidentem miſſa de Sancto Patre noſtro Benedicto. Qua finita, congregatis Diffinitoribus, Præſidens Capituli exhortetur eos pro nouo Præſidente Regiminis eligendo, vt eum eligant, quem pro Congregationis bono magis idoneum, vtilioremque probauerint.

2 Præſidens porrò per has vices deputari debet, videlicet citrà Alpes eligatur ſemel, & iterum profeſſus in Monaſterijs Prouinciarum Siculæ, Neapolitanæ, Romanæ, & Hetruſchæ, hoc eſt per ſexennium. Expleto verò huiuſmodi ſexennio, eligatur vltra Alpes profeſſus ex Monaſterijs Prouinciarum Venetæ, Lombardorum, & Liguræ per nouennium ſingulis triennijs deputandus: In quibus Prouincijs, excepta Sicula, ob diſtantiam Loci, reſpectiuè reſidere teneatur. Et ſic ſemper ſeruando hunc ordinem.

3 Modus autem electionis erit iſte. Quilibet Diffinitor ſcribat in ſchedula, primò nomen ſuum, deindè nomen illius, quem eligere in Præſidentem intendit; Ego D. N. eligo in Præſidentem D.N. & ſcriptum ponat in vaſe ad hoc præparato. Hoc facto, Diffinitores vocent ſcrutatores, qui ſcrutentur ſimul ſecretè ſingulorum ſuffragia, in quem verò quinque voces conueniſſe viderint, eum Præſidentem pronuncient. Quod ſi non conuenerint, tunc omnes no-

Digitized by Google

nominati in Præſidentem à Diffinitoribus ſcrutinio ſupponantur. Scrutinium verò dd. ſcrutatores videant, & illud notent; & in quem plura vota conuenerint, dummodò non ſint infrà quinque, ille ſit Præſidens: Si verò aliqui fuerint pares in quinque vocibus, vel ſupra: iſti iterum votis ſubijciantur vſquè tertio inter Diffinitores, & qui plura habuerit vota ipſe erit Præſidens. Et ſi iterum fuerint paria, pronuncietur ex concurrentibus, qui eſt antiquior in Congregatione.

4 Supradicta autem vota, ſi quis, in actu ſcrutinij, palàm, vel clanculum oſtendere, vel per alterius manus dare, ſuffragia præſumpſerit, pœnam priuationis vocis actiuæ, & paſſiuæ incurrat. Quod idem intelligimus de ſcrutinijs, quæ tàm per Diffinitores, quàm per Patres in Capitulo Generali, vel in Dieta congregatos fieri contigerit.

5 At ſi ex nominatis in Præſidentem nemo quinque voces habuerit: votis ſemel, ſecundò, & tertiò, & non amplius ſubdantur. Qui ſi nec tum inſufficientibus votis conuenerint, aduocentur quatuor Auditores Cauſarum: & eis adiunctis, de omnibus nominatis per Diffinitores in Præſidem fiat ſcrutinium, & in quem ſex ad minus voces conuenerint, Præſidentem pronuncient: Si verò aliqui fuerint pares in ſex vocibus, vel ſupra; iſti iterum ſuffragijs committantur vſque tertio, & qui plures habuerit voces ipſe erit Præſidens, & ſi iterum fuerint pares, pronuncietur, qui eſt Prior in Congregatione; Electum verò in Præſidentem huiuſmodi onus volumus acceptare. Deinde vocent omnes Patres de Capitulo, & qui in eodem reſident Monaſterio, & coram eis electus Præſidens pronuncietur per antiquiorem ex Diffinitoribus. Qui electus continuò poſtulet, attento onere ſibi impoſito pro ſe ab omnibus orari, & omnes ſucceſſiuè Patres habentes vocem in Capitulo, ad pacis oſculum recipiat.

6 Quibus peractis, is, qui fuerit Præſidens Capituli, vel antiquior Diffinitor (ſi ipſe Præſidens Capituli electus eſſet in Præſidentem Regiminis) incipiat: Te Deum laudamus; & cantando omnes Proceſſionaliter ad Eccleſiam accedant, Præſidente Regiminis

Digitized by Google

in digniori loco ipſos comitante.

7 Cum verò peruentum fuerit ad Chorum, idem Præſidens Regiminis cum illo, qui fuit Præſidens Capituli, vel cum Antiquiore Diffinitorum (ſi ille, vt ſupra factus eſſet Præſidens Regiminis) & alio ex antiquioribus Diffinitoribus ante Altare ſe poſternat, & finito Te Deum laudamus, is, qui fuit Præſidens Capituli, vel antiquior, dicat verſum: Saluum fac ſeruum tuum. ℟. Deus meus ſperantem in te: ℣. Mitte ei Domine auxilium de Sancto. ℟. Et de Sion tuere eum. ℣. Dominus vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo.

OREMVS

OMnipotens ſempiterne Deus, qui facis mirabilia magna ſolus, protende ſuper hunc famulum tuum Præſidentem noſtrum, & ſuper Congregationem illi commiſſam ſpiritum gratiæ ſalutaris, & vt in veritate tibi complaceat, perpetuum ei rorem tuæ benedictionis infunde.

Porrige Domine huic famulo tuo Præſidenti noſtro dexteram tuam per interceſſionem Beatæ, & Glorioſæ ſemperque Virginis Dei Genetricis Mariæ, & auxilium ei ſupernæ virtutis impende.

Interceſſio nos quæſumus Domine Beati Patris Benedicti Abbatis comendet, vt quod noſtris meritis non valemus, eius patrocinio aſſequamur. Per Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.

8 Si verò contigerit electum huic functioni nõn intereſſe, eius locum, & vicem teneat antiquior Diffinitorum, & omiſſo oſculo pacis, cantetur: Te Deum laudamus cum Verſ. & Orationibus.

De

Digitized by Google

De Prælatorum electione.

CAP. XXI.

1 QVia experientia magiſtra didicimus, Prælatorum crebram mutationem Monaſterijs in ſpiritualibus, & temporalibus eſſe damnoſam, idcircò monemus, vt in electione, ſeù noua inſtitutione Prælatorum huiuſmodi crebra mutatio vitetur, & quantùm fieri poteſt, non mutentur Prælati, niſi elapſo ſexennio, prçterquam ob rationabilem, & legitimam cauſam. Vltra ſexennium verò non poſſint, etiam prætextu ſimplicis adminiſtrationis, niſi talis adminiſtratio fuerit per breue ſpatium temporis, putà quatuor, vel ſex menſium ad ſummum in Regimine eiuſdem Monaſterij, vllo modo permanere, nec ad illud regendum iterum aſſumi, niſi totidem annis vacauerint, quot illi præfuerunt. Quod idem de Theſaurario, Procuratore Generali, Cancellario, Capſario Congregationis, Coadiutore Procuratoris in Curia, & pariter de Prioribus, Magiſtris Nouitiorum, & Cellerarijs decernimus inuiolabiliter obſeruari, iuxta formam Breuis Alexandri Septimi, & Clementis Decimi.

2 Cæteri quoque Officiales à Prælatis Monaſteriorum ad Rectorias, Vicariatus, Procurationes, vel ad quamlibet aliam adminiſtrationem, aut exercitium Iuriſdictionis ſpiritualis, aut temporalis, intus, & extra Monaſterium deputati, elapſo ſexennio, à prædictis officijs omninò remoueantur.

3 Et quia tempore Capituli Prælationes, & Dignitates omnes in Congregatione noſtra vacare intelliguntur, vt eiſdem ſic per abſolutionem in Capitulo ſecutam, vacantibus prouideatur: modus electionis inſtituendæ, tàm de illis, qui immediatè antea erant Prælati, quàm de illis, qui de nouo ad Prælationem promouendi ſunt, erit iſte.

Digitized by Google

4 Primò Diffinitores ineant inter ſe tractatum de Patribus, qui gubernio ſunt reſtituendi, de ijs, qui promouendi de nouo, & de illis, qui ſunt mutandi: Nec vllum poſſit abſolutum à Prælatione relinquere, vel de nouo ad Prælaturam promouere, niſi de his inter Diffinitores tractatu, & ſcrutinio præmiſſo. Vnde ſi aliquem ex Prælatis anni præteriti parum idoneum regimini præuio dicto tractatu, Diffinitores exiſtimauerint, poterunt talem nè per ipſum aliquod detrimenti, ſiue in temporalibus, ſiue in ſpiritualibus Congregatio noſtra patiatur, ſecundum propriam conſcientiam non idoneum iudicatum, in ſuffragijs ferendis à Prælatione excludere. Hac tamen differentia, quod, vt excludatur à Prælatione ille, qui anno præterito erat Prælatus, ſeptem ex nouem Diffinitoribus per vota ſecreta conſentire debent; vt verò à Prælatura arceatur, de nouo promouendus, ſufficit, ſi à tribus ex ijſdem met nouem votis, vt ſupra conuenientibus, reprobetur. Quod idem de Prioribus obſeruari volumus.

5 Demùm quilibet Diffinitorum ſcribat in præfata ſchedula nomina Prælatorum, quos nominare voluerit, vniouiquè Monaſterio Prælatum vnum habilem, prout conſcientiæ ſuæ videbitur, aſſignando (ità tamen, quod nullus Prælatus amoueatur, de quo non amouendo, prius Diffinitores inter ſe tractauerint, & hoc inuiolabiliter obſeruetur) præfatamque ſchedulam in vaſe ad hoc præparato, imponat.

6 Poſtmodum verò vocentur ſcrutatores, qui præfatas ſchedulas diligenter ſcrutentur, & Prælatos in dictis ſchedulis nominatos fideliter in vnam amplam ſchedulam redigant: vnicuique Monaſterio attribuendo nominatos in eodem Monaſterio, etiamſi plures in vno Monaſterio fuerint nominati, & ipſam ſchedulam præfatis Diffinitoribus repræſentent. In qua ſi reperietur de aliquo Prælato diſpoſitum fuiſſe, aliter, quàm ſupra dictum eſt: tunc Pater Præſidens omninò prohibeat, talem Prælatum ſuffragijs ſubdi, immò abſque vlla diſcuſſione, eundem in monaſterio, in quo prius erat, deſcribi, & nominari faciat: ſchedulas verò, quas præfati ſcrutatores ſcrutati fuerint, comburant, & omnia ſecretè teneant,

neant, nè ſcandalum aliquod oriri poſſit. Qui ſi contrafecerint, puniantur, prout ſupra de ipſis reuelantibus dictum eſt. Quo facto, Prælati ſinguli votis ſupponantur, vt in quem plura ſuffragia conueniunt, ille præferatur monaſterio, de quo agitur.

7 Hoc ſanè volentes, quod ſi quis eorum, pro quo vota dantur, fuerit de Diffinitoribus: vt liberiùs de eo diſponatur, exeat de Diffinitorio, donec fuerit factum ſcrutinium.

8 Quod ſi contingeret, eumdem Patrem in duobus, vel pluribus monaſterijs nominatum alijs Patribus inſuffragijs anteferri: fiat ſcrutinium iterùm, & pro quo monaſterio plures repertæ fuerint voces, illi præficiatur. Ad depoſitionem verò Prælatorum in pœnam decernimus, vt nonniſi cauſa cognita, & ſecundùm quòd ordo Iuris, ac ipſorum demerita poſtulauerint, Diffinitores procedant.

9 Aduertant autem ipſi Patres Diffinitores, aut etiam qui pro Dietis celebrandis infra triennium congregabuntur, nè in promotionibus ad Dignitates, Prælaturas, Officiauè cuiuſuis generis in Congregatione faciendis, vllum omnino promoueant ad fauorem cuiuſcumque Principis, aut Prælati extra Congregationis gremiũ, hoc enim prohibetur per duo diplomata Pij Quinti, quorum alterum expeditum fuit ſub die ſeptima Aprilis, alterum 28. eiuſdem menſis, & anni 1571. diſtrictius autem per diploma Gregorij XIII. die 7. Aprilis 1574. à Sanctiſs. Dominis Noſtris Vrbano Octauo, & Clemente Decimo confirmatum, & ampliatum. Quod legendum eſt quotannis coram omnibus de Capitulo, Sabbato in primo actu Capituli; ſed illos tantùm ad huiuſmodi Prælaturas, vel officia aſſumant quos Religionis zelus, morum probitas, & literarum ſcientia, ac Regulæ obſeruantia commendant.

De

De Conuentuum ordinatione.

CAP. XXI.

1 EXpeditis Prælatorum electionibus, tractent deindè Diffinitores de Conuentuum ordinatione.

2 Videant itaquè primò, an monaſteria Prioribus Decanis, Magiſtris Nouitiorum, Cellerarijs, & monialium Confeſſoribus indigeant: quod ſi iudicauerint in aliquo monaſterio aliquē promouendum, aut ex illius monaſterij Superiorum inſtantia, vel ex ipſorum Diffinitorum propria conſideratione, tunc (ſeruatis omnibus in Apoſtolicis literis expreſſis, & quæ in præſentibus Conſtitutionibus, & præſertim in Declaratorio Regulæ cap. 21. de huiuſmodi electionibus ſtatuuntur) Diffinitores ipſi diligenter de eo ineant cum Dei timore tractatum; Declarantes illos, de quibus tunc agetur, nequaquam legitimè promoueri poſſe, niſi ex nouem Diffinitoribus ſaltem ſeptem conſenſerint: quem etiam votorum numerum, in eorum abſolutione, neceſſarium eſſe decernimus.

3 Et nè Diffinitorum iudicium in aliquem errorem labatur: Viſitatores in monaſterijs viſitandis interrogabunt Prælatum, ac cæteros monaſterij Superiores, an mutuò inter ſe conſilio tractauerint (quod eos omninò facere volumus) ſit nè aliquis in monaſterio monachus morum probitate, & ſcientia dignus, qui promoueri poſſit, ad Decanatum: itemque ex Clericis ad Subdiaconatum, Diaconatum, aut Sacerdotium. Et ſi aliquos poſt huiuſmodi tractatum dignos inuenerint, qui proponantur à Viſitatoribus approbandi, & mandabunt ipſi Viſitatores prædictos ſibi in ſchedula deſcriptos exhiberi, atque à Prælatis, & ſingulis Superioribus Iuramento præſtito exigent, an affectione, & inordinata animi inclinatione aliquem propoſuerint, aut odio, vel maleuolentia prætermiſerint, an verò quos dignos, & idoneos ad gradus,

Digitized by Google

dus, & officia iudicauerint; deque ſic nominatorum vita, & moribus, præſertim illorum, qui ad Decanatum promouendi eſſent, à cæteris probatæ fidei Monachis exactiſſimè inquirent, & ſingulorum teſtimonia in acta referri iubebunt. Induſtriam verò, ac ſcientiam Viſitatores ipſi præſentes diligenter examinabunt, ſeruata forma quoad promouendos ad Decanatum, quæ infrà in ſecunda par. Conſtitutionum cap. 2. num. 15. præſcribitur, & quos idoneos repererint, approbabunt, Decanorum autem, & Priorum Clauſtralium vitam, mores, induſtriam, doctrinam, & ſolicitudinem, tùm à Prælato, & Superioribus, tùm ab alijs diligenter explorabunt; cum enim ex eorum numero eligantur Priores, & Abbates reſpectiuè, omnium optimi ſunt approbandi. Quos igitur dignos iudicauerint Viſitatores (ſuper quo eorum conſcientiam oneramus) approbabunt, & in acta referri mandabunt. Caueant autem Viſitatores, nè aliquem approbent, qui per integrum ſaltem annum in eodem Monaſterio commoratus nõ fuerit, aut certè bonum teſtimonium habeat ab his Prælatis, & Superioribus, cum quibus eo anno, licèt in diuerſis Monaſterijs, vixerit. Hoc attento, quod Titulares Prælati deinceps, neque in Abbates cum Adminiſtratione, neque in Priores, neque in Decanos promoueri poterunt.

4 Prohibemus quoque, nè quis ad Decanatum, nec ad aliquem ſuperioritatis gradum, etiamſi Sacerdos ad Congregationem venerit, aſſumi poſſit, niſi decimo ſexto, nec ad Curam Nouitiorum, niſi decimo octauo anno reſpectiuè in Congregatione completo, vt ſupra in Declaratorio Regulæ cap. 21. num. 6.

5 Et nemo in Priorem, aut Abbatem promoueri poſſit; niſi per quinquennium completum in Decanatu, aut Prioratu reſpectiuè laudabiliter vixerit, prout in præfato cap. 21. num. 11.

6 Videant conſequenter Diffinitores, ſi Monaſteria Sacerdotibus, Cantoribus, & alijs quibuſcumque Monachis indigeant, & pro qualitate loci, concurſu, frequentia Populi, & dignitate Eccleſiæ opportunè prouideant, ſeruata tamen forma Decreti Sac. Congregationis Concilij de celebratione miſſarum, vbi decernitur, vt

Digitized by Google

numerum familiæ ſingulorum Monaſteriorum Capituli Generalis ſententia, & auctoritate præfinitum, ijdem Regularium Superiores perpetuo ſeruare omninò teneantur; nec poſſint illum quoquomodo augere, etiam prætextu augmenti redditum, abſque Sac. ipſius Congregationis licentia. Quem quidem numerum iam vnicuiquè noſtræ Congregationis Monaſterio Capituli Generalis voto, & auctoritate præfixum, nemini liceat Prælatorum noſtrorum, vllo pacto minuere, vel pro obtinen. huiuſmodi augendi licentia ad eandem Sac. Congregationem recurrere, niſi ex vrgentiſſima, & legitima Cauſa in Capitulo Generali à Diffinitoribus approbanda, pœnas in prædicto Decreto contentas incurſuri. Statuatur item ex eo numero quot Decani, quot Sacerdotes, quot Clerici, ſingulis Monaſterijs ſint adſcribendi; ſic enim fiet, vt ex certo vniuſcuiuſq; monaſterij monachorũ numero, certus etiam numerus omnium in Congregatione Monachorum determinetur, adeout ſingulis annis, non plures Nouitij ad probationẽ recipiantur, quam quot de præſcripto numero fuerint imminuti. Inſuper, ſi qui ex legitima cauſa petant, aut indigeant mutatione, prout fieri poterit, & Diffinitoribus videbitur, fiat prouiſio.

7 Ad tollenda autem ſcandala, & incommoda, quæ ex frequentibus Monachorum mutationibus ſæpenumero, etiam cum animarum detrimento oriuntur: Statuimus, quod monachi noſtræ Congregationis, non leui cauſa mutentur, ſed tantùm ex manifeſtæ infirmitatis cauſa, quibus medicorum conſilio, aeris mutatio ſubueniret, aut ſi huiuſmodi mutatio ad animæ ſalutem eſſet neceſſaria, vel alia graui cauſa à Diffinitoribus, vel Regimine, aut à Viſitatoribus approbanda. Mutatis autem, Viſitatores, aut Diffinitores, aut Regimen, per quos mutari contigerit, prouideant, vt omnia itineri neceſſaria tribuantur, præſcripta quoque eis via, qua directè ad Monaſteria ſibi aſſignata pergant, itaut vagandi tollatur occaſio, & commodis Monachorum, quà decet charitate, conſulatur.

8 Mutationes verò prædictæ, quantùm poſſibile eſt, fiant, ad Lo-

ca

ca viciniora, & magis propinqua, vt expenſis ſimul, & vagationi monachorum parcatur, & nè cogantur diuerſa monaſteria, & hoſpitia circuire. Quod præcipuè circa Iuuenes obſeruetur, prout ſupra ordinatum eſt in Declaratorio Regulæ cap. 67. numer. 13.

9 Scriba verò Capituli, monachos, & monaſteria, à quibus amouendi ſunt, & ad quæ tranſmittendi fuerint, inſcriptis redigat. Nec Catalogis mutationum, quæ per Capitulum, aut Dietas fiũt, adhibeatur fides, niſi ſubſcriptis manu ipſius Scribæ, ſiue Cancellarij, vel vnius ex Prælatis, vel Procuratoris in Curia, vel Notariorum fidem facientium, eos cum originali conuenire.

10 Statuentes inſuper, quod quando monachi mutantur de monaſterio ad monaſterium, competenter induti mittantur, & maximè in prima mutatione eis omninò prouideatur de clamyde, ſeù mantello panneo, ocreis, calcaribus, alijſque neceſſarijs, prout in Inuentario ſuorum veſtimentorum cognoſcentur indigere.

11 Pecunias verò non ſolum, quas pro veſtimentis deſerunt; ſed etiam omnes alias, cum ad monaſteria ſibi aſſignata peruenerint, ſtatim Prælatis reuelent, Depoſitario conſignandas, quas nolumus, niſi de licentia Abbatis expendi.

De Viſitatorum, & Procuratoris in Curia electione.

CAP. XXIII.

1 DEmùm ipſi Diffinitores eligant ſex Prælatos in Viſitatores vltra Præſidentem, Religionis zelo, morum probitate, literarumq; ſcientia cõſpicuos, qui teneantur in illis Prouincijs, in quibus Viſitatores deputati fuerint, munus ſuum cum omni diligentia ſubire, & intra tempus à Con-

ſtitutionibus præſcriptum, abſoluere.

2 Modus autem eligendi erit iſte. Quilibet Diffinitor ſecretè ſcribat in vna ſchedula ſex Prælatos, ſupradictis qualitatibus præditos, duos videlicet ex Neapolitana, Romana, & Hetruſca, ac alios duos ex Lombarda, Veneta, Ligura Prouincijs, ex diuerſis tamen dictarum Prouinciarum monaſterijs reſpectiuè profeſſos, & reliquos duos iuxta præſcriptum noſtræ Congregationis, pro Regno Siciliæ, vt ſtatuitur in Breui Pauli V. poſtea ipſam ſchedulam Patri Præſidenti præſentet; deindè nominati exponantur votis, & qui habuerint plures voces, Viſitatores exiſtant. Quando verò plures concurrunt in vocibus, antiquior profeſſione præponatur.

3 Statuimus tamen, iuxta formam literarum Apoſtolicarum Gregorij XIII. vt qui in vno Capitulo fuerit Diffinitor, illo triennio Viſitator eſſe non poſſit. Similiter, qui anno præterito fuerit Viſitator, niſi elapſo ſexennio, in Viſitatorem eligi nequeat. Viſitator autem ſolùm actu, ſequenti immediatè triennio illa monaſteria viſitare non valeat; quæ præterito triennio, etiam actu viſitauerit. Viſitatio verò Monialium committi non poſſit ijs, qui immediatè ante eas actu, vel officio viſitauerint.

4 Tradant denique Diffinitores binis quibuſquè Viſitatoribus, iuxta prædictas literas Apoſtolicas, ſchedulam, in qua deſcriptæ ſint, non ſolùm ea, quæ de Viſitatoribus Congregationis noſtræ Conſtitutiones mandant obſeruari, ſed etiam alia, quæ ipſi Diffinitores iudicauerint Viſitatoribus ordinanda, tàm in genere, quàm in ſpecie, pro ſingulorum Monaſteriorum exigentia.

5 Poſtea ineant tractatum de eligendo Procuratore Generali in Curia Romana, cuius officium, cum maximi ſit ponderis, eligatur ſpectatæ vir probitatis, induſtriæ, ac fidei, qui ſit Abbas Regiminis, & non ſolùm ingenio, & grauitate morum commendetur, ſed etiam in Abbatia triennium ad minus compleuerit, & cuius vita in alijs etiam officijs laudabiliter acta, firmum, & graue dederit teſtimònium, cum poſſe tanti oneris, & honoris nomen

ſuſti-

Digitized by Google

ſuſtinere; acceſſeritque grauior quædam, & continuata Viſitatorum confirmatio. Ad eius enim officium ſpectat Congregationis negotia tractare in Curia, ex Diffinitorum Capituli Generalis, aut Patrum Regiminis præſcripto, omniaque ad P. Præſidem referre; Congregationis Iura tueri; Annatas quindenniorum, quartam partem fructuum, & contingentem partem ſubſidij quadringentorum millium ſcutorum, & aliorum omnium, aut aliàs impoſitorum, aut impoſterum imponendorum, & annuum cenſum vnius auri, Cameræ Apoſtolicæ in feſto SS. Apoſtolorum Petri, & Pauli, inſignum perpetuæ libertatis, & confirmationis priuilegiorum noſtrorum, quotannis ſoluere, ex pecunijs ſibi per Monaſteria, aut per Quæſtorem tranſmiſſis.

6 De quibus bis in anno rationem reddere teneatur Abbatibus Sancti Pauli de Vrbe, & S. Mariæ de Farſa, cum aſſiſtentia alicuius Computiſtæ à Diffinitorio ad hæc ſpecialiter deputandi; ſciatque ſe, ſi in hoc vnquam defecerit à Capitulo Generali, vel etiam à Dieta grauiſſimè puniendum eſſe, Viſitatoribus etiam, dum Monaſterium Sancti Pauli viſitauerint, idem Procurator Generalis oſtendat annua ſuæ adminiſtrationis computa; libroſque computorum ſecùm deferat ad Capitulum Generale, à Diffinitorio exactè recognoſcendos, & ſubſcribendos.

7 Interim verò Capſa Procurariæ Generalis nullo modo ſit apud Computiſtam Congregationis, ſed apud aliam perſonam fide dignam à Diffinitorio eligendam; à qua Capſa Computiſta prædictus non extrahet ſummam aliquam, quouis titulo ſoluendam, abſque mandato à P. Procuratore Generali ſubſcripto. In caſu autem reductionis, vel extinctionis cenſuum, debitorum, vel aliorum particularium Computorum, Computiſta pro tempore ſub pœna depoſitionis, & inhabililatis ad quoſcumque gradus mittere teneatur eorum Exſcriptum Monaſterijs, ad quæ reſpectiuè ſpectauerint, ſpatio vnius menſis.

8 Modus autem electionis eiuſdem Procuratoris Generalis, prout firmatum fuit auctoritate Apoſtolica per Breue Clementis Decimi ſub Datum die 22. Auguſti 1670. erit iſte. Eligantur ab vniuer-

ſo

ſo Capitulo Generali ex omnibus Abbatibus, ad id muneris, vt ſupra dictum eſt, idoneis, qui omnes indiſcriminatim ſuffragijs eiuſdem Capituli Generalis committi debent. Ille verò ex Abbatibus, in quem plura vota conſenſerint, cenſeatur legitimè electus in Procuratorem Generalem paribus autem apparentibus ſuffragijs, qui prouectior in Religione fuerit, is Procurator erit habendus. Porrò quicumque ille ſit, ſingulis in Capitulis Generalibus omnium Patrum ſcrutinio ſubmittatur, iterum in dicto officio per maiorem ſupra dimidiam vocum partem, ſi aptus repertus fuerit, confirmandus.

9 Aduertatur præterea, quod iuxta Breue Pauli Quinti, numquàm Abbas Sancti Pauli de Vrbe, & eligendus in Procuratorem ſint ex Monaſterijs earundem Prouinciarum, ſed diuerſarum eligantur; vt ſi contigerit Procuratorem electum, eſſe profeſſum ex Monaſterijs Prouinciarum Lombardæ, Venetæ, vel Liguræ; tunc Abbas S. Pauli ex aliquo Monaſterio Romanæ, Neapolitanæ, Siculæ, vel Hetruſchæ deputetur; & viceuerſa; multò minùs eligatur in Procuratorem Abbas Sancti Pauli; ſed Procurator eligendus ſit Regimine, & perſona penitùs ab eo diſtinctus; imò nec ipſe Abbas, qui eſt Procurator Generalis, finito tempore ſuæ adminiſtrationis deputari poſſit immediatè ad Regimen Sancti Pauli, nec Abbas Sancti Pauli immediatè poſt Regimen eiuſdem eligi queat in Procuratorem Generalem; ſicut in Procuratorem Generalem eligi duos Abbates eiuſdem Monaſterij profeſſos ſucceſſiuè; aut alterum in Procuratorem Generalem, alterum in Præſidentem Congregationis ſimul omninò prohibemus. Declarantes nullam, & inualidam electionem præfatam, in qua prædicta omnia, & ſingula ſeruata non fuerint.

10 Abbati, in Procuratorem electo, non deputetur Monaſterium aliquod Regiminis, ſed Abbatia ſolius tituli. Durante verò tempore ſuæ adminiſtrationis eligi non poſſit Procurator Generalis in Diffinitorem, aut Viſitatorem; quod pariter fieri prohibemus eo anno, & in eo Capitulo, quo à Procuratoria Generali quocumque modo contigerit ceſſare. Excludimus etiam Procurato-

ratorem Generalem omninò à Dieta, tantoque tempore à Procuratoria vacare iubemus, quanto ante in ea perdurauerit; paribuſque rationibus, nolumus P. Præſidentem Congregationis, tum pro eo tempore, quo Præſidis munus gerit, tum pro triennio immediato, quo ab eo abſolutus eſt, cooptari poſſe in Procuratorem Generalem, & viceuerſa Procuratorem in Præſidem.

11 Abbas, qui eligitur in Procuratorem Generalem Iuramentum, vt moris eſt, Reuerendiſſimo Diffinitorio exhibeat, ſe nullam diſpenſationem ad quoſcumque gradus, dignitates, Sacros Ordines, aut ad quodcumque aliud noſtris Conſtitutionibus repugnans, impetraturum, niſi de ſpeciali Diffinitorum, vel Patrum Regiminis mandato, & in quantum poteſt pro ſui muneris officio dictas diſpenſationes ſe impediturum. Quod ſi ad eius notitiam peruenerit, aliquem ex noſtris Monachis id attentaſſe, teneatur quamprimum Patri Præſidi, vel Regimini denunciare, grauiter eum, qui has diſpenſationes procurauerit, punituro. Si verò eligatur in Procuratorem Generalem Abbas abſens à Capitulo, hoc idem Iuramentum intra octauam diem, à qua Romam peruenerit, Abbati S. Pauli præſtabit, eiuſque facti authenticum Teſtimonium P. Præſidi tranſmittet.

12 Singulorum item Monaſteriorum negotia curabit, Cauſas defendet, & prout opus fuerit, tàm de rebus publicum Congregationis bonum concernentibus, P. Præſidem certiorem faciet, quàm de priuatis Monaſteriorum negotijs eorum Superiores. Et ſi contingat, vel morte, vel quouis alio caſu deficere Procuratorem Generalem, tunc qui erit Abbas Sancti Pauli curam gerat, vſque ad futurum Capitulum, Procuratoriæ prædictæ, eodèm modo, quo de Procuratore Generali eſt definitum: in ſuo robore ſemper permanente ſtatuto probibente, nè Abbas Sancti Pauli, vel tunc, vel immediatè poſt eligatur in Procuratorem Generalem.

13 Si verò ex aliqua graui culpa (quod Deus auertat) Iuſtitiæ rigor expoſcat, vt ad eiuſdem Procuratoris depoſitionem in pœnam deueniatur, vel pro bono Congregationis Regimine contingat,

gat, vt ab officio abſoluatur, ad huiuſmodi prouiſiones per Diffinitores tantùm, abſque aliorum Prælatorum ſuffragijs, dummodò ex nouem Diffinitoribus, ſeptem conſentiant, procedatur.

14 Vt denique tanti officij onus faciliùs ſubſtinere valeat, deputetur ei à Diffinitoribus, aut à Patribus Regiminis Coadiutor, qui ſit Decanus, cuius opera in ſcribendo,& alijs negotijs vtatur: grauis, & ipſe, Induſtrius, probitateque,& ingenio conſpicuus, qui etiam eius vices (ſi quando eũ abeſſe contigerit) ſine Congregationis incommodo gerere poſſit: Hic, qui Comprocurator appellatur, præſit omnibus Decanis, etiam Magiſtris Nouitiorum, & ſubiaceat in temporalibus Procuratori Generali, in ſpiritualibus verò Abbati Sancti Pauli tantùm, à quo teneatur accipere benedictionem, dùm è monaſterio egreditur, & ad illud reuertitur. Quod idem dicimus de Computiſta, qui ſemper ſit Decanus, & teneat locum immediatè poſt Comprocuratorem.

De Epiſtolis dirigendis, & de Loco celebrandi Capitulum.

C A P. XXIV.

1 Expeditis omnibus, & ante Capituli abſolutionem, ſi quæ reſponſiuæ, vel miſſiuæ conficiendæ ſunt literæ, ſatisfiat huic muneri per aliquem ad hoc idoneum, à Diffinitoribus deputatum. Quas literas Diffinitores diligenter videant; & ſi aliquas iudicauerint memoria dignas, regiſtrari faciant per Cancellarium.

2 Conſequenter pro futuro Capitulo celebrando idoneus in aliquo Congregationis noſtrę monaſterio locus eligatur. Declaramus autem monaſteria pro celebrando Capitulo hæc eſſe; videlicet,

Digitized by Google

licet, monaſterium Sancti Benedicti Mantuæ, Sancti Ioannis Euãgeliſtæ Parmæ, Sanctæ Iuſtinæ Patauij, S. Mariæ Pratalcæ, Sancti Georgij Venetiarum, Sancti Petri Peruſij, Sancti Vitalis Rauennæ, & Sacrum Caſinenſe Cœnobium: volentes, quod hoc ordine habeantur Comitia pro Capitulo Generali, vt ter in vno, vel altero Monaſteriorum in Prouincijs Veneta, & Lombarda, vt ſupra deputatorum, bis verò in aſſignatis Prouinciarum Romanæ, & Neapolitanæ celebrentur de triennio in triennium, vt ſupra Sancitum eſt, cap. 1: num. 1.

3 Qui Locus ſic electus, niſi rationabili cauſa, & de Præſidentis, necnon maioris partis Viſitatorum conſenſu mutari non poſſit, nec celebratio Capituli, niſi per breue tempus, octo videlicet, vel ad altius decem dierum differri. A decem verò diebus vſque ad menſem, niſi de Præſidentis, omniumque Viſitatorum conſenſu minimè differri poſſit, & hoc niſi ex vrgentiſſima, & ineuitabili cauſa.

4 Quod ſi aliqua rationabili cauſa, Præſidens, & Viſitatores prædicti ipſius Capituli locum duxerint transmutandum, vel celebrationem Capituli prorogandam, congruo tempore omnibus Prælatis Monaſteriorum per literas ſignificare nullo pacto prætermittant.

5 Statuimus etiam, vt ad expenſas, quæ in Capitulo Generali fient, omnia Monaſteria, tàm citra, quàm vltra Alpes, ſecundùm eorum taxam contribuere teneantur.

De Publicatione, & Abſolutione Capituli.

C A P. XXV.

1 OMnibus, quæ ad Generale Capitulum pertinent, expeditis, omnes aduocentur, tàm de Capitulo, quàm reſidentes in Monaſterio, vbi Capitulum celebratur, publicenturque per Scribam Capituli, tanquàm auctoritate Apoſtolica publicum Notarium, Præſi-

Digitized by Google

dens Regiminis, Viſitatores, & Prælati Monaſteriorum, tàm administrationem habentes, quàm Titulares: Theſaurarius Congregationis, Procurator Generalis in Curia, Cancellarius, Capſarius, Coadiutor Procuratoris, & Computiſta, & mutationes Monachorum, præſentibus Teſtibus, pro hoc actu ſpecialiter rogatis.

2 Quibus peractis, exeant omnes, qui non ſunt de Congregatione, & ſucceſſiuè per Præſidentem, vel Scribam terminata in Capitulo publicentur, exceptis ijs, quæ ſecreta Diffinitores duxerint tenenda. Quæ verò publicata fuerint, Prælati in ſcriptis ad ſua Monaſteria Monachis ſuis denuncianda portent, & quæ à præfato Capitulo per duo præterita Capitula approbata fuerint, vel in futurum approbanda, emanare contigerit, ſecum ad ſua Monaſteria, vel deferant, vel deferri faciant, quamprimùm commodè poterunt in Libro, ad hoc in modum regeſti deputato per ſe, vel per alium fideliter exaranda.

3 Quæ quidem ordinationes in Monaſterijs legantur in reuerſione Prælati à Capitulo: publicentur etiam nominatim, ſi qui fuerint fugitiui, vel expulſi, vt ab omnibus requirantur reſpectiuè, vel euitentur, ſecundùm declarationem ſuper cap. Regulæ 29.

4 Et imponantur triginta miſſæ pro quolibet Monaſterio pro fratribus defunctis noſtræ Congregationis, & alię triginta pro habentibus literas gratioſas, qui illo fortè anno deceſſerint, quas pro debito ſufficere volumus.

5 Vltimò publicetur Locus futuri Capituli, & P. Præſidens committat omnibus, vt oretur pro SS. D. N. pro Eminentiſſimo Protectore, ac cæteris S. R. E. Cardinalibus, pro Principibus, Prælatis, ac Congregationis noſtræ Benefactoribus viuis, atque defunctis.

6 Quibus peractis, Viſitatores à Scriba Capituli requirant, & petant inſcriptis, ſi quæ ordinata ſunt pro Monaſterijs ſuæ Prouinciæ, quæ ad eorum officium pertineant. Et ſimiliter quilibet Prælatus petat à Scriba Capituli, ſi quæ ad ſuum Monaſterium pertinentia ordinata fuerint in authentica forma, in libro ſui Monaſterij, vt ſupradictum eſt, poſtea adnotanda, & in ſpecie de Monachis

Digitized by Google

nachis ad ſuum Monaſterium tunc deputatis, an pro aliquo illorum obtenta fuerit licentia, vt ad ordines promoueatur, & quo tempore, & ſimiliter à Patre Præſidente requirat, ſi quæ fuerint ad ſuum Monaſterium pertinentia; Et ſic obtenta prius licentia, & benedictione percepta, facultas ſit vnicuiquè redeundi ad ſua Monaſteria, niſi ex aliqua cauſa fuerit neceſsè, aliquos remanere. Præſidens tamen, & Viſitatores vltimi recedant. Modus autem hæc omnia pronunciandi, vt ab omnibus idem ordo ſeruetur, erit iſte, videlicet.

7 Primò pronuncientur Prælati. Secundò ordinationes confirmatæ. Tertiò ordinationes nouæ. Quartò Admonitiones. Quintò mutationes Monachorum. Sextò numerus Profeſſorum. Septimò fugitiui, & expulſi, ac licentiati, & à quo Monaſterio, qui ſpecificè nominentur. Octauo nominatim defuncti omnes, & in quo Monaſterio. Nono numerus defunctorum habentium literas gratioſas, Decimo triginta miſſæ pro fratribus noſtris defunctis; & triginta item aliæ pro habentibus literas gratioſas, vt ſupra. Vndecimo impoſitio taxæ, ſiue taxarum. Duodecimò locus futuri Capituli. Tertiodecimò licentiæ admittendi Nouitios ad profeſſionem. Et poſtremò Theſaurarius, Procurator in Curia, ac cæteri Officiales Congregationis, vt ſupra num. 1.

De Pecuniarum ſolutione pro debitis liquidis Monaſteriorum.

C A P. XXVI.

1 SI aliquod Monaſterium liquido debito teneatur, vel Congregationi, vel particulari Monaſterio in quacumque, ſiuè pecuniarum, ſiuè rerum quantitate, eique à Capitulo, vel à Viſitatoribus præfixum fuerit certum ſoluendi tempus, & Prælatus illius Cœnobij, elapſo termino, requiſitus de ſolutione non ſatisfecerit intra quin-

Digitized by Google

decim dies, ſaltem per depoſitum reale rerum, vel pecuniarum, ad arbitrium Creditoris, priuetur in Capitulo ſequenti voce actiua, & paſſiua. Si verò debitum illud fuerit ratione taxarum, ſoluat cũ illo totum intereſſe, & pæniteat, prout ſupradictum eſt, ſi tamen in culpa ipſe fuerit.

2 Si autem Cellerarius à Prælato monitus ſupradicta adimplere neglexerit, ab officio amoueatur.

Digitized by Google

SECVNDA PARS CONSTITVTIONVM CONGREGATIONIS CASINENSIS.

De Poteſtate Præſidentis, & Viſitatorum,

CAP. I.

1 PRæſidenti Regiminis, tanquam principali Viſitatori, & Patri Congregationis deferatur ab omnibus omnis reuerentia, & Loci præeminentia. Ipſe ſolus in quocumque fuerit Monaſterio omnia ſigna, tàm particularia, quàm generalia faciat.

2 Teneat penes ſe ſigillum magnum Congregationis, quo vtantur Patres, cum aliquid præcipuum, nomine Capituli, vel Regiminis, fieri continget, teneat etiam Regeſtum Capituli; Aliæ verò Scripturæ Congregationis ſeruentur in Archiuio, & claues Archiuij ſemper ſint apud Pręſidem, vel Abbatem illius Monaſterij; nec poſſint inde extrahi ſcripturæ vllæ, niſi de eius licentia, aut Commiſſione, relicto etiam ibi ab extrahentibus Chirographo Extractorum.

3 Ad ipſum deferantur ſingula Congregationis, quæ intra triennium occurrerint. Ad eundem principaliter pertinet exequi ordinata per Capitulum. Quæ duo pręmiſſa, aut ſolus, aut cum alijs Viſitatoribus, ſecundùm rerum qualitatem, & eius limitatam poteſtatem faciat.

4 Poſſit etiam in ijs, quæ intra triennium occurrerint, pro euitandis ſcandalis, & pro pace ſeruanda expedire videbitur cum

vno

Digitized by Google

vno ſaltem ex Viſitatoribus prouidere. Cuius prouiſioni, & deliberationi, omnes, etiamſi Viſitator fuerit, obedire teneantur.

5 Caueat etiam, nè affectione, aut paſſione aliqua moueatur; ſed omnia, ſecundùm Dei timorem diſponere ſatagat. Quod ſi aliter (quod abſit) fecerit, ſciat, ſe per Diffinitores ſequentis Capituli puniendum.

6 Titulum verò Præſidentis Generalis, nec ipſe ſibi arroget, nec ab alijs illi deferatur, ſed ſimpliciter iuxta primæuum Congregationis ritum, vocetur Præſidens Caſinenſis.

7 Statuimus etiam, quod P. Præſidens non poſſit accedere ad Curiam Romanam, niſi prius habito conſenſu vtriuſque Viſitatoris illius Prouinciæ, in qua fuerit deputatus.

8 Item, quod nullus Viſitatorum ad eandem Curiam accedere poſſit, niſi de licentia P. Præſidentis, ac Conuiſitatoris ſui. Cæteris verò Prælatis, ac Religioſis noſtris, prohibemus omninò, nè Romam proficiſcantur, niſi accedente conſenſu Patris Præſidentis, & vtriuſque Viſitatoris ſuæ Prouinciæ, vel ſi periculum eſſet in mora, cum licentia Patris Præſidentis, aut vnius ſaltem dictorum Viſitatorum; necnon Abbatis Sancti Pauli, & Procuratoris in Curia Romana.

9 Liceat præterea eidem P. Præſidenti cum aliquo ex Viſitatoribus illius Prouinciæ, vbi viſitandum fuerit omnia Congregationis Monaſteria, quotieſcumque opus fuerit, viſitare, excepto Monaſterio, cui triennio præterito præfuit, & cui aliquis in ſecundo gradu illi coniunctus præeſt. Quod idem de Viſitatoribus intelligimus.

10 Caueat tamen, nè auctoritate officij ſui (quemadmodum, & quilibet Viſitator) Religioſum aliquem de quolibet Monaſterio Congregationis noſtræ remoueat, & eum in monaſterio ſibi commiſſo deputet: ſed ſi aliqua monachorum indigebit prouiſione, duo alij Viſitatores, aut Præſidens cum vno Viſitatore huiuſmodi faciant prouiſionem.

11 Poſſit autem Præſidens de Prælatorum conſenſu, monachis aliqua iuſta Cauſa mutationem petentibus, licentiam impertiri,

quam

Digitized by Google

quam tamen illis non concedat, quos Capitulum, vel Regimen in Dietis, aut Viſitatores in actu viſitationis (cum ab ipſis mutari petijſſent) reiecerunt, aut alio, quàm optaſſent, mutauerunt, niſi fortè vrgentiſſima, & neceſſaria cauſa nouiter emerſerit. Hortamur tamen, vt conſenſus huiuſmodi non tàm facilè concedat, ſed Viſitatoribus, quantum fieri poteſt hanc curam relinquat.

12 Cæterum Præſidens cum duobus Viſitatoribus, quoties neceſſitas poſtulauerit, vt propter animæ, aut corporis ſalutem, mutatio fiat alicuius Religioſi intra annum de monaſterio ad monaſterium, diſponere ſuper hoc poſſit, vſque ad tempus Capituli, aut Dietæ.

13 Item Præſidens, & Viſitatores, vel quilibet eorum in actu Viſitationis exiſtens, cauſas, & lites inter monaſteria, ac perſonas Congregationis audire, & ſummariè, facti ſola veritate inſpecta terminare, niſi rei grauitas mereatur ad Capitulum, vel Regimen rem deferri. Quod verò Iuſtitia mediante (vt præfertur) iudicauerit, vel terminauerit, faciat obſeruari.

14 Item Præſidens omni tempore abſoluere poteſt Religioſos noſtros à caſibus in Religione reſeruatis. Quod idem ſtatuimus de Viſitatoribus in actu Viſitationis tantùm, etiamſi fuerint Viſitatores ſolum actu, & non officio.

15 Poſſit etiam Præſidens in actu viſitationis, vbi ordo Iuſtitiæ exigeret, monachum aliquem in quocumque monaſterio Congregationis delinquentem corrigere, & in domum cuſtodiæ detrudere, etiam (ſi opus fuerit) inuito Prælato; & idem poſſint Viſitatores in actu viſitationis.

16 Demum Præſidens cum omnibus Viſitatoribus, quos appellatione Regiminis intelligi volumus, omnem repræſentent Congregationem, & ea exequi poſſint, quæ infra cap. 3. determinantur.

17 Habeantque Præſidens, & ſinguli Viſitatores ſigilla ſingula æqualis omninò formę, & quantitatis, eiuſdemque characteris, ſcilicet PAX, quibus vtantur in literis particularibus, ad officium

cium ſuum ſpectantibus . Nec alteri cuiuis liceat ſigillo ſimili vti.

18 Literas verò eodem ſigillo ſignatas, nemini de Congregatione noſtra, etiamſi Præſidens, aut Conuiſitator, vel Prælatus eſſet, aperire concedimus, niſi ſolis ijs, ad quos diriguntur, vel de eorum licentia: præterquam in caſu vrgentiſſimæ neceſſitatis, vt in Declaratorio cap. 54. num. 4. 5. 6.

19 Ad ipſos etiam Præſidem, & Viſitatores pertinet, cum opus fuerit, vel propter ſcandalum euitandum, ordinata per capitulum de omnium conſenſu ſuſpendere vſque ad tempus Generalis Capituli: non tamen ex toto reuocare. Poſſint etiam, vbi neceſſitas vrgeret, aliquod vniuerſale in Congregatione conſtituere, vſque ad tempus capituli dumtaxat ſeruandum.

20 Ordinata etiam pro bono Congregationis volumus obſeruari, etiam poſt eorum officia, niſi reuocentur à ſucceſſoribus, & fuerint approbata, prout ſupra diſpoſitum eſt in prima parte cap. 18. num. 6.

21 Et quia ſæpè munera excæcant oculos ſapientum, & ſubuertunt corda Iuſtorum; ſtatuimus iuxta Sac. Canonum Sanctiones, quod nec Præſidens, nec Diffinitores, nec Viſitatores etiam Monialium, durante eorum officio, accipere vllo modo poſſint quæcumque munera à Monachis noſtris, vel Monialibus, vel ab alijs quibuſcumque Perſonis de congregatione. Quod ſi contrafecerint, priuentur ipſis rebus, & inſuper grauiter puniantur, ſecundùm qualitatem delicti, & perſonæ.

Quo-

Digitized by Google

Quomodo, & qualiter fieri debeant Viſitationes.

C A P. I I.

1 AD euitanda Viſitatorum incommoda, & Cœnobiorum diſpendia, decernimus viſitationes Monaſteriorum noſtrorum Tertiò quoque anno peragendas; deputantes tempus prædictarum viſitationum in acceſſu ad Dietam, & receſſu ab ea iuxta Conſtitutionem Sanctiſſimi D.N.Innoc.Papæ XI.ſub die 22. Septembris 1680. intra quod Viſitatores, niſi ex aliqua infirmitate, vel alio legitimo fuerint impedimento detenti, teneantur ſuum officium expleuiſſe. Quod ſi facere neglexerint, in ſequenti Capitulo Generali actiua, & paſſiua voce priuentur. Si verò ambos Viſitatores tempore præfato, & cauſa legitima, vt ſupra, impeditos eſſe contigerit, viſitent quamprimum, ceſſante præfato impedimento. Si autem alter eorum fuerit pariter legitimè impeditus, de conſenſu vtriuſque eligatur alius Prælatus de Regimine, vel Prior Clauſtralis, aut ſaltem Decanus Regiminis, qui actu tantùm ſit Viſitator, & non officio, itaut intra præfatum tempus viſitatio omninò compleatur.

2 Hoc planè volentes, quod Viſitator officio ſemper præcedere debeat Viſitatorem actu, & non officio, licèt ſit in Congregatione inferior.

3 Caueant, nè in eorum audientiæ Locis ponantur vlla ornamenta, & poſt primum diem comedant in Refectorio, communem conuentus victum, ſequentes.

4 Quamprimùm igitur Viſitatores ad Monaſterium, quod viſitare intendunt, peruenerint: congruo tempore congregatis Prælato, & Monachis ipſius Monaſterij, aliquam non in humanæ ſa-

Digitized by Google

pientiæ verbis, ſed breuem, & puram in hac forma faciant exhortationem.

5 Fratres chariſſimi, cum ex iniuncto nobis à Capitulo Generali viſitationis munere, huc acceſſerimus, vt ſi quid in hoc Monaſterio, tàm in capite, quàm in membris, vel contra Regularis diſciplinæ normam, vel contra rectam temporalium adminiſtrationem forſan irrepſerit, in ſpiritualibus, & temporalibus, ad bonum Regimen reducatur: Idcircò ſi aliquid correctione dignum ad noſtram notitiam peruenerit, omni vigilantia, & ſtudio, prout nobis deſuper datum fuerit, prouidere curabimus, apud vos per illud téporis ſpatium, quod ſuadebit neceſſitas commorantes; ſi verò nullus veſtrum, noſtra indigebit opera, gratias Deo agite, charitatem continuam in hoc vinculo pacis inuicem ſeruantes, obedientiam, & reuerentiam, ob Dei amorem Patribus impendentes, diſciplinam Monaſticam, & Regularem obſeruantiam, accenſis deſiderijs confouentes; & ſi alia huiuſmodi voluerit breuiter exhortari.

Conſequenter Moneant Prælatum, & Monachos, quod, ſi quis pro bono Monaſterij ſui iudicauerit aliquid inſinuandum, liberè illud exponat, quoniam intentio Patrum noſtrorũ eſt, quod in Viſitationibus vitia, tàm in capite, quàm in membris radicitus amputentur, cum ea tamen, qua decet humanitate, & charitate.

7 Caueat tamen quilibet, nè alicui, potiſſimè Prælato, quauis paſſione ſeductus aliquid falſum imponat, ſeù aliter, quàm dictũ, factumque fuerit, referat; aut ſuſpicionibus, vel leuiter dictis, ſeu factis aliquem inculpet. Quod ſi fieri (quod abſit) contigerit, diligenter cognita cauſà huiuſmodi Reus ſciat ſe publicè coram Monachis culpam dicturum, ac pœna talionis, aut aliter, prout videbitur, puniendum.

8 Poſtea verò Viſitatores faciant abſolutionem mortuorum; mox viſitent Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacrarium, & Reliquias, ſi quæ ſunt, ac deinde tempore congruo ſint ſeorſum cum ſolo Prælato Monaſterij, illumque examinent de ſeniorum ſuorum, & cæterorum Monachorum conditionibus, & præſertim, ſi adhibita fuit diligentia neceſſaria in librorum inquiſitione, ſi Prior clauſtralis, &

De-

Digitized by Google

Decani circa ſua officia, videlicet in Diuinis officijs, in cuſtodia Regularis obſeruantiæ, in audiendis Religioſorum confeſſionibus in communibus exercitijs, in quotidianis Monaſterij Officinarum viſitationibus ſint ſoliciti : ſi ſibi inuicem reuerentiam, ac Superioribus obedientiam præſtent, ſi cæremonias obſeruent, & obſeruari curent. Si Monachorum, & Commiſſorum admonitiones, ac correctiones in Capitulo culparum frequentent, ſi in prædictis admonitionibus, & correctionibus ſint nimis rigidi, aut remiſſi, ſi Magiſter Nouitiorum diligenter Nouitios ſuos inſtruat in oratione mentali, in ſpiritualibus exercitijs, in cæremonijs Congregationis in compoſitione tàm interioris hominis, quam exterioris, necnon ſi eos in vilibus ſeruitijs exerceat, & in alijs huiuſmodi quæ in Regula, & Conſtitutionibus noſtris continentur.

9 Inquirant præterea de idoneitate, & conditionibus Nouitiorum, ac etiam, ſi in eorum receptione obſeruentur præcepta Regulæ, & Conſtitutionum noſtrarum, & ſi recipiantur ad profeſſionem, ſecundum priuilegia noſtra, videlicet quod recipiantur de conſenſu duarum ex tribus partibus Conuentus, & quod profiteantur in manibus, vel in præſentia Prælati ſub Congregatione, iuxtà formam nobis vſitatam.

10 Interrogent etiam ipſum Prælatum, ſi in adminiſtratione temporalium Cellerarius ſuum ſequatur conſilium, & voluntatem : ſi noſtris, potiſſimè Infirmis, neceſſaria miniſtret : ſi tàm in verbis, quam in factis, & cæteris moribus eos ædificet, & cum ſæcularibus ſit exemplaris: ſi temporalia Monaſterij diligenter adminiſtret: an procuret, vt Poſſeſſiones à Colonis ſint ſuis temporibus cultæ, Arboribuſque conſitæ, ac cęteris ad culturam neceſſarijs conuenienter inſtructæ : ſi Libros computorum, ac rationum Monaſterij ſui teneat ordinatos ; ſi Inſtrumenta, & alia Monaſterij Iura diligenter conſeruari procuret : ſi Inuentarium omnium rerum mobilium Monaſterij, & immobilium habeat: ſi alijs Officialibus à Celleraria dependentibus intus, & extra Monaſterium ea, quæ ad eorum officium ſpectant per Inuentarium accuratè conſignet, & ab ipſis, expleta adminiſtratione integram, & fidelem exigat ratio-

tionem. An ipſe Prælatus viderit præſcriptis temporibus vna cum ſenioribus computa Monaſterij ſui, prout decernitur in Declaratorio Regulæ cap. 31. Et ſi monaſterium eſt debitis aggrauatum, in qua ſumma, & quem habeat ſatisfaciendi modum. Propter quod volumus, vt Viſitatores ante receſſum diligenter videant cõputa debitorum, & creditorum monaſterii, necnon redditūum, & expenſas. Quod ſi viderint monaſterium notabiliter aggrauatum, iuxta eorum prouidentiam, opportuna remedia adhibeant.

11 Inquirant etiam, ſi qui ſint mõnachi, ſibi, aut alijs Superioribus rebelles, aut inobedientes, ſi vitioſi, ſi ſcandaloſi, ſi proprietarij, ſi mercaturæ, & illicitis negotiationibus dediti; Et ſi quem per acta Viſitationum, in quibus proceditur per viam Inquiſitionis generalis, de prædictis notoriè ſuſpectum, & diffamatum inuenerint, tunc Viſitatores, habita tali notitia, ſi alio opportuniori modo non poſſunt, debent ſpecialem contra ipſum inſtituendo inquiſitionem, præuio Iuramento Teſtes examinare, & proceſſum non per apices Iuris, ſed ſimpliciter, ſummariè, de plano, ſola facti veritate inſpecta formare; ſeruatis de cætero ijs, quæ ſunt eſſentialia Iudicij, vt ſunt, audire defenſiones Rei, & citatio ad ſententiam. Quod idem in omnibus cauſis criminalibus in Congregatione noſtra ſeruandum erit, ſiuè per viam Inquiſitionis ſpecialis, ſiuè denunciationis, aut accuſationis procedatur.

12 Præterea inquirant, ſi ea, quæ per Viſitatores, aut præcedentia Capitula fuerunt ordinata (quantum ſcilicet ad eos pertinet) accuratè obſeruentur: ſi Regularis obſeruantia in ſuo vigore conſeruetur: ſi Diuina officia ordinatè, & moroſè dicantur; ſi ieiunia Regularia obſeruentur, & ſilentia temporibus iuxta Regulam, & Conſtitutiones teneantur: Si inuicem reuerentiam monachi ſibi exhibeant, & honorem: ſi ſint compoſiti, tàm in choro, quàm alibi per monaſterium, & potiſſimè coram Hoſpitibus, & ſæculari bus, & ſi cum eis ſe immiſceant non vocati: ſi Hoſpites cum humanitate, & charitate recipiantur: ſi eleemoſynæ ordinariæ, iuxta facultatem monaſterij integrè, & fidelitèr erogentur: ſi priuilegia

Digitized by Google

gia noſtræ Congregationis, quæ in illo ſunt monaſterio, ac etiam ipſius particularia, cautè, & diligenter cuſtodiantur, & ea omninò videant. Et de alijs huiuſmodi, quæ per Regulam, & Conſtitutiones, & antiquas Congregationis conſuetudines, aut alias, prout eis videbitur, concernent. Ac deniquè inquirant cum Iuramento de probitate, & ſufficientia eorum, qui tàm ad Sacros Ordines, quàm ad Decanatum, Prioratum, & Abbatiam reſpectiuè promouendi erunt: ſi cætera requiſita habeant, iuxta formam ſuperius tràditam in cap. 22. primæ Partis Conſtitutionum, & in Declaratorio cap. 21. num. 3.

13 Conſequenter Viſitatores, abſoluta Prælati examinatione, in eius abſentia, inquirant ſegregatim ab vnoquoque ſupradictorum Seniorum de ſe ipſis inuicem, ac de ſupradictis omnibus, prout viderint cuilibet competere; necnon tàm probitatem, & ſufficientiam eorum, qui promouendi eſſent, quàm ſolicitudinem, vel negligentiam promotorum diligenter examinent, ſingulorum merita, vel demerita in futuro Capitulo Diffinitoribus narraturi, iuxta formam ſuperius deſcriptam in præfato cap. 22. primæ Partis Conſtit. ac etiam de qualitate Prælati, ſi ſolicitus ſit circa obſeruantiam Regularem, tàm in ſe, quàm in monachis: ſi corrigat Religioſorum exceſſus: ſi frequentet Diuina officia, & Capitulum culparum: ſi ſæpius exeat de monaſterio, aut ſi eſt facilis ad dandam licentiam alijs, vt ex leui cauſa exeant: ſi in ſua conuerſatione, tàm cum monachis, quàm cum ſæcularibus ſit exemplaris: ſi in eo, aut in aliquo monacho fuerit aliquis notabilis exceſſus, tàm in veſtimentis, quàm in alijs quibuſcumque: ſi confert de agendis monaſterij cum ſenioribus: ſi ſæpius, aut ſemel in prædictis defecerit; ſi demùm ipſe, aut cellerarius, vel cæteri Officiales intus, aut extra monaſterium abſque Capituli Generalis, ſiuè Regiminis licentia, vel cum monaſterium eſt ære alieno grauatum, fabricare præſumpſerint: ſi Regulam, & Conſtitutiones, ac Decreta omnia, quæ per Regimen, aut præcedentia Capitula promulgata fuerint, ad vnguem obſeruet, & obſeruari faciat.

Supra-

14 Supradicti autem Viſitatores interrogent etiam Sacerdotes ſeniores, zelantes de prædictis; cæteros autem Monachos Iuniores non curent interrogare, niſi pro indaganda alicuius rei veritate, duxerint neceſſarium; ſi autem vltrò aliquid dixerint, benignè eos audiant, ac exhortentur ad obedientiam, & reuerentiam erga Prælatum ſuum, ad fraternam charitatem, & Regularem obſeruantiam.

15 Poſtea verò ijdem Viſitatores, promouendos ad Decanatum coram ſe aduocari faciant; & ſuper ſcientia, quam profitentur, & præſertim ſuper pœnitentiæ Sacramentum, quod ex officio, vt in Regula dictum eſt, adminiſtrare tenentur, diligenter examinent, ac ſeparatim vnicuiquè ipſorum nonnullos conſcientiæ caſus (quibus ſaltèm egregiè inſtructi eſſe debent, prout ſtatuitur in Breui Clementis Octaui) in vno folio deſcriptos exhibeant. Qui in calce eiuſdem folij, ſtatim coram ijſdem Viſitatoribus, non diſcedendo ab eorum audientiæ Loco, & proſpectu, (vt ex hoc eorum habilitas cognoſcatur) inſcriptis reſpondere teneantur. Caueant tamen ipſi Viſitatores, nè prædictis examinandis, huiuſmodi caſus, quouis modo ante examinationem per ſe, vel per alios notificent; Illud ſeriò perpendentes, quod de huiuſmodi Promouendorum doctrinæ ſufficientia, coram Diffinitoribus in Capitulo Generali atteſtari cum Iuramento debent, prout decernitur in Declaratorio Regulæ cap. 21. num. 3.

16 Videant inſuper Viſitatores ſchedulam, quàm à Scriba habuerunt in Capitulo præterito, in examinatione ipſius Monaſterij, & diligenter examinent, quæ in ea continentur, ſi vera fuerint, vel falſa Capitulo Generali relata.

17 Videant prætereà ſchedulam, quam habuit Prælatus à præfato Scriba tempore Capituli, & ſi quæ in ea continentur, executioni mandauerit. Tandem habita de omnibus prædictis prudenti, & diligenti Informatione tractent apud ſemetipſos cum Dei timore, quæ ſint monitione, quæ reprehenſione, & quæ correctione digna, tàm in Prælato, quàm in ſenioribus, cæteriſque Monachis. Aduertant autem, nè facilè credant omni ſpiritui, ſed probent ſpiri-

tus,

Digitized by Google

tus, ſi ex Deo ſunt. Nec aliquem, ex ſola ſuſpicione condemnent, ſed de relatis ad eos (ſi de viſu, vel auditu, ab homine graui, cæteriſque circumſtantijs conſideratis) omni cum prudentia, & matura deliberatione dijudicent. Et ſi quos culpabiles, ſiuè reos deprehendent, ſimul, aut ſeparatim moneant, increpent, & corripiant, iuxta exceſſuum qualitatem, & ſecundùm Conſtitutiones noſtras ordinent in præmiſſis, quæ fuerint opportuna; itaut ſuo conſilio, & directione, cuncta ſecundùm Deum benè diſponant.

18 Poſſint autem prædicti Viſitatores Prælatum, ſi quem in notabilem exceſſum, cauſa cognita, comprehendant incurriſſe, itaut non abſque manifeſto ſcandalo, vſque ad Capituli Generalis tempus tolerari poſſit; Dummodò tranſmiſſa ab ipſis notitia ſuper qualitate exceſſus P. Præſidi duobus Viſitatoribus propinquiorum Prouinciarum, & duobus Prælatis item vicinioribus Monaſterio, de cuius Prælato agitur, ex eorum literis ſententiæ ità conformes perſpiciantur, vt ex ſeptem Patribus quinquè conſentiant, ſuſpendere vſque ad proximum futurum congreſſum; niſi opportunius remedium aliud eorum prudentia ſuggerat.

19 Poſſint inſuper omnes, & ſingulos ſeniores, & Officiales Monaſterij ab eorum curis, & officijs ſuſpendere, & ſi neceſſarium duxerint, ab eorum Monaſterijs remouere. Caueant tamen ipſi Viſitatores, vt neque inordinata affectione Prælatorum, & aliorum Monachorum, vitia, vel exceſſus diſſimulent, neque inordinata auerſione pluſquam, & vbi opus non fuerit, aliquem inculpent, ſeu reprebendant. Nam ſicut ordinatè, & cum prudentia factæ viſitationes ſunt cauſæ obſeruantiæ Regularis, conſeruandæque Religionis munimenta, ità è contrario imprudenter, & inordinatè, ſiue cum paſſione factæ ruinæ occaſionem præbent. Idcircò, ſi qui Viſitatores in aliquo exceſſerint, ſciant ſe in Generali Capitulo puniendos.

20 Planè ea, quæ Viſitatores repererint in ſuis viſitationibus alicuius ponderis, ſeù notatu digna, aut quæ ipſi expedire nequiuerint, redigant in folio, Diffinitoribus tempore Capituli Generalis

ralis referenda, vt ea poſſint, prout Iuſtitia dictabit, terminare.

21 Statuentes, quod ſi quis Viſitatorum, aliquo interueniente impedimento ad Capitulum Generale minimè venire poterit, per literas ſignificare teneatur ea, quæ grauia, & digna relatione videbuntur, quæque ipſe iudicauerit expedire, prout dictum eſt prima Part. Conſtit. cap. 2. num. 3.

22 Ergò Viſitatores, auctoritate, qua maxima pollent in Canonum, & Priuilegiorum noſtrorum, noſtræque Congregationis, viriliter, conſtantique animo exequantur officium ſuum: corrigenda, corrigant: mutandos mutent: ſuſpendendos ſuſpendant; & quæ leuiora ſunt per verbum monemus, ſeu hortamur: quæ verò grauiora, vel quæ expedit impoſterùm obſeruari per verbum imponimus, ſeù mandamus, & ordinamus; annotata ſingula digerant in libello, quem ſecum deferant ad Capitulum à Cancellario inter alia acta Patrum Capituli, vel Regiminis referenda, vt Præſidens, & Diffinitores per ſingula Monaſteria examinare, & inquirere poſſint, vtrum per eos ordinata, Prælati, Cellerarij, & cæteri ſeruauerint. Quod ſi reperti fuerint prælatis Viſitatoribus inobedientes, ſeù eorum, quæ ab illis ordinata fuerint, tranſgreſſores, nouerint ſe pro qualitate exceſſus, & inobedientiæ puniendos: Ipſi verò Patres Viſitatores Dei ſemper timorem, & communem profectum præoculis habentes, ità circumſpectè, grauiter, & religiosè ſe gerant, vt non ſolùm verbis, ſed etiam factis ædificent viſitatos; Ideoque Viſitatores eligantur Patres grauitate, doctrina, prudentiaque conſpicui, vt reuerentiam, & obedientiam, quæ debetur officio, merito quoque perſonarum ſibi concilient. Ipſi verò meminerint rationem officij ſui Diffinitoribus exactiſſimam ſe reddituros. In quorum Diffinitorum manibus Viſitatores iurent de ſecretis tenendis ijs omnibus, quę in viſitationibus accipient, præiudicium alicuius perſonæ continentia. Quod ſi contigerit ambos Viſitatores in Capitulo ad præſtandum dictum Iuramentum non reperiri, ille, qui abeſt, priuſquàm viſitationes incipiantur, iuret in manibus ſui Conuiſitatoris. Et idem intelligen-

ligendum erit, ſi abſente ſocio, vnus Viſitator Conuiſitatorem ſibi elegerit.

23 Si quis verò ex ipſis aliquid eorum, quæ in viſitatione accẽperit, quæ ſint alicuius momenti, vel indè ſcandalum oriatur, aut Teſtem, qui aliquid depoſuerit contra eius voluntatem reuelauerit: ad idem officium per ſequens ſexennium continuum aſſumi non valeat; & inſuper à Diffinitoribus pro qualitate exceſſus ſeuerè puniatur. Prælati verò, & alij Superiores nullo pacto ſint curioſi ad quærendum, qui contra eos aliquod dixerit, vel depoſuerit, grauiter ipſi, ſi contrafecerint, puniendi.

24 Vltimò conuocent in Capitulo Prælatum, cum cæteris Monachis, quos breuiter exhortentur ad mutuam charitatem, & pacem, necnon obedientiam, & reuerentiam Prælato &c. vt ſupra. Et ſi quid voluerint monere, vel corrigere, id faciant cum omni humanitate, & charitate, & valefacientes pro ſe orari petant, & data pace, diſcedant.

25 Licentiæ verò datæ à prędictis, nullius ſint valoris, & momenti, nec eis vlla fides adhibeatur, niſi ſint in ſcriptis cum affixione ſigilli PAX; vt in declaratione Capituli de ordine Congregationis pleniùs continetur. Prædicta autem Decreta, & Scripturas omnes ad Viſitationes pertinentes, à ſe ſubſcriptas, conſignent Viſitatores Cancellario, qui omnia regiſtret, vt ſupra prima par. Conſtit. cap. 13. num. 6. ſtatutum eſt. Sed, vt ſecretum fideliter omninò ſeruetur circa ea, quæ in examine viſitationum depoſũt, volumus, quod illarum acta Viſitatores apud ſe, durante eorum officio, cautè cuſtodiant; quo peracto in Archiuio Monaſterij, in quo celebrabitur immediatè ſubſequens Capitulum, reponantur, ea collocando in Arca, cuius clauis ſemper apud Præſidem pro tempore ſtet, vt in Declarat. cap. 32. num. 8. Decreta verò omnia pro ſingulis Monaſterijs in Viſitatione ſancita, & promulgata, deſcribant in folio ab ipſis ſignato, & ſucceſſoribus Viſitatoribus tradendo, vt hi poſſint inquirere, an executioni demandata fuerint.

Digitized by Google

De amotione, & electione Præſidentis, Viſitatorum, & aliorum Prælatorum extra tempus Capituli Generalis, & de Dieta, ſiue Congregatione intra triennium conuocanda.

CAP. III.

1 SI Præſidens, aut aliquis Viſitator (quod Deus auertat, manifeſtus, & voluntarius præuaricator, criminoſus, ac contemptor Sanctæ Regulæ, aut Conſtitutionum noſtræ Congregationis, aut adeò negligens, & remiſſus repertus fuerit, vt ipſius præuaricatione, vel negligentia, Religionis, & bonorum operum, aut obſeruantiæ Regularis diſſolutio, ſeu ſcandalum inducatur: moneatur vſque quater à Viſitatoribus, vt ſe corrigat, & ſi non emendare uerit, moneatur, vt cedat officio; ſi verò cedere recuſauerit, clarecentibus culpis, aſſumant ſecum præfati Viſitatores quinque Patres viciniores Præſidenti, ſi ipſe, de quo agitur fuerit Præſidens, vel duos tantum ſi fuerit Viſitator, quorum Iudicio, ſi duæ partes ex tribus conſenſerint, & periculum eſſet expectare vſque ad Capitulum, cauſa cognita, ab officio abſoluatur.

2 Quia verò, vacante huiuſmodi Præſidentatus officio, ex Conſtitutionibus Apoſtolicis, ſine auctoritate Præſidentis nulla prouiſio fieri poteſt: ordinamus, quod quandocumque, & quomodocumque officium Præſidentis vacare contigerit, antiquior Viſitator, ſiue ille ſit ex Prouincijs citra, vel vltra, ipſo facto remaneat, & ſit Præſidens; omniaque peragere poſſit, & omnem habeat auctoritatem, ac ſi in Capitulo Generali Præſidens electus fuiſ-

fuiſſet; cæteris in anterioribus Conſtitutionibus contentis in ſuo robore permanentibus. Ob nimiam verò Locorum diſtantiam, nè propter hoc Congregationi diſpendium aliquod generetur, eo caſu, quo Præſidentia Viſitatori Siculo, vt potè antiquiori contingat, volumus, quod expenſis Prouinciæ Siculæ in aliquo Monaſterio Prouinciarum illarum Italiæ, in quibus Anteceſſor reſidere tenebatur permanere debet. Et ſimiliter propter eaſdemmet cauſas ad Dietam, quæ intra triennium celebranda eſt, vt infrà num. 5. decernimus, quod vnus tantum ex Siciliæ Viſitatoribus, prout per Diffinitores in Capitulo determinatum fuerit, venire poſſit.

3 Viſitator autem, ſi ob aliquam ex prædictis cauſis amotus fuerit, conſentientibus Præſidente, & cæteris Viſitatoribus, vel maiori parte ipſorum, ac duobus Prælatis ad hoc, vt ſupra num. 1. vocatis, alius in eadem Prouincia eligatur.

4 Decedente verò aliquo Prælato, adminiſtratio tàm in ſpiritualibus, quàm in temporalibus, ſit ipſo facto, & eſſe intelligatur apud Priorem clauſtralem; cui tamen mandamus, vt omnem adhibeat ſolicitudinem (grauius, ſi negligens fuerit puniendus) quo huiuſmodi vacatio celerius nota fiat Præſidenti; aut (ſi is, cuius monaſterium vacare còntigerit, Præſidens fuerit) antiquiori Viſitatori, vt ſupra. Qui ſi forſan, ob rationabiles cauſas expediens illi videbitur, poterit Monaſterio ſic vacanti, de conſenſu tamen Viſitatorum eiuſdem Monaſterij deputare aliquem Prælatum in Adminiſtratorem vſque ad proximam Congregationem, quæ habebitur, vel per Capitulum, vel per Dietam. Hoc ſtatuentes, quod ſi talis adminiſtrationis tempus vltra ſex menſes protrahatur, debeat reputari, ac ſi eſſet integer annus connumerandus cum præſcriptis, tum Regimini Prælatorum vnius Monaſterij, tùm vacationi ab eodem Monaſterio. prima Par. Conſtit. cap. 21. numero primo.

5 Porrò, vt opportunè Monaſterijs omnibus prouideri, & negotijs occurrentibus ſatisfieri queat, decernimus, quod elapſo à Comitijs Generalibus ſeſqui anno, videlicet ante Diem feſtum Cir-

Digitized by Google

cumciſionis Domini in aliquo Monaſterio commodo, Præſidens pro celebranda Dieta Regimen congregare debeat: Inhibentes, nè, vel alio tempore, vel ſimilem aliam Regiminis vnionem conuocare poſſit, niſi id maximè neceſſarium eſſe idemmet Præſidens, & quatuor ſaltem Viſitatores iudicauerint.

6 Aduertant tamen, quod Prælati, qui conueniunt in Dietam, ſint diuerſorum Monaſteriorum Profeſſi, itaut duo eiuſdem Monaſterij Profeſſi dictæ Congregationi intereſſe non poſſint, & non ſint niſi ſeptem, computatis omnibus, vt totum Regimen repræſentent, nempè Præſidens, Viſitator ille Siciliæ, quem venire poſſe Diffinitores decreuerint, alij quatuor Viſitatores, Prælatus Loci, niſi, vt comprofeſſus alicuius ex ſuptadictis, excludi debeat; quo caſu, ac etiam alijs Viſitatoribus non accedentibus per alios Prælatos viciniorum Monaſteriorum numerus abſentium ſuppleatur; ibique in omnibus expediendis, & quę tractari contigerit, niſi ex ſeptem quinque conſentiant, nihil concluſum cenſeatur; excepto, ſi (quod Deus auertat) Præſidentem, aut Viſitatorem intra triennium amoueri neceſſe fuerit, in quo caſu ordinatio, quæ ſupra numero primo poſita eſt, ſeruabitur. Vt autem electio ſit libera, & legitima, poſſint Patres cõuocati pro Monaſteriorum vacantium vtiliori Regimine in Prælatos, quos ſibi placuerit, ſicut, & in Priores, vacante tali gradu, dummodò ſint habiles nominare. Quibus in ſchedulam redactis, votis committantur omnes, ſecundùm profeſſionis ordinem; & qui plures voces habuerit, dummodò quinque ex ſeptem Congregatorum Patrum in eum conuenerint, cæteris præferatur. In vocum autem paritate, profeſſione Superior præponatur, & non ſolum in prædictis, ſed etiam in quibuſcumque alijs, de quibus per P. Præſidentem in Congregatione aliqua tractari contigerit, teneatur ipſe Præſidens quæcumque proponere, ſuper quibus ab aliquo Congregatorum Patrum fuerit requiſitus.

7 Si verò contingat, vt in huiuſmodi prouiſionibus aliquis Prælatus, eius exigentibus culpis, deponi, ſuſpendi, vel contra eius voluntatem mutari debeat, id, cauſa cognita, ſeruatoque Iuris ordine

Digitized by Google

dine in Dieta fieri inhibemus. Quod idem volumus obſeruari, vbi procedendum ſit ad depoſitionem Priorum, illorum tamen mutationes, prout occaſio exiget, prudenti arbitrio Patrum Regiminis relinquimus. Nè autem in huiuſmodi Iudicio ferendo ex inordinata animi propenſione erga proprium commodum à recto Iuſtitiæ tramite deuietur: diſtrictè præcipimus, vt nullus ex Patribus in Dieta congregatis ad Regimen illius Monaſterij, quod tunc pro cauſis prædictis vacare contigerit, neque in Prælatum, neque in Adminiſtratorem deputari poſſit; Si verò vacare contigerit per mortem, vel propter expletum ſexennium, aut per voluntariam alicuius Prelati petitionem, vt à Regimine abſoluatur, vel ad aliud Monaſterium mutetur: tunc in Monaſterio ſic vacante poterunt Patres prædicti, quem maluerint, & idoneum iudicauerint, tàm ex eiſdem in Dieta congregatis, quàm ex alijs Prælatis extra, prout eorum conſcientiæ videbitur expedire, ſeruata tamen diſtributiua Iuſtitia, in Prælatum deputare. Si quæ in prædictis caſibus contra huius Conſtitutionis formam, de cæterò fieri contingant, nulla, ac irrita eſſe decernimus, & declaramus,

8 Nullus autem Prælatus siue Prior, aut Decanus, vel aliquis ex Monachis præſumat huius Congregationis tempore ad monaſterium, in quo celebratur Dieta, vel ad loca circumuicina accedere non vocatus, ſub pœnis cuilibet ipſorum, ſi acceſſerint in prima Par. cap. 2. num. 5. taxatis.

9 Nè verò ex huiuſmodi vacationibus diſpendium aliquod monaſterijs noſtris, præſertim in ſpiritualibus, euenire queat, ſtatuimus, vt de cætero in Locis ſic vacantibus, qui vices Prælati gerunt, in ipſis Monaſterijs auctoritatem habeant in ſpiritualibus, ac temporalibus, quam dum viueret, aut præſens erat ipſe Prælatus, habebat. Idem quoque cenſemus, cum Prælati ad Capitulum Generale acceſſerint: quam auctoritatem in prędictis tantùm duobus caſibus vices Prælatorum gerentes habere volumus, vſque ad inſtituendi Prælati acceſſum ad monaſterium, vel iàm inſtituti nouam diſpoſitionem, etiamsi talis vices gerens intereà mutatus fuerit. In alijs verò casibus, nè propter Prælatorum abſentiam

mona-

Digitized by Google

monaſteria detrimentum, maximè inſpiritualibus incurrant; ipſe Prælatus declaret, qua in ipſius abſentia fungi velit auctoritate conſtitutos Monaſterij Officiales præſertim Priorem Clauſtralem ſuper caſibus reſeruatis, & alijs gubernationem Monaſterij ſpectantibus.

10 Cellerarij, & alij, qui temporalia adminiſtrant, prædictis temporibus ad ipſos, vt præmiſimus, vicem Prælatorum gerentes, recurrant, & obedientes ſint: conſilioque, & voluntate eorum cuncta faciant, & diſponant.

11 Ordinamus autem, quod Prælati ad pacem conſeruandam inter ſuos Miniſtros ante receſſum, omnia ita ordinent, & diſponant, vt Prior, & Cellerarius ſciant quid agendum ſit in negotijs Monaſterij, & præcipuè in vendendis, & emendis rebus,

De Monachorum, & aliorum Religioſorum mutatione.

CAP. IV.

1 SIcut Prælatorum ità, & Monachorum noſtræ Congregationis diſcreta mutatio plerumque vtilis, & neceſſaria eſt; Tum ad oſtendendam noſtræ Congregationis indiuiduam vnitatem (multa enim Monaſteria in idem corpus, charitatis vinculo, coaleſcere conſpiciuntur) tum quia, dum de Monaſterio in Monaſterium Monachi transferuntur, & amor mutuus in plures diffunditur, & prudentia, cuius mater eſt experientia, perficitur, & augetur.

2 Si quando ergo, etiam extra tempus Capituli, Monachorum aliquem (ipſo etiam, vel Prælato ſuo inuito) Patres Regiminis ad aliud Monaſterium transferendum, & ad ibi commorandum mandauerint, eis omninò parendum iubemus. Similiter, ſi in Viſitatione,

tione, aut etiam poſt viſitationem alicuius Monaſterij, Viſitatores id agendum iudicauerint, volumus, vt eis obediatur, vt ſupra in præcedenti Capitulo.

3 Similiter, ſi legitima, & neceſſaria cauſa interueniente, vt putà pro Monaſterio reformando, vel infirmitate vrgente, vel propter imminens infirmitatis periculum, ſi citius mutatio aeris non ſuccurrat, aut pro vitando ſcandalo, & ſimilibus, Præſidens, & duo illius Monaſterij Viſitatores Monachorum aliquem mutandū duxerint (etiam, inuitis Prælatis, tàm mittente, quàm recipiente, ac etiam ipſo Monacho) eis obediendum mandamus. Vrgente verò cauſa arduæ neceſſitatis, vel vbi periculum eſſet in mora, præcipiente tantùm vno illius Monaſterij Viſitatore, ei omninò pareatur. Prædicta autem vſquè ad Capitulum, vel Dietam tantummodò ſeruari debeant: quo tempore, vel firmabitur, vel reuocabitur mutatio.

4 Vbi autem neceſſitas, aut manifeſta vtilitas requireret, poſſint Prælati inuicem tranſmittere Monachos, ac etiam ſtabilire, dummodò concorditer fiat, adiuncta tamen Præſidentis licentia, vel Viſitatorum.

5 At ſi quis Monachus intra annum ex manifeſta cauſa periculi animæ, vel corporis mutari petierit, Viſitator ipſius Monaſterij, habita informatione à Prælato ipſius Monachi, & ſi commodè fieri poterit, etiam ſeniorum (& medici, vbi de corporis periculo agitur) ſi expoſita vera eſſe repererit, & neceſſarium eſſe iudicauerit, Monachi petitioni annuat, illique prouideat dè Monaſterio idoneo, cuius Iudicio omninò parendum erit.

6 Si autem prædictæ cauſæ non aderint, nè occaſio detur, ſpontè vagandi (maximè ſi importunè, aut cum ſcandalo aliorum Monachorum, ſeu Monaſteriorum impendio, licentia requiratur; quia tunc huiuſmodi mutatio, tám ipſis monachis, quàm monaſterijs, experientia magiſtra, vt plurimum noſcitur eſſe damnoſa) ei licentia minimè concedatur. Quod ſi petere petulanter perſeuerauerit, & ſua importunitate eam extorquere conetur, non ei annuatur, ſed grauiter puniatur.

De

Digitized by Google

De expenſis faciendis in mutationibus Monachorum.

CAP. V.

1. CIrca mutationes monachorum, declaramus, quod monaſteria, à quibus recedunt mutati, ad omnes teneri debeant expenſas, vt ſupra dictum eſt in Declaratorio Regulæ Cap. 60.

2. Si verò aliquis propter grauem infirmitatem mitteretur de monaſterio ad monaſterium, vel (quod Deus auertat) sì contingeret aliqnem monachum adeò eſſe incorrigibilem, vt in proprio monaſterio propter ſcandalum, aut legitimam cauſam, in domo cuſtodiæ detrudi, ſeù puniri non poſſit, ſed in alio monaſterio eſſet Carceri mancipandus, in his caſibus monaſterium, ex quo mittitur, vltra expenſas itineris, prouideat monaſterio ad quod eſt miſſus, etiam de alijs illi monacho neceſſarijs.

De Monaſterijs nouiter acceptandis

CAP. VI.

1. NE' facilitate qualibet, ſed maturè, & circumſpectè in acceptandis monaſterijs procedatur, Capitulum Generale (ad quod ſolum, huiuſmodi acceptationes pertinere decernimus), cum de acceptando monaſterio aliquo tractatur, primò inſpiciat, An monaſteria Congregationis abundent Patribus, qui deputari poſſint reformationi monaſterij nouiter acceptandi. Qui ſi ſuppetunt, mittantur duo graues, & experti Patres ad videndum præfatum monaſterium, & inquirendum,

dum, ſi habet conditiones quæ requiruntur ad Regularem obſeruantiam, videlicet, quod ſit in bono aere, & ſitu ſpatioſo, ſolitario, & non tumultuoſo: & ſi in Ciuitate, vel extrà Ciuitatem propè milliare, vel circa: ſi non inquietetur bellorum tumultibus: nec grauentur Monachi ex itineris longitudine, & in loco, vbi non poſſint fieri turres, & propugnacula: ſi ſit ſine cura animarum, & habeat officinas vtiles, & neceſſarias ad Regularem obſeruantiam, vel ad eas facilè reduci poſſit: ſi habet libros, & paramenta, & calices, & cætera neceſſaria ad Diuinum cultum: ſi habeat poſſeſſiones, ſiue redditus pecuniarum in loco tuto, & pacifico, quæ ſufficiant pro ſexdecim ſaltèm perſonis, & alijs Monaſterij oneribus portandis. Quod non ſit ære alieno grauatum; & ſi quæ ſunt huiuſmodi. Quæ omnia diligentèr inſpecta fidelitèr referant Capitulo, ſiue Regimini, aut alitèr, prout Capitulum decreuerit. Quod ſi omnibus ſupradictis conditionibus (quas pro maiori parte præfatum Monaſterium habere volumus) conſideratis: ac etiam ſi Monaſterium ſit in Ciuitate pacifica, vbi veriſimilitèr ſperatur animarum fructus, decreuerint acceptandum: non prius mittantur Monachi ad dictum Monaſterium: quàm vnitum fuerit Congregationi per Bullas Apoſtolicas, & niſi officinæ, & manſiones Religioſorum anteà fuerint competentèr reparatæ.

2 Quod ſi Capitulo Generali videbitur huiuſmodi reformationem intrà triennium fieri debere, ipſam committant Regimini, iuxtà prædictam formam. Quoties autem intrà triennium tractandum eſſet de reformatione alicuius Monaſterij, eò quod periculoſa eſſet dilatio vſque ad Capituli tempus, habeatur recurſus ad Præſidentem, qui ſi vnà cum Viſitatoribus, & alijs Prælatis, vt ſupra in cap. 3. de amotione Præſidentis, de communi conſenſu iudicauerint huiuſmodi acceptationem eſſe vtilem, & neceſſariam noſtræ Congregationi, mittant duos idoneos Patres ad inquirendũ de Monaſterij conditionibus, iuxtà omnia prædicta, & referant Capitulo proximè futuro; ſi differri poterit. Si autem periculum eſſet in mora, vt prædictum eſt, tunc per ipſos dictos Patres Mo-

naſterium acceptetur, maximè, ſi talè eſſet, cuius reformatio cederet euidentèr in magnum Congregationis commodum, & augmentum. Aduertant tamen Regimen, & Patres mittendi ad inueſtigandas Monaſterij conditiones, ne aliquid promittant, aut ſeſe cuiquam obligent verbis; ſed omnia referant Capitulo, vel Regimini terminanda, vt ſupra.

3 Cæterùm ſtrictiùs inhibemus, ne aliquod ex noſtræ Congregationis Monaſterijs dimittatur; aut ab ipſa Congregatione alienetur, niſi ex quatuor, tres partes omnium Patrum, qui habent vocem in Capitulo Generali, conſentiant. Hoc tamen non intelligimus fieri poſſe, niſi in caſu permutationis, ſcilicet ſi dimittatur vnum, vt in eadem Diœceſi aliud acceptetur, & præmiſſa Apoſtolica facultate, alijſque circumſtantijs, de quibus cap. 3. Regulæ.

4 Si verò de aliquo Monaſterio Monialium ſub cura Congregationis, aut particularis Monaſterij noſtri, acceptando tractabitur (quod quantum poſſibile erit, omninò euitandum eſt) niſi de conſenſu duarum ex tribus partibus Prælatorum totius Congregationis, qui in Capitulo Generali interferunt, etiam ad viſitationem tantùm, acceptari non poſſit.

De Anniuerſarijs perpetuò celebrandis

CAP. VII.

1 NE tantorum beneficiorum, gratiarum, ac priuilegiorum, quorum munimine Congregatio noſtra à fel. record. Eugenio Papa Quarto, non modò ſtabilita, verum etiam plurimùm aucta exiſtit, videamur immemores, ſed pia grati animi officia eius memoriç, quantùm in Domino poſſumus, rependamus; hac præſenti ordinatione ſtatuimus, vt per omnia noſtræ Congregationis Monaſteria præſentia, & futura, ſingulis annis die 23. Februarij, Anniuer-

niuerſarium conuentualitèr pro eiuſdem Eugenij Summi Pontificis felici requie celebretur, & aliud conſimilitèr die 19. Septembris pro R. P. Ludouico Barbo noſtræ Congregationis præcipuo directore.

2 Fiant præterea annuatim tria Anniuerſaria conuentualitèr, vnum pro omnibus noſtræ Congregationis, aliud pro Benefactoribus noſtris defunctis, tertium pro Benefactoribus viuis, dicendo Miſſam pro peccatis. Quæ Anniuerſaria celebrentur per Monaſteria noſtræ Congregationis poſt primum diem Septembris, diebus, quibus habiliùs celebrari poterunt.

3 Poſt feſtum verò omnium Sanctorum Monachorum, primâ die non impedita recitetur conuentualitèr integrum Officium Defunctorum, & Miſſa item cantetur pro Defunctis noſtræ Congregationis.

4 Laudamus item piam eam conſuetudinem, quæ in aliquibus noſtris Monaſterijs iam recepta eſt, & ad cœtera quoque Monaſteria extendi iubemus, vt ſcilicet ſingulo quoque anno, aliqua die non impedita menſis Decembris, conuentualitèr recitetur integrum Officium Defunctorum; & ſimilitèr cantetur Miſſa pro noſtris Religioſis in eodem Monaſterio defunctis &c.

F I N I S.

Hinc eſt, quod Nos perpetuæ, atque inuiolabili præinſertarum Declarationum, & Conſtitutionum firmitati, robori, & efficaciæ, quantùm Nobis ex alto conceditur prouidere cupientes, motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione Noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, omnes, & ſingulas Declarationes ad Regulam S. Benedicti, & Conſtitutiones præinſertas, tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illiſque inuiolabilis, & irrefragabilis Apoſtolicæ firmitatis vim, robur, & efficaciam adiungimus, ac omnes, & ſingulos tam iuris, quàm facti, & ſolemnitatum quarumcumque in ſimilibus, etiam

de neceſſitate obſeruandarum, & alios quoslibet, etiam quantumuis formales, & ſubſtantiales defectus, etiamſi tales ſint, vt nonniſi facta de eis ſpecifica, & indiuidua mentione, ſanari poſſint, ſi qui in præmiſſis principalitèr, vel acceſſoriè interuenerint, ſeù interueniſſe dici, cenſeri, vel prætendi valerent, pleniſſimè, & ampliſſimè ſupplemus, & ſanamus, ac penitùs, & omninò tollimus, & abolemus. Decernentes eaſdem præſentes litteras, ac Declarationes, & Conſtitutiones præinſertas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod Dilecti Filij Superiores, & Monachi dictæ Congregationis Caſinenſis, alijque quilibet in præmiſſis intereſſe habentes, ſeù habere quomodolibet prætendentes illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, nec cauſæ propter quas ipſæ præſentes emanarint adductæ, ſpecificatæ, & iuſtificatæ fuerint, aut ex alia quacumque etiam quantumuis iuridica, legitima, pia, & priuilegiata cauſa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore iuris clauſo, etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis nullo vnquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeù intentionis noſtræ, aut intereſſe habentium conſenſus, alioue quolibet, etiam quantumuis formali, & ſubſtantiali, indiuiduamque mentionem, & expreſſionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controuerſiam vocari, aut ad terminos iuris reduci, ſeù aduerſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudue quodcumque iuris, facti, vel gratiæ remedium, intentari, vel impetrari, aut impetrato, ſeù etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo, vel emanato, quempiam in iudicio, vel extrà illud vti, ſeù ſe iuuare vllo modo poſſe; ſed ipſas præſentes litteras ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, ac pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſimè ſuffragari, & ab illis reſpectiuè inuiolabilitèr, & inconcuſsè obſeruari; ſic que in præmiſſis, & non alitèr cenſeri, atque ita per quoſcumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ

Ro-

Digitized by Google

Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & Apoſtolicæ Sedis Nuncios, alioſue quoslibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane ſi quid ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcientèr, vel ignorantèr contigerit attentari. Non obſtantibus, quatenùs opus ſit noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de iure quæſito non tollendo, alijſque Apoſtolicis, ac in vniuerſalibus, Prouincialibuſque, & Synodalibus Concilijs editis, generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, necnon dictæ Congregationis, eiuſque Prouinciarum, & Monaſteriorum, alijſue quibuſuis, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis ſtatutis, caſibus, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus, priuilegijs quoque indultis, & litteris Apoſtolicis eidem Congregationi, eiuſque Superioribus, Monachis, & perſonis, alijſue quibuslibet ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & alijs decretis in genere, vel in ſpecie, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus, ac conſiſtorialitèr, & aliàs quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, ac pluriès, & quantiſcumque vicibus confirmatis, approbatis, & innouatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, ac expreſſa, & indiuidua, & de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeù quæuis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, tenores huiuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitùs omiſſo, & forma in illis tradita obſeruata exprimerentur, & inſererentur, præſentibus pro plenè, & ſufficientèr expreſſis, & inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialitèr, & expreſsè, ac pleniſſimè, & ampliſſimè derogamus, cæteriſque con-

tarijs

Digitized by Google

trarijs quibuſcumque. Volumus autem, vt earundem præſentium litterarum tranſumptis, ſeù exemplis, etiam impreſſis manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis; eadem prorſus fides tam in iudicio, quàm extrà illud vbique locorum habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Datum Romæ apud S.Mariam Maiorem ſub Annulo Piſcatoris die xxij. Nouembris MDCLXXX. Pontificatus Noſtri Anno Quinto.

Loco ✠ Annuli Piſcatoris.

I. G. Sluſius.

IN-

Digitized by Google

INDEX RERVM

QVAE CONTINENTVR IN REGVLA S. P. N. BENEDICTI,

IN EIVS DECLARATIONIBVS,

& Congregationis Caſinenſis.

Prior numerus indicat paginam, poſterior paragraphos, litera R. ſignat Regulam, D. Declarationes, C. Conſtitutiones.

A

ABbas factis debet implere nomen R. p. 8.
Gerit vices Chriſti in Monaſterio R. 8.
Extra Domini præcepta nihil iubeat R. 8.
Redditurus eſt rationem doctrinæ ſuæ, & obedientiæ diſcipulorum R. 8.
Duplici doctrina præeſſe debet verbo, & opere R. 8.
Caueat, ne alijs prædicans ipſe reprobus inueniatur R. 8.
Eius Charitas ſit æqualis in omnes R. 9.
Debet miſcere terroribus blandimenta R. 9.
Quos obſecrare, & quos arguere, vel increpare debet R. 9.
Non diſſimulet peccata delinquentium R. 9.
Temporalia animarum ſaluti non præponat R. 10.
Curet frequentari Sacramenta à ſuis ſubditis etiam extra Monaſterium degentibus D. 10. 1.
Regulares obſeruantias frequentet D. 10. 2.
Quomodo gerere ſe debeat contra Criminoſos D. 11. 3.
Quid ſi negligat D. 11. 3.
Aptare ſe debet naturæ ſubditorum D. 11. 4.
In quibus cauſis vocare debet omnes ad conſilium, in quibus tantum ſeniores R. 11. *&* 12. *&* D. 12. 1.
Quid ſeruare debeat in alienationibus D. 12. 1. *& ſeq.*
Nomine Abbatis venit etiam Prior, ſi dignitas Monaſterij ſit Prioratus D. 13. 7.

Diſ-

Digitized by Google

Diſpenſare nequit à pœnis taxatis à Conſtitutionibus, et quas commutare poteſt D. 49. 1. *& ſeq.*
Quomodo ſe gerere debeat circa delinquentes fratres R. 51.
Quid ſi ſæpius correcti non ſe emendauerint R. 52.
Per ſeipſum nõ adminiſtret res temporales D. 60. 7.
Monaſterij redditus non accipiat, neque de illis diſponat prætextu, quod ad Cameram Abbatialem ſpectent D. 61. 9.
Habeat apud ſe Inuentarium rerum Monaſterij R. 62. D. 62. 1.
Bona Monaſterij Officialibus conſignata curet reconſignari Cellerario D. 63. 4.
Amputet ſuperfluas expenſas D. 63. 4.
Quando ab omnibus denunciari ſibi faciat nummos, libros, & cætera pretioſa D. 67. 4.
Infirmorum curam habeat R. 71. D. 72. 1. *& ſeq.*
Bis in anno Clericis, & Commiſſis facultatem concedat, vt cui velint ex approbatis confiteantur D. 76. 6.
Tardè veniens ad Chorum, vel Refectorium, ſi ibi non fuerit Pater Præſidens non genuflectit D. 86. 10.
Inuiolata curet ſeruari Priuilegia Monaſterij D. 65. 11. *&* 12.
Omnia ad vſum Monachorum exiſtentia pro ſuo libito diſpenſet D. 67. 4.
Ter in anno viſitet Cellas Monachorum D. 67. 5. *et* D. 111. 19.
Contra retinentes libros prohibitos procedat iuxta Conſtitutiones Apoſtolicas D. 68. 5.
Proprietarios ſeuerè puniat D. 69. 9.
Cum quibus, & quando diſpenſare poſſit in eſu carnium D. 78. 3.
Horas diuini officij, lectionum, Refectionis aliorumque exercitiorum diſponat D. 92. 1.
Colloquendi facultatem poſt refectionem tribuat per horam D. 93. 3.
Seruari faciat obſeruantias Quadrageſimæ, & Aduentus D. 95. 1. *& ſeq.*
Monacho alterius Monaſterij ſine facultate ſui Abbatis non mittat munera D. 105. 2.
Epiſtolas, ſiue quas mittunt, ſiue quas recipiunt Monachi omninò legat D. 105. 3.
Abſtineat à ſuperfluis, & pretioſis D. 109. 6. 7. *&* D. 138. 5.
Si monitus non abſtinuerit puniendus, ibidem.
Monachis, & Commiſſis prouideat iuxta indigentiam D. 109. 9.
Eius menſa cum quibus eſſe debeat

Digitized by Google

beat R.112.& D.112.1.

Poteſt alicui in Monaſterio locum ſuperiorem concedere R. 130.& D.131.2.

In quo caſu ſine facultate Capituli, vel Regiminis poſſit mittere ad ſacros ordines promouendum D.127.3.

Abbas loci, quem locum teneat præſente Præſidente, vel Viſitatoribus D.133.11.

Quo ordine Abbates debeant facere ſigna præeminentiæ D.132. 10.

Abbas loci in ſua reſidentia alios præcedit D. 133.11.

Abbas Caſinenſis quos, & in quibus locis præcedit D.134.14.

Abbas Sancti Pauli, & Sanctiſſimæ Trinitatis Cauæ quos, & quando præcedant D.135.16.

Ordinata per ipſum durant poſt eius officium, niſi à ſucceſſore reuocantur D.135.17.

Dominus, et Abbas vocãdus R.130. D.135.20.

Qui eligendus Abbas, à quibus, & qualis eſſe debeat R.136.*per tot.* & D.137. 2. & C.193.9.

Ad quos ſpectat nunc Abbatis electio D. 147.1.

Quæ requirantur ad Abbatis electionem D.137.2.& C.197.5.

Gaudet iiſdem Priuilegijs, ac ſi eſſet Benedictus D. 138.2.

Tenetur viſitare beneficia, et membra Monaſterij D.138.3.

Volens accedere ad Curiam Romanam, qua facultate indigeat D. 138. 4.

Executionem vltimarum voluntatum neque per ſe exercere, neque Monachis permittere poteſt. D. 138. 5.

Quando, & quibus facultatibus liceat D.138.5.

Eius poteſtas, & auctoritas D.138. 6. 7.

Ad aliud Monaſterium mutatus recto tramite pergat D.138.6.

Quando, & quomodo abſoluere debeat Priorem Decanos, & Officiales Monaſterij D.140.2.

Apud quem remaneat Abbatis auctoritas ipſo mortuo, vel abſente D. 141.6.

Non accedens ad Capitulum abſque legitima cauſa, & debitis licentijs, cum ibi cæteri abſoluuntur, ipſe etiam abſoluitur, et eius poteſtas tranſit ad Priorem. D. 142. 8.

Diſcedens à Monaſterio declaret, quam auctoritatem relinquat ei, quem Superiorem conſtituit D. 142.11.& C.225.9.

Dum mutatur, tenetur ad expenſas Monaſterium, ad quod tendit D. 149.17.

Digitized by Google

Detinere non poteſt Monachos alibi aſſignatos D. 149. 18.
Neque eos defendere contra Superiores illorum D. 150. 1.
Quilibet Abbas tenetur accedere ad Capitulũ Generale C. 160. 1.
Qui venire non poteſt ad quid tenetur C. 160. 2.
Vocatus ad Capitulum Generale excuſare ſe nequit C. 160. 4.
Veniens ſecum non ferat alium Monachum C. 161. 6.
Quilibet per ſe tractet negotia ſpectantia ad ſuum Monaſterium C. 161. 6.
Non inquirat, nec moleſtè ferat contra ipſum ſcribentes C. 162, 6
Quæ ſecum ad Capitulum Generale deferre debeat C. 163. 1. *& ſeq.*
Taxarum ſolutionem negligens priuatur voce actiua, & paſſiua C. 163. 3.
Petere debet facultates pro promouendis ad ſacros ordines C. 164. 4.
Proponat eligendos in Superiores C. 164. 4.
Quæ pro Benefactoribus *literas gratioſas petere poſſit* C. 164. 4.
Pro infirmis impetret facultates accedendi ad Balnea C. 164. 6.
Abbas abſens à Capitulo nullam ibi vocem habet C. 164. 1. *&* C. 170. 2.
Quando, & quomodò abſoluatur ab adminiſtratione, & titulo C. 168. 2.
Abſolutus teneat locum ſuæ profeſſionis, & quandiu C. 169. 6.
Poſt abſolutionem dicat ſuam culpam, & correctioni ſubiaceat C. 189. 6.
Quas pecunias depoſitario conſignare, & quas Præſidenti reuelare debeat C. 183. 1.
Expletò ſexennio mutandus C. 193. 1.
Vltra ſexennium non permaneat in Monaſterio etiam prætextu adminiſtrationis, niſi fuerit ad breue tempus C. 193. 1.
Ad Regimen Monaſterij cui præfuit non aſſumatur, niſi tot annis vacauerit, quos præfuit C. 193. 1.
Abbatis electio, vel deputatio ad monaſterio quomodo, & à quibus facienda C. 194. 4. *& ſeq:*
Quot vota requiruntur, vt Abbas deponatur, et quot vt quis in Abbatem eligatur C. 194. 4.
Nec amoueri nec deponi poteſt, niſi prius inter ſe de his tractauerint Diffinitores C. 194. 4. 5.
Quando Abbas in pluribus monaſterijs ſuffragijs præſtat alijs Abbatibus quid agendum C. 195. 8.
Depoſitio Abbatis in pœnam non fiat niſi cauſa cognita, & Iuris or-

Digitized by Google

ordine C. 195. 8.

Eius electio non fiat ad fauorem Principum, vel extraneorum C. 195. 9.

Minuere, vel augere nequit numerum Monachorum iam præfixum Monaſterio, & ſub qua pœna C. 198. 6.

Abbas S. Pauli, & Procurator Generalis, quam incompoſſibilitatem inter ſe habeant C. 202. 9.

Abbas S. Pauli in defectu Procuratoris Generalis eius vices gerat, vſque ad futurum Capitulum c. 203. 12.

Quæ perquirere debeat in abſolutione Capituli c. 207. 6.

A Capitulo diſcedens benedictionem à P. *Præſidente petat* c. 207. 6.

Abbate Monaſterij defuncto adminiſtratio cadit in Priorem c. 223. 4.

In hoc caſu quid præſtare teneatur Prior c. 223. 4.

Abſolui, ſuſpendi, aut mutari non poteſt in Dieta, niſi cauſa cognita c. 224. 7.

De conſenſu Prælatorum mutare poſſunt Monachos accedente Præſidentis, vel Viſitatorum facultate C. 227. 4.

Abbas Titularis *nec ſcribat, nec recipiat literas inſcio Prælato* D. 105. 3.

Eius locus eſt poſt Prælatos Regiminis D. 131. 1.

Qui fuit de Regimine præcedat eū, qui non fuit Regiminis D. 133. 11.

In abſentia Abbatum Regiminis faciant ſigna praeminentiæ D. 133. 11.

Pro loco in Choro habeat ſecundam ſedem primi Chori D. 133. 11.

Eſt ſubiectus Abbati loci ſicuti Monachus D. 133. 11.

Abſoluti in Capitulo Generali teneant locum ſuæ profeſſionis D. 133. 11. & C. 169. 6.

Qui non fuit Regiminis in omnibus genuflectat Abbati loci D. 133. 11.

Habeat ſimplex veſtiarium, & famulus, vel Commiſſus ei deputatus alijs etiam exercitijs inſeruiat D. 133. 11.

Tenetur releuare ſicuti cæteri ſuo Abbati pecunias &c. D. 133. 11.

Qui maximè officiosè, & diſcretè tractandus D. 133. 11.

Abbas Titularis, qui eligendus D. 137. 2.

Locus inter Abbates amplius non conceditur D. 137. 2.

Capitulis Generalibus, & Dietis non interuenit D.137.1.

Tenetur pro quolibet Abbate Titulari mortuo ad decem miſſas D. 146. 3.

Eligi nequeunt in Abbates, Priores, vel Decanos Regiminis C. 197. 3.

Ablutio *pedum quibus exhibeatur ſolemniter, & quomodo* D.101. 6. *& ſeq.*

Priuata quibus fieri debeat R. 99. & D.101.11.

Abſolutio *defunctorum quando in Viſitationibus faciẽda* C.214.8

Abſolutio Prelatorum quando, & quomodo fiat C. 168. 1. & *ſeq.*

Adminiſtratio *cadens in Priorem, quam auctoritatem ei tribuat* C. 223.4.& C.225.9.

Pro quo tempore poteſt Præſidens deputare Adminiſtratorem Monaſterio vacanti, & quibus ſeruatis c. 2. . . 4.

Si excedat ſex menſes computatur pro anno Regiminis Monaſterij c. 2. . . 4.

Aduentus *tempore nec recreationes, nec facultates iter faciendi concedantur* D. 19.4.9.

Eius tempore abſtinentia à lacticinijs, & ieiunium quando D. 69. 3.

Aedificia *non præcipitanter, & quibus conditionibus ſeruatis fieri debent* D. 143.2.& *ſeq.*

Alienatio *Magni momenti eſt prohibita* D.12.1.

Si habeatur facultas quomodo fieri debeat D. 12.2.3.

Alleluia *quando dicatur* R. 33.

Anachoritæ *Monachi qui* R. 7.

Anniuerſaria *quot, & quando in Congregatione facienda* c. 230. 1. *& ſeq.*

Apoſtatæ *ſi in Apoſtaſia fuerũt promoti ad ſacros ordines ab eorum adminiſtratione perpetuo arceantur* D. 129.16.

Artifices *Monaſterij non facilè eximantur ab onere communi* D. 113.1.

Nullum eorũ opus vendatur abſq; Superioris licentia D.113.1.

Quomodo vendendum R. 112.

Aſperſio *aquæ Benedictæ fiat quotidie poſt Completorium* D.35.4

Auditores *cauſarum qui, quot, & à quibus eliguntur* c.180.1.

Habeant Scribam, & qualem c. 180. 1.

In votorum paritate Scriba ſit quinto c.180.1.

Eorum auctoritas, locus, et praeminentia c.181.2.10.

Ad ipſos ſpectat examinare facultates alienandi c. 181.3.

Eo-

Digitized by Google

Eorum ſententijs omnes obediant, & ſub qua pœna c.181.2.8.
Ipſorum munera c. 181.4.
Cauſæ ad aliquem ex Auditoribus ſpectantes ab alijs iudicentur. c. 182.5.
Caueant ab iniuſtitijs c. 182.6.
Ab illorum ſententijs datur appellatio ad Diffinitores c.182.7.
Quamdiu dicta appellatio duret c. 182.8.
Acta eorum Regimini conſignanda c.181.9.
Quando à Diffinitoribus vocandi, & de quibus moneri debeant. c. 185.4.
Abſoluto Capitulo terminatur eorũ auctoritas c.182.10.
In quo caſu iunguntur Diffinitoribus ad eligendum Præſidentem Regiminis c. 191.5.

B

B*Alnea ſi ſunt in Monaſterio concedenda* R.72.D.73.5.
Extra autem cui, & cum quibus licentijs permittantur d.73.5.
Licentia pro Balneis à Prælato petenda d.73.5.& c.164.6.
Expenſa à quo Monaſterio ſubminiſtranda d. 73.6.
Benedictio *quando datur à Superiore* d.35.2.
Benedictio poſt Completorium eſt etiam pro abſentibus D.35.2.
Nouitij, & Clerici aliam petant à ſuis Magiſtris in eorum Cella D. 35.3.
Illam ſerò à Superiore petere laudabile d. 35.2.
Quando ſola Capitis inclinatione petenda d. 135.21.
Quando flexis genibus d:146.5.
S.P. Benedicti *feſtum in Congregatione celebrandum, ac ſi de præcepto* d.32.2.
Eius officium in feria tertia quando recitandum d.32.2.
Benefactorum *commemoratio quotidiè poſt primam, & Completoriũ fiat* d.14.1.& d.35.4.
In *ſingulis Monaſterijs fiant quotannis duo Anniuerſaria vnum per Benefactoribus viuis, aliud pro mortuis* c.231.2.
Beneficia, *vbi eſt vſus, non conferãtur ſine conſilio Monachorum* d. 12.1.
Monaſterijs ſubiecta ab Abbate viſitent d.138.3.
Bibere *merum dilutum laudabile* d. 79.1.
In Refectorio bibatur in poculis fictilibus, quæ vtraque manu ſibi porrigant Monachi d.79.1.
Extra vti liceat poculis vitreis d. 79.1.

Cal-

Digitized by Google

C

CAlcaria *Monachorum qualia eſſe debent* d.109.8.
Caligæ *quales pro Monachis* R. 107.
Albi coloris eſſe debent d.108.3.
Camiſciæ *non permittantur Monachis, niſi ex cauſa infirmitatis* d. 111.20.
Cancellarius *etiam non exercitatus in obſeruantia Regulati, ſi Prior fuerit, eligi poteſt in* Abbatem d. 137.2.
Venire debet ad Capitulum Generale c.160.1.
Quam vocem in Capitulo habet c. 164.1.
Quæ legere debeat in Capitulo, & quando c.195.3.
Negligens corripiendus, & à quibus c.172.2.
Qui eligendus in Cancellarium c. 178.5.
Eius munera c.178.5.
Manere debet apud Præſidentem, & quare c.178.6.
Detur ei Coadiutor tempore Capituli c.179.6.
In officio durare poteſt vſque ad ſexennium c 178.6.
Quomodo petitiones Abbatum diſponere debeat c.179.8.
Decreta viſitationum regiſtrare debet c.221.25.
Cantare, *qui debet prouideat, quod cantandum eſt* d.89.2.
Tonis Monaſticis vniformiter cãtent Monachi, & ſub qua pœna d.89.2.
Iuniores cantare doceant Monachi, vel extranei d.89.3.
Cantus *noſter qualis eſſe debeat* R. 37.& d.38.1.
Quomodo cantandum d.38.1.
Seruentur in cantu toni monaſtici d.38. 2.
Non varietur in Hebdomada Sancta d.38.3.
In ſingulis Monaſterijs ſint libelli impreſſi continentes cantus monaſticos, et quare d.38.4.
Capitulum Generale *pœnitentias à Conſtitutionibus taxatas obſeruari faciat à tranſgreſſoribus* d. 50.5.
Ad ipſum ſpectat diſponere de fugitiuis in Carcerem detruſis d. 54.4.& ſeq.
Promouendis ad ſacros ordines diſpanſare poteſt per annum in tempore à Conſtitutionibus ſtatuto d. 127.4.
Nemini amplius concedat locum ſuperiorem in tota Congregatione d. 132.2.
Soli Abbates *Regiminis interueniunt*

Digitized by Google

niūt Capitulo Generali d.137.1

Singulis trienniſs in Dominica tertia poſt Paſcha celebrandum c. 159.1.

Qui venire debent ad Capitulum Generale c.160.1.4.5:

Qui excluduntur, & ſub qua pœna c.160.5.

Quæ perſonæ conſtituant Capitulū Generale c.160.1.

Qui vocem, & quam habeant in Capitulo c.164.1.

Tempore Capituli conuentualiter orandum in ſingulis Monaſterijs, & quare c.174.10.

Quæ nam ſint Monaſteria vbi celebrari debet Capitulum Generale, & quo ordine c.204.2.

Quando, & à quibus locus electus per Capitulum mutari poſſit, aut tempus differri c.205.3.

Si *contingat locus, vel tempus mutari, qui ſignificare hoc tenentur alijs Prælatis* c. 205.4.

Ad expenſas Capituli Generalis omnia monaſteria concurrant iuxta taxam c.205.5.

Quomodo abſoluatur, & eius acta publicentur c. 205.1.& *ſeq.*

Locus futuri Capituli quando publicandus c.20.5.7.

Capituli Monaſterij *ſecreta non reuelanda* d. 13.6.

Qua pœna puniatur releuans d. 13.6.

Singulis dicant, feſtis exceptis, poſt primam in eo Decani audiant culpas d.35.1.& d.88.1.

Capſarius *ſi ſtatuto tempore Prior fuerit, etiam ſi non vacauerit obſeruantiæ eligi poteſt in Abbatem* d:137.2.

Venire debet ad Capitulum Generale c.160.1.

Habet ibi ſolam vocem actiuam c. 164.1.

Carceres *in vnoquoque monaſterio habeantur pro fugitiuis, & delinquentibus* d.53. 1.

Fugitiui in carcerem detrudantur ad diſpoſitionem Capituli Generalis d. 53.2.

Carceribus legitimè mancipati ijſdem conditionibus rehabilitentur, quibus fugitiui d. 55.8.

Qui ſint carceribus legitimè mancipati d. 56.8.

Iter *faciens ſine literis patentibus ſui* Superioris *in carcerem detrudatur* d. 56.9.

Inobediens cum pertinacia carceris pœna mulctandus d.50.2.

Aliū ſuadente Diabolo percutiens, vel ad reconciliandum obſtinatus carceri mancipetur d. 152. 6. 7.

Pœna carceris puniendus ſcribens literas Capitulo Generali abſque ſubſcriptione c. 162.5.

Carnes *comedere vbi prohibitum* d. 162.1.

Vbi,

Vbi, quando, & quibus permittitur d. 88. 3.
Comedens carnes abſque licentia, qua pœna puniendus d. 78. 3.
Quæ Monaſteria diſpenſantur in eſu carnium d. 81. 5.
Caſus reſeruari *habeãt ſpeciales Cõfeſſarios* D. 128. 11.
Quot, & quales eligi debeant Confeſſarij pro illis abſoluẽdis d. 128 11.
Præſidens omni tempore, & Viſitatores in actu viſitationis abſoluere poſſunt omnes de Congregationis à reſeruatis eiuſdem c. 211 14.
Catalogus, *in quo nomina Profeſſorum ſingulis annis ſcribantur, habeatur in ſingulis Monaſterijs* d. 131. 4.
Catalogo mutationum, quid requiritur, vt fides adhibeatur c. 199. 9.
Cuius ſit munus Catalogum mutationum conficere c. 199. 9.
Cellerarius *cuius qualitatis eſſe debeat, & quod eius officium* R. 58.
Debet eſſe Decanus Regiminis d. 59. 1.
Quomodo quis in Cellerarium promouendus d. 69, 1.
Dormire vbi debeat, et vbi negotia exercere d. 59. 2.
Saltem diebus feſtis miſſas celebret, & regulares obſeruantias frequentet d. 59. 2.
Fabricas non conſtruat, nullaſque res alicuius momenti faciat inconſulto Superiore d. 59. 3.
Caueat ab arborum inciſione d. 59. 4.
Si Grauatus fuerit ſua incuria ære alieno Monaſterium deponatur d. 59. 3
Singulo quoq; menſe computa reddat Superioribus d. 60. 5.
Mutatus ad aliud monaſterium, ſi prius rationẽ non reddiderit quomodo, & à quibus plectendus d. 60. 5.
Ad Prioratum non promoueatur, niſi reddita ratione ſuæ adminiſtrationis d. 60. 6.
Eidem alij rationem reddant d. 60. 8. & d. 63. 4.
Per ſe miniſtret res temporales, negotia verò per ſeculares, et commiſſos tractari faciat d. 60. 7.
Nullo modo ſolus incedat D. 61. 8.
Excuſatur à miniſterio coquinæ R. 70. d. 71. 1.
Abſente Prælato obediat ſubſtituto eius loco d. 142. 10.
Propter ædificia non grauet ære alieno Monaſterium d. 145. 12.
Si contrafecerit quomodo, & à quibus

Digitized by Google

bus puniendus d. 145. 13.
Nequit ad Capitulum Generale accedere ſine ſpeciali Diffinitorũ licentia c. 161. 6.
Negligens ſolutionem taxarum puniendus c. 163. 3.
Cella *vna aſſignetur cuilibet Monacho* r. 46. 1.
Nouitiatus Cellæ habeant in Superiori parte oſtij foramen interius non occludendum, & quare d. 46. 2.
Vt alterius Cellam quis ingrediatur, quid requiritur d. 46. 3.
Quomodo ſimul ſtandum in Cella d. 46. 3.
Non introducantur extranei in cellam, abſque Superioris licentia d. 46. 4.
Oſtia cellarum non claudenda, vt de foris claue communi aperiri non poſſint d. 46. 5.
Contrafacientium pœna d. 46. 5.
Ter in anno viſitanda, & à quibus d. 67. 5. & d. 111. 19.
Oſtijs cellarum ſeræ ferreæ apponãtur, quæ tamen claue communi aperiantur d. 47. 7.
Qua cautela in ea lumen teneri debeat d. 47. 9.
Semel in Hebdomada mundanda d. 47. 19.
Cella Infirmorũ qualis eſſe debeat. d. 72. 1.
Quonam ſigno Monachi ad cellas ſe recipiunt d. 94. 13.
Superflua, & pretioſa amouenda d. 111. 19.
Habere tamen pannum viride ſuper tabulas genuflexoria, aut ſedilia non prohibetur d. 111. 21.
Chorum *frequentet Abbas* d. 10. 2.
Quid ſeruandum ab ingredientibus, & egredientibus d. 39. 1.
Quid dum in choro ſunt d. 40. 4. & *ſeq.*
Tardè venientium culpa quomodo purganda. r. 83. & d. 83. 2. 3. 4.
Legitimè occupatus excuſationem, vel per ſe, vel per alium faciat d. 85. 8.
Diſcedens quid agere teneatur d. 86. 9.
Prælati tardè venientes, ſi ibi non fuerit Præſidens nõ genuflectunt d. 86. 10.
Errantes in Choro quomodo ſatiſfaciant d. 87. 1.
Clauis *particularis à nemine applicetur oſtijs, vel capſis* d. 46. 7. & d. 47. 8.
Clauis Archiuij, in quo ſunt ſcripturæ Congregationis, apud quem eſſe debeat c. 209. 2. & c. 221. 25.
Clerici *octauo quoque die ſacramentaliter confiteantur* d. 88. 3.

Contrauenientium pœna d. 88. 3.
Tenentur pro defuncto Clerico recitare totum officium defunctorum d. 156. 3.
Quando ſuas culpas dicere debeant in Capitulo d. 35. 1. & d. 88. 1.
Serò à ſuis Magiſtris Benedictionem petant d. 35. 3.
Vide etiam Iuniores.
Cœnobitæ *Monachi, qui* 1. 7.
Cærimoniæ *; quæ obſeruandæ in Congregatione* d. 39. 3.
A cunctis ſeruetur in omnibus vniformitas d. 89. 2.
Commemoratio *pro defunctis fiat poſt primam, et Completorium* d. 32. 1. 4.
Commemoratio *Spiritus Sancti, in quibus miſſis Capituli Generalis faciendæ* c. 164. 2. & c. 167. 3.
Quando, & à quibus extra Capitulum c. 174. 10.
Commiſſi *Incorrigibiles quomodo puniendi* d. 53. 4.
Eiecti, quibus conditionibus recipiendi in alio Monaſterio d. 53. 4.
Octauo quoque die ſacramentaliter confiteantur d. 88. 3.
Contrauenientium pœna d. 88. 3.
Eorum Tunicæ, & Pallij menſura, ac qualitas coloris, & materia d. 110. 15. 16.
Interiores veſtes cuius coloris eſſe debeant d. 110. 16.
Accipientes nouas, veteres conſignent d. 110. 17.
Computantur inter noſtros fratres, gaudentque omnibus Priuilegijs Congregationis d. 119. 16.
In quibus inſtruendi à Magiſtro Nouitiorum d. 119. 16.
Participant omnia bona Congregationis pro ipſiſque eſt orandum poſt mortem, ſicut fit pro Monachis 119. 17.
Quomodo admittendi ad ſtabilitatem d. 120. 19.
Eorum tonſura d. 120. 19.
Non mutentur, niſi ad inſtantiam Prælatorum 120. 19.
Quamdiu apud nos ſunt, tenentur ad tria vota d. 120. 20.
Quid pro diuino officio perſoluere debeant d. 120. 20.
Ad eos inſtruendos deputetur Monachus d. 120. 20.
Poſt quos, & quo ordine ſtare debeant d. 120. 21.
Vbi comedere debeant in Refectorio d. 121. 21.
Non permittantur literas diſcere, vel in Clericos recipi. d. 121. 22.
Scientes legere, quomodo legere debeant d. 121. 22.
Ad quod tenentur pro mortuo Commiſſo

miſſo d. 176. 3.
Communio *quando ſacienda* d. 76.3.
Sacerdotes dum communicant, habeant ſtolam ſuper Humeros d. 76. 4.
Per acta Communione Sacramentũ reportetur per Sacriſtam in ſuum locum d.76.5.
Completorium *precedat lectio in Capitulo* d.83.1.
Quando dicebatur iuxta Regulam r. 82.
Quando dicendum d.83.1.
Tempore quadrageſimæ quando pulſandum d.49.11.
Comprocurator *in Curia debet eſſe Decanus Regiminis* c. 204. 14.
Qui eligi debeat c.204.14.
Eius munus præeminentia, & ſubiectio c.204. 14.
Computa *Congregationis à quibus; & quãdo perpendẽda* c.189.1.
Quot Prælati, & quales eligendi ad Computa c.184.2.
Eorum munera c.184.2.3.
Procuratoris Generalis computa à quibus reuidenda. c.201.6.
Computiſta *Congregationis non habeat apud ſe Capſam Procurariæ Generalis, neque pecunias expendat abſque mandato Procuratoris* c.201.7.
Tenetur mittere ad Monaſteria exſcriptum extinctionis cenſuum, vel debitorum, & ſub qua pœna c.201.7.
Quæ eius præeminentia, et cui ſubijcitur c. 204. 14.
Concionatores, *ſi alijs requiſitis præſtent eligantur in* Decanos *ſupranumerarios* d.44.11.
Vt euadant Priores non tenentur vacare per biennium obſeruantiæ Regulari d.44.12.
Confeſſarius *pro ſecularibus qui, & qualis eligendus* d.128.11.
Pro reſeruatis quot, & quales eſſe debeant d. 128. 11.
Nec petere, nec vti poteſt facultate impetrata ab Ordinario ſine ſui Superioris licentia d.128.11.
Nihil à Confitentibus petat, aut accipiat d. 129.13.
Abbatis facultas in electione Confeſſarij d. 138.6.
Confeſſio *ab infirmis frequentanda* d. 73. 7.
Bis in anno Superiores concedant, vt clerici, & commiſſi cui velint ex approbatis confiteantur d. 76.6.
Octauo quoque die à clericis, et commiſſis facienda d.88.3:
Congregatio *noſtra eſt ſubiecta immediatè Sedi Apoſtolicæ* d. 13.8.

Digitized by Google

Conſanguinei *Monachorum, ac Commiſſorum ſunt participes omnium bonorum noſtræ Congregationis* d.157. 6.

Conſeruatores *qui, quando, et quomodo eligantur* c. 172.7.

Quem locum tenere debeant. c. 172. 7.

Eorum auctoritas, & officium c. 174.1.2.

Vnde dicti c.174.1.

Conſilium *quomodo præſtare debeant Monachi* r.11.& d.13.5.

Omnes ad conſilium vocandi r.11. & d. 12.1.

Quando vocandi tantum ſeniores r.12. d.13.8.

Contentio *ſi oriatur in Congregatione quomodo compeſcenda*. d. 152.7.

Coquina *egredientes, quæ facere tenentur* r.70.

Qui ab eius miniſterio excuſatur r. 70.& d.71.1.

Septimarij accipiant mixtum ante refectionem r.70. d.71.2.

Egrediēs Coquina, et eā ingrediens quomodo petāt pro ſe orari r.70.

Inſeruientes Coquinæ ſi tardè veniant ad menſam genuflectunt, & non ſe excuſant, & quare d. 85.7.

Correctio *ſpectat ad ſolos Superiores* d.151.2.

Non omittenda ab Abbate d. 11. 3.

Monachorum eſt humanis verbis monere non corrigere d.151.3.

Correctio Monachi ad Monachum punienda d.151.1.

Corrigere *non poſſunt, niſi Superiores* d.151.2.

Monachus corrigens alium puniatur d.151.1.

Cucullæ *deferantur à Monachis dum per Ciuitates incedunt* d. 19.7.

Sit in ſingulis Monaſterijs Tabula, in qua notetur, quando aſportari debeant d. 40. 12.

Culpæ *quando audiendæ in Capitulo* d.35.1.

Cultelli *Monachorum quales eſſe debent* d. 109. 8.

Curiam Romanam *non adeant Abbates, niſi licentias debitas præ habuerint* d.138.4.

Quæ requirantur d. 138.4. & c. 210. 8.

Quorum conſenſum requirat Præſidens volens accedere ad Curiam Romanam c.210.7.

Quas licentias requirat ad eandem accedere volens Viſitator c. 210. 8.

De-

D

DEcani *Regiminis veniunt nomine ſeniorum* d. 13. 8.
Eligantur ſecundum merita, et non per ordinem r. 41.
Reprehenſibiles quoties corrigendi r. 41.
Eorum munera d. 41. 1.
Quorum confeſſiones audire poſſunt ex officio, & quorum ex delegatione d. 41. 2.
Conditiones requiſitæ ad eligẽdum in Decanum d. 42. 4.
Quid de electis inhabilibus, & defectuoſis d. 42. 4.
Quotannis nouæ electionis Iudicio ſubijciendi d. 43. 4. & d. 140. 1.
Hoſpitibus occurrere debent in defectu Superiorum d. 43. 7.
Regulam, & Conſtitutiones penes ſe habeant d. 43. 7.
Quomodo ſe gerere debeant in ſuo officio 43. 7.
Non, niſi expleto decimo ſexto anno in Congregatione, eligantur in Decanos d. 43. 8. & c. 197. 4.
Pro quinis Monachis profeſſis vnus eligi poteſt d. 143. 9.
Eorum numerus non excedat numerum treceniorum d. 44. 9.
Profeſſus vnius Monaſterij eligi nõ poteſt in Decanum nomine alterius Monaſterij d. 44. 10.
Ante præfinitum tempus habilitari ad Decaniam prohibitum d. 44 10.
Si Decanatus non ſit locus, qui habilis eſt, eligi poteſt in Decanum Titularem d. 44. 10.
Lectores, & concionatores, ſi cæteræ adſint eligantur ſupranumerarij d. 44. 11.
Decani creari poſſunt etiam in Dieta d. 44. 11.
Eligi non poßunt in Priores clauſtrales (exceptis lectoribus, & cõcionatoribus) niſi biennium expleuerint in obſeruantia d. 44. 12.
Vt Priores eligantur omnes expleuiſſe debent quinquennium in Decanatu d. 44. 12. & c. 197. 5.
Magiſtri Nouitiorum cæteris præponendi ad gradus d. 45. 12.
Reuelantes aliquid ex quo ſcandalum oriatur, qua pœna puniendi d. 45. 14.
Etiam mutati, dum permanent in eodem Monaſterio, Diſcipulorum, vt prius confeſſiones audire poſſunt, niſi à Superiore prohibeatur d. 45. 15.
Per vices ſingulis diebus audiant culpas in Capitulo d. 88. 1.
Secundum profeſſionis ordinem locum teneant inter ſe d. 133. 12.

De-

Decani Titulares raro, et qui creã-di 131. 2.
Locus inter Superiores in tota Cõgregatione non concedatur d. 131. 2.
In priuato monaſterio concedere, in arbitrio Abbatis ſit. d. 131. 2.
In alieno Monaſterio in abſentia Superiorum faciant ſigna etiam particularia d. 133. 12.
Quando, & quomodo deponendi d. 140. 2.
In correctionibus non vtantur verbis contumelioſis, & ſub qua pœna d. 153. 1.
Imponant pro exceſſibus pœnitentias d. 154. 2.
Pro quolibet Decano defuncto tenentur ad tres miſſas d. 156. 3.
Vt promoueantur, vel deponantur, quot vota requiruntur c. 196. 2.
Quomodo examinandi, & approbandi à Viſitatoribus, et qui eligi debent in Decanos c. 196. 3. *et* c. 2. 18. 15.
Super quibus à Viſitatoribus examinandi c. 218. 15
Decreta *Capituli Generalis ter in anno legantur in Monaſterijs, & quando* d. 141. 5:
Ordinata per Viſitatores, & Abbates durant poſt eorum officium, ſi non reuocantur d. 135. 17. & c. 212. 20.
Decreta particularia Viſitatorum deſcribantur in folio manu ipſorum ſubſcripto, quod tradatur ſucceſſoribus, & quare c. 221. 25.
Vide etiam Ordinationes.
Defendere *vnus alterum non poteſt* r. 150.
Abbas non patrocinetur Monacho, vel Commiſſo contra ſuum Superiorem, aliter plectendus d. 150. 1.
Delinquens *quomodo corrigi debeat* r. 9. & r. 87.
Satisfaciendi modus pro culpa d. 88. 1. 2.
A Superioribus corrigendus, admonendus ab æqualibus d. 151. 2. 3. *et* d. 153. 1. 2.
Depoſitarius *Monaſterij à Diffinitoribus deputandus, qualis, quæ eius munera, et obligationes* d. 61. 9
Depoſitarius *Capituli Generalis quis, & quomodo eligendus, & quæ eius munera* c. 183. 1.
Abbates conſignent depoſitario pecunias ad Monaſteria pertinentes c. 183. 1.
De profundis quotidie dicatur poſt primam, et completorium, et quare d. 34. 1. *et* d. 35. 4.
Diffinitores *concedere non poſſunt facultatem viuendi extra clauſtra* d. 20. 2.

Quèm admiſerint audiendum in Capitulo ſtatim dimittant c. 161. 6.
In eorum electione auctores practicarum, & conſcij non reuelantes, quibus pœnis ſubiaceant c. 166.1.
Quæ pro illis eligendis tuta conſcientia fieri poſſunt c.166.2.
Quando ad eorum electionem deueniendum c. 169.6.
Quot eligendi c. 270.1.
Eorum electio ſecundum Deum facienda c.170.3.
Qui excludantur ab electione in Diffinitores c.170.4.
Quo ordine eligi debeant c.171.5.
Quæ ſuffragia riquirantur ad eorum electionem c. 171. 6.
Ex ipſis quomodo, & quibus ſeruatis eligatur Præſidẽs c.171.6.
Si duo fuerint in ſuffragijs pares, quis præferendus c.171.6.
Quid agendum cum vnus Abbas in illa Prouincia eſt eligibilis in Diffinitorem c.171.6.
Cum Præſidente totam Congregationem repreſentant, & quæ ipſi determinant, omnes tenentur obſeruare c.172.2.
Abſente Præſidente, qui prior omnia ſigna faciat c.173.3.
Nullu precaciter ſuam ſententiã defendat, & ſub qua pœna c. 174. 1.
Non releuent, quæ in Diffinitorio tractantur c.174.2
Reuelantium pœna c.174.3.
Sententias Auditorum Cauſarum, ſi quis ad ipſos appellauerit, non facilè reuocent c. 182.7.
Ad Actiones Capitulares præmittant orationem c. 184.2.
Quæ munera eis diſtribuat Præſidens, & quando c.185.4.
In cuius Monaſterij examine Diffinitor intereſſe non poteſt c. 185. 5. 6.
Quomodo procedere debeant in correctionibus c.186:8.9.10.
Diffinita ea cenſentur, in quibus ex nouem votis ſeptem conuenitur. c.187.3.
Determinata à Diffinitoribus deſcribantur in libro petitionum Abbatum, & quomodo c.187.3.
Exponantur votis ordinata in Capitulo, & Dieta præteritis ad finem confirmandi, vel reuocandi c. 188.4.
Quando videre debent Computa Congregationis, & expenſas c. 189.1.
Inquirant an ſit ſolutus cenſus annuus vnius vnciæ auri Cameræ Apoſtolicæ, & quare c.189.3.
Studeant Monaſteriorum ordinationi, & quæ curare debeant c. 186. 1. & ſeq.

Quæ

Quæ attendere debeant in mutatio-nibus Monachorum c.189.7.8
Dietæ *facultas extenditur etiam ad Decanos* d.44.11.
Non interueniunt, niſi Abbates Regiminis d.137.1.
Dietæ interuenientes, ſi reuelent nõ reuelanda, qua pœna plectuntur c.173.2.3.
Eius Acta à Conſeruatoribus exã-minanda c.174.1.
Approbari etiam debent à Diffini-toribus c. 188.4.
Quando, & vbi congregari debeat c.223.5.
Quibus perſonis conſtet, & quæ ex-cluduntur c. 224.6.
Quot vota faciunt aliquod conclu-ſum, vel aliquem electum ad gra-dum c. 224.6.
Eligendi ad gradus proponãntur ſecundum ordinem Profeſſionis c. 224.6.
In votorum paritate quis præferen-dus c.2... 6.
Ad Dietam non accedant, niſi qui intereſſe debent, & ſub qua pœna c.225.8.
Abſoluere, vel ſuſpendere Abbates, & Priores nõ poteſt, niſi ſeruato ordine Iuris, poteſt tamen mutare Priores c. 224.7.
Quibus Monaſterijs præfici ne-queunt Patres Dietæ, & quibus poſſunt c.224.7.
Dietæ auctoritas in mutandis Mo-nachis c.26.2.3.
Diſciplina *quibus diebus fieri de-beat* d.96.2.
Diſcretio *præ oculis Abbatum ſem-per habenda* d.11.4.
Dormire *quomodo debeant Mona-chi, & quare* r.45.
Veſtitos dormire Monachos, expli-catur d.48.17.
Extra Monaſterium dormire nõn permittitur etiam occaſione aſ-ſiſtendi infirmis d.129.14.
Dormitio *Nocturna ſit octo horarũ* d.26.1.
Quando dandum ſit eius ſignum d.26.1. & *ſeq.*
Dato ſigno omnes ad Cellas ſe reci-piant d.27.3.
Non ſe recipientes ad Cellas, dato ſigno, puniendi d.27.3.
Meridiana dormitio quando inci-pit, & quando deſinit d.27.4. *et* d.93.4.
Quando pulſandum ſignum dormi-tionis Meridianæ 93.3.
Dormitionis tempore, qui non vult dormire ſeruet in Cella ſilentiũ d.93.4.
Dormitorium *diuiditur in diuer-ſas cellas* d.46.1.
In eo ſemper ſeruetur ſilentium d. 47.16. & d.98.4.

Se-

Secularium Confeſſiones ibi non audiendæ d. 47.11.
Fratrũ Confeſſiones ibi audiri poſſunt d. 47.12.
Quomodo per illud incedendum d. 47.13.
Semel in Hebdomada mundandũ. d. 47. 14.
In eo accendatur lampas, quæ ardeat per totam noctem d. 47. 15.

E

Ecclesiarum *Tapetia, ac aliæ ſuppellectiles non cõmodentur ſecularibus* d. 62.3.
Egredi *non licet à Monaſterio ſi ne benedictione Superioris, & quomodo petenda* d. 146.4.5.
Electio *ſcrutatorum quando, et quibus ſeruatis facienda* c. 167.1.
In electione Diffinitorum practicas facientes, aut conſcij non reuelantes, quas pœnas incurrunt c. 166.1.
Dicta electio quando, & quomodo facienda c. 170.1. *& ſeq.*
Quæ ſeruanda in electione Præſidẽtis c. 171.6.
Quomodo, & quando deueniendum ad electionem Conſeruatorum c. 172. 7.
Electio Scribæ Capituli c. 177.1.
Electio Cancellarij c. 178. 5.
Auditorum Cauſarum c. 180.1.
Vicarij Capituli c. 179.1.
Depoſitarij c. 183.1.
Prælatorum ad Computa c. 184.2.
Præſidentis Regiminis c. 190.3.
Electio Abbatum quomodo c. 193. 3. *& ſeq.*
Electio Viſitatorum c. 199.1. *& ſeq.*
Electio Procuratoris Generalis c. 200.5. *& ſeq.*
Elemoſinæ, *quæ faciendæ pro noſtris defunctis* c. 157.4.
Emere *ad inuicem, vel vendere monachis prohibetur* d. 68.7.
Nullus etiam emat aliquid nomine laicorum d. 68.8.
Emphiteotica *bona ad Monaſterium deuoluta, quæ requirunt, vt iterum dari queant* d. 13. 4.
Epiſcopus *non habet iuriſdictionem in noſtris Monaſterijs* d. 139.8.
In quibus caſibus ad Epiſcopos recurrendum d. 139. 8.
Equi *quales eſſe debeant pro Monachis* d. 109.6.
Ephippia, faleræque quomodo d. 109.7.
Eremitæ *Monachi qui* r. 7.
Error *qualis in choro notabilis* d. 87. 1.
Quid agere debet qui leuiter, aut notabiliter errat d. 87. 1.

Vide Delinquens.

Euchariſtia *frequentet ab omnibus, & præcipuè infirmis* d. 73. 7.

Quando ſumenda à Clericis, & Commiſſis d. 88. 3.

Ante Euchariſtiam tranſeuntes, quomodo genufléctere debent d. 39. 1.

Noſtri famuli quoties in anno communicare debent d. 111. 25.

A Viſitatoribus quando viſitanda c. 214. 8.

Eugenij quarti *Commemoratio fiat quotidie poſt Completorium* d. 35. 4.

Præcedat commemorationem fratrũ, & Benefactorum d. 35. 4.

Eius Anniuerſarium in ſingulis Monaſterijs peragendum, et quãdo c. 230. 1.

Examinatio *Monaſteriorum quo ordine facienda* c. 185. 3. 7.

Ad illam non deueniatur, niſi præhabita eorumdem informatione à Viſitatoribus c. 185. 5.

In quibus caſibus Diffinitor non interuenit examini c. 185. 6.

Quæ in examine non terminanda, ſed remittenda Viſitatoribus c. 186. 10.

Si examen exigat correctionem quomodo facienda c. 186. 10.

Quomodo, & quando ſubijciantur examini Prælati Monialium curam habentes c. 186. 11.

Excommunicatio *quænam ſit ſecundum Regulam* r. 48.

Qualis debeat eſſe modus Excommunicationis r. 48.

Qua pœna plectendi, qui iunguntur excommunicatis ſecundum Regulam r. 51.

Quomodo pro ijs fiat ſatis r. 86.

Exequiæ, *vide Funera.*

Exercitium *ſi non adeat Monachus, patefaciat cauſam Superiori* d. 85. 8.

Ab eo diſcedens, ad quid tenetur d. 86. 5.

Quomodo vocandi ad exercitium Monachi, & quid ante facere debeant d. 94. 12.

Tempore exercitij, ſi opus permittat, legatur aliquid d. 94. 14.

Expenſæ *ſuperfluæ amputandæ, & præcipuè quæ* d. 61. 9. & d. 63. 4.

Si aliquod Monaſterium ſit impotens ad expenſas pro tuendis cauſis, à quo fieri debent, & qua conditione d. 65. 12.

Expulſi à Monaſterijs notificentur ſuperioribus Congregationis eo modo, quo defuncti d. 56. 10.

In abſolutione Capituli Generalis publicandi, & quare c. 206. 3.

Fa-

Digitized by Google

F

FAbricæ, *vide Aediſicia.*
Facultas *eundi extra Monaſterium rarò concedenda, & quando* d. 20. 9.
Extra permanendi à noſtra Congregatione concedi non poteſt d 20. 10.
Famuli *vitijs dediti expellantur* d. 121. 25.
Quoties in anno communicare debent d. 121. 25.
Feſtum *Sancti Patris Benedicti celebrandum, ac ſi de præcepto* d. 32. 2.
In feſtis Sanctorum celebrandis, quæ ſeruari debeant d. 32. 1.
Diebus feſtis non equitendum neque negotia tractanda d. 103. 17.
Feudum, *ſeu bona feudalia ad Monaſterium deuoluta, quæ requirunt, vt iterum concedantur* d. 13. 4.
Fugitiui *omni ſtudio requirendi* d. 52. 1.
Eorum pœna d. 52. 1. 2. & d. 54. 3. 6.
Quid ſeruandum ſi tranſire voluerint ad aliam Religionem d. 53. 3.
Qui etiam fugitiui dicãtur d. 54. 1
Quoties recipiendi r. 54. & d. 54. 2. 3.
Vt liberentur à carcere quid requiritur d. 54. 4.
Quid vt reſtituatur locus Profeſſionis d. 55. 5.
Quomodo habilitandi ad ordines, et dignitates d. 55. 7.
Superiores Monaſteriorum ſignificent cæteris fugitiuos eo modo, quo defunctos d. 56. 10.
Promotus extra obedientiam ad ſacros ordinis quid requiritur, vt in eis miniſtret d. 129. 16.
Fugitiui in abſolutione Capituli publicandi, & quare c. 206. 3.
Funera *mortuorum non adeant monachi* d. 129. 15.

G

GIrouagi *Monachi qui* r. 7.

H

HOræ *Canonicæ quoad recitationis tempus, à quo diſponẽdæ* d. 27. 3. & d. 82. 7.
Illarum intrinſeca diſpoſitio r. 34.
Qui Pſalmi in illis dicendi ſunt r. 35. & *ſeq.*
Hoſpites *quomodo recipiendi, & tractandi* r. 99. *per tot.*

Digitized by Google

Quid viſo Hoſpite agere debeat oſtiarius d. 100. 2.

A quibus recipi debent, & quomodo d. 100. 2. & d. 101. 3.

Quando aliquid eis legi debeat d. 101. 5.

Quorum pedes lauandi d. 101. 6. & 7.

A quibus lauari debent d. 101. 8. 11.

Si ſint ex noſtris poſt duas refectiones in hoſpitio, vitam communem ſequantur d 103. 13.

Quando Monaſterium pro noſtris hoſpitibus petere poſſit expenſas d. 103. 14.

Vani apparatus in Hoſpitijs vitentur d. 103. 15.

Familiares ad Refectorium ducātur d. 103. 15.

Monachi Hoſpites ſe conforment in Diuinis officijs cum Monachis Monaſterij d. 103. 16.

Habeant literas commendatitias, et Superiori *pandant cauſas eorum aduentus* d. 103. 16.

Dum ibi commorantur ſint ſub obedientia illius Superioris d. 103: 16.

Caueant à negotijs, & itineribus in diebus feſtis d. 103. 17.

Hoſpites non recipiantur ad longū tempus ſub quouis prætextu d. 104. 18.

Humilitas *diuiditur in duodecim gradus* r. 20. *ſeq.*

Aſſimilatur ſcalæ, quam vidit in ſomno Iacob r. 21.

Eius gradus memoriter retinendi à Nouitijs ante Profeſſionem d. 25. 1.

I

IEiunium *non rigoroſe à Iuuenibus exigendum* d. 57. 2.

Ciborum quantitas in prandio maior eſſe debet, quam cum non ieiunatur d. 78. 1.

Hora prandij d. 78. 1. & d. 82. 6. & d. 94. 7.

Per totum annum diebus Veneris ſeruetur ieiunium d. 80. 2.

Seruetur etiam ab idibus Septembris vſque ad caput quadrageſimæ d. 81. 3.

Qui dies excipiendi d. 81. 4. 5.

Hora refectiunculæ pendeat ab Abbatis prudentia d. 82. 7.

Incorrigibiles *puniendi, & quomodo* d. 52. 1.

Liber incorrigibilium apud quem eſſe debeat c. 186. 12.

Quomodo conficiendus c. 186. 12.

Quibus ſeruatis rehabilitari poſſunt ad ordines, et gradus c. 186. 12.

Inſantes *non recipiantur in Congregatione* d.74.1.
Infirmus *quomodo tractandus à Cellerario* r.58.
Eius cura maximè commendatur Abbati r.77. & d.72.1.
Cellam habeat ſeparatam cum camino d.72.1.
Medicinalia non ſumat ſine licentia Superioris, & Medici d.72.1.
Si plures ſunt, in principio refectionis aliquid legatur d.72.3.
Licentiæ pro Balneis à quo impetrandæ, & à quo petendæ d.73.5. & c. 164.6.
Ad expenſas quis tenetur d.73.6.
Eius cura non negligenda tam in temporalibus, quam ſpiritualibus 73.7.
Infirmorum occaſione nullus extra Monaſterium dormiat d. 129.14.
Infirmarij *ſint Monachi, & addatur Commiſſi, & famuli, ſi opus ſit* d.72.4.
Iniuriæ *ſi fuerint inter æquales quomodo puniantur* d.152.4.
Quomodo ſi in Superiorem, *vel Prælatum* d.152.5.
Si verò Superioris *in inferiorem fuerint, quomodo purgandæ* d.152.5.
Inſtrumenta *Bonorum operum quæ & quot ſint* r.14. *per totum.*
Memoriter tenenda à Nouitijs ante Profeſſionem d.25.1.
Inuentarium *rerũ Monaſterij quando, & à quibus faciendum* d.62.1.
Prælatus habeat Inuentarium *vniuerſale, quod exhibere debet Viſitatoribus* d.62.1.
In inuentario notandi ſunt libri d.62.2.
Singuli Monachi faciant Inuentarium *librorum quos apud ſe habent Prælato præſentandum* d.67.5.
Veſtimentorum Inuentarium quãdo, et quomodo faciendum d.110.18.
Ira *non ſit in* Superiore *dum corrigit* d.153.1.
Irreligioſe *viuentes quomodo rehabilitentur ad gradus* d.55.7.
Vide Incorrigibiles.
Irridere *audens alium, qua pœna plectatur* d.151.1.
Itinerantes *habeant literas patentes ſuorum* Superiorum d. 56.9. & d.147.13.
Commendent ſe orationibus fratrũ ante iter r.145.
Reuertentes non referant, quæ viderint, aut audierint r. 145. & d.146.2,3.
Itinerantes *ſine licentia Superioris*

ris puniantur d.146.4.& d.146.13.
Facultas iterfaciendi à quo, et quomodo petenda d.146.4.5.
Si ſit ad affines, quid requirit d.147.8.9.10.
Venetias accedere volentes, quibus licentijs indigeant d.149.19.
Quibus qui ad Romanam Curiam accedere volunt d. 138.4.
Iuniores *etiam vocandi ad conſiliũ* r.11.
Adeant ſuos Magiſtros per benedictione antequam eant Cubitum d. 35.3.
Quibus diſciplinis inſtruendi d. 89.3.
Non aſſumãtur ad officia Economica, niſi expleuerint in Congregatione annum duodecimum d. 91.7.
Quomodo vocãdi à Prioribus r.130 & d.135.20.
Inter ſe quomodo tractare debent r. 130.
Non mutandi, niſi ex maxima neceſſitate d.148.15.
Iuramentum *à Viſitatoribus præſtari debet, & quibus* c. 220.22.

L

Ampas *accendatur in Dormitorio à quo, et quãdo* d.47.11
Lectores *habentes alia requiſita eligantur in* Decanos *ſupranumerarios* d. 44.11.
Pro Decanatu non tenentur vacare obſeruantiæ per biennium d.42,4
Qui deputandi pro ſtudijs formalibus, & à quibus approbari debent d.90.5.
Lectoribus neceſſaria ſubminiſtrentur d. 90.5.
Lector menſæ quomodo, & vbi petere debeat pro ſe orari d. 76.7.
Quando incipere debeat lectionem d.76.8.
Lectio *ſpiritualis ante Completorium in Capitulo legenda, & quamdiu protrahi debeat* d.83.1.
Quando lectioni vacandum r.91.
Lectionum horæ ab Abbate diſponantur d:92.1.
Tempore Quadrageſimæ quando lectioni vacandum d.94.11.
In ipſis exercitijs ſi opera permittant, legatur aliquid d. 94.14.
Quando, et quomodo Monachi ſunt ad lectionem vocandi d. 94.13.
Lecti *non habeant ornamenta* d.113.19.
Panni linei permittuntur ſuper Sagum, aut Mattam d.111.20.
Legere *ad primam menſam tenetur*

tur etiam Prior Clauſtralis d. 71.1.
Antequam ad legendum quis ingrediatur benedicendus, et quomodo r. 74. *et* 76.7.
Lecturus ad menſam accipiat mixtum r.85. *et* d.77.10.
Qui legere debeant r. 75. & d. 77.9.
Quæ legi debeant in prima menſa d.75.2.
In fine Refectionis, & in ſecunda menſa legatur Caput Regulæ, quod lectum fuit in Capitulo, & quare d. 75. 2.
Legente Superiore quis facere debeat ſigna particularia d.75.2.
Lecturus non incipiat legere antequam ſederint omnes d.76.8.
Lectiones præuideantur ab his, qui legere debent d. 89. 2.
Quæ ſeruanda in lectione, & cantu d.89.1.
Libri *omnes notentur in Inuentario communi, & in illis ſcribatur nomen Monaſterij cuius ſunt* d. 62.2.
Conceduntur ad vſum Monachorum, reſtituendi poſt obitum monaſterio, in quo ſignati reperiuntur d.67.2.
Libri non ſignati poſt obitum Monachi cuius ſint d. 67. 5.
Reuelari quando debent Superiori d.67.3.
Singulis annis fiat de illis Inuentarium Superiori conſignandum d.65.5.
Librorum prohibitorum detentor, qua pœna puniendus d.68.5.
Opera propria, vel aliena imprimere volentes quid ſeruare teneantur d:113.3.
Abſque Superioris licentia in Monaſterium non introducantur d. 113.3.
Liber *incorrigibilium ſeruandus penes Præſidentem, & ſucceſſoribus conſignandus* c.186:12.
Quæ in illo notari debeant c. 186. 12.
Litaniæ *nomine quid intelligatur in Regula* 31. 1.
Literæ *nec mittendæ nec recipiendæ inſcio Superiore* r. 104. & d. 105. 3.
Signatæ ſigillo Pax à nemine aperiantur, & aperientes, qua pœna plectendi d. 105. 4. & c. 211. 17.
Audens aperiri literas directas Præſidi, Diffinitoribus, vel Viſitatoribus, qualiter puniendus d.106.5.
Intercipiẽtes, vel aperiẽtes priuatas literas quomodo puniantur d. 106:6.
Pœna ſcribẽtium, aut recipientium literas inſcio Superiore d.106.7.

De-

Deferens literas tenetur eas præſentare Superiori, & ſub qua pœna d.106.9.

Quis literis Diffinitorij reſpondere debeat, & quando c.204.1.

Scribentes literas non ſubſcriptas Capitulo Generali carceri mancipentur c.162.1.

In quo caſu licet alienis literis ſubſcribere c.162.3.

Scribens Capitulo Generali in præiudicium alteriùs ſtet ad pœnam talionis c.162.5.

Qualiter puniẽdus ſi ſcripſerit falſa c.162.5.

Literæ bonum Congregationis concernentes quando, & cui in Capitulo præſentandæ c. 173.4.

Literæ *gratioſæ moderatè concedendæ* d.157.5.

Pro illas habentibus in ſingulis monaſterijs imponuntur triginta miſſæ, & quando d. 157. 5. & c. 206.4.

Pro conſanguineis non concedũtur, & quare c. 164. 5. & d.157.6.

Tres, & non plures ſingulis Abbatibus concedendæ c.164.4.

Lites *conſanguineorum, & ſecularium noſtri non accipiant* d.147. 12.

Locatio *quo modo peragenda* d.12. 1. & *ſeq.*

Non fiat abſque conſenſu Monachorum d. 12.1.

Ludouici *Barbi Anniuerſarium in ſingulis Monaſterijs peragendum, & quare* c.231. 1.

Ludus *omnis tam intra, quam extra Monaſterium Monachis prohibetur* d.18.2.

M

Magiſter *Nouitiorum quæ curare debet* d.25.11.

Quo tempore in Choro ſatisfacere debeat Matutinum, & Laudes *B. Virg.* d.27.7.

Data Benedictione Diſcipulos ſtatim dimittat d.35.3.

Qualis eligi debeat d.43.5.

Tenetur curare etiam Monachorum diſciplinam d.43.6.

Debet annum decimum octauum in Congregatione expleuiſſe d.43. 8. & c. 197.4.

Si per triennium in ſuo officio cum laude vacauerit præponatur cæteris ad Prioratum d.45.11.

Non interſit Capitulo dum agitur de Nouitio ad profeſſionem admittendo, votum tamen det cum cæteris d.118.12.

Præcedentia, & præeminentia eiuſdem d.133.12.

Manducare *apud extraneos vbi ſunt noſtra Monaſteria nullus* au-

Digitized by Google

audeat d. 97. 1.
Martirologium *vbi, & quando dicatur* d.34.1.
Matutinum *qua hora perſoluendum* d. 26. 1.
Mendicantes *non recipiuntur in Congregatione, & quare* d. 125. 3.
Menſę *inſeruire debet etiam Prior* d. 171.1.
Inſeruientes accipiant ante mixtum r.75. & d. 77. 10.
Menſæ infirmorum non deſit lectio, & quando d.72.3.
Quid legendum in prima, & ſecũda menſa d. 75.2.
Quando Superior facere debeat ſignum incipiendæ comeſtionis d. 76.8.
In fine menſæ nemo ſurgat, niſi dicto Deogratias d.76.8.
Qui menſæ legere debeant d.77.9.
Apponatur panis quantum cuique opus eſt d.78.2.
Eſus carniũ vbi prohibetur, vbi & quando permittitur d. 78. 3. & *ſeq.*
Vini menſura quæ apponenda r. 79.& d.79.1.
Quibus in poculis bibere debeant monachi, & quomodo d. 79.1.
Tardè venientes ad menſam qualitèr corripiantur r.84.
Quãdo genuflectere debeant d.85. 5.6.
Legitimè occupatus excuſationem faciat d. 85. 8.
Diſcedens quid agere tenetur d. 86.9.
Prælati ſi ibi non fuerit Præſidens tardè venientes non genuflectunt d.86.10.
Quando reficiendum tempore Quadrageſima d.94.11.
Hoſpitum menſæ lectio non deſit d.101.5.
Menſa Abbatis cum quibus eſſe debeat r.112.
In loco defuncti apponatur in menſa crux parua, ibique nullus ſedeat per menſem, & quare d. 157. 4.
Miſſa *Sancti P. Benedicti quando dicenda* d. 32.2.
In ſingulis Monaſterijs quotidie celebranda, vbi & quando decantanda d.38. 2.
Quando Monachi debeant in illa genuflectere, ſedere caput inclinare, detegere, aut ſemi nudare d. 39. 3. & *ſeq.*
Moroſe, alta, & diſtincta voce celebranda d. 89.2.
Seruentur in ea Toni, & Cerimoniæ Monaſticæ d:89:2:
Si celebrari contingat miſſa de feſto, & de feria quomodo diſponendæ d. 49. 8.
Noua Miſſa careat inuitationi-

bus, & oblationibus, nec dicatur in alienis Eccleſijs d. 128. 9.
Quot cantare, et celebrare tenemur pro ſingulis noſtris defunctis d. 156. 2. *& ſeq.*
Quando cantanda pro omnibus defunctis monaſterij c. 2... 4.
Mixtum *quomodo intelligendum* d. 71. 2.
Qui illud ſumere debeant r. 70. *et* d. 71. 2. *&* r. 75. *&* r. 77. 10.
Monachus *reuelans vetita in Capitulo reuelari, qua pœna puniẽdus* d. 13. 6.
Monachorum quot genera, & quænam ea ſint r. 7.
In grauioribus cauſis omnes vocandi ad conſilium r. 11. *&* d. 12. 1.
Quomodo conſilium præſtare debeant r. 11. *&* 13. 6.
Omne ludi genus monacho prohibetur tam intra, quam extra monaſterium d. 18. 2.
Prohibentur etiam vana ſpectacula, Chorea, & habitus tranſformatio d. 18. 2.
Inſuper vſus ſe lauandi tam in mari, quam in flumine d. 19. 3.
Quomodo per Ciuitates incedere debeat d. 19. 7.
Extra monaſterium non pernoctet abſque licentia d. 19. 8.
Quibus permittitur d. 19. 8.
Monacho concedenda rarò facultas eundi extra monaſterium d. 20. 9.
Quæ ſeruare debet dum conceditur d. 20. 9.
Facultas degendi extra Congregationem a quo ſumenda d. 20. 10.
Quilibet Profeſſus tenetur recitare Diuinum Officium d. 37. 1
Dum ingreditur Chorum, Capitulum, vel ab his egreditur, quæ præſtare tenetur d. 39. 1. 2.
Quomodo dormire debeat, & quare r. 45. *&* d. 46. 1.
Qua facultate quis alterius cellam ingredi poteſt d. 46. 3. 6.
Quomodo ſimul ſtandum in cella d. 46. 3.
Non introducat abſque licentia extraneos in cellam d. 46. 4.
Oſtium non claudat, itaut aperiri non poſſit claue communi d. 46. 5.
Qui contrauenerit puniendus d. 46. 5.
Capſas clauibus obſeratas non habeat d. 47. 8.
Si contumax, aut inobediens quomodo corrigendus r. 48.
Quomodo in grauioribus culpis r. 49. *per totum*.
Carceri mancipatus, quid requiritur,

Digitized by Google

tur, vt rebabilitetur d. 55. 7. 8.

In itinere deferat literas patentes Superioris à quo diſcedit, & ſub qua pœna d. 56. 9.

Quibus conditionibus mutuo, vel comodato accipere poteſt aliquid d. 69. 10.

Quid ſeruare debeat cum legit, cantat, aut miſſam celebrat d. 89. 2.

Occupatus hora diuini officij, quid præſtare tenetur r. 96.

Extra dormire, vel manducare abſque licentia nulli liceat d. 97. 1.

In ſecularium hoſpitijs modeſtè ſe gerat d. 104. 17.

Quid præſtare debet in miſſione, & receptione literarum d. 105. 3.

Munera accipere nequit abſque licentia r. 104. & d. 105. 1.

Monachus peregrinus quomodo ſuſcipiendus r. 124. *per totum.*

Qui alibi firmauerit ſtabilitatẽ ſuã, & redire voluerit quomodo recipiendus d. 125. 2. & d. 54. 2. 3.

Monachus alterius Congregationis, quibus ſeruatis recipi poteſt d. 125. 3.

Monachus à Priore quomodo appellandus r. 130. & d. 135. 20.

Vltimarum voluntatum executio illi prohibita d. 138. 5.

Si non impleat conditiones ſuæ facultatis, vel aliter culpabilis, puniendus d. 139. 7.

Quem locum tenere debeat r. 130. & d. 131. 1.

Si impoſſibilia niungantur quomodo ſe gerere debet r. 149.

Vocatus ad Capitulum Generale venire teneatur c. 160. 4.

Qua ex cauſa accedere poteſt, & quæ facultas prærequiritur c. 161. 5.

Accedens ſine licentia, qua pœna puniendus c. 161. 5.

Vide etiam Iuniores, *Hoſpites, fugitiui, et expulſi.*

Monaſteria *habeant Regeſtum, in quo ordinata pro bono Congregationis adnotentur, & libellum in quo notentur ordinata pro bono illius Monaſterij* d. 65. 15.

Quæ diſpenſata ſuper eſu carnium d. 78. 2.

Monaſterium duodecim Monachorum quas lectiones habere debeat d. 90. 4.

Quas ampliora d. 90. 4.

Quænam deputata pro ſtudijs formalibus d. 90. 7.

Acquirunt pecunias, quæ ex illicitis negotiationibus proueniunt d. 113: 12.

Quæ Monaſteria ſint Nouitia-

Digitized by Google

tus d. 116. 3.
Extra dormire non licet d. 129. 14.
Quæ ſeruanda in conſtituendis, vel deſtruendis ædificijs, & ſub qua pœna d. 143. 2. & *ſeq.*
Quando poteſt pro noſtris hoſpitibus petere expenſas cibarias d. 103. 14. & c. 228. 2.
Sunt exempta à Iuriſdictione Ordinarij d. 139. 8.
Quæ deputata pro conſeruandis Scripturis Congregationis d. 64. 5
Vt vniatur aliquod Monaſterium noſtræ Congregationi, quæ ſeruãda c. 228. 1.
Quot vota requiruntur, vt noſtræ Congregationis Monaſterium cũ alio permutari poſſit c. 230. 3.
Quot ad Monialium monaſteria acceptanda c. 230. 4.
Monialium *viſitatio, quibus committi non poſſit* c. 200. 3.
Ipſarum Monaſteria, vt recipiantur ſub Congregatione quid requiritur c. 230. 4.
Munera *ſine licentia Superioris nec danda, nec recipienda* r. 14. & d. 105. 2.
Abbates Monachis alterius monaſterij non mittant munera abſque Prælati illorum licentia d. 105. 2.
Deferentes Monachis munera tenentur ea præſentare Superiori, et ſub qua pœna d: 108. 9.
Mutationes *Abbatum rarò fiant, et quare* c. 193. 2.
Monachi ex qua cauſa mutandi c. 198. 7.
Præſcribatur iter, & neceſſaria miniſtrentur c. 198. 7.
Quantum fieri poteſt ſint ad loca viciniora c. 198. 8.
Vt mutationum Catalogo fides adhibeatur, quid requiritur c. 199. 9.
Mutationes monachorum, quando à Regimine, et quo modo fieri poſſunt c. 226. 1. & *ſeq.*
Quando *ſunt monachis denegandæ* c. 227. 6.
Ad expenſas mutationum, quod nam monaſterium tenetur c. 228. 1.
In quo caſu mutationum expenſis iungi debeant etiam cibaria c. 228. 1.
Mutatus *ſecum ferat literas teſtimoniales ſui Superioris* d. 147. 13.
Si vtatur mandato Procurationis monaſterij à quo recedit, puniatur d. 146. 7.
Statim ac peruenerit ad monaſterium aſſignatum reuelet Superiori pecunias &c. 148. 11. & c. 199. 11.

Recta via proficiſcatur d.148.15.
Non facilè mutentur Monachi præſertim Iuniores d: 148. 15.
Habeat Inuentarium eorum, quæ ſecum defert Superiori conſignandum d.148. 16.
Aliud Inuentarium relinquat monaſterio, à quo recedit d. 148. 16.
Mutatus ſi fuerit Abbas, de expenſis prouideat Monaſteriū ad quod tendit, alios, Monaſteria, à quibus recedunt d. 149. 17.
Mutatus detineri non poteſt, quo minus ad Monaſterium aſſignatum pergat d.149.16.
De quibus prouideri debet in prima mutatione c. 199.10.

N

NEgotiatio *illicita qualiter punienda* d.113.2.
Pecunia ex illa prouenieus applicetur Monaſterio, & cui d.113.2.
Nouitiatus *Cellæ habeant foramen in Superiori parte oſtij à nemine claudendum* d.46. 2.
In illa per quinquennium maneāt Nouitij d.57. 3.
Quando ante extrahendi d.57. 3.
A Nouitiatu extracti, ſint per triennium ſub cura Prioris d. 57. 3.
Extracti propter culpam quomodo puniendi d.57.3.
Nouitij *abſque Monachorum conſenſu non admittantur ad Profeſſionem* d. 12.1.
Non recipiendi, ſi non profecerint in ſchola humilitatis d.25.1.
Quæ memoriter tenere debeant ante profeſſionem d.25.1.
Recipi nequeunt, qui non expleuerint quintum decimum annum d. 56.1.
Quomodo tractandi d.57.2.
Per quinquennium in Nouitiatu detineantur d. 57.3.
Quando ante extrahendi d.57, 3.
Modus quo recipiuntur d.102.8. *& ſeq. &* d.117. 8.
Quæ ſeruanda in receptione Nouitij, in anno probationis, et profeſſione r.114. *per tot.*
Prærequirenda ante profeſſionem d. 115. 1.
Non recipiantur ſi ſeniorum maior pars non conuenerit d. 115.1.
Recepti ſine debitis requiſitis non remittantur ad propria d. 116.2.
Defectuoſi proponendi ſunt toti Conuentui antequam recipiātur, & quare d.116.2.
Qui aliter receperint puniantur d. 115.2.
Non admitti volumus, qui latinā linguam non callēt d.116. 2.

In

In quibus Monaſterijs recipiendi d.116.3.

Sunt alendi, & veſtiendi ſumptibus Monaſterij pro quo veſtiuntur d.117.3.

Antequam veſtiatur vbi manere debet, & quomodo d.117.4.5.

Expulſi, aut diſcedentes ab vno Monaſterio, quomodo ab alio recipiendi d. 117. 6.

Reiecti manere non permittantur in Monaſterio d.117.7.

Quando, à quo, & vbi recipere debent habitum Nouitiorum d. 117. 8.

Ad eorum receptionem, quæ requiruntur d. 118.9.

Dicta de Nouitio in Capitulo non reuelanda d.118.10.

Magiſter Nouitiorũ, et Conſanguinei excludantur dum diſcutitur eorum receptio, interſint tamen ſuffragijs d.118.12.

Per primos ſex menſes probationis, in quibus ſunt exercendi d. 113. 13.

Eorum formula Profeſſionis d.119 14.

Quomodo recipiendi ad oſculum pacis d.119.15.

Sacerdotes Nouitij alios præcedãt, & aliquando celebrare omittant, & quare d.123.2.3.

O

OBedientia *debet eſſe ſine mora* r. 17.

Quid requirit, vt ſit acceptabilis r. 17.

Exhibetur Deo, *dum maioribus exhibetur* r. 17.

Ad inuicem exhiberi debet, et quomodo ab inferiore r. 153. & *d.* 153.1.

Oblati *gaudent noſtris Priuilegijs* d.121.23.

Quomodo recipiendi d.121.23.

Quem locum tenere debent d.121 23.

Quando confiteri, & communicare tenentur d.121.23.

Ad quod penſum ſpirituale obligantur d. 121. 24.

Obſeruantia *Regularis ab Abbate frequentanda* d. 10.2.

A Biennio obſeruantiæ requiſita ad Prioratum excipiuntur Lectores, & Concionatores d. 44. 12.

Obſeruantiæ Regulari vacare non tenentur Cancellarius, & Capſarius Congregationis d.137.2.

Ocreæ *Monachorum quales eſſe debeant* d.109. 8.

Officiales *extra Monaſteria non omittant ſqiritualia exercitia* d. 10. 1.

Re-

Rerum ſui officij faciant Inuentarium d. 62. 1.
Expleta adminiſtratione rationem reddant, & reperti culpabiles puniatur d. 63.4.
Nil mutuo, vel commodato accipiant abſque licentia in ſcriptis Prælati, & Conuentus d. 68. 10.
Iuniores non ante duodecimum profeſſionis annum fiant officiales d. 91. 7.
Non ſunt perpetui d. 140.1.
Quando, & quomodo abſoluantur d. 140. 2.
A quo inſtituendi, & quomodo d. 141. 4.
In Prælati abſentia cui obedire debent d. 142. 10.
Cuiuſcumque ſint generis vltra ſexennium in officijs non permaneant c. 193.2.
Ad illa non reaſſumantur, niſi totidem annis vacauerint, quot exercuerunt c.193.1.
Qui inſtitui debent c.195.9.
Ad fauorem alicuius extra Congregationem. Nullus inſtituatur & quare c.195.9.
Officium diuinum, *qua hora in noctibus recitandum* r.26. & d. 26. 1.
Recitationis horarũ diſpoſitio quo ad tempus pendeat ab Abbate d. 27. 3. & d.92.1.
Qualiter diſponendum Hiemis tẽpore r.28.
Quid mutandum in eſtate r. 29.
Quomodo recitandum Dominicis diebus r. 29.
Qualiter diebus ſolemnibus r.30.
Qualiter priuatis diebus r. 30.
In triduo ante Paſcha recitandum iuxta ritum Eccleſiæ Romanæ d. 31. 1.
In natalitijs Sanctorum quomodo celebrandum r.32.
Diſpoſitio pſalmorum r. 35. *per totum*.
Recitare tenentur omnes Monachi profeſſi d. 37. 1.
Conuentualiter in Choro dicendũ, & vbi d.38.2.
In Hebdomada ſancta non varietur cantus monaſticus d.38.3
Quando ſtandum, inclinandum caput, aperiendum, vel ſeminu dandum, aut genuflectendum d. 39. 1. & *ſeq.* & d.96.1.
Tardè ad diuina officia accedentes, quid præſtare debent r.83. & d. 84.2. & *ſeq.*
Non accedentes, vel tardè, excuſationem faciant d. 85. 6.8.
Diſcedere volens ab officio quid præſtare tenetur d. 86.9.
Prælati ſi tardè accedant non genuflectunt, niſi ibi fuerit Præſidens d.86.10.

Qui

Digitized by Google

Qui dare debet ſigna pro officio perſoluendo d.89.1.

Tempore quadrageſimæ quando horæ ſunt pulſandæ d. 93. 6. *& ſeq.*

Expleto officio fiat breuis morula, & quare d. 98.4.

Monachi *Hoſpites ſe conforment in officio cum Conuentu* d. 103. 16.

Nullus facile eximatur à diuino officio propter aliquam artem d. 113.1.

Officiũ S. Patris Benedicti in feria tertia quando recitãdum d.32.1.

Officium B. *Mariæ Virginis quo tempore, quo ad Nocturnos, & laudes non dicitur Conuentualiter* d.27.7.

Eadem cura perſoluendum, ac diuinum d.38. 2.

Officium *defunctorum quando dicendum in quadrageſima* d.49.6

Totum perſoluendum in die obitus alicuius d.56. 2.

Pro defuncto Clerico tenentur alij Clerici totum officium defunctorum recitare d.156.3.

Quando recitandum pro omnibus defunctis fratribus monaſterij c. 2. . 4.

Oratio *qualis eſſe debeat, & quomodo orare debemus* c.39.

Oratio mentalis quando, & vbi facienda d. 89. 2.

Oratio quadraginta horarum quãdo fieri debeat, & quomodo d. 98. 3.

Quomodo *oremus pro fratribus abſentibus* d. 146.1.

Quæ oratio, & à quo dicenda cum omnes de Capitulo primo congregantur c. 164.2.3.

Durante Capitulo ſpecialiter orandum in ſingulis monaſterijs, & quare c.174.10.

Ordinationes *nouæ non fiant, niſi ex vrgentiſſim cauſa* c.188.6.

A quibus ſunt approbãdæ c.188.6.

Seruari debent, ſed non regiſtrari c. 188.5.

Quando regiſtrandæ c. 188.5.

Ordinationes præteriti Capituli, et Dietæ quando, & quare legi debeant c. 188.4.

Ordinationes confirmatæ, vt reuocari, vel alterari poſſint quid requiritur c.188.7.

Vide etiam Decreta.

Ordo *ſacer quanã requirat in promouendis* d.126. 1.*ſeq.*

Per quod tempus diſpenſari poſſit, & à quibus d.127.4.5.

Qui ob inſufficientiam non promouentur, vel reprobantur, quibus pænis ſubiaceant d.127.6. *et* d. 131.3.

Promotus ſine ſtatutis requiſitis ab adminiſtratione ſuſpendatur d.127.7

Su-

Superior ordinari permittens inſufficientem puniendus à Capitulo Generali d. 128. 7.
Quæ ſeruanda, vt quis primo anno quo eſt in aliquo Monaſterio ad ſacros ordines promoueatur d: 128. 8:
Fugitiui extra obedientiam promoti ad ſacros ordines, vt in eis miniſtrent quid requiritur d. 129. 16.
Promoti in Apoſtaſia ab adminiſtratione perpetuo arceantur d. 129. 16.
Facultates pro promouendis ad ſacros ordines in Capitulo petantur à Prælato Monaſterij c. 164. 4.
Oſculum *pacis quid ſignificet* d. 101. 4.
Quando mente, & animo exhibendum d. 161. 4.
Oſtiarius *quid agere debet hoſpitibus ſuperuenientibus* d. 100. 2.
Quomodo præſentare debeat Superiori literas, & munera ad monachos directa, & ſub qua pœna d. 106. 9.
Qui, & qualis eſſe debeat r. 143. & d. 143. 1.

P

PAnis *apponatur quantum cuique opus eſt* d. 78. 2.
Parietes *Cellarum non habeant ornamenta* d. 111. 19.
Pauperes *in obitu alicuius noſtræ Congregationis, quam elemoſinam accipere debeant* d. 157. 4.
Pecuniæ, *quæ reperiuntur apud quemuis defunctum noſtræ Congregationis ſint illius Monaſterij, in quo moritur, ſi ibi fuerit aſſignatus* d. 67. 3.
Quæ apud ipſum non inueniuntur ſint Monaſterij ſuæ Profeſſionis d. 67. 3.
Quando Superiori reuelandæ d. 67. 4.
Inordinatæ exigentes pecunias à Conſanguineis, vel alijs qualiter puniendi d. 68. 6.
Monachi, & Commiſſi non emant, aut vendant ad inuicem d. 68. 7
Qui emerit, vel aſportauerit aliquid pro laicis in fraudem vectigalium quomodo puniatur d. 68. 8.
Pecunias expendere, vel tenere etiam ſi aliorum ſint, nemini licet ſine licentia Superioris d. 68. 9.
Non releuantes pecunias, qua pœna puniendi d. 68. 9.
Pecuniæ, quæ non reperiuntur reuelatæ applicentur Monaſterio Profeſſionis non reuelantis d. 69. 9.

Pecuniæ Confeſſarijs oblatæ, vel recuſentur, vel ad Sacriſtam dirigantur d. 129. 13.

Pernoctare *extra monaſterium non permittatur Monachis* d. 129. 14. & d. 97. 1.

Petitiones *Abbatum qualiter à Cancellario diſponēdæ* d. 127. 8.

Pœnitentiæ *à Conſtitutionibus taxatæ inuiolabiliter obſeruentur* d 49. 1.

Quando nam ſecretè, vel publicè imponendæ d. 49. 2.

An diſpenſari poſſint d. 50. 3.

Recuſans implere pœnitentias, quomodo debet ſatisfacere d. 49. 2.

Practicæ *in Diffinitorum electione quibus pœnis prohibētur* c. 166. 1

Præcedentia *quæ ſeruari debet in Congregatione* d. 131. & *ſeq.*

Locus ſuperior in tota Congregatione nemini concedendus, & quare d. 131. 2.

Præcedentia Abbatis Caſinenſis, Abbatis Sancti Pauli, Sanctiſſimæ Trinitatis Cauæ, Procuratoris in Curia, & Prioris Caſinenſis d. 134. 14. & *ſeq.*

Prælatus, *vide Abbas.*

Prępoſitus, *vide Prior.*

Præſidens *non poteſt diſpenſare pœnitentias rebellibus, niſi ad breue tempus* d. 50. 3.

Habeat penes ſe clauem, ſub qua ſunt acta Viſitationum d. 64. 8.

Monaſteriorum cauſas ſuſcipiat tuendas, ſi opus fuerit d. 65. 11.

Pro tuendis iuribus Monaſterij impotentis, quid facere debet d. 65. 12. 13.

Quid pro tuendis iuribus totius Congregationis d. 65. 14.

Quādo ſufficiat licentia Præſidentis pro ordinando d. 127. 2.

Eius præeminentia, & locus d. 123. 5. & c. 209. 1.

Non concedat facultates vltra tēpus ſuæ dignitatis duraturas d. 135. 18.

Signentur ſigillo Congregationis, *aliàs non detur fides* d. 135. 19.

Nulli liceat accedere ad Præſidentem ſine ipſius, & Abbatis ſui licentia d. 146. 6.

Poteſt ſecum ducere ad Capitulum Generale ſcribam c. 161. 6.

Dum congregatur Capitulum, dimittat non intereſſe debentes c. 161. 6.

Quando congregare debet in ſuo Cubiculo Viſitatores, & ad quid c. 164. 2.

Quādo conuocare debeat omnes de Capitulo c. 165. 3.

Quas orationes dicat dum omnes de Capitulo ſunt congregati c. 165. 3.

De

De quibus loqui debet coram Prælatis ab ipſo conuocatis c.165.3.
Quomodo, & quando ſciſcitari debeat Prælatos an ſatisfecerint c. 165.4.
Quando legere debet ea, quæ ad electionem ſcrutatorum ſpectant. c. 167.3.
Quando legere debet ſcrutatoribus Caput Conſtitutionum ad ipſos ſpectans c.168.4.
Abſente Præſidente quis dictum caput legere debeat c. 169. 3.
Quomodo *abſoluat omnes Prælatos ab adminiſtratione, & titulo* c. 168.2.
Quando, & *quomodo ſeipſum abſoluat ab adminiſtratione, & titulo* c. 169. 4.
Abſolutus veniam petat genibus flexis, & correctioni ſubiaceat c.169.5.
Ex quibus, & quomodo eligatur Præſidens *Capituli* c.170.1.& c.17.5.6.
Q*uid ſi duo inueniantur pares in ſuffragijs* c. 171.6.
Q*uando legere debeat Caput Conſtitutionum ſpectans ad auctoritatem Diffinitorum, & Conſeruatorum* c.172.1.
Q*uando ipſi præſentari debeant literæ bonum Congregationis concernentes* c.173.4.
Quas admonitiones facere debeat cunctis de Capitulo congregatis c.173.4.
Eius locus, & auctoritas c.173.3
Sua *manu ſcribat in Regeſto Actorum Electionem Scribæ Capituli* 177.1.
Apud ſe librum habeat in quo ſint deſcripti incorrigibiles, criminoſi, & proceſſati c.186.12.
Ad ipſum ſpectat tam in Capitulo, quam in Dieta omnia proponere congregatis c. 187. 1. & c. 224.6.
Tenetur proponere ea de quibus fuerit à congregatis requiſitus c. 187. 1. & c.224.6.
Q*uem modum tenere debet in perquirendis votis* c.187.2.
Prolixiorem in dicendo moneat, vt ſit breuis c.187.2.
Præſidens Regiminis quando eligatur vltra, quando citra alpes c.190.2.
Quomodo *fiat Electio, & quæ cærimoniæ ſubſequantur* c. 190.3. & *ſeq.*
Q*uis publicare debet Præſidentem* R*egiminis* c.191.5.
Præſidens, & Procurator Generalis non poſſunt eſſe profeſſi eiuſdem Monaſterij c.202.9.
Pro quo tempore Præſidens non eſt eligibilis in Procuratorem, nec

Procurator in Præſidem. c.202.10.
Pro quibus imponat orari in abſolutione capituli c.206.5.
A Capitulo recedat vltimus c.207.6.
Habeat apud ſe ſigillum magnum Congregationis, & Regeſtū Capituli c.209.2.
Ipſo inconſulto non extrahantur Scripturæ ab Archiuio, in quo conſeruantur c.209.2.
Curet ordinata per Capitulum exequi, & obſeruari c.209. 3.
Iis, quæ intra triennium occurrerint cum vno, vel pluribus Viſitatoribus prouideat c.209.4.
Omnia diſponat ſecundum Dei timorem aliter corripiendus, & à quibus c.210. 5.
Præſidentis Generalis titulo non vtatur c.210. 6.
Quorum conſenſum requirit volēs acedere ad Curiam Romanam c. 210.7.
Quæ Monaſteria, quoties, & cum quibus viſitare poſſit, & à quibus abſtinendum c. 210. 9.
Quæ ſeruare debeat in monachorū mutationibus c.210. 10.11.12.
Poteſt lites, & cauſas inter noſtros ſummariè terminare c.211.13.
Poteſt abſoluere omnes de Congregationis à reſeruatis eiuſdem c.211.14.
In actu Viſitationis poteſt delinquentem in alieno Monaſterio carceri mancipare etiam inuito Prælato c.211. 15.
Præſidens cum omnibus Viſitatoribus repreſentat omnem Congregationem c.211.16.
Vtatur in literis particularibus ſigillo Pax, quo vtuntur Viſitatores c.211.17.
Non poteſt aperire literas hoc ſigillo ſignatas c.212.18.
Quando, & quomodo poſſit ordinata per Capitulum ſuſpendere, nouaque decernere, & quamdiù duratura c.212.19.
Ordinata per ipſum durant etiam poſt eius officium, niſi reuocentur c.212. 20.
Caueat à muneribus, & ſub qua pœna c.212.21.
Quomodo ab officio abſoluendus ſi non idoneus, aut criminoſus experiatur c.222.1.
Mortuo Præſidente loco eius ſuccedit antiquior Viſitator c. 222.2
Si Viſitator Siculus euadat Præſidens vbi debeat commorari, & cuius expenſis c. 223.2.
Illius auctoritas in mutationibus Monachorum c.227.3.
Prima *qua hora pulſanda tempore* qua-

quadrageſima d.93.6.

Prior *Clauſtralis vbi titulus monaſterij eſt Prioratus venit nomine Abbatis* d.13.7.

Venit etiam nomine ſeniorum d. 13.8.

Ipſius munera d. 41.1. *& ſeq.*

Quorum Confeſſiones audire poteſt ex officio d. 16.2.

Habilitari nequit ad Abbatiam ante præfinitum tẽpus d.44.10.

Eligi non poteſt in Abbatem, niſi expleuerit quinquenniũ in Prioratu, & biennium in Reſidentia d.45.12.& c.197.5.

Etiam mutatus ſi permaneat in eodem monaſterio diſcipulorum Confeſſiones audire poteſt, niſi Superior prohibuerit d. 45.15.

Capſam claue obſeratam habere poteſt, & ſub qua conditione d. 47. 8.

Non excuſatur à miniſterio Coquinæ, & à lectione, & ſeruitio menſæ d. 71.1.

Qui locus ei debetur d.131. 1.

Qui Titularis faciendus d.131.2

In alieno monaſterio teneat locum poſt Priorem loci d.133.12.

Prior Caſinenſis in Regno Neapolitano præcedat omnes Priores etiam loci d.134.15.

Prioris electio ſecundum Regulam, & qui eligendus r. 139. *per totum*.

Non eſt perpetuus d.140.1.

Quando, à quo, et quomodo abſoluendus d.140.2.

Abſolutus teneat locum ſuæ profeſſionis d. 141. 2.

Mortuo, vel abſente Prælato ad ipſum deuoluitur Prælati auctoritas, & quandiu durat d. 141. 6. & c.223.4.

Tenetur ſeruare, quæ conſtituit Abbas, & ſub qua pœna d.141. 7. & d. 142.12.

Prælato ad Capitulum non accedente abſque legitima cauſa, & debitis licentijs, dum Prælati abſoluuntur in Capitulo omnis auctoritas eſt penes Priorem d. 142. 8.

Non poteſt deputari Abbas illius Monaſterij, in quo immediatè fuit Prior d.142.13.

Pro defuncto Priore Clauſtrali, vel Titulari, Clauſtralis, vel titularis tenentur reſpectiuè ad decem miſſas d.156.3.

Quot vota requiruntur, vt Prior deponatur, & quot vt quis in Priorem eligatur c. 194 4.

Quot annis poſſit eſſe Prior in aliquo monaſterio, & quot abeſſe debet c.193.1.

Poteſt in Dieta mutari, non autem deponi niſi cauſa cognita c.225. 7.

Pri-

Priuilegia *Congregationis in quibus monaſterijs cuſtodienda, & qua cura* d.64.5.
Ad alia noſtra monaſteria transferri poſſunt, ſed quæ ſeruanda d. 64.6.7.
Eorum tranſumpta in ſingulis monaſterijs habeantur d.64.7.
Vt inuiolata permaneant, quanta Abbatis debet eſſe cura d.65.11. 12.
Procurator *Generalis in Curia quomodo tueri debet cauſas monaſteriorum* d.65.11.
Quos Abbates præcedat d. 135. 16.
Qui, quando, & quomodo eligendus c.200.5.
Quas conditiones prærequirat c. 200.5.
Quæ ad eius officium ſpectant c. 201.5.12.
Quibus rationem reddere tenetur, & quando c. 201.6.
Computorum libros deferat ad Capitulum Generale, & quare c. 201. 6.
Subſcribat mandata pecuniæ quocumque modo ſoluendæ à Computiſta c. 201.7.
Capſa Procurariæ Generalis apud quem eſſe debet c.201.7.
Modus eligendi Procuratorem Generalem c.201.8.
Electus in vno Capitulo, in ſequenti confirmari debet c. 202.8.
Quas incompoſſibilitates habet cũ Abbate Sancti Pauli, & quæ ſeruanda in eorum electione, & deputatione c.202.9.
Duo Abbates eiuſdem Monaſterij profeſſi non poſſunt ſucceſſiuè eligi in Procuratorem Generalem c. 202.9.
Procurator Generalis, & Præſidens non poſſunt ſimul eſſe profeſſi eiuſdem Monaſterij c.202.9
Non habeat Monaſteriũ Regiminis c.202.10.
Excluditur tempore Procurationis ab electione in Diffinitorem, vel Viſitatorem, etiam pro eo Capitulo, quo ceſſat à Procuratione c. 202.10.
Non interueniat Dietæ c. 202. 10.
Vacare debet à procuratione tot annis, quot fuit Procurator c. 202.10.
Pro quo tempore Procurator non eſt eligibilis in Præſidem, & Præſes in Procuratorem c.202.10.
Quod Iuramentũ præſtare debeat Diffinitorio, *vel Abbati S.Pauli* c.203.11.
Certiorem facere tenetur de publicis negotijs Præſidentem, & de priuatis Monaſteriorum ſuos

Su-

Superiores c. 203. 11.

In defectu Procuratoris quis eius vices gerere debeat vſq;ad capitulum c.203.12.

Abſoluere Procuratorem Generalem in pœnam ad ſolos Diffinitores ſpectat c.203.13.

Habeat Coadiutorem, & qualem c.204.14.

Profeſſio Nouitiorum, *quorum conſenſum requirat* d.12.1.

Quæ prærequirantur in Nouitio d.25.1.

Ad profeſſionem, quæ ætas requiritur d.56.1.

Profeſſionis formula d.169.14.

In ordine Conuentus attenditur ordo Profeſſionis r. 130. & d. 131.1.

Proprietas *radicitus amputanda* r. 66.

Si nimio affectu aliquid poſſidet Monachus, à Superiore auferatur d.66.1.

Omnia ad arbitrium Superioris concedenda d. 66. 1.

Quomodo permittũtur libri d.67.2.

Inordinatè exigentes pecunias, qualiter puniendi d.68.9.

Non reuelata ſint Monaſterij profeſſionis non reuelantis d. 69.9.

Mutati ad alia Monaſteria, quãdo Superiori reuelare pecunias debent d. 148. 14.

Pſalmi Graduales *quando dicendi* d.93.6.

Pſalmi Pœnitentiales *quando dicuntur* d.93.6.

Pſalmodia *qua deuotione, & reuerentia peragenda* r. 37. & d. 38.1.

Voce alta ſonora, & pauſa interpoſita pſallendum d.38.1.

Pſalterium *totum per Hebdomadã recitandum* r. 37.

A Sanctis noſtris Patribus vno die recitabatur r.37.

Pueri *qualiter corripiantur* r.56.

Minores anno quintodecimo non recipimus d.56.1 & d.112.1.

Vide Iuniores.

Q

QVadrageſima *quando incipit in noſtra Congregatione* d. 95.1.

Hoc tempore non conceduntur recreationes, nec facultates iter faciendi d.19.4.9.

Quando pulſanda ſunt ſigna diuini officij d.93.6. *et ſeq.*

Si occurat feſtum duodecim lectionum dicantur duæ miſſæ, et quo ordine d.94.10.

Quæ hora refectionis, & quid poſt refectionem agendũ d.94.11.

Quę-

Quæſtor *de quibus fidem facere debet, & quando* c. 165. 3.

R

Recreationes *quot in hebdomada, & quando concedendæ* d. 19. 4.

Quæ cauenda in illis d. 19: 5.

Contrauenientes qua pœna puniendi d. 19. 5.

Intereſſe illis debet Superior d. 19. 5.

Eundi ad Ciuitates raro concedendæ, & cum quibus conditionibus d. 20. 9:

Quibus temporibus, in illis indulgentiores ſint Prælati d. 81. 5.

Rectorijs *qui deputandi, & ad quæ tenentur deputati* d. 60. 8.

Refectionis *hora tempore ieiunij* d. 93. 5. & d. 94. 7.

Refectorium *frequentet Abbas* d. 10. 2.

In quo Refectorio prohibentur carnes, in quo permittuntur, et quãdo d. 78. 3.

In Refectorio obſeruantiæ obſeruandum ſemper ſilentiũ d. 98. 4

In illo quomodo bibere debeant monachi, & in quibus poculis d. 71. 1.

Tempore Capituli Generalis omnes conueniant ad vitam communem in Refectorio c. 173. 8.

Referre *non licet in Monaſterio, quæ extra vel viſa, vel audita fuerint* r. 145. & d. 146. 2.

Secreta Capituli extra referre non licet. d: 13. 6:

Regimen *non poteſt concedere facultatem Monachis manendi extra Congregationem* d. 20. 10.

Curet obſeruari pœnitentias à Cõſtitutionibus taxatas d. 49. 1.

Puniat Abbates *negligentes in cura infirmorum* d: 72. 1.

Poteſt diſpenſare promouendis ad ſacros ordines per annũ d. 127. 4

Diſponere poteſt de fugitiuis in carcerem detruſis d. 54. 4.

Regula *legenda in Capitulo, et quãdo* d. 35. 1.

Legatur etiam ad primam, & ſecundam menſam, ſed italico ſermone, & quare d. 75. 2.

Religioſus, *vt extra Congregationem degat, quæ facultas requiritur* d. 20. 10.

Religioſus ex ordine mendicantiũ recipi non poteſt in noſtra Congregatione d. 125. 1.

Ex ordine vero non mendicantiũ, vt recipiatur, quid requiritur d. 125. 3.

Reiecti *ab omnibus Prælatis, detrudendi ſunt in carcerem Monaſterij ſuæ profeſſionis, donec reſipiſcant*

ſcant, vel beneuolos inuenerint receptores d. 149. 20.

Reuelatio eorum, quæ in Capitulis aguntur, quam pœnam meretur d. 13. 6.

Roma, vide Curia Romana.

Rubricæ Breuiarÿ, & Miſſalis Monaſtici ſeruandæ d. 31. 1.

S

SAcellum ſit iuxta portam Monaſterij, & quare d. 100. 2.

Sacerdos, vt eligatur in Decanum quas conditiones requirit d. 42. 4

Dum communicat, habeat ſtolam ſuper humeros d. 76. 4.

Celebret miſſam moroſè, alta, et diſtincta voce d. 89. 2.

Ingrediens Congregationem, quam locum tenere debet d. 123. 1. 2.

Celebrare omittat aliquando, & quare d. 123. 3.

Qualis eſſe debet r. 126.

Quæ requiruntur, vt quis in Sacerdotem ordinari paſſit d. 116. 1. & ſeq.

Celebrare nolens dicat Antiphonas d. 128. 9.

Pro quolibet defuncto Sacerdote tenetur ad vnam miſſam d. 156. 3

Sacriſta quando accēdere debeat lāpadam in Dormitorio d. 47. 15.

Ad ipſum ſpectat nunciare horam operis Dei d. 49. 1.

Diſtribuere debet miſſas pro defunctis fratribus d. 156. 2.

Sarabaitæ Monachi qui r. 7.

Scandaloſi, vide Incorrigibiles.

Scriba non ducatur ab Abbatibus ad Capitulum Generale c. 161. 6.

Præſidens poteſt ſecum ducere Scribam, dum accedit ad Capitulum Generale c. 161. 6.

Scriba Auditorum cauſarum, qualis eſſe debeat, & qui eius Coadiutores c. 180. 1.

Scriba Capituli Generalis quis, & quomodo eligendus r. 177. 12.

Quoad acta Capituli vim habet Notarÿ Apoſtolici c. 177. 12.

Quid præſtare debeat poſt ſuam electionem c. 177. 12.

Quænam ſint eius munera tempore Capituli c. 178. 3. 4.

Expleto Capitulo non diſcedat ſtatim, & quare c. 178. 5.

Ad ipſum pertinet mutationes monachorum in ſcriptis redigere, & Catalogis mutationum ſubſcribere c. 199. 9.

Scribere Capitulo Generali volens breuiter ſcribat c. 162. 1.

Scribens, & non ſubſcribens carceri mancipetur eiuſque literis non adhibeatur fides c. 162. 1.

Nullus ſcribat ea, quæ ante viſitationem acciderint c. 162. 2.

Quando alienis literis ſubſcribere

re liceat c.162.3.
Scribens Capitulo Generali Deum præ oculis habeat c.162.4.
Qui in alterius præiudicium ſcribit, ſtet ad pœnam talionis c. 162.5.
Nullus inquirat, aut moleſtè ferat contra eum ſcribentem c. 162.6.
Scripturæ Congregationis vbi conſeruandæ d. 64.5.
Non extrahantur ab Archiuijs ſine facultate Præſidentis c.109.2
Scurrilitates æterna Clauſura dãnantur in omnibus locis r.18.
Occaſiones etiam prohibentur d. 18 1.2.
Scrutatores quot, qui, & quomodo eligendi c.167.1.
Reuelantes non reuelanda quibus pœnis afficiantur c.168.2.
Caput Conſtitutionum ad ipſos ſpectans audiant a Præſidente c.168.4.
Comburant ſchedulas, poſtquam eas ſcrutati fuerint c.194.6.
Scrutinium electionis Præſidentis quomodo fiat c.190.3.
Scrutinium electionis Prælatorum c.194.4.
In quouis ſcrutinio oſtendens, vel per alterius manum dans ſuffragium, quam pœnam incurrit c. 191.4.
Vide Electio.
Seculares quomodo in Monaſterijs ſuſcipiendi d.100.2 & ſeq.
Senes intelliguntur etiam imbeciles.
Seniores qui ſint d. 13.8.
Appellentur Patres d.135.20.
Dicti Senipetæ, alij legunt Sympectæ r. 51.
Sigilla Congregationis caute cuſtodienda d.64.9.
Item ſigilla Monaſteriorum d.64. 10.
Adulterans ſigilla carceri mancipandus d.65.10.
Sigillo ſignentur facultates Præſidentis, et Viſitatorum, alias non adhibeatur fides c.135.19.
Sigillum magnum Congregationis ſit penes Præſidentem c. 209.2.
Quo ſigillo vti debent Viſitatores, & Præſidens in literis particularibus, & quando c. 211. 17. 18.
Signa particularia à quo fieri debent legente Superiore ad menſam d. 75.2.
Signũ incipiendæ comeſtionis quãdo fieri debeat à Superiore d. 76.8.
Signum quando Monachi recipere ſe debent ad cellas quando, & quomodo pulſandum d.94.13.
Quænam ſint ſigna præeminentiæ, & in-

& iuriſdictionis d.134.13.
Silentium *ſemper ſeruandum in Dormitorio* d:47.10.
In quibus alijs locis d.98.4.
Seruari etiam debet poſt ſignum Serotinæ dormitionis d.83.2.
Spolium *defunctorum noſtræ Congregationis cui Monaſterio debeatur* d.67.2.3.
Studia *formalia in quibus monaſterijs ponantur* d.90.5.
Studentes idonei in quibus, et quomodo ſolicitè inſtruendi d.89.4.
Alumni aliorum Monaſteriorum mittantur ad Monaſteria aſſignata pro ſtudijs d.89.5.
Studentibus, quæ indulgentiæ concedendæ d. 89. 5.
In Monaſterijs pro ſtudio deputatis eligatur vnus, qui ſcholis præſideat d. 89. 6.
Studentes alantur expenſis Monaſterij, cuius ſunt profeſſi d. 90.5.
Suffragia, *quæ & quomodo pro noſtris defunctis præſtanda* d.155. 2. *& ſeq.*
Superiores *ad gradus non promoueantur, niſi fuerint propoſiti ab Abbatibus* c. 164.4.

T

Taciturnitas *cui conuenit* r. 18.
Etiam ſeruanda à bonis eloquijs r. 18.
Tapetia, *ſicut & alia Eccleſiarum ornamenta non commodentur ſecularibus* d.62.3.
Taxarum *ſolutiones quando fieri debeant* c.163.3.
Abbates negligentes in ſolutione Taxarum, qua pœna puniendi c. 163.3.
Cellerarij, quorum incuria non ſoluuntur Taxæ puniantur, & eorum Monaſteria ſuccumbant ad intereſſe c.163.3.
Quando renouandæ c.189.2.
Quando de nouo imponendæ, à quibus & quomodo c.198.4.
Solutiones Taxarum fiant expenſis monaſteriorum c.189.5.
Tonſura *ſit in omnibus vniformis* d.108.4.
Qui eam non ſeruant grauiter puniendi d.108.4.
Tranſire *ad aliam Religionē quid requirat* d.53.3.
Vitiosè egredi à Religione cenſentur hi, qui pretextu obtentæ licētiæ vagantur d.54.1.

V

Vagari *per Ciuitates Monachis non licet* d.29.6.
Vectigal *vt frauditur, non aſ* or-

tet quiſquam aliquid, & ſub qua pœna d.68.8.

Vehicula *ſint ſine luxu, & ſuperfluitate* d.109.7.

Vendere, *aut emere ad inuicem non licet Monachis, & Commiſſis* d.68.7.

Venetias *accedentes quibus licētijs indigent* d.149.19.

Veſperæ *quando perſoluendæ tempore Quadrageſimæ* d.94.7.

Quando, & quomodo pulſari debeant eius ſigna in dicto tempore d.94.9. *& ſeq.*

Veſtimenta *quæ neceſſaria, et qualia eſſe debent* r.107.

Quæ nigri coloris, & quare d.18.1.2.

Interiora cuius eſſe coloris debeant d.108.3.

In omnibus ſeruetur vniformitas d.108.2.

Caligæ, & pedules ſint albi coloris d.108.3.

Nullus vtatur cingulis ſericis d.108.3.

In veſtimentis vitetur pretioſitas d.109.5.

Qualia debent eſſe Pallia Monachorum d.109.7.

Pilei quales d.109.7.

Non dentur pecunia pro veſtibus, ſed prouideantur à Prælato iuxta indigentiam d.109.9.

Veſtimentorum mēſura d.110.11 *& ſeq.*

Materia, & color Tunicæ, et Pallij Commiſſorum d.110.16.

Accipientes noua, vetera reſtituant, & ſub qua pœnæ d.110.17.

Inuentarium veſtimentorum quādo, & quomodo faciendum d.110.18.

Vſus linei induſij Monachis prohibetur, & quando permittitur d.111.20.

Vicarius *Capituli quis, & à quibus eligendus* c.179.1.

Ob quam cauſam eligitur d.179.1.

Eius munera d.179.1.

Quem locum teneat, & quibus præeminentijs gaudeat d.180.2.

Vinum *parcè bibendum à monachis* r.79.

Menſis apponatur quantum ſufficit, ſed dilutum bibant Monachi d.79.1.

In Refectorio bibendum in vaſis fictilibus d.79.1.

Viſitationes *quo tempore faciēdæ* c.213.1.

Viſitationum acta vbi reponenda, & quomodo cuſtodienda d.46.8. *&* c.221.25.

Quid *agendum, ſi vterque Viſitator, vel alter tempore Viſitatio-*

tionum ſit impeditus c.213.1.
Quæ præſtanda in principio viſitationis, ad quid hortandũ, et quæ ſerie cætera ſint explenda c.213. 4. *& ſeq.*
In loco eorum audientiæ non ſint ornamenta c.213.3.
Super quibus, & quo ordine ducere debent examen c. 218. 8. *& ſeq.*
In viſitationibus imponens falſũ quomodo corripiẽdus c.214.7
Decreta, & ſcripturæ viſitationum quomodo conſignandæ Cancellario, & quare c.221.5.
Viſitatores *tenentur iurare coram Diffinitoribus de habilitate promouendorum* d.42.4.
Curent, vt tollantur abuſus circa redditus Monaſteriorum, qui male impendiuntur d.61.9. *&* d. 63.4.
Videant Inuentarium Vniuerſale rerum Monaſterij dum viſitant d.63.4.
Quæ alia aduertere debeant d. 63.4.
Cauſas Monaſteriorum requiſiti tucantur d.65.11.
Acta Viſitationum vbi reponere debent d. 64.8.
Quid facere debent, vt Monaſterio impotenti pro cauſis tuendis ſubueniatur d.65.12.13.
Contra proprietarios rigoroſè procedant d. 69.9.
In actu Viſitationis ſolicitè inquirant ſuper illicitis negotiationibus d.115.2.
D*iſpenſare poſſunt per tres menſes promouendis ad ſacros ordines* d. 127. 5.
Eorum Præeminentiæ d.132.6.*& ſeq.*
Ordinata per illos durant etiam poſt eorum officiũ, niſi reuocentur d.135.17.
Non concedant licentias vltra tempus ſuæ Viſitationis duraturas d. 135.18.
Signent facultates ſigillo Congregationis, alias non adhibeatur fides d.135.19.*&* c.221.36.
Inuigilent ſuper vano cubiculorũ apparatu, & quibus referre debeant d.138.5.
Nulli liceat accedere ad Viſitatores abſque eorum, & ſui Prælati *licentia* d. 146.6.
Venire debent ad Capitulum Generale c.160.1.
Si quis venire non poterit ad quid tenetur c.160.3.
Quando*, & quomodo ſciſcitari debeant Prelatos, an ſatisfecerint* c.165.4.
Cum fuerint abſoluti flexis genibus veniam poſtulent, & cor-

re-

rectioni ſubiaceant c.169.6.
Tenentur denunciare Diffinitoribus Criminoſos c.187.12.
Quæ requirenda à Viſitatoribus in promotionibus ad gradus c.196.3.
Qui, qua ratione, quo ordine Prouinciarum ſeruato, & quot eligendi c. 199. 1. *& ſeq.*
Qui excluduntur, & qui eligi poſſunt in Viſitatores c. 200.3.
Quando eis iniungi poteſt viſitatio Monialium c. 200.3.
Quomodo inſtruendi à Diffinitoribus pro ſui muneris executione c.200.4.
Viſitantes Monaſterium S. Pauli examinent Computa Procuratoris Generalis c. 201.6.
Quæ inquirere debeant à Scriba Capituli in eius abſolutione c. 206.6.
Vltimi à Capitulo recedant c. 207.6.
Simul cum Præſidente prouideant occurrentibus in Congregatione intra triennium c.209.3.4.
Si velint accedere ad Curiam Romanam, quæ facultas requiritur c. 120.8.
Quæ ſeruare debent in mutationibus Monachorum c. 210.9.10.11.
Quæ Monaſteria non poſſunt viſitare c. 210. 9.
In actu viſitationis lites inter noſtros ſummariæ terminare poſſunt, & omnes de Congregatione abſoluere à reſeruatis eiuſdem c. 211.13.41.
Simul cum Præſidente totam repreſentāt Congregationem c.211.16.
In actu viſitationis poſſunt delinquentes carceri mancipere, etiam inuito Prælato c.211.15.
In literis particularibus vtantur ſigillo Pax, & huiuſmodi literas illi tātum aperire poſſint, ad quos diriguntur c.211.17.18.
Quando poſſint ordinata per Capitulum ſuſpendere, nouaque determinare, & pro quo tempore c. 212.19.
Caueant à munerum acceptione, et ſub qua pœna c.212.21.
Viſitator actu quis eligendus, & qui eius locus d.213.1.2.
Abſtineant à ſuperfluis, & communem vitam ſequantur c. 213.3.
Super quibus examinare, & inquirere debent tempore viſitationis c.213.4. *& ſeq.*
In quo caſu, & quibus ſeruatis poſſunt ſuſpendere Prælatū alioſque officiales delinquētes c.219.18.19.
Si in his ipſi deliquerint quando, et à qui-

à quibus puniendi c. 219.19.
Notatu digna, & quæ non expediuerint, referant voce, vel literis Capitulo Generali c. 219.20.
Quæ ſit Viſitatorum auctoritas, & qua pœna inobedientes ijs plectantur c. 220.22.
De quo iuramentum præſtare tenentur, & quibus c. 220.22.
Qua pœna puniantur reuelantes accepta in Viſitationibus c. 221.23.
Ad quæ hortari debeant completis Viſitationibus c. 221.24.
Deſcribant decreta ſancita pro Monaſterijs in folio, ab ipſis ſubſcripto, quod ſucceſſoribus tradant, & quare c. 221.25.
Viſitator Criminoſus quomodo ab officio abſoluendus, & alter eius loco ſubrogandus c. 222.1.3.
Antiquior Viſitator, Præſidente mortuo, vel abſoluto eſt Præſidẽs c. 222.2.
Viſitator Siculus euadens Præſidens vbi, & cuius expenſis commorari debeat c. 223.2.
Ex Viſitatoribus Siculis vnus arbitrio Diffinitorij veniat ad Dietam c. 223.2.
Viſitatorum auctoritas in mutandis Monachis c. 226.2. et ſeq.
Vocare *ad Conſilium quos debet Abbas, & in quibus cauſis* r. 11. & d. 12.1.8.

Z

ZElus *duplex, & quem debent Monachi habere* r. 154.

CON-

Digitized by Google

Conſtitutio Innocentij Papæ Vndecimi de Dieta, & Capitulo Triennali.

INNOCENTIVS PAPÆ XI.

Ad futuram rei memoriam.

CVM ſicut accepimus, dudum fel. record. Clemens Papa Decimus Prædeceſſor Noſter, quoddam Decretum in Capitulo Generali Congregationis Caſinen. Ordinis Sancti Benedicti Mantuæ in Monaſterio, eiuſdem Sancti Benedicti celebrato factum, vt ad euitandas expenſas, ac Itinerum incommoda, Capitulum Generale ipſius Congregationis, quod à Conſtitutionibus eiuſdem Congregationis ſingulis annis celebrandum mandabatur, in poſterum altero quoque anno ad mentem rec. mem. Alexandri Papæ VII. Prædeceſſoris Noſtri cogi deberet, Apoſtolica auctoritate inter alia confirmauerit, & approbauerit, prout in ipſius Clementis Prædeceſſoris literis deſuper in ſimili forma Breuis die 22. Auguſti 1670. expeditis, quarum tenorem præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſo, & inſerto haberi volumus, vberius continetur. Nos conſiderantes Congregationem prædictam, eiuſquè Monaſteria, & perſonas propter nimis frequentes Capitulorum Generalium, & Dietarum intermediàrum celebrationes, expenſis, & Itinerum incommodis, adhùc nimium grauari, ac proindè illorum vtilitati, & commoditati per amplius, quantum cum Domino poſſumus conſulere cupientes;

motu proprio, ac ex certa ſcientia,& matura deliberatione noſtris, dequè Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, vt de cętero, tàm Capitulum Generale, quàm Dieta intermedia præfatæ Congregationis Caſinenſis quolibet triennio à proximè futuro Capitulo Generali, quod tertia Dominica poſt Paſcha Reſurrectionis Dominicæ anni proxime venturi 1681. celebrandum eſt, incipiendo, atque ita perpetuis futuris temporibus de triennio in triennium continuando, celebrentur, ità ſcilicèt, vt Dieta huiuſmodi octodecim menſibus poſt celebrationem cuiuſcumque Capituli Generalis pro rebus, & negotijs, quibus intereà conſulendum fuerit, ante tamen feſtum Circumciſionis Domini immediatè ſequentis, & non aliter haberi debeat; Viſitatores verò, qui iuxtà Conſtitutiones prædictas eidem Dietæ intereſſe debebunt, in acceſſu ad ipſam Dietam, & in reditu ab illa Viſitationes Monaſteriorum ſibi reſpectiuè aſſignatorum terminare, & abſoluere teneantur, tenore præſentium ſtatuimus, & ordinamus. Decernentes eaſdem præſentes litteras, & in eis contenta quæcumquè, etiàm ex eò, quod quilibet in præmiſſis Intereſſe habentes, ſeù habere quomodolibet prætendentes, etiam ſpecifica, & indiuidua mentione, & expreſſione digni, illis non conſenſerint, nèc ad ea vocati, citati, & auditi, nequè Cauſæ propter quas ipſæ præſentes emanarint, ſufficienter adductæ, verificatæ, & iuſtificatæ fuerint, aut ex alia qualibet, etiã quantumuis Iuridica, pia, & priuilegiata Cauſa, colore, prætextu, & capite, etiam incorpore Iuris clauſo, etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis nullo vnquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeù Intentionis noſtræ, aut Intereſſe habentium conſenſus, alioue quolibet, etiam quantumuis magno, & ſubſtantiali, indiuiduamquè expreſſionem requirente, defectu, notari, impugnari, infringi, inualidari, retractari, in controuerſiam vocari, aut ad terminos Iuris reduci, ſeù aduerſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudue quodcumquè Iuris facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, ſeù etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus conceſſo, vel emanato, quempiam in Iudicio, vel extra illud

vti,

Digitized by Google

vti, ſeù ſe iuuare vllo modo poſſe. Sed ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere,& fore, ſuoſquè plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos ſpectat,& pro tempore quandocumquè ſpectabit, inuiolabiliter, & inconcuſsè obſeruari; ſicquè,& non aliter in præmiſſis per quoſcumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apoſtolicæ Sedis Nuncios, alioſuè quoslibet quacuniquè præominentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inanè ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus præmiſſis, & Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon dictæ Congregationis, eiuſq; Monaſteriorum, & alijs quibuſuis, etiam Iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis Statutis,& Cõſuetudinibus, decretis, & vſibus, etiam immemorabilibus priuilegijs quoquè Indultis, & Litteris Apoſtolicis eidem Congregationi, eiuſquè Monaſterijs, Superioribus, & perſonis quibuslibet ſub quibuſcumquè verborum tenoribus, & formis, ac cum quibus vis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis irritantibuſquè, & alijs Decretis in genere, vel in ſpecie, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus, ac Conſiſtorialiter, & aliàs quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, ac pluries, & quantiſcumquè vicibus confirmatis, approbatis, & innouatis: Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione, de illis eorumquè totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeù quæuis alia expreſsio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, illorum tenores, formas, cauſas, & occaſiones præſentibus pro plenè, & ſufficienter, ac exactiſsimè ſeruatis, inſertis, & expreſsis, ac ſpecificatis reſpectiuè habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum ef-

Digitized by Google

fectum hac vice dumtaxat ſpecialiter; & expreſsè derogamus, ac derogatum eſſe volumus, ceteriſquè contrarijs quibuſcumquè. Volumus autem, vt earundem præſentium litterarum tranſumptis, ſeù exemplis, etiàm impreſsis manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides vbiquè Locorum, tàm in Iudicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus ſi exhibitæ forent, vel oſtenſæ. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem ſub Annulo Piſcatoris die 9. Septembris 1680. Pontificatus Noſtri Anno Quarto.

I.G. Sluſius.

Con-

Digitized by Google

Conſtitutio Gregorij PP. XIII. pro Congregatione Caſinenſi contra appellantes, & ambientes à SS.MO D. N. Vrbano PP. VIII. confirmata, & ampliata.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

ALIAS à fel. record. Gregorio XIII. prædeceſſore noſtro emanarunt literæ tenoris ſubſequentis videlicet. Gregorius Papa XIII. Ad perpetuam rei memoriam. Nihil in vnaquaque religioſa familia, in qua obedientiæ firmiſsimè iactis fundamentis plerique fideles in clauſtris Altiſsimo famulari ſtudent æquè arbitramur eſse vtile, quam ſupremam in eiſdem auctoritatem gerentibus omni contentione excluſa, ea qua decet reuerentia, vniuerſos parere, eorumque dictis audientes eſſe, nec non à regularis obſeruantiæ profeſſorum pectoribus, honorum aſſequendorum nimiam cupiditatem exulare. Vtque hæc, diuina aſsiſtente gratia, maximè in Congregatione Monachorum de obſeruantia Congregationis Caſsinen. aliàs Sanctæ Iuſtinæ de Padua Ordinis Sancti Benedicti, quæ vitæ Sanctitate claruit, ex ſententia noſtra ſuccedant, antiquas conſtitutiones approbandas, & in illarum tranſgreſſores duriores pœnas proponendas, & aliàs opportunè prouidendum eſſe cenſemus; prout in Domino conſpicimus expedire. Accepimus enim, quod licet aliàs

fel.

Digitized by Google

fel. record. Eugenius Papa IIII. prædeceſſor noſter ſub Datum Romæ apud S. Petrum anno Domini MCCCCXXXII. Nono Kalend. Decembris, Pontificatus ſui anno II. inter alia voluerit in Capitulo Generali eiuſdem Congregationis ſingulis annis celebrando, nouem Diffinitores ex Monachis dictæ Congregationis eligi, qui vocem in Capitulo haberent, ſicque electos totum Capitulum prædictum repræſentare, eorumdemque Diffinitorum ſtatutis, conſtitutionibus, ordinationibus, diffinitionibus, & correctionibus, ſingulos Congregationis eiuſdem Monachos, cuiuſque dignitatis, ſtatus, gradus, ſiuè conditionis exiſterent in omnibus efficaciter parere, ac huiuſmodi Diffinitores de Monaſterijs, & locis, illorumque bonis, prout viderent expedire, diſponere, nec non ex Monachis tunc præſentibus, & futuris, quos ad id idoneos iudicauiſſent in Abbates pro tempore vacantium Monaſteriorum, ac Prioratuum huiuſmodi alias iuxta dictæ Congregationis conſtitutiones, ordinationes, & ſtatuta eligere ſiuè nominare: nec non ad eorum beneplacitum taliter electos abſque aliqua etiam cauſæ cognitione à regimine etiam dd. Monaſteriorum, & Prioratuum, à quibus tunc præfuerint, & quæ tunc propterea vacare cenſerentur, abſoluere, & amouere poſſe. Idemque per alias literas Dàtas Florentiæ Pontificatus ſui anno quarto decreuit, dum occurrente vacatione Monaſteriorum, & Prioratuum dictę Congregationis, etiam apud Sedem Apoſtolicam vacantium, qua illis ratione prouidendum eſſet, ordinauit, prout in ſingulis eiuſdem prædeceſſoris literis plenius continetur. Nihilominus nonnullos dictę Congregationis Monachos, eius quàm Deo vouerunt obedientię planę oblitos, præfatis Superioribus in electione, & amotione Abbatum, & aliorum ad eorumdem nutum, & beneplacitum à Monaſterij, & alijs Officijs abſoluendis, & liberandis, aut ad illa eligendis, & nominandis aduerſari, & contradicere, & cum illis ad contentiones deuenire, alios verò, ne contra eos, veluti inobedientes, vel alia etiam ex cauſa, aut ex quantumuis graui crimine, & exceſſu procedi poſſit contra eiuſdem Congregationis ſtatuta, & ordinationes varias oppoſitiones, & ſubterfugia, aut alia impedimen-

ta

ta afferre,vel interponere; nec non abſque eorumdem Superiorum licentia in his, quæ ad morum correctionem, & regimen, adminiſtrationemque Congregationis eiuſdem pertinent; Iuriſperitos,& alios conſulere temerè auſos fuiſſe, & nunc præſumere; quoſdam etiam profeſſionis,& regulæ, quam ſub humilitatis habitu profeſſi ſunt penitus immemores reperiri, qui ſic ambitione dignitatum, & Officiorum Eccleſiaſticorum in dicta Congregatione conſequen. quò facilius de Congregationis rebus, & perſonis ad eorum libitum diſponant, ſe efferri patiuntur, vt ad Eccleſiaſticorum, & Sæcularium Principum auxilia vel occultè, vel palam recurrant, & à S. R. E. Cardinalibus, alijſque Prælatis commendatitias literas propterea expetant, & noui aliquid ſemper, vt optati compotes fiant, in eorum animæ perniciem parando, aut moliendo,eiuſdem Congregationis quietem, cum animarum illorum periculo non modicè perturbent. Nos igitur præmiſſis occurrere, ac eiuſdem Congregationis Monachorum, honori, & quieti, quos in viſceribus gerimus charitatis, nec non ad deterrenda maleficia, grauioribus etiam pœnis propoſitis, conſulere cupientes,ac dictarum prædeceſſoris literarum ſeriem,ac ſi de verbo ad verbum inſererentur, præſentibus pro expreſſis habentes, motu proprio, & ex certa noſtra ſcientia ſingulas Prædeceſſoris prædicti literas, ea in parte, qua illæ auctoritatem illorum, qui pro tempore regen. Congregationi deputati erunt,reſpiciunt, quod ad eorum nutum,& beneplacitum Abbates, & alios quouis nomine nuncupatos dictæ Congregationis Prælatos, vel Officiales eligere, & electos ſimiliter abſque aliqua cauſæ cognitione, ſeruatis alias ipſius Congregationis conſtitutionibus,ab officio amouere,& abſoluere poſſint, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium approbamus, & confirmamus, & quatenus etiam opus ſit, eaſdem quoad præmiſſa dumtaxat innouamus, quodquè contra eos, qui præmiſſis eiſdem Superioribus in electionibus, vel amotionibus huiuſmodi contradicere, vel ſe opponere, aut cum illis contendere præſumpſerit per pœnam priuationis Officiorum, quæ obtinuerint, ac perſonæ coerctionem, & carcerationem animaduertatur, ſtatuimus. Cumquè idem Prædeceſſor

ceſſor diſtrictius inhibuerit, ne cui Prælatorum, vel Monachorum dictæ Congregationis ab inſtitutis ordinationibus, correctionibus, & mandatis Capituli Generalis, ſiue Præſidentis, aut Viſitatorum, vel Rectorum eiuſdem Congregationis ad quemcumque, etiam Sedem Apoſtolicam, niſi de Speciali indulto Summi Pontificis, liceret appellare, quamcumque appellationem, ſi aliquam quandoque interponi contingeret, cum inde ſecutis irritam decernendo. Si autem contra aliquem Prælatum, vel Monachum dictæ Congregationis ciuiliter ageretur ſecundum ſtatuta, & conſuetudines Congregationis prædictæ, iuris communis apicibus, dilationibus, terminis, & litium anfractibus omiſſis procedi debere mandauerit, eiuſdem Prædeceſſoris exemplo adducti, quod quandocumque contra Monachos iudicium ex quauis cauſa inſtitui cõtigerit, ſummariè, ſimpliciter, & de plano, ac ſola facti veritate inſpecta, nec non omni, & quacumque appellatione remota agi. Appellantes verò, aut de nullitatibus ſententiarum proceſſuum, & aliorum quorumcumque contra ſe decretorum, vel actorum dicentes, vel aliquod aliud impedimentum interponentes illis non obſtan. priuationis Officiorum, & carceris pœnis itidem affici, & ad vlteriora, in cauſis, quas pro tempore agitari continget, priuationiſque, carceris, & aliarum pœnarum propterea inflictarum executionem procedi poſſe volumus; eaſdemque pœnas ad eos etiam Monachos, qui à Iuriſperitis, aut alijs quibuſuis perſonis extra dictam Congregationem abſque eorum Superiorum licentia in his, quæ ab obedientiam, aut correctionem, eiuſdemuè Congregationis regimen pertinebunt, conſilium capient, extendimus, ac omnes, & ſingulos Monachos Congregationis prędictæ cuiuſcumque ætatis, gradus, conditionis, præeminentiæ, & literaturæ exiſtentes, & quacumque dignitate præfulgentes, qui ad Prælaturas, & alia officia dictæ Congregationis aſſequenda intenti, ad Principum, & Prælatorum de gremio dictæ Congregationis non exiſtentium, fauores recurrerint, vel etiam pactis, pollicitationibus alijſque vijs directè, vel indirectè, palam, vel occultè ad dignitates, ſeù officia in Congregatione præfata obtinenda aſpirauerint, vel alijs minus

legi-

Digitized by Google

legitimis, & honeſtis rationibus ea obtinere quæſiuerint, illorumque complices, & fautores ad quaſcumque Prælaturas, dignitates, & officia ſpiritualia, vel temporalia, & præſertim in ipſa Congregatione obtenta, & obtinenda perpetuò inhabiles declaramus, ac obtentis Prælaturis dignitatibus, adminiſtrationibus, vel officijs eo ipſo priuamus, ac priuatos voce tum actiua, tum paſſiua carere decernimus, & declaramus; & in virtute Sanctæ Obedientiæ, ac ſub excommunicationis latæ ſententiæ omnibus dictæ Congregationis Monachis, qui pro tempore regimini dictæ Congregationis deputati erunt, præcipientes, diſtrictèque mandantes, ne aliquos precibus, literis, vel fauoribus Principum, vel Prælatorum, aut aliorum extra dictum gremium exiſtentium adducti ad cuiuſuis generis Prælaturas, dignitates, officia, adminiſtrationes, & gradus promouere præſumant; Immò promouendorum meritis, & virtutibus tantum inſpectis, quod Dei cauſam agant memores ſint, quo magis puro, & ſincero corde, nulla priuata, aut mundana affectione commoti, in electionum negocio procedant. Decernentes electiones, & promotiones ad Monaſteria, ſic literi, aut alijs fauoribus Principum, & Prælatorum vel aliorum extra gremium, vt præfertur, exiſtentium, eorumque precibus, aut pollicitationibus iniuſtè, ac indebite ex tortas, nullas; inualidaſque eſſe, & aduerſus eos, qui his minus legitimis rationibus ad regen. Monaſteria, vel Prioratus, aut alia officia ſe eligi, aut aſſumi obtinuerint, per eiuſdem Congregationis Superiores quandocunque procedi, & rei veritate cognita, conditionis pœnis tamquam publicæ dictæ Congregationis quietis perturbatores affici fungentes poſſe, & debere; & ità quoſcumque Iudices, & Commiſſarios quauis auctoritate etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales ſublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi auctoritate, & facultate iudicari, & diffiniri debere, irritum quoque, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus quibuſuis Apoſtolicis, ac in prouincialibus, & ſynodalibus Concilijs editis generalibus, vel ſpiritualibus

conſtitutionibus, & ordinationibus, ac dd. Congregationis, & ordinis etiam iuramento confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis ſtatutis, conſuetudinibus priuilegijs quoque indultis, & literis Apoſtolicis illis, & illorum Superioribus ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſuis clauſulis, & decretis conceſſis. & confirmatis. Quibus omnibus, etiam pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & indiuidua, non autem per clauſulas generales idem importantes; mentio, ſeù quæuis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, illorum tenores ac ſi de verbo ad verbum insererentur pręſentibus pro expreſsis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice motu, & ſcientia ſimilibus latiſſimè derogamus, ac derogatum eſſe volumus, contrarijs quibuſcumque, aut ſi pręd.ctis Congregationi, & Monachis, vel quibuſuis alijs communiter, vel diuiſim ab Apoſtolica ſit Sede indultum, quod interdici ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per literas Apoſtolicas non faciẽtes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto huiuſmodi mentionem. Ac vt harum, literarum, notitia ad omnes dictæ Congregationis Monachos facilius deueniat, volumus illas in generali dictæ Congregationis Capitulo ſingulo quoque anno publicè legi, illaſque in dicto Capitulo lectas ſic arctare, ac ſi legitimè vnicuique intimatæ fuiſſent, illorumque exemplis, vel impreſſis manu ſcribæ dicti Capituli, vel Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo Præſidentis ipſius Congregationis, vel alterius in dignitate Eccleſiaſtica conſtituti obſignatis eamdem prorſus fidem haberi, quæ præſentibus haberetur, ſi eædem exhiberentur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub annulo Piſcatoris die 17. Aprilis 1574. Pontificatus Noſtri Anno Secundo. Cum autem ſicut dilectus filius Procurator Generalis dictæ Congregationis nobis nuper exponi fecit ipſe præinſertas literas per nos confirmari, nec non præceptum quod in virtute Sanctæ obedientiæ, & ſub excommunicationis latæ ſententiæ pœna in huiuſmodi literis ſit Prælatis, qui pro tempore regimini dictæ Congregationis deputati

putati

Digitized by Google

putati erunt, ne Monachos ad Prælaturas dignitates, gradus administrationes, & alia ipſius Congregationis officia precibus, literis, vel fauoribus Principum, vel Prælatorum extra gremium dictæ Congregationis exiſtentium adducti promouere præſumant, ad alios quoſque, & ſingulos, Abbates, & Superiores quorumcumq; dictæ Congregationis Monaſteriorum qui prædictos Monachos ad Rectorias, Vicariatus, administrationes, & cuiuſuis generis officia tam ſpiritualia, quam temporalia ab eiſdem Monaſterijs dependentia, precibus, & fauoribus huiuſmodi deputabunt extendi, eoſdemque Monachos ad ſimiles fauores recurrentes, eadem pœna ligari ſummoperè deſideret. Nos proſpero felicique dictæ Congregationis gubernio, & regimini per amplius conſultum eſſe cupientes, ipſumquè Procuratorem Generalem ſpecialibus fauoribus, & gratijs proſequi volentes, & à quibuſuis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, alijſque Eccleſiaſticis ſententijs, cenſuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequen. harum ſerie abſoluentes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus illius nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, præinſertas literas dicti Gregorij prædeceſſoris cum omnibus, & ſingulis in eis contentis Apoſtolica auctoritate tenore præſentium confirmamus, & approbamus, ac quatenus opus ſit innouamus, nec non omnibus, & ſingulis quorumcumque Monaſteriorum dictæ Congregationis Abbatibus, & Superioribus quomodolibet nuncupatis nunc, & pro tempore exiſtentibus in virtute Sanctæ obedientiæ, ac ſub excommunicationis latæ ſententię pœna præcipimus, & mandamus, ne ad inſtantiam, preces, requiſitionem quarumcumque perſonarum tam laycarum, quam Eccleſiaſticarum extra gremium dictæ Congregationis conſiſtentium, etiam Cardinalatus honore, & quacũque ſeculari dignitate, & excellentia etiam Ducali, Regali, Imperiali fulgentium quoſuis dictę Congregationis Monachos ad cuiuſuis generis Rectorias, Vicariatus, adminiſtrationes, & officia quę-cumque tam ſpiritualia, quam temporalia ſingulorum Monaſteriorum

 riorum

Digitized by Google

riorum deputare præſumant, eoſdemque dictæ Congregationis Monachos, cuiuſcumque ætatis, gradus, conditionis, præeminentiæ, & literaturæ exiſtant, & quacumque dignitate præfulgeant, qui tam ad Prælaturas, dignitates, gradus, & alia officia Prælatis pro tempore regimini dictæ Congregationis deputatis aſſequenda, quam etiam ad Rectorias, Vicariatus adminiſtrationes, & alia officia quæcumque tam ſpiritualia, quam temporalia à Prælatis, & Superioribus ſingulorum Monaſteriorum impetranda, ad prædictarum perſonarum Principum, & Prælatorum de gremio dictæ Congregationis non exiſtentium fauores per ſe, vel interpoſitam perſonam directè vel indirectè, occultè, vel palam, aut alias quomodolibet recurrerint, vel ad Prçlaturas, dignitates, adminiſtrationes, & alia huiuſmodi dictę Congregationis, & Mouaſteriorum officia aſpirauerint, vel alijs minus legitimis, & honeſtis rationibus ea obtinere conati fuerint, prædictas excommunicationis latæ ſententiæ, aliaſque inhabilitatis, & priuationis pœnas in præinſertis Gregorij prædeceſſoris literis contra ſimilia perpatrantes comminatas, eo ipſo incurrere, & incurriſſe decernimus, & declaramus. Non obſtan. omnibus, & ſingulis, quæ in præinſertis literis idem Gregorius prædeceſſor, voluit non obſtare, cæteriſque contrarijs quibuſcunque. Vt autem harum literarum noſtrarum notitia ad omnes Monaſteriorum dictæ Congregationis Abbates, Superiores, & Monachos facilius deueniant, volumus illis in generali dictæ Congregationis Capitulo ſingulo quoque anno publicè legi, illaſq; in dicto Capitulo lectas ſic arctare, ac ſi legitime vnicuiq; perſonaliter intimatæ fuiſſent, illorumq; exemplis impreſſis manu ſcribæ dicti Capituli, vel Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo Præſidentis ipſius Congregationis, vel alterius in dignitate Eccleſiaſtica conſtituti munitis eamdem prorſuş fidẽ adhiberi, quæ prçſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ. Datum Romę apud S. Mariam Maiorem ſub annulo Piſcatoris die 11. Maij 1638. Pontificatus noſtri Anno Decimo quinto.

Loco ✠ Sigilli.

M. A. Maraldus.

Eadem

Eadem Conſtitutio confirmata, & ampliata à Sanctiſsimo Domino Noſtro Clemente Decimo:

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

ECCLESIÆ Catholicę regimini, meritis licet imparibus, diuina diſpoſitione præſidentes, illa, quæ à Romanis Pontificibus Prędeceſſoribus noſtris, ad rçcidendam, & excludendam à Religioſis viris; quos in humilitatis ſpiritu Deo ſeruire decet, ambitioſam honorum, & dignitatum cupiditatem piè prudenterque conſtituta eſſe noſcuntur, Apoſtolici muniminis noſtri patrocinio, libenter conſtabilimus, nouiſque præſidijs, vt ſeruentur exactius, corroboramus, ſicut ad Omnipotentis Dei gloriam, & Religionis incrementum ſalubriter expedire in Domino arbitramur. Dudum ſiquidem fel. record. Gregorius PP.XIII. Prędeceſſor noſter, per quaſdam ſuas in ſimili forma Breuis die xvij. Aprilis M.D.LXXIV. Expeditas literas, inter alia, omnes, & ſingulos Monachos Congregationis Caſinen. Ordinis Sancti Benedicti, cuiuſcumque ætatis, gradus, conditionis, præeminentiæ, & literaturæ exiſtentes, & quacumque dignitate præfulgentes, qui ad Prelaturas, & alia officia dictæ Congregationis aſſequenda intenti,

tenti, ad Principum, & Prælatorum, de gremio dictæ Congregationis non exiſtentium, fauores recurrerent, vel etiam pactis, pollicitationibus, alijſque vijs, directè, vel indirectè, palam, vel occultè, ad Dignitates, ſeù officia in Congregatione præfata obtinenda aſpirauiſſent, vel alijs minus legitimis, & honeſtis rationibus ea obtinere quæſiuiſſent, illorumque complices, & fautores ad quaſcumque Prælaturas, Dignitates, & officia ſpiritualia, vel temporalia, & præſertim in ipſa Congregatione obtenta, & obtinenda, perpetuò inhabiles declarauit, ac obtentis Prælaturis, Dignitatibus, Adminiſtrationibus, vel officijs, eo ipſo priuauit, ac priuatos voce tum actiua, tum paſſiua, carere decreuit, & declarauit. Et in virtute ſanctæ obedientiæ, ac ſub excommunicationis latæ ſententiæ pœna omnibus dictæ Congregationis Monachis, qui pro tempore regimini eiuſdem Congregationis deputati eſſent, præcepit, diſtrictèque mandauit, ne aliquos, precibus, litteris, vel fauoribus Principum, vel Prælatorum, aut aliorum extra dictum gremium exiſtentium adducti, ad cuiuſuis generis Prælaturas, Dignitates, Officia, Adminiſtrationes, & gradus promouere præſumerent; Imò promouẽdorum meritis, & virtutibus tantùm inſpectis, quod Dei cauſam agerent, memores eſſent, quo magis puro, & ſincero corde, nulla priuata, aut mundana affectione commoti, in electionum negocio procederent; Decernens electiones, & promotiones ad Monaſteria ſic literis, aut alijs fauoribus Principum, & Prælatorum, vel aliorum extra gremium, vt præfertur, exiſtentium, eorumque precibus, aut pollicitationibus iniuſtè, ac indebitè extortas, nullas, inualidaſque eſſe, & aduerſus eos qui his minus legitimis rationibus ad regenda Monaſteria, vel Prioratus, aut alia officia ſe eligi, aut aſſumi obtinuiſſent, per eiuſdem Congregationis Superiores quandocumque procedi, & rei veritate cognita, eos condignis pœnis, tamquam publicæ dictæ Congregationis quietis perturbatores affici poſſe, & debere. Et ſubinde rec. mem. Vrbanus Papa VIII. etiam Prædeceſſor noſter, per quaſdam ſuas pariter in forma Breuis literas die xj Maij M.DC.XXXVIII. emanatas, præfatas Gregorij Prædeceſſoris literas, toto illarum tenore inſerto,

Digitized by Google

to, cum omnibus, & ſingulis in eis contentis; Apoſtolica auctoritate confirmauit, & approbauit, ac quatenus opus eſſet innouauit; Nec non omnibus, & ſingulis quorumcumque Monaſteriorum dictæ Congregationis Abbatibus, & Superioribus, quomodolibet nuncupatis, tunc & pro tempore exiſtentibus, in virtute ſanctæ obedientiæ, ac ſub excommunicationis latæ ſententiæ pœna præcepit, & mandauit, ne ad inſtantiam, preces, & requiſitionem quarumcumque perſonarum, tàm Laycarum, quàm Eccleſiaſticarum extra gremium dictæ Congregationis conſiſtentium, etiam Cardinalatus honore, & quacumque Seculari dignitate, & excellentia, etiam Ducali, Regali, & Imperiali fulgentium, quosvis dictæ Congregationis Monachos, ad cuiuſuis generis Rectorias, Vicariatus, Adminiſtrationes, & officia quæcumque tàm ſpiritualia, quàm temporalia ſingulorum Monaſteriorum deputare præſumerent, eoſdemque dictæ Congregationis Monachos, cuiuſcumque ætatis, gradus, conditionis, præeminentiæ, & litteraturæ exiſterent, & quacumque dignitate præfulgerent, qui tàm ad Prælaturas, Dignitates, Gradus, & alia officia á Prælatis pro tempore Regimini dictæ Congregationis deputatis, aſſequenda, quam etiam ad Rectorias, Vicariatus, Adminiſtrationes, & alia officia quæcumque, tàm ſpiritualia, quàm temporalia, à Prælatis, & Superioribus ſingulorum Monaſteriorum impetranda, ad prædictarum perſonarum Principum, & Prælatorum, de gremio Congregationis præfatæ non exiſtentium, fauores, per ſe, vel interpoſitam perſonam, directè, vel indirectè, occulte, vel palam, aut alias quomodolibet recurrerent, vel ad Prælaturas, Dignitates, Adminiſtrationes, & alia huiuſmodi dictæ Congregationis, & Monaſteriorum officia aſpirauiſſent; vel alijs minus legitimis, & honeſtis rationibus ea obtinere conati fuiſſent, prædictas excommunicationis latæ ſententiæ, aliaſque inhabilitatis, & priuationis pœnas, in præfatis Gregorij Prædeceſſoris literis contra ſimilia perpetrantes comminatas eo ipſo incurrere, & incurriſſe decreuit, & declarauit. Voluitque ipſe Vrbanus Prædeceſſor, eaſdem litteras ſuas in generali dictæ Congregationis Capitulo ſingulis annis publicè legi, illaſque

laſque in dicto Capitulo lectas, ſic arctare, ac ſi legitimè vnicuique perſonaliter intimatæ fuiſſent; & alias prout in præfatis Gregorij, & Vrbani Prædeceſſorum literis, quarum tenores præſentibus prò plenè, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis haberi volumus, vberius continetur. Cum autem ſicut pro parte Dilectorum filiorum Monachorum pręfatæ Congregationis Caſinen. Nobis nuper expoſitum fuit, licet præmiſſa à memoratis Gregorio, & Vrbano Prædeceſſoribus, ſaluberimo fuerint conſtituta, & ordinata conſilio. Illa nihilominus quorundam ambitione cæcaque honorum cupiditate non ita exactè, & accuratè, vt par eſt in eadem Congregatione ſeruentur. Hinc eſt quod Nos conſiderantes, quod nemo debet ſibi aſſumere honorem niſi vocatus à Deo tanquam Aaron, & proinde prauum hoc ambitionis malum omnino tollere, & à dicta Congregatione penitus excludere cupientes, vt Congregatio ipſa præclara ſemper humilitatis religioſæ laude floreat, illiuſque munera, non mendicatis ſtudijs procurentur, ſed à Viris, vitæ ſanctitate, & virtutibus conſpicuis obedienter ſuſcipiantur, & humiliter adminiſtrentur, ac dictos exponentes ſpecialibus fauoribus, & gratijs proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas à quibuſuis Excommunicationis, Suſpenſionis, & Interdicti, alijſque Eccleſiaſticis ſententijs, cenſuris, & pœnis à Iure, vel ab homine, quauis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſoluentes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati omnia, & ſingula præmiſſa à præfatis Gregorio, & Vrbano Prædeceſſoribus conſtituta, ordinata, decreta, & declarata, vt præfertur, & quatenus illa concernunt ſupradictas eorumdem Prædeceſſorum literas, auctoritate prædicta, tenore præſentium, approbamus, & confirmamus, ac quatenus opus ſit, innouamus, & de nouo conſtituimus, ordinamus, decernimus, & declaramus. Illaque omnia, & ſingula inuiolabiliter, & inconcuſsè in præfata Congregatione perpetuò ſeruari mandamus, & præcipimus. Volentes, & eadem auctoritate decernentes, eaſdem præſen-

tes

Digitized by Google

tes literas perpetuis futuris temporibus, bis quolibet anno in Refectorio vnius cuiuſque Monaſterij d.Congreg. nempè Dominica proxima poſt feſtum S. Benedicti, & Dominica itidem proximè ſubſequenti poſt feſtum S. Placidi, Ordinis eiuſdem S. Benedicti publicè legi, illaſque ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ac ſuos plenarios, et integros effectus ſortiri, et obtinere ſicque in pręmiſſis per quoſcumque Iudices Ordinarios, et Delegatos etiam Cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, iudicari, et definiri debere, ac irritum, et inane ſi ſecus ſuper his à quoquam, quauis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contingeret attentari. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, et Ordinationibus Apoſtolicis, necnon omnibus, et ſingulis illis, quę præfati Gregorius, et Vrbanus Prædeceſſores in literis ſupradictis reſpectiuè voluerunt non obſtare, cęteriſque contrarijs quibuſcumque Cæterum volumus pariter, vt earumdem pręſentium literarum Tranſumptis, etiam impreſsis manu Scribæ Capituli Generalis dictæ Congregationis, vel Notarij publici ſubſcriptis, et ſigillo Præſidentis eiuſdem Congregationis, vel alterius perſonę in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in Iudicio, et extra adhibeatur, quæ pręſentibus ipſis adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſę.

Datum Romę apud S. Mariam Maiorem ſub Annulo Piſcatoris die ix. Septembris M. DC. LXX. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

Loco ✠ Annuli Piſcatoris

I.G. Sluſius.

Digitized by Google

S.MI D.NI N.RI

PAVLI PAPAE V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Statutum ſuper Reformatione Diffinitorum, & Conſeruatorum, ac cæterarum perſonarum Regularium Ordinis Sancti Benedicti Congregationis Caſinenſis.

CVM ſicut accepimus in Ordine Sancti Benedicti Congregationis Caſinenſis aliàs S. Iuſtinæ Paduan, qui primo ab eodem Sancto Benedicto inſtitutus, & deindè à tot tantiſque Patribus ſanctitate, & diſciplinæ Regularis exemplo per diuerſas totius Orbis Chriſtiani Regiones propagatus, virtute altiſſimi, ad laudem ſui nominis iam multis ab hinc ſæculis floruit, nonnulli abuſus exorti fuerint quibus niſi noſtræ Paſtoralis ſolicitudinis prouidentia celeriter occurratur, dubitandum ſit ne huiuſmodi morbo inualeſcente, Regularis diſciplinæ obſeruantia paulatim collabatur:

Nos igitur attendentes, quod vbi gubernaculum diſciplinæ contemnitur reſtat, vt Religio naufragetur, pro noſtri Paſtoralis officij debito præmiſſa conniuentibus oculis pertranſire nequiuimus.

Digitized by Google

mus. Qua propter re prius maturè diſcuſſa, & examinata, adhibitis Viris grauitate, prudentia, & vſu rerum præſtantibus, quibus negotium demandauimus, de eorum conſilio huiuſmodi abuſibus quantum cum Domino poſſumus occurrendum decreuimus.

Motu igitur proprio, non ad alicuius nobis oblatæ petitionis inſtantiam: ſed ex certa noſtra ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis Plenitudine Congregationis prædictæ, Ordinis S. Benedicti in vniuerſa Italia, Inſuliſque ei adiacentibus ſeptem Prouincias nempè Romanam, Ætruriæ, Neapolis, Siciliæ, necnon Venetiarum, Lombardiæ, ac Liguriæ per præſentes perpetuò valituras conſtituimus, & deputamus, illiſque ſic conſtitutis, & deputatis Romanæ videlicet S. Pauli prope, & extra muros Almæ Vrbis noſtræ, necnon S. Scolaſticæ Sublaci, ac S. Mariæ Farfeñ, & S. Petri Peruſin., nec non eiuſdem S. Mariæ etiam prope, & extra muros Cæſenateñ, ac S. Vitalis Rauennateñ, & S. Proculi Bononieñ, nec non eiuſdem S. Benedicti Ferrarien.

Et Ætruriæ S. Eugenij Seneñ, nec non Sanctorum Floræ, & Lucillæ Aretiñ, nec non Sanctę Mariæ Florentiñ, & S. Honorati Lerini, ac S. Mariæ Cromeñ Raguſiñ diœceſ. et S. Petri Mutineñ, ac S. Petri Regieñ.

Nec non Neapolitanę ipſius Sancti Benedicti Caſtrouillarum, S. Michaelis Montis Caueoſi, S. Marię Andrieñ, et Sanctiſsimæ Trinitatis Caueñ, nec non S. Seuerini Neapolitañ, ac S. Angeli Caetan. S. Laurentij Auerſan. et eiuſdem S. Benedicti Montis Caſini.

Siculę S. Placidi Meſſaneñ. nec non S. Nicolai Cathan. et Sanctę Marię Fondroni, nec non S. Flauię, ac S. Marię Montis Regalis, et S. Martini Panormitani, nec non eiuſdem S. Marię de Gangio, et S. Philippi de Argirione.

Ac Venetę S. Nicolai Lictoris, nec non S. Georgij Venetiarum, et Sanctę Mariæ de Pratalia, et Sanctæ Iuſtinæ de Padua, nec non SS. Felicis, et Fortunati Vicentin. et Nazarij Veroneñ. ac Sancti Pauli de Argon, nec non Sancti Iacobi de Pontida Bergomen.

Digitized by Google

gomen. diœc. & Sancti Fauſtini, ac Sanctæ Euphemiæ Brizien.
Nec non Lombardiæ S. Simpliciani, ac S. Petri in Glaſſiate Mediolanen. S. Spiritus, et S. Saluatoris Papien. nec non S. Sixti Placentin, ac Sanctæ Mariæ Gratiarum Placentin. diœceſ. et S. Ioannis Euangeliſtæ Parmen., nec non Sancti Columbani Bobien. ac S. Benedicti de Padolirone.

Liguriæ verò Prouincijs prædictis S. Nicolai Buſchetti, S. Benigni, et S. Iuliani, ac S. Catherinæ, nec non S. Hieronymi Ceruariæ Ianuen. diœceſ. ac Sancti Bartholomæi Aſten, ac S. Petri Sauiliani Taurinen. diœceſ. dictorum Ordinis, et Congregationis Monaſteria, etiam perpetuo ſubijcimus, et ſupponimus.

Et vt deinceps in Diffinitorio æqualitas votorum habeatur, quod de cæterò perpetuis futuris temporibus in dictis ſeptem Prouincijs nouem Abbates Diffinitores, ex quibus Romanæ vnum, Ætruriæ vnum, Neapolitanæ vnum, & Siciliæ alium, & Liguriæ alium, Venetæ verò, & Lombardiæ Prouinciæ prædictæ ob illorum maiorem Monaſteriorum numerum pro qualibet earum duos Abbates huiuſmodi ex illis reſpectiuè oriundos habeant, eligantur; ac deputentur, dictique nouem Diffinitores canonicè per vota, & ſcrutinia ſecreta, vt moris eſt, canonicè electi in quibuſcumque Capitulis Generalibus, omnes, & ſingulas tàm ſpirituales, quàm temporales gratias, & facultates ab hac Sede Apoſtolica eis conceſſas, & quas hactenus habuerunt, habeant, hac tamen ratione, vt poſthac ſinguli Diffinitores ſeptem Prouinciarum prædictarum diuerſarum Nationum, & profeſſionum exiſtant, nulloque modo duo ex eadem Natione, vel profeſſione vno, & eodem tempore in prædicto Capitulo, licet ex diuerſis Prouincijs prædictis profeſſi ſint, eſſe patiantur, ſed ex eiſdem Prouincijs oriundi eligantur, vt ſupra, ac conſtituantur.

Et ad tollendam dictorum Diffinitorum perpetuitatem quieti dictæ Congregationis maximè contrariam quod ſingulo quoque anno tres Diffinitores ex antianis, ſiuè antiquioribus duò nempè ex Lombardiæ, Venetæ, & Liguriæ, ac vnus ex Romana, Ætruriæ, Neapolitana, & Sicula Prouincijs ab eodem Diffinitorio per biennium

nium

Digitized by Google

nium vacent, ac illorum loco tres ſubſtituantur reſpectiuè ex eiſdē Prouincijs, ità vt ſemper vnaquaque Prouincia ſuum, vel ſuos ſemper habeat Diffinitorem, ſeù Diffinitores præſcriptum, vel præſcriptos.

At ſi aliqua iuſta cauſa Abbates alicuius Prouinciæ ad prædictum Capitulum non accederent, vel accedentes ab electione Diffinitorij excluſi remanerent, ſeù illo anno Viſitatorum officio functi eſſent, ſeù quod per biennium minimè vacaſſent, & eo caſu in prædicto Diffinitorio ab huiuſmodi electione excluſi, & tunc ex Prouincia illi viciniori Abbas Diffinitor ſeruatis tamen ſuperius narratis pro illa vice tantum eligatur.

Conſeruatores quoque iuxta Conſtitutiones dictæ Congregationis approbatas, nempè duo ex Romana, Aetruriæ, & Neapolitana, alij verò ex Veneta, Lombardiæ, & Liguriæ Prouincijs prędictis eligantur, ipſique ſic electi cum Dei timore, omnique diligentia omnia illo anno à Diffinitoribus, Viſitatoribus, ac Præſidente prædictis geſta, & præcipuè electiones Prælatorum, & Officialium perſpiciant, ac recognoſcant, & quicquid contra Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum decreta, ac Conſtitutiones dictæ Congregationis factum eſſe reperient, illud nullum, & irritum declarent, ac cum effectu ſub priuationis dignitatum quas pro tempore obtinerent, ac inabilitatis ad illas obtinend. pęnis eo ipſo incurren. illorum habilitationem nobis, & Succeſſoribus noſtris Romanis Pontificibus quandocumque exiſtentibus omninò reſeruando, exequi mandent, & contra inobedientes etiam Diffinitores nulla habita perſonarum, vel dignitatum ratione per cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas auctoritate noſtra procedant.

Et in qualibet ex Prouincijs prædictis, tot Abbates, Priores, Cellerarij, ac Magiſtri Nouitiorum ex ea oriundi quot ſunt in ea Monaſteria, vel Prælaturæ, & Officia exiſtant, & caſu quo in ſingulis Monaſterijs idonei ad hoc munus ſubeundum minimè reperiantur, tunc idonei alijs ex Monaſterijs eiuſdem Prouinciæ profeſſi ſubrogentur.

Quod ſi in tota Prouincia non ſint tot Monachi idonei profeſſi,

qui

qui ad prædicta officia ſuæ Prouinciæ aſſumi poſſint, tunc ex Monaſterijs vicinioribus alterius Prouinciæ idonei aſſumantur.

Ne autem facultas regiminis dictæ Congregationis diminuta intelligatur, quod pro arbitrio dicti Regiminis Abbates Priores, omneſque Officiales, ac ſingulos priuatos Monachos ex Prouincia in Prouinciam, prout expediens ei videbitur, vt antea poterant, & valebant, ità vt omnia in dicta Congregatione communia ſint, & eſſe intelligantur, amouere, & deſtinare poſſint, & valeant, nulla nationum, & perſonarum, ſeù Monaſteriorum habita ratione: quinimo ſinguli Abbates cuiuſque Prouinciæ Monaſterijs Congregationis Diffinitorij, & Regiminis arbitratu deputentur, & præficiantur, quodque Abbates, Priores: cæterique Officiales prædicti iuxta præſcriptum vſum dictæ Congregationis alicui Monaſterio non præficiantur vltra quinquennium, & ab illius adminiſtratione, etiam per quinquennium omnino vacent. Et vt tàm Abbates, quàm cęteri Officiales prædicti quot annis præfuerunt, tot etiam ab eius Monaſterij, ac Officij adminiſtratione vacent, & quod ſinguli reſideant, nec ab eis vllo quæſito colore vltra vnam dietam, & per octo dies ſine licentia Præſidentis iuſtam cauſam expreſſam Conſeruatoribus in proximo Capitulo Generali exhibendam, & examinandam an iuſta fuerit cauſa diſceſſus abeſſe poſſint, & qui ſecus fecerint illorum arbitrio puniantur.

Ne alijs prædicantes Abbates prædicti reprobi inueniantur, quod ad vitam communem, necnon Diuina Officia, tàm diurna, quàm nocturna, omniaque alia Regulæ dictæ Congregationis inſtituta, cum Dei timore, habita tamen perſonarum, ac temporum qualitate, concurrant, vt ſi cum hoſpitibus impediti ſint, vel alia iuſta cauſa excuſentur. Monachis verò literis operam dantibus, de idoneis Lectoribus; ac alijs neceſſarijs, & decentibus rebus, ac commoditatibus illis beneuiſis prouideant.

In omnibus quoque Monaſterijs parem formam viuendi, & veſtiendi, ac Regularem diſciplinam ab omnibus obſeruari curent.

In

In adminiſtratione autem rerum temporalium ea cautio adhibeatur, ne Prælati eam per ſe ipſos, vt cauſa vagandi tollatur, exerceant, ſed ea per Cellerarios à dictis Diffinitoribus, vel prædicti Ordinis Regimine deputatos, & corruptela, & abuſus Cellerariam in pectus, vt dicunt Abbates concedeſi penitus ſublatis exerceatur, ac Conſtitutiones prædicti Ordinis, vt Cellerarij à regimine deputati Decani exiſtant omnino obſeruentur,

Duo autem Viſitatores dictæ Congregationis ex Romanæ, Hetruriæ, ac Neapolitanæ, ac alij duo ex Lombardiæ, Venetæ, nec non Liguriæ Prouinciarum prædictarum Abbatibus ex ipſiſmet Prouincijs oriundi eligantur, qui extraneas Prouincias viſitent, non autem proprias, ſi id Diffinitores expedire iudicauerint, aliàs Conſtitutiones dictæ Congregationis ſeruentur, & in Prouincia Sicula duo Viſitatores iuxta præſcriptum vſum dictæ Congregationis eligantur, dictique Viſitatores Deo iuuante munus ſuum Viſitationis cum omni diligentia ſubeant, ac abſoluant, ſinguloſq; Monachos de Statu Monaſterij, nec non Præpoſitorum, & Miniſtrorum qualitate, ac rerum ſpiritualium, & temporalium Statu exactiſsimè examinent.

Monachos verò, vel Commiſſos ab aliquo Monaſterio, in quo ſaltem per annum continuum non permanſerint, & quos amouendos neceſſarium iudicauerint, ſuper quo illorum conſcientias grauamus, per illam Prouinciam tantum mutare valeant dicto Capitulo Generali mutationes de vna ad aliam Prouinciam (vt ſumptibus ſuperfluis parcatur) reſeruando.

Et Nouitiatus pro Nouitiorum educatione in ſingulis Prouincijs prædictis conſtituti, & conſtituen. in ſuo robore permaneat, ita tamen quod in quibuslibet Nouitiatibus prædictis, ex eiuſdemet Proùincijs huiuſmodi oriundi iuxta Conſtitutiones Apoſtolicas, & Decreta Concilij Tridentini idonei ad probationem admittantur, ac ſemper, & vbique Ciues Ciuitatum, & locorum in quibus Monaſteria huiuſmodi ſita ſint extraneis cæteris paribus præferantur.

Quod-

Quodque in Prouincia Romana prædicta etiam in Monaſteriis S. Proculi Bononien. ac Sancti Benedicti Ferrarien. Nouitiatus conſtituatur, & in eis iuuenes ex eadem Prouincia oriundi ad probationem recipiantur.

Quælibet autem Prouincia illum tantum numerum Nouitiorum recipiat, & ad profeſſionem admittat, quem commodè alere poterit, ſi verò aliqua Prouincia, ſeù Monaſterium plures Monachos, quàm ex eius redditibus ali poſſunt habere comperiantur, neminem recipiat priuſquam ad numerum præfixum illius profeſſi redacti fuerint.

Et quia in dicto Monaſterio Sancti Pauli de eadem Vrbe ob illius aeris intemperiem (vt aiunt) Romani, vel ex eadem Prouincia oriundi in maximum eorum, dictæque Congregationis detrimentum minimè recipiuntur, quemadmodum præteritis temporibus recipere ſolitũ fuit. & hoc in aliis Monaſteriis ſeruatur quod deinceps ſingulo quoque anno ſaltem ſex Nouitii ad probationem ibi recipiantur: Sed in dictum Monaſterium Sanctæ Scholaſticæ Sublaci ad probationem, & profeſſionem emittendam ſumptibus tamen, & expenſis dicti Monaſterii Sancti Pauli, cuius profeſſi ſint, & eſſe intelligantur, mittantur.

Hacque de cauſa ſaltem duo Nouitii pro Monaſterio Farſen. & alii duo pro Monaſterio Sublaci prædictis ex eadem Prouincia Romana oriundi in dicto Nouitiatu Sublacen. vſqe ad numerum, qui ex illorum Monaſteriorum redditibus, ali, & ſuſtentari poſſint, reducti fuerint, quibuſcumque non obſtantibus recipiantur.

Quodque quoties contigerit Abbatem dicti Monaſterii Sancti Pauli oriundum, vel profeſſum eſſe ex Monaſteriis Lombardiæ, Venetæ, & Liguriæ Prouinciarum prædictis, tunc Procurator Generalis dictorum Ordinis, & Congregationis oriundus, vel ſaltem profeſſus ex aliquo Monaſterio Romanæ, Hetruriæ, vel Neapolitanæ Prouinciarum prædictarum, & vice verſa exiſtat, & eſſe debeat, nec ambo vllo vnquam tempore ex Monaſteriis

earum-

Digitized by Google

earumdem, ſed diuerſarum Prouinciarum prædictarum eſſe debeat.

Similiter perpetuò ſtatuimus, & ordinamus, ac ita ab omnibus, & ſingulis, quos præmiſſa concernunt, & concernent quomodolibet in futurum ſub pœna priuationis vocis actiuæ, & paſſiuæ, ipſo facto incurrenda inuiolabiliter obſeruari debere volumus, & mandamus, ac pro præmiſſorum complemento omnia, & ſingula priuilegia, libertates, immunitates, fauores, antelationes, aliaſque gratias tàm ſpirituales, quàm temporales per fel. rec. Eugenium Papam Quartum, & Gregorium XIII. nec non Clementem Octauum Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros ſub quacumque verborum forma, expræſſione ſuper dictorum Diffinitorum electione, dictæque Congregationis felici ſtatu ac directione, & alias ſuper præmiſſis quomodolibet conceſſa, nec non ſingulas literas Apoſtolicas deſuper expeditas, ac illarum formas, & continentiam tenores, & effectus perindè ac ſi de verbo ad verbum præſentibus inſerta eſſent, dummodò præmiſſis contraria non exiſtant, pariter perpetuò approbamus, & confirmamus, illiſque ac earum ſingulis perpetuæ, ac inuiolabilis firmitatis robur adijcimus, nec non omnes, & ſingulos tàm iuris, quàm facti, ac ſolemnitatum in his quomodolibet requiſitarum, ac neceſſariarum defectus excogitatos, vel non cogitatos ſi qui principaliter, vel acceſſoriè, aut alias quomodolibet interuenerint in eiſdem, & ſi de illis ad hoc vt ſuppleri, & ſanari poſſint ſpecialis ſpecifica, & expreſſa mentio facienda eſſet, ſupplemus.

Decernentes prædictas eorum Prædeceſſorum literas validas, & efficaces fore, & eſſe, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri ab eis, ad quos nunc ſpectat, & pro tempore quorumlibet ſpectabit firmiter obſeruari debere, nec ab illis vllo vnquam tempore reſilire poſſe: ſed ad illarum obſeruationem obligatos fore, & eſſe; ac ſub eiſdem maioris excommunica-

Digitized by Google

tionis, & priuationis vocis actiuæ & paſſiuæ pœnis cogi, & compelli, præſentes verò de ſubreptione, vel obreptione, ſeù nullitatis vitio, aut intentionis noſtræ, vel quopiam alio defectu notari, ſeù impugnari, aut alias quomodolibet infringi, vel retractari, ſeù inualidari, aut ad viam, & terminos iuris reduci, ſeù in ius, vel controuerſiam vocari, aut aduerſus eas quocumque iuris, vel facti, aut iuſtitiæ, ſeù gratiæ remedium intentari, impetrari, vel concedi nullatenus vnquam poſſe, ſicque ab omnibus, & ſingulis cenſeri, & ita per quoſcumque Iudices, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ſublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi, facultate, & auctoritate, iudicari, & diffiniri debere, irritumque, & inane ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Quo circa dilecto filio noſtro Alexandro Sancti Laurentij in Damaſo, Diacono Cardinali Montalto nuncupato Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Viceeancellario moderno, & pro tempore exiſtenti dictæ Congregationis Caſinenſis apud Nos, & Apoſtolicam Sedem Protectori per præſentes mandamus, vt præmiſſa omnia, & ſingula per eos, ad quos ſpectat, & in futurum ſpectabit auctoritate noſtra obſeruari, curet, & faciat.

Contradictores quoſcumque per cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna iuris, & facti remedia appellatione poſtpoſita compeſcendo, inuocato etiam ad hoc ſi opus fuerit auxilio brachij ſecularis. Non obſtantibus præmiſſis, ac quibuſuis Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac eiuſdem ordinis, & Congregationis etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus Priuilegijs quoque indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & approbatis, cæteriſque contrarijs quibuſcumque. Volumus autem, vt præſentium tranſumptis, etiam

im-

Digitized by Google

impreſſis manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eadem prorſus fides habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 6. Aprilis 1607. Pontificatus Noſtri Anno ſecundo.

Loco ✠ Annuli Piſcatoris.

Scipio Cobellutius.

Digitized by Google

S.MI D.NI N.RI

PAVLI PAPAE V.

Moderatio Statuti in fauorem quorundam profeſſorum Ordinis Sancti Benedicti Congregationis Caſinenſis cum nouo Statuto ſuper feliciori dictorum Ordinis, & Congregationis Obſeruantia.

PAVLVS PAPA QVINTVS.

Ad perpetuam rei memoriam.

ROMANI Pontificis prouidentia circumſpecta nonnumquam aliqua ex eis, quæ pro bono regimine, & felici directione Religioſorum ſub Regularis vitæ obſeruantia Altiſſimo famulantium conceſſerat, ſaniori iudicio mutat, alterat, ac alia diſponit, prout rerum, temporum, perſonarum qualitatibus diligenter penſatis, conſpicit in Domino ſalubriter expedire. Sanè cum nos aliàs per quaſdam in forma Breuis ſub Annulo Piſcatoris die 7. Aprilis 1607. Pontificatus Noſtri Anno ſecundo, con-

Digitized by Google

confectas, literas inter alia in tota, ac vniuerſa Italia, Inſuliſque ei adiacen. ſeptem Prouincias Ordinis Sancti Benedicti Congregationis Caſinen. aliàs Sanctæ Iuſtinæ, nempè Romanam, Neapolitanam, Siculam, Venetam, ac Hetruriæ, nec non Liguriæ, & Lombardiæ perpetuò conſtituerimus, & deputauerimus, illique ac eorum ſingulis Monaſterijs dictorum Ordinis, & Congregationis in Italia, ac Inſulis prædictis conſiſten. ſuppoſitis Sancti Petri Mutinen. ac eiuſdem Sancti Petri Regien. Monaſteria dictorum Ordinis, & Congregationis dictæ Prouinciæ Hetruriæ etiam perpetuò ſubieecerimus, & ſuppoſuerimus; Et quod ex tunc de cętero perpetuis futuris temporibus in dictis ſeptem Prouincijs nouem Abbates Diffinitores ex illis reſpectiuè oriundi, diuerſarum tamen Nationum, & profeſſionum, Ac quatuor dictorum Ordinis, & Congregationis Viſitatores ex eiſdemmet Prouincijs oriundi, eligerentur, & in qualibet ex Prouincijs prædictis tot Abbates, Priores, Cellerarij, ac Magiſtri Nouitiorum, ex ea tamen oriundi quot ſunt in ea Monaſteria, vel Prælaturæ, & Officia eſſent. Quodque quoties contingeret Abbatem Monaſterij Sancti Pauli propè, & extra muros Almæ Vrbis noſtræ dictorum Ordinis, & Congregationis oriundum, vel profeſſum eſſe ex Monaſterijs Lombardiæ, Venetæ, & Liguriæ Prouinciarum prædictarum, tunc Procurator Generalis ipſius Ordinis, & Congregationis oriundus, vel ſaltem profeſſus ex aliquo Monaſterio Romanæ, Neapolitanæ, & Hetruriæ Prouinciarum huiuſmodi, ac vice verſa eſſet, & eſſe deberet, nec ambo vllo vnquam tempore ex Monaſterijs earumdem, ſed diuerſarum Prouinciarum prædictarum eſſe deberent ſimiliter perpetuò, prout in dictis literis plenius continetur ſtatuerimus, & ordinauerimus.

Nihilominus ex relatione dictorum filiorum Anaſtaſij à Carpendulo Abbatis dicti Monaſterij S. Pauli, ac Io: Baptiſtæ Romani Ordinis, & Congregationis prædictorum Procuratoris Generalis ad nos per illorum Capitulum Generale Superiori anno celebratum, vt ex literis nobis exhibitis conſtat deſtinatorum, accepimus prædicta Monaſteria Sancti Petri Mutineñ, ac ipſius Sancti

Petri

Petri Regien. eidem Prouinciæ Lombardiæ quàm Hetruriæ viciniora eſſe; idque illorum Abbatibus, ac Conuentibus incommodum inferre, & illorum Regularibus inſtitutis magis conſonum eſſe, vt profeſſi Monaſteriorum dictorum Ordinis, & Congregationis, qui non ſunt oriundi Ciuitatum, vel locorum, aut Prouinciarum, in quibus profeſſionem emiſerunt, omnibus illorum dignitatibus, & officijs priuentur, Abbates verò, & alij Prælati dictæ Prouinciæ Siculæ à Regimine ipſius Monaſterij S. Pauli, ac officio Procuratoris Generalis dictorum Ordinis, & Congregationis, cum de eis in prædictis literis ad hæc nulla mentio facta fuerit in eorum damnum, & præiudicium excludantur.

Nos igitur in ſupremo dignitatis culmine, Diuina diſponente clementia conſtituti, in his remedium prouiſionis noſtræ adhibere cupien. dictarum literarum veriores, & totos tenores præſentibus pro expreſſis habentes, Motu proprio, & ex certa noſtra ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine Sancti Petri Mutinen. ac eiuſdem Sancti Petri Regien. Monaſteria huiuſmodi, illorumque Abbates, Priores, Conuentus, ac alias illorum perſonas nunc, & pro tempore exiſtentes ab eadem Prouincia Hetruriç perpetuò diſiungimus, & ſeparamus, illaque, & illos prædictæ Prouinciæ Lombardiæ etiam perpetuò ſubijcimus, & ſupponimus.

Quodque de cętero perpetuis futuris temporibus illi, qui in Monaſterijs dictorum Ordinis, & Congregationis Ciuitatum, & locorum, ex quibus non ſunt oriundi ad præſens profeſſi exiſtunt, non autem qui de cętero ad ipſorum Ordinis, & Congregationis habitus ſuſceptionem, ac profeſſionem Regularem admitterentur, omnibus, & ſingulis Priuilegijs, libertatibus, immunitatibus, fauoribus, antelationibus, prærogatiuis, alijſque gratijs tàm ſpiritualibus, quàm temporalibus, quibus oriundi Ciuitatum, Locorum, & Prouinciarum huiuſmodi vtuntur, potiuntur, & gaudent, ac vti potiri, & gaudere poſſunt, & poterunt quomodolibet in futurum, pariter, & pariformiter, ac æquè principaliter in omnibus, & per omnia, perindè ac ſi ex eis oriundi eſſent, vtantur, potiantur, & gaudeant, ac nihilominus oriundi cęteris paribus profeſſis in

aſſe-

Digitized by Google

aſſecutione dignitatum, ac officiorum huiuſmodi præferantur. Quodque Abbates, & Priores dictæ Prouinciæ Siculæ vnà cum Abbatibus, & Prioribus Romanæ, Neapolitanæ, & Hetruriæ Prouinciarum prædictarum ad regimen dicti Monaſterij S. Pauli, & officium Procuratoris Generalis huiuſmodi concurrant, ac ad illa, & eorum alterum ad inſtar Abbatum, & aliorum Priorum aliarum Prouinciarum prædictarum eligi poſſint, & valeant.

Ac pro pace inter Regulares perſonas dictorum Ordinis, & Congregationis conſeruan. illorumque augumento, quod in ſingulis eorum Monaſterijs pro quolibet decimotertio numero Monachorum Profeſſorum vnus graduatus, nempè vnus Abbas, vel Procurator Generalis, aut Cancellarius Præſidis, ſiuè vnus Prior pro qualitate, & capacitate profeſſorum ſingulorum reſpectiuè Monaſteriorum, & pro quinque Monachis profeſſis, vnus Decanus, computatis Cellerarijs, ac Nouitiorum Magiſtris, Confeſſoribus Monialium, ac Rectoribus, alijſque Officialibus, ità tamen, quod ipſi Decani numerum tercentum non excedant, aſſignentur.

Ad officium tamen Decanorum quoad ſufficientiam literarum illi dumtaxat Monachi aſſumantur, qui, vel examinatores ab Ordinarijs locorum pro tempore deputatos, ſeù per dictos Viſitatores, vel alios ab ipſis Viſitatoribus, vel Diffinitoribus ſubrogatos ad Confeſſiones Chriſtifidelium audiendas examinati, cum effectu per patentes literas in forma probanti Viſitatoribus tradendas, & ab ipſiſmet Viſitatoribus, an fauore, vel merito illas impetrauerint examinandas, & Diffinitoribus Capituli Generalis præſentan., tanquam idonei approbati fuerint. Quo verò ad integritatem vitæ, & morum probitatem pro potiori cautela, & ſecuritate exactiſſimam inquiſitionem faciant Viſitatores examinando, tàm Abbates, Priores, quàm cæteros Monachos cum omni diligentia, ac puram, & meram veritatem repertam Diffinitoribus in ſcriptis medio eorum iuramento, deferant.

Præterea quod Conſtitutiones dictorum Ordinis, & Congregationis per fel. record. Gregorium Papam XIII. Prædeceſſorem noſtrum approbatæ, & confirmatæ in omnibus, & per omnia ſub

pœnis

Digitized by Google

pœnis à Diffinitoribus ſtatuendis, ac præfigendis pro ſingulis traſgreſſionibus præfatarum Conſtitutionum ipſo facto incurren. dummodò per aliàs Conſtitutiones Apoſtolicas reuocatæ non ſint inuiolabiliter obſeruentur.

In Monaſteriis dictorum Ordinis, & Congregationis etiam in quibus licet tantum decem de Conuentu Monachi exiſtant, horæ Canonicæ, tam diurnæ, quàm nocturnæ in Choro pſallendo, ſingulis diebus recitentur, culpæ Monachorum in Capitulo ſemel in qualibet hebdomada ad minus audiantur, Miſſæque decantentur; & lectio caſuum conſcientiæ ſaltem bis in vnaquaque hebdomada habeatur, ac diſciplina Monaſtica prout in aliis Monaſteriis ſeruatur etiam ſeruetur, in Refectorio lectio aſſidua audiatur. Carnes verò in illis Monaſteriis, ac temporibus tantùm in Conſtitutionibus prædictis præſcriptis, & per dictum Gregorium Prædeceſſorem approbatis, extra tamen illorum Refectoria edantur, Præmiſſaque omnia non obſeruantes, tàm Superiores, quàm inferiores voce actiua, & paſſiua ad arbitrium dictorum omnium Diffinitorum, ſeù Regiminis ipſo facto priuati exiſtant.

Quodque decreta facta, & non impreſſa, ac in poſterum fienda pro bono regimine dictorum Ordinis, & Congregationis in illorum Capitulis Generalibus per vota ſecreta à maiori parte illorum Prælatorum approbantur, & ad effectum, vt omnes àd eorum obſeruationem, ſub pœna præcepti teneantur, & obligati exiſtant à Sede prædicta confirmari, & approbari debeant.

In reliquis verò omnia, & ſingula in prædictis noſtris literis contenta in omnibus, & per omnia iuxta illorum tenorem obſeruentur, nec illorum declaratio, moderatio aliqua in parte, vel in totum, ſeù reuocatio, quouis quæſito colore, vel ingenio, niſi de conſilio, & conſenſu omnium dictorum Ordinis, & Congregationis Prælatorum, etiam ſub priuatione dignitatum, & officiorum, quas, & quæ pro tempore obtinuerint, ac inhabilitatis ad ipſas obtinen. eo ipſo incurren. pœna nullo vnquam tempore intentari, vel impetrari poſſint, itidèm perpetuo ſtatuimus, & ordinamus, ac ità in omnibus, & ſingulis, quos concernunt, & concernent,

Digitized by Google

nent, quomodolibet in futurum ſub pœnis præfatis inuiolabiliter obſeruari debere volumus, & mandamus.

Præſentes verò noſtras literas de ſubreptionis, vel obreptionis, ſeù nullitatis vitio, aut intentionis noſtræ, vel quopiam alio defectu notari, ſeù impugnari, aut alias quomodolibet infringi, vel retractari ſeù inualidari, aut ad viam, & terminos iuris reduci, ſeù in ius, vel controuerſiam vocari, aut aduerſus eos quodcumque iuris, & facti, vel iuſtitiæ, aut gratiæ remedium intentari, impetrari, vel concedi nullatenus vnquam poſſe: ſed eas ab omnibus, & ſingulis, quos concernunt, & concernent quomodolibet in futurum inuiolabiliter obſeruari debere, ſicque ab omnibus, & ſingulis cenſeri, & ità per quoſcumque Iudices, tàm Ordinarios, quàm delegatos quauis auctoritate fungentes, etiam cauſarum Palatij noſtri Apoſtolici Auditores, ſublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, ac interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & diffiniri debere, irritum quoque, & inane decernimus ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Quo circà dilectis filijs prædictorum Ordinis, & Congregationis Protectori, nec non Curiæ cauſarum Cameræ noſtræ Apoſtolicæ Generali Auditori, nunc, & pro tempore exiſtentibus per præſentes committimus, & mandamus, quatenus ipſi, vel duo, aut vnus eorum per ſe, vel alium, ſeù alios præſentes noſtras literas, ac in eis contenta quæcumque vbi, & quando, ac toties, quoties opus fuerit, ac pro parte nunc, & pro tempore exiſtentium dictorum Ordinis, & Congregationis Patrum, aut alius eorum nomine Cõgregationis requiſiti fuerint ſolemniter publicandis; eiſque in premiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſten. faciant eas, & ea auctoritate noſtra ab omnibus inuiolabiliter obſeruari, ac omnes dictorum Ordinis, & Congregationis Prælatos, Monachos, ac aliàs illorum perſonas eis pacificè frui, & gaudere non permittendo eos deſuper quomodolibet moleſtari, vel perturbari.

Contradictores quoslibet, & rebelles per quaſuis Eccleſiaſticas ſententias, cenſuras etiam pecuniarias pœnas eorum arbitrio im-

 ponen,

Digitized by Google

Poneñ, moderañ, & applicañ, cæteraque opportuna iuris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcendo, nec non legitimis ſuper his habeñ, ſeruatis proceſſibus, ſententias, cenſuras, & pœnas, etiam iteratis vicibus aggrauañ, inuocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, brachij ſecularis auxilio. Non obſtañ præmiſſis, ac fel. rec. Bonifacij Papæ VIII. Prædeceſſoris noſtri de vna, & Concilij Generalis de duabus dietis, dummodò quis vigore præſentiũ extrà ſuam Ciuitatem, & Diœc. vltrà tres dietas ad iudicium non trahatur, alijſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, & quatenus opus ſit, dictorum Ordinis, & Congregationis etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis alia firmitate roboratis ſtatutis, ſtabilimentis, vſibus, & conſuetudinibus, cęteriſque contrarijs quibuſcumque aut ſi aliquibus communiter, vel diuiſim ab eadem ſit ſede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per literas Apoſtolicas non facientes plenam, & expræſſam, ac de verbo ad verbum de indulto huiuſmodi mentionem.

Datum Romę apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die 21. Martij 1608. Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

Scipio Cobellutius.

PAVLVS

Digitized by Google

PAVLVS PAPA V.

Dilectis filijs, Præſidenti, Diffinitoribus, Viſitatoribus, Abbatibus, Præfatis, ac Regimini Congregationis Caſinenſis Ordinis S. Benedicti.

DILECTI filij, ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem. Alias à Nobis emanarunt literæ tenoris ſubſequentis, videlicet. Dilectis filijs, Præſidenti, Diffinitoribus, Viſitatoribus, Abbatibus, Præfatis, ac Regimini Congregationis Caſinenſis, Ordinis S. Benedicti. Paulus Papa Quintus. Dilecti filij ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem. Romani Pontificis prouidentia circumſpecta nonnumquam aliqua ex eis, quæ pro bono regimine, & felici directione Religioſorum ſtatuerat, immutat, aliáſq; diſponit, prout rerum, & temporum varietatibns, & perſonarum qualitatibus diligenter penſatis, conſpicit in Domino ſalubriter expedire. Aliàs ſi quidem ad tollen̄ nouem Diffinitorum Prouinciarum Congregationis veſtræ Caſinen̄ Ordinis S. Benedicti, quas

in vniuerſa Italia, Inſuliſque ei adiacentibus, ſeptem eſſe voluimus, perpetuitatem per Noſtras ſub die 6. Aprilis anni 1607. in ſimili forma Breuis expeditas literas, inter alia ſtatuimus, & ordinauimus, quod ſingulo quoque anno tres Diffinitores ex antianis, ſiue antiquioribus, duo nempe ex Lombardiæ, Venetæ, & Liguriæ, ac vnus ex Romana, Hetruriæ, Neapolitana, & Sicula, Prouincijs, ab eodem Diffinitorio vacarent per biennium, & illorum loco tres ſubſtituerentur reſpectiuè ex eiſdem Prouincijs, ita vt ſemper haberet Diffinitorem, ſeù Diffinitores, præſcriptum, ſeù præſcriptos, prout in dictis literis, quarum tenores præſentibus pro expreſſis haberi volumus, plenius continetur. Cum autem, ſicut Dilectus filius, Procurator Generalis eiuſdem veſtræ Congregationis, totius Congregationis huiuſmodi nomine, Nobis nuper exponi fecit, propter trium Perſonarum ab Officio Diffinitoris huiuſmodi biennalem ceſſationem, & frequentem mutationem, Officij Diffinitorum huiuſmodi vires infirmentur, & ſæpe perſonæ ad illud admittendæ ſint minus idoneę, & negociorum principalium Congregationis parum peritæ, & aliis iuſtis de cauſis pro Congregationis quiete, & tranquillitate expediat, vt ad priſtinum, qui antequam prædictæ literæ noſtræ emanarent, erat, ſtatum eorundem Diffinitorum electio reducatur, Nos proſpero, felicique dictæ Congregationis ſtatui, atque directioni per amplius conſulere, voſque ſpecialibus fauoribus, & gratijs proſequi volentes, & veſtrum ſingulas perſonas à quibuſuis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, alijſque Eccleſiaſticis ſententijs, cenſuris, & pœnis, à iure, vel ab homine quauis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus qunmodolibet innodatæ exiſtunt, & ad effectum pręſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſoluentes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus Procuratoris prædicti, totius Congregationis veſtræ huiuſmodi nomine, Nobis ſuper hoc humiliter porrectis, inclinati, Statuimus, vt de cętero libera ſit vnicuiq; veſtrum facultas, quos idoneos iudicauerit, ex Pręlatis habentibus vocem in Capitulo, ad Officium Diffinitoriatus eligendi,

di,

di, nulla habita ratione, quod in vno alteroque Capitulis Generalibus præcedentibus ſucceſſiuè fuerint Diffinitores, quodque biennio non vacauerint, firmis in reliquis remanentibus literis noſtris prædictis, quas ſaluas eſſe, & in ſuo robore remanere volumus, & non alias, non obſtantibus literis noſtris prædictis, nec non omnibus illis, quæ in eis voluimus non obſtare, cęteriſque contrariis quibuſcunque. Præſentibus ad Triennium proximum dumtaxat valituris.

Datum Romæ, apud S. Mariam Maiorem, ſub annulo Piſcatoris die 25. Martii 1619. Pontificatus noſtri anno decimo quarto.

Cum autem, ſicut Dilectus filius, Procurator Generalis eiuſdem Congregationis, totius Congregationis huiuſmodi nomine Nobis nuper fecit notum, prædictæ Congregationis maximè futurum ſit, ſi de cętero, perpetuis futuris temporibus Diffinitorum eorumdem electio, iuxta poſteriorum literarum noſtrarum huiuſmodi formam, & tenorem fiat, Nobis propterea dictus Procurator Generalis, quo ſupra nomine humiliter ſupplicari fecit, quatenus in præmiſſis, vt infra, opportune prouidere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur proſpero, felicique dictæ Congregationis ſtatui, & directioni peramplius etiam conſulere volentes, & veſtrum ſingulares perſonas à quibuſuis Excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, à iure, vel ab homine, quauis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſoluentes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus Procuratoris prædicti, totius Congregationis huiuſmodi nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis, inclinati, Statuimus, vt impoſterum, perpetuis futuris temporibus libera ſit vnicuique veſtrum facultas, quos idoneos iudicauerit, ex Prælatis habentibus vocem in Capitulo, ad officium Diffinitoriatus eligendi, nulla habita ratione, quod in vno, alteroue Capitulis Generalibus pręcedentibus ſucceſſiuè fuerint Diffi-

nito-

Digitized by Google

nitores, quodquebiennio non vacauerint, firmis in reliquis remanentibus prioribus noſtris literis prædictis, quas ſaluas eſſe, & in ſuo robore permanere volumus, & non alias. Non obſtantibus eiſdem prioribus literis noſtris, nec non omnibus illis, quæ in eis voluimus non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcunque.

Datum Tuſculi, ſub annulo Piſcatoris die 14. Septemb. 1620. Pontificatus Noſtri anno decimo ſexto.

Loco ✠ Annuli Piſcatoris

S. Card. S. Suſannæ.

Conſti-

Digitized by Google

Conſtitutio Alexandri Papæ VII. De Cellerarijs, eorumque Adminiſtratione.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

ALIAS emanauit à fel. rec. Innocentio Papa X. Prædeceſſore Noſtro Decretum, cui ſubinde ius ſic ipſius Innocentij Prædeceſſoris à Congregatione Venerabilium Fratrum noſtrorum tunc ſuorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, inſerta fuit addito tenoris qui ſequitur, videlicet. Diuturna experientia compertum eſt, Monaſteria Congregationis Caſinenſium tunc maximo bonorum temporalium incremento floruiſſe, cum Cellerarii de mandatam ſibi æconomicam curam non prò ſuo arbitrio, & auctoritate ſed conſulto in omnibus proprio Abbate, eoque dirigente fideliter adminiſtrarunt, inutiles reſecando ſumptus à profuſis munerum largitionibus abſtinendo nec non animalium, & agriculturæ induſtriam non in ſui, ſed Monaſteriorum commodum, & vtilitatem conuertendo; exactaſque pecunias depoſitario integrè tradendo in communi arca aſſeruandas: Ad quod etiam multum ſemper contulit eorum

Præla-

Prælatorum vigilantia; qui rationes introitus, & exitus ſedulò ac frequenter ſubducentes præmiſſo diligenti examine ne quid fraudis, vel præiudicii interuenerit, omnia ad fidelem calculum reuocarunt, prout Conſtitutiones Apoſtolicæ, ac eiuſdem Ordinis Statuta prouidè diſponunt. Verum quia in quibuſdam Monaſteriis tam ſalubres Ordinationes, Cellerariorum incuria, & quandoque etiam malitia, nimiaque Superiorum indulgentia negliguntur, & timendum eſt, nè ſi huiuſmodi malum ſubrepat, tractù temporis eorundem Monaſteriorum ruina ſubſequatur ideó.

Sanctiſs. D. N. audito Voto Congregationis S. R. E. Cardinalium negotijs, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitæ, innouando imprimis Conſtitutionem f. m. Clementis VIII. ſub die 6. Martij 1653. eidemque pro firmiori contentorum obſeruantia grauiores pęnas addendo prohibet omnibus, & ſingulis Cellerarijs, alijſque eorum Miniſtris ſiue Monachis, ſiue Comiſſis, quibus bonorum adminiſtratio quocumque modo incumbit, quò minus audeant prouentus ſupprimere, vel minuere; ac rerum quarumcumque precium alterare; negotiationibus ſe ſe immiſcere; animalium, ſeu agriculturæ induſtrias ſibi appropriare; aut munera contra formam præfatæ Conſtitutionis elargiri, ſub pęna priuationis officiorum, vocis actiuæ, & paſſiuæ, ac perpetuæ inhabilitatis eo ipſo incurrenda, à qua præterquam à Sede Apoſtolica diſpenſari non valeant: obſtringendo Abbates, quatenus, cum primum ipſis de huiuſmodi tranſgreſſionibus innotuerit, ad executionem præfatarum pęnarum nulla interpoſita mora procedant, alias eiſdem ipſi pęnis ſubiaceant, ac dignitate Abbatiali priuentur. Inſuper vt omnes pecuniæ quacumque ex cauſa ad Monaſterium pertinentes, à Cellerarijs dietim, prout exigunt, Depoſitario conſignentur, & in arcam deponantur duabus clauibus diuerſis obſeratam, quarum altera penès Cellerarium, altera verò penès eumdem Depoſitarium aſſeruari debeant: arca verò ipſa vnà cum rationum Codice in Abbàtia, tanquam il loco tutiori, & ſub oculis eiuſdem Abbatis cuſtodiatur, à quà nec obulus quidem extrahi poſſit, niſi

præ-

præcedente mandato in ſcriptis Cellerarij, non quidem ſibi,ſed ijs directo, quibus pecuniæ perſoluendæ fuerint, expreſſa cauſa, & ſumma, necnon manu etiam Abbatis firmato,cuius tenor de verbo ad verbum in deſtinato libro regiſtretur. Quod ſi Abbatem forte abeſſe contigerit tàm Codex, quàm Arca, Superioris Monaſterij cuſtodiæ committatur. Computa iurata introitus, & exitus tàm quòad pecunias, quàm victualia quæcumque, aliaque omnia in ipſis Monaſterij quotidianas neceſsitates expenſa, conſumpta, aut diſtributa, ſingulo quoque menſe; quæ verò in agrorum culturam, aut fructuum recollectionem, quolibet trimeſtri, Abbati, Priori, ac Decanis fideliter exibeantur, quibus præfati non modo ſe ſubſcribant, ſed etiam iuramento confirment,ſingula diligenter examinaſſe, nihilque in ijs fraudis contra formam præſentis Decreti inueniſſe. Quod ſi qui defraudaſſe, & veritatem prouentuum, & expenſarum non expreſſiſſe inuenti fuerint, ne dum incurrant pęnas ſuperius expreſſas, abſque vlla ſpe impetrandæ diſpenſationis, verum etiam de furto, ac periurio puniantur. Quæ omnia vt exactius obſeruentur, Sanctitas Sua PP. Viſitatoribus ſerio iniungit, quatenus in eorum Viſitatione ſuper præmiſsis diligenter inquirant,& ſi quid in contrarium commiſſum,aut ommiſſum repererint, contrafacientes in prænarratas pęnas incidiſſe, & à ſuis officijs ſuſpenſos reſpectiuè declarent, donec in primo futuro congreſsù Dietæ, vel Capituli ad executionem pęnarum, vt ſupra, inflictarum procedatur: ſub pœna pariter priuationis dignitatis Abbatialis,necnon vocis actiuæ,& paſsiuæ,ac perpetuæ inhabilitatis ad illa, ſeu alia conſequenda, rehabilitatione Sedi dumtaxat Apoſtolicæ reſeruata, ab ipſis quoq; Viſitatoribus incurrenda; & quia fidele ſeruitium, & accurata in executione præmiſſorum diligentia tunc ſperari poterit, ſi Cellerarij cum grauitate morum, tum vitæ probitate conſpicui fuerint: Ea propter Sanctitas Sua mandat Abbatibus, vt in huiuſmodi deputationibus faciendis, audito prius conſilio Seniorum, non niſi Religioſum grauem, probatum,ac inter Decanos, ad ſcriptum Diffinitoribus,aut Regimini promouendum proponant, quemque aptiorem eſse ſecundum

Digitized by Google

Deum iudicauerint; ac talem proprio iuramento in ſcriptis atteſtentur; ſecus dicta deputatio nulla ſit eo ipſo, & Prælati in proxima Dieta, vel Capitulo debitè puniantur.

Et ne vllo vnquam tempore à Monaſteriorum Superiobus allegari poſsit ignorantia huiuſce Decreti Sanctitas Sua mandat, vt huiuſmodi Decretum legatur in publicà menſa bis in anno, ideſt menſe Februarij, & Octaua Natiuitatis Beatiſsimæ Virginis Mariæ ſub ijſdem pęnis in præſenti Decreto aduerſus contrafacientes expreſsis. Romæ die xiii.Iulij M.DC.LIV. M.Cardin.Ginettus. Hieron. Archiepiſc. Petracen. Secret. Cum autem firmius obſeruentur illa, quibus ſæpius authoritatis Apoſtolicæ munimen accedit: Nobis propterea Venerabilis Fr.Noſter Franciſcus Epiſcopus Portuenſis S.R.E. Cardinalis Barberinus nuncup. prædictæ Congregationis Caſsinenſis Ordinis Sancti Benedicti apud Nos, & Sedem Apoſtolicam Protector humiliter ſupplicauit, vt Decretum huiuſmōdi Apoſtolicæ confirmationis noſtræ Patrocinio roborare de benignitate Apoſtolica dignaremur; Nos igitur eundem Franciſcum Cardinalem ſpecialibus fauoribus, & gratijs proſequi volentes, huiuſmodi ſupplicationibus inclinati Decretum præinſertum vna cum additione prædicta, alijſque omnibus, & ſingulis in eo quomodolibet, vt præmittitur, contentis, Apoſtolica authoritate tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illiſque inuiolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adijcimus. Decernentes præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ac ab omnibus, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit inuiolabiliter impoſterum obſeruari, vtque in præmiſsis per quoſcunque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores iudicari, & definire debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus Conſtitutionibus, Ordinationibus Apoſtolicis, necnon dictæ Congregationis Caſsinen. etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel aliaquà vis firmitate roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſo-

rum,

Digitized by Google

rum,quomodolibet conceſsis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſsis, & ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum ſpecialiter, & expreſsè derogamus cæteriſque contrarijs quibuſcumque. Volumus autem, vt præſentium tranſumptis, etiam impreſsis, manu Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides in iudicio, & extra illud adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exibitæ, vel oſtenſæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem ſub Annulo Piſcatoris die 7. Septembris 1655. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

Loco ✠ Sigilli.

G. Gualterius.

Digitized by Google

Decretum fel. rec. Clementis Papæ VIII. ſuper Caſuum reſeruatione ab omnibus Regularium Superioribus obſeruandum.

SANCTISSIMVS D.N. qui iam pridem accuratè perpendit, ac re ipſa comperit, quod reſeruatio facultatis abſoluendi Religioſos pœnitentes à peccatis quibuſdam grauioribus, niſi Superiores admodum prudenter, ac moderatè illa vtantur, nonnullos infirmiores, qui interdum Superiori ſuo conſcientiæ maculas detegere formidant, adducere poſſet in æternæ damnationis periculum, & ſpiritualis remedij deſperationem; Ideó vt huic malo Sanctitas Sua opportunè proſpiceret, decreuit, vt nemo ex Regularium Superioribus peccatorum abſolutiones ſibi reſeruet, exceptis ijs, quæ ſequuntur, aut omnibus, aut eorum aliquod, prout ſubditorum vtilitati expedire prudenter in Domino iudicauerint.

Veneficia, Incantationes, Sortilegia.

Apoſtaſia à Religione, ſiue habitu dimiſſo, ſiue retento, & quando eo peruenerit, vt extra ſepta Monaſteria, ſeù Conuentus fiat egreſſio. Nocturna, ac furtiua è Monaſterio, ſeù Conuentu egreſsio, etiam non animo apoſtatandi facta.

Proprietas contra votum paupertatis, quæ ſit peccatum mortale. Iuramentum falſum in iudicio regulari, ſeù legitimo.

Procuratio, auxilium, ſeù conſilium ad abortum faciendum poſt animatum fœtum, etiam effectu non ſequuto.

Falſificatio manus, aut Sigilli Officialium Monaſterij, aut Conuentus, furtum de rebus Monaſterij, ſeù Conuentus in ea

quanti-

Digitized by Google

quantitate, quæ ſit peccatum mortale.

Lapſus carnis voluntarius opere conſumatus.

Occiſio, aut vulneratio, ſeu grauis percuſſio cuiuſque perſonæ.

Malitioſum impedimentum, aut retardatio, aut aperitio literarum à Superioribus ad inferiores, & ab inferioribus ad Superiores.

Si quod aliud præterea peccatum graue pro Religionis conſeruatione, aut pro conſcientiæ puritate reſeruandum videbitur, id non aliter fiat, quam Generalis Capituli in toto Ordine, aut Prouincialis in Prouincia, matura diſcuſsione, & conſenſu.

Non liceat Superioribus Regularium confeſsiones ſubditorum audire, niſi quando peccatum aliquod reſeruatum admiſerint, aut ipſimet ſubditi ſpontè, ac proprio motu id ab ijs petierint.

Superiores in ſingulis domibus deputent duos, tres, aut plures Confeſſarios pro ſubditorum numero maiori, vel minori, ijque ſint docti, prudentes, ac charitate præditi, qui à non reſeruatis eos abſoluant, & quibus etiam reſeruatorum abſolutio committatur, quando caſus occurrerit, in quo eam debere committi ipſe in primis Confeſſarius iudicauerit.

Tàm Superiores pro tempore exiſtentes, quàm Confeſſarij, qui ad Superioritatis gradum fuerint promoti, caueant diligentiſſimè, ne ea notitia, quàm de aliorum peccatis in confeſsione habuerunt ad exteriorem gubernationem vtantur.

Licebit tamen Superioribus determinare pœnitentias graues quibuſdam peccatis, etiam non reſeruatis à Confeſſarijs imponendas, quæ ſubditos ab huiuſmodi perpetrandis cohibere poſſint.

Atque ita per quoſcumque Regularium Superiores, quicumque illi ſint, obſeruari mandauit. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac cuiuſuis Concilij, etiam generalis Decretis, necnon conſuetudinibus, etiam ab immemorabili tempore obſeruatis, aut Regulis in generalibus, ſeù Prouincialibus Capitulis editis, ſtatutis, & conſuetudinibus etiam Apo-

ſtolica

ſtolica auctoritate cõfirmatis, priuilegijs, indultis, & conceſſionibus quorumcumque, quorum tenores hic pro expreſſis haberi voluit, cæteriſque in contrarium facien. quibuſcumque.
Dat. Romæ apud Sanctum Petrum die 26. menſis Maij anno Domini 1593.

Sanctitas Sua deinceps declarauit, & declarat, vt ſi huiuſmodi Regularium Confeſſarijs caſus alicuius reſeruati facultatem petentibus Superior dare noluerit, poſsint nihilominus Confeſſarij illa vice pœnitentes Regulares, etiam non obtenta à Superiore facultate, abſoluere &c.

Digitized by Google

ERRATA. CORRIGE.

Pag.	*Verſu.*		
12	8	Dci	Dei
13	3	Genorali	Generali
14	2	taactare	tractare
16	11	Sanctom	Sanctum
20	2	Deuorionis	Deuotionis
30	21	Licatiæ	Litaniæ
35	14	erant	eant
39	4	Humlltate	Humilitate
41	18	Regulalis	Regularis
43	9	prour	prout
44	17	deſignandes	deſignandis
37	33	Pſalam	Pſallam
39	14	teuerentiam	reuerentiam
40	9	veto	vero
48	13	excommunicatoni	excommunicationi
51	30	cumminationem	comminationem
54	8	comprebetur	comprobetur
67	29	Prælis	Prælatis
69	33	acceprio	acceptio
70	33	egrediens	egrediẽs, & ſubſequatur ingrediẽs
82	12	hararum	horarum
84	33	diſcendentes	diſcedentes
86	28	decreueri	decreuerit
101	20	Habitu	habito
113	14	incitamento	incitamenta
196	2	XXI.	XXII.
135	5	&	& Conſtitutionibus.

Digitized by Google

Digitized by Google

In Generali Congregatione Sanctæ Romanæ, & vniuerſali Inquiſitionis habita in Palatio Apoſtolico coràm Sanctiſsimo Domino Noſtro VRBANO Diuina Prouidentia Papa VIII. ac Eminentiſsimis, & Reuerendiſsimis Dominis Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus aduerſus hæreticam prauitatem Inquiſitoribus Generalibus à Sancta Sede Apoſtolica ſpecialiter deputatis.

DECRETVM

Vt omnes Regularium Superiores ſuos ſubditòs, & Religioſos perſepè commoneant de iniuncta omnibus obſeruantia, & executione Apoſtolicarum Conſtitutionum, & Decretorum, ad Officium Sanctiſſimę Inquiſitionis aduerſus Hæreticam prauitatem pertinentium.

SANCTISSIMVS Dominus Noſter ſedulò incumbens, vt ea, quæ ſalubriter Apoſtolicis Decretis, & Statuta, & ordinata ſunt, præſertim quæ ad Sanctum Officium Inquiſitionis contra Hæreticam prauitatem pertinent, inuiolabiliter obſeruentur, & omnimodam ſortiantur executionem, diſtrictè mandat, & præcipit, Vt omnes

Supe-

Superiores cuiuſuis Ordinis, Congregationis, Societatis, etiam de neceſſitate exprimendæ Regularis, aut cuiuſuis alterius Inſtituti, etiam quantumuis exempti, & priuilegiati, etiam per ampliſſima priuilegia, cum clauſulis, ne comprehendantur in Literis, Decretis, Ordinationibus, & Conſtitutionibus Apoſtolicis, non facientibus plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum, ne dum de ipſis Ordinibus, Congregationibus, Societatibus, & Inſtitutis, ſed etiam de huiuſmodi exemptione, priuilegio, vel indulto mentionem, quibus hac vice, & ad effectum præſentis decreti dumtaxat, illis alias in ſuo robore permanſuris, ſpecialiter expreſsis, & ad formam etiam generalis Conſtitutionis S. Sanctitatis incipientis, *Cum ſicut accepimus*, ſub dat. Romæ die 5. Nouembris 1631. Sanctitas Sua derogauit, & derogat, cæteriſque contrarijs quibuſcumque, teneantur ſub pœna priuationis Officij, ac vocis actiuæ, & paſſiuæ ipſo facto incurrenda, alijſque arbitrio Sanctitatis Suæ infligendis pœnis, in perpetuum ſemel ſaltem in anno, ideſt, feria ſexta, poſt Octauam Aſſumptionis Beatæ Mariæ Virginis in publica menſa, vel in Capitulo ad hoc ſpecialiter conuocato, *Et inſuper* in quocumque *Generali*, ac Prouinciali Capitulo, Conuentu, Dieta, vel alio quouis nomine nuncupato Capitulari Congreſſu, ſuos ſubditos, ac Religioſos, commonere de iniuncta omnibus obſeruantia, & executione earundem Apoſtolicarum Conſtitutionum, & Decretorum, ad Sanctum Officium Inquiſitionis aduerſus hęreticam prauitatem pertinentium, ac præſertim.

Iulij III. Conſtitut. 11. incip. *Licet à diuerſis*, Contra impedientes Inquiſitores hæreticæ prauitatis in eorum Officio, aut in cauſis Inquiſitionis ſe ingerentes, eorumque complices, & fautores: Et contra ipſos Inquiſitores admittentes laicos ad criminis hæreſis cognitionem. Et Pij V. Conſtitut. 82. incip. *Si de protegendi*, Contra occidentes, verberantes, deijcientes, aut per terrefacientes quemuis ex Miniſtris Sanctiſſimi Officij Inquiſitionis, vel Epiſcoporum id munus in ſua Diœceſi, vel Prouincia, obeuntium, ſeu Accuſatorem, Denunciatorem, aut Teſtem, in cauſa

fidei

fidei quomodocumque productum, vel euocatum; necnon contra diripientes, expugnantes, inuadentes, incedentes, expilantes, aliòvè exportantes alicuius prædictorum bona, libros, literas, auctoritates, exemplaria, regeſta, protocolla, exempla, ſcripturas, aliaquè inſtrumenta, ſiue publica, ſiue priuata, vbicumque poſita, eorumque Complices, & fautores; & contra effringentes Carcerem, vel cuſtodiam publicam, vel priuatam, extrahentes, vel emittentes Vinctum, prohibentes capiendum, captumvè eripientes, recipientes, occultantes, ſeù facultatem effugiendi dantes, ſeù id fieri iubentes, eorumque complices, & fautores, etiam effectu non ſecuto: nullatenus excuſandos, niſi claras tantummodo probationes in contrarium adducentes: & contra Intercedentes pro præfatis delinquentibus. Inflictis contra quemlibet prædictorum pœnis, quæ damnatis ex primo capite legis Iuliæ Maieſtatis, eorumque filijs irrogantur: & oblata Reuelantibus impunitate.

Pij IV. Conſtitut. 31. incip. *Cum ſicut nuper*, Contra Sacerdotes, qui pœnitentes Mulieres in actu Sacramentalis Confeſſionis ad inhoneſtos actus prouocare, & allicere tentant, & ſolicitant. Et Gregorij XV. Conſtitut. 33. incip. *Vniuerſi Dominici Gregis*. Ampliatiuæ circa huius criminis probationes, & extenſiuæ contra Confeſſarios, qui perſonas (quæcumque illæ ſint ad inhoneſta, ſiue inter ſe, ſiue cum alijs, quomodolibet perpetranda in actu Sacramentalis confeſsionis, ſiue antè, ſiue poſt immediatè, ſeù occaſione, vel prætextu confeſsionis, vel extra occaſionem confeſsionis in Confeſsionario, aut alio loco ad audiendam Confeſsionem electo ſolicitare, vel prouocare tentauerint, aut cum eis illicitos, & inhoneſtos ſermones, ſiue tractatus habuerint. Et contra Confeſſarios non monentes eos, quos ſciunt ab alijs Confeſſarijs ſollicitatos eſſe, vt Inquiſitoribus, vel Ordinarijs, ſolicitantes denuncient, vel docentes eos ad ita denunciandum non teneri.

Gregorij XIII. Conſtitut. 21. incip. *Officij veſtri partes*, De Iuriſdictione Inquiſitorum hæreticæ prauitatis in eos, qui ad

Digitized by Google

ordinem Presbyteratus non promoti Miſſas celebrant, & ſacramentaliter confeſſiones audiant. Clementis VIII. Conſtitut. 21. incip. *Et ſi alias*, Declaratoriæ pœnæ contra eos infligendæ per Iudices laicos, præuia eorum degradatione. Et Sanctitatis Suæ Conſtitut. 79. incipien. *Apoſtolatus officium*, extenſiuæ ad minores 25. annis, dummodo vigeſimum ætatis annum compleuerint.

Sixti V. Conſtitut. 17. incip. *Cæli, & Terræ Creator*, Contra exercentes artem Aſtrologiæ Iudiciariæ, & alia quæcumque Diuinationum genera, libroſvè harum artium legentes, vel tenentes. Et Sanctitatis Suæ Conſtit. 113. incip. *Inſcrutabilia Iudiciorum Dei*, extenſiuæ ad alia, & cum grauioribus pęnis.

Clementis VIII. Conſtitut. incip. *Cum ſicut*, Contra Italos ne extra Italiam proficiſcantur ad loca, in quibus liber, & publicus cultus, ſiue vſus Catholicæ Religionis non exiſtat, minuſque eis in locis habitent. Et Gregor. XV. Conſtitut. 28. incip. *Romani Pontificis*, Contra hæreticos, ne in locis Italiæ, & Inſularum adiacentium quouis prætextu commorentur, & contra eorum fautores, & receptatores.

Pauli V. Conſtitut. 26. incip. *Romanus Pontifex*, Reuocatoriæ facultatum Superioribus quorumcumque Ordinum, & Religioſorum, quoquo modo conceſſarum, cognoſcendi cauſas ſuorum ſubditorum ad Officium Sanctę Inquiſitionis quomodolibet pertinentes.

Eiuſdem Conſtitut. 97. incip. *Regis pacifici*, Innouatoriæ Conſtitutionum à Sixto IV. & Pio V. de Conceptione Beatæ Mariæ Virginis editarum: Impoſitionis maiorum pœnarum in traſgreſſores, à locorum Ordinarijs, & hæreticæ prauitatis Inquiſitoribus puniendos. Et Gregor. XV. Conſtitut. 29. incip. *Sanctiſs. D. N. auditis*, ampliatiuæ, & declaratoriæ prohibitionis aſſerendi Beatam Mariam Virginem conceptam in peccato originali.

Gregor. XV. Conſtitut. 27. incip. *Romanus Pontifex in ſpecula*, Reuocatoriæ quarumcumque Confeſſionum viuæ vocis oraculo factarum. Et Sanctitatis Suæ Conſtitut. extenſiuæ ad quoſcumque

quan-

Digitized by Google

quantumuis priuilegiatos, & exemptos, incip. *Alias felic. record. Gregorius Papa XV. ſub Dat. Romæ 20. Decembris 1631.*

Eiuſdem Conſtit. 40. incip. *Apoſtolatus officium*. Et Sanctitatis Suæ Conſtit. 114. incip. eo modo reuocatoriæ licentiarum quarumcumque legendi, & habendi libros prohibitos.

Sanctitatis Suæ Conſtit. 37. incip. *Sanctiſs. D. N. ſolicitè animaduertens*, De Imaginibus non dum à Sede Apoſtolica Canonizatorum, vel Beatificatorum cum Radijs, Splendoribus, aut Laureolis, non proponendis. Tabellis, aut luminaribus ad eorum Sepulchra non apponendis: eorumuè geſtis, miraculis, reuelationibus, Beneficiorum impetrationibus, non publicandis, aut imprimendis:

Pariter Sanctitatis Suæ Conſtit. 5. incip. *Sanctiſsimus D. N. pro debito ſui Paſtoralis officij*, De libris vbicumque compoſitis, de quacumque materia tractantibus, ab his qui degunt in Statu Eccleſiaſtico, non tranſmittendis alio, vt imprimantur, ſine Vicarij, & Magiſtri Sacri Palatij in Vrbe, vel extra eam ſine Ordinarij, & Inquiſitoris, aut ab eis deputatorum, licentia.

Et eiuſdem Sanctitatis Suæ Conſtit. ſub Dat. Romæ die 5. Nouembris 1631. incip. *Cum ſicut accepimus*, Quod Conſtitutiones Apoſtolicæ in concernentibus Fidem Catholicam, & Sanctæ Inquiſitionis Officium hactenus editæ, & in poſterum etiam ſuper quacumque alia re edendæ, omnes Regulares quomodolibet priuilegiatos comprehendant, niſi in edendis illi ſpecialiter excipiantur.

Et inſuper ijdem Superiores teneantur curare, & efficere, vt huius Decreti exempla aliquo in loco apud eos publico affigantur, & affixa conſeruentur itavt ab eiſdem ſubditis Religioſis omnibus videri, ac legi commodè queant. Deque huiuſmodi commonitione publico documento ſtatim certiorem facere Congregationem Sanctiſsimæ Inquiſitionis in Vrbe. Et nihilominus voluit; vt decretum huiuſmodi, ſeu illius exemplum intimatum Procuratori Generali cuiuſcumque Ordinis, Congregationis, Societatis, & Inſtituti vt ſupra, in Vrbe degenti, vel ad Valuas Baſi-

licarum

Digitized by Google

licarum S. Ioannis Lateranenſis, & Principis Apoſtolorum Vrbis, & in Acie Campi Floræ, affixum, etiam abſque intimatione prædicta, infra duos citrà Montes, vltrà verò Montes infrà quatuor menſes ex tunc proximos, omnes, & ſingulos eorumdem Ordinis, Congregationis, Societatis, & Inſtituti, Religioſos perinde arctet, & afficiat, ac ſi commonitio, & affixio prædictæ executæ eſſent, & vnicuique hoc ipſum Decretum exhibitum, ac perſonaliter intimatum foret. Et ita mandat, & præcipiat Sanctitas Sua.

Io. Antonius Thomaſius S. Rom. & Vniuerſ. Inquiſ. Not.

Anno milleſimo ſexcenteſimo trigeſimo quarto, indictione ij. Pontificatus S.D.N.D. Vrbani Diuina prouidentia Papæ Octaui, die verò 5. Ianuarij ſupradictæ Literæ, ſiue Decretum affixum, & publicatum fuit ad Valuas Baſilicarum S. Ioannis in Laterano, & Principis Apoſtolorum Vrbis, ac in Acie Campi Floræ, vt moris eſt per me Antonium Bardum Prælibati S. D. N. Papæ Curſorem.

Digitized by Google

INDEX CAPITVLORVM

Regulæ S. P. N. BENEDICTI.

Cap.		Pag.
	PROLOGVS Regulæ	3
1	De generibus, & vita Monachorum	7
2	Qualis debeat eſſe Abbas	8
3	De adhibendis ad Conſilium Fratribus	11
4	Quæ ſunt inſtrumenta bonorum operum	14
5	De obedientia Diſcipulorum	17
6	De Taciturnitate	18
7	De Humilitate	20
8	De Diuinis Officijs in noctibus	26
9	Quot Pſalmi dicendi ſunt in nocturnis horis	28
10	Qualiter Æſtatis tempore agatur nocturna laus	29
11	Qualiter Dominicis diebus Vigiliæ agantur	29
12	Qualiter Matutinorum ſolemnitas agatur	30
13	Priuatis diebus qualiter Matutini agantur	30
14	In Natalitijs Sanctorum qualiter vigiliæ agantur	32
15	Alleluia quibus temporibus dicatur	33
16	Qualiter Diuina Opera per diem agantur	33
17	Quot Pſalmi per eaſdem horas dicendi ſunt	34
18	Quo ordine ipſi Pſalmi dicendi ſint	35
19	De diſciplina pſallendi	37

4 De

Digitized by Google

Index Capitulorum.

20 De reuerentia Orationis 39
21 De Decanis Monaſterij 41
22 Quomodo dormiant Monachi 45
23 De excommunicatione culparum 48
24 Qualis debeat eſſe modus Excommunicationis 48
25 De grauioribus Culpis 49
26 De ijs qui ſine iuſſione Abbatis iunguntur Excommunicatis. 51
27 Qualiter debeat eſſe ſolicitus Abbas circa Excommunicatos 51
28 De ijs, qui ſæpius correcti non emendantur 52
29 Si debeant iterùm recipi fratres exeuntes de Monaſterio 54
30 De Pueris Minori ætate qualiter corripiantur 56
31 De Cellerario Monaſterij 58
32 De Ferramentis, & rebus Monaſterij 62
33 Si quid debeant Monachi proprium habere 66
34 Si omnes æqualiter debeant neceſſaria accipere 69
35 De ſeptimanarijs Coquinæ 70
36 De Infirmis Fratribus 71
37 De ſenibus, vel Infantibus 74
38 De Hebdomadario Lectore 74
39 De menſura Ciborum 77
40 De menſura potus 79
41 Quibus Horis oporteat reficere fratres 80
42 Vt poſt completorium nemo loquatur 82
43 De ijs, qui ad opus Dei, vel menſam tardè occurrunt 83
44 De ijs, qui excommunicantur quomodo ſatisfaciant 86
45 De ijs, qui falluntur in Oratorio 87
46 De ijs qui in alijs quibuslibet rebus deliquunt 87
47 De ſignificanda hora Operis Dei 88
48 De Opere manuum quotidiano 91
49 De Quadrageſimæ obſeruatione 95
50 De Fratribus, qui longè ab Oratorio laborant, aut in via

ſunt

ſunt 96
51 De Fratribus, qui non ſatis longè proficiſcuntur 97
52 De Oratorio Monaſterii 97
53 De Hoſpitibus ſuſcipiendis 99
54 Si debet Monachus literas, vel Eulogia ſuſcipere 104
55 De Veſtimentis, & Calceamentis Fratrum 107
56 De Menſa Abbatis 112
57 De Artificibus Monaſterii 112
58 De diſciplina ſuſcipiendorum Fratrum 114
59 De Filijs Nobilium, vel Pauperum, qui offeruntur 122
60 De Sacerdotibus, qui voluerint in Monaſterio habitare 123
61 De Monachis peregrinis qualiter ſuſcipiantur 124
62 De Sacerdotibus Monaſterii 126
63 De Ordine Congregationis 130
64 De Ordinando Abbate 136
65 De Præpoſito Monaſterii 139
66 De Oſtiario Monaſterii 143
67 De Fratribus in via directis 145
68 Si Fratri impoſſibilia iungantur 149
69 Vt in Monaſterio non præſumat alter alterum defendere 150
70 Vt non præſumat quiſquam aliquem paſſim cędere, aut excommunicare 151
71 Vt obedientes ſint ſibi inuicem Fratres 153
72 De Zelo bono, quem debent habere Monachi 154
73 De eò, quod non omnis obſeruatio iuſtitiæ in hac ſit Regula conſtituta 154

INDEX CAPITVLORVM

Primæ Partis Conſtitutionum Congregationis Caſinenſis.

Cap. Pag.

1 DE Capitulo Generali celebrando, & eius tempore 159
2 De iis, qui debent venire ad Capitulum Generale 160
3 De modo ſcribendi Cap. Generali 161
4 Quæ per Prælatos ad Capitulum venientes ſunt deferenda, & in Cap. petenda 163
5 De forma Capituli Generalis, & primò quibus perſonis conſtet 164
6 De iis, qui faciunt practicas in electione Diffinitorum, ex Bulla Leonis X. 166
7 De electione ſcrutatorum 167
8 De abſolutione Præſidentis, & aliorum Prælatorum ab eorum Regimine. Hoc Capitulum legit P. Præſidens Dominica tertia poſt Paſcha, dicta nona coram omnibus de Capitulo 168
9 De electione Præſidentis Capituli, Diffinitorum, & Conſeruatorum 170
10 De D.ffinitorum auctoritate, ac poteſtate, & de literarum præſentatione, Admonitionibus faciendis per Patrem Præſi-

Digitized by Google

Index Capitulorum.

Præſidentem omnibus de Capitulo in principio Capituli Generalis 172

11 Quod nullus Diffinitorum procaciter defendat ſententiam ſuam, aut reuelet ſecreta Capituli 174

12 De Officio Conſeruatorum 175

13 De electione ſcribæ Capituli Generalis Cancellarii Regiminis, & de pertinentibus ad Officium eorum 177

14 De Vicario Monaſterii, in quo celebratur Capitulum 179

15 De Auditoribus Cauſarum pro rebus temporalibus. 180

16 De Depoſitario Capituli, & Prælatis ad computa Monaſteriorum deputandis 183

17 De Monaſteriorum examinatione 184

18 De modo, quo Diffinitores expediant terminanda 187

19 De Calculo Expenſarum 189

20 De Præſidentis Regiminis Electione 190

21 De Prælatorum Electione 193

22 De Conuentuum ordinatione 196

23 De Viſitatorum, & Procuratoris in Curia electione 199

24 De Epiſtolis dirigendis, & de loco celebrandi Capitulũ 204

25 De publicatione, & abſolutione Capituli 205

26 De pecuniarum ſolutione pro debitis liquidis Monaſteriorum 207

Digitized by Google

INDEX CAPITVLORVM

Secundæ Partis Conſtitutionum Congregationis Caſinenſis.

Cap. Pag.

1 DE Poteſtate Præſidis, & Viſitatorum 209
2 Quomodò, & qualiter fieri debeant Viſitationes 213
3 De amotione, & electione Præſidentis, Viſitatorum, & aliorum Prælatorum extra tempus Capituli Generalis, & de Dieta, ſiuè Congregatione intrà Triennium conuocanda 222
4 De Monachorum, & aliorum Religioſorum mutatione 226
5 De expenſis faciendis in mutationibus Monachorum 228
6 De Monaſteriis nouiter acceptandis 228
7 De Anniuerſariis perpetuò celebrandis 230

INDEX

Digitized by Google

INDEX CONSTITVTIONVM SVMMORVM PONTIFICVM

in calce operis additarum.

Cap. Pag.

1 SANCTISS. D. N. Innocentii Papæ XI. Conſtitutio de Dieta, & Capitulo Trienali 1

2. Gregorii XIII. Conſtitutio ab Vrbano VIII. confirmata, & ampliata. Contra Appellantes, & Ambientes. 3

3. Clementis X. Priuilegium idem amplians, & confirmans. 13

4. Pauli V. Statutum ſuper Reformatione Diffinitorum, & Conſeruatorum, & aliarum perſonarum Congregationis Caſinenſis. 18

5. Pauli eiuſdem Moderatio ſupradicti Statuti cum nouo ſuper feliciori Congregationis obſeruantia. 28

6. Pauli eiuſdem Conſtitutio ſuper Diffinitorum Electione. 35

7 Alexandri VII. Conſtitutio Confirmans, & Amplians Bullam Innocentii X. de Cellerariis, eorumque adminiſtratione. 39

8. Clementis VIII. Decretum ſuper Caſuum reſeruatione 44

9. Decretum Sanctæ Romanæ, & Vniuerſalis Inquiſitionis aduerſus hæreticam prauitatem. in fin.

INNO-

Digitized by Google

-8678

Digitized by Google

129678

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google